

ศิลปินอคาเดมิคในคริสต์ศตวรรษที่ 19 กับชีวิตและผลงานที่ถูกลืม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 1 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ศิลปปณอคาเดมิคในคริสต์ศตวรรษที่ 19 กับชีวิตและผลงานที่ถูกลืม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 1 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE FORGOTTEN LIFE OF THE 19TH CENTURY ACADEMIC ARTISTS

By

MR. Kongpop BENJANIRAT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2021
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ ศิลปินอคาเดมิคในคริสต์ศตวรรษที่ 19 กับชีวิตและผลงานที่ถูกกลืน
โดย นายก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์
สาขาวิชา ทักษะศิลป์ แผน ก แบบ ก 1 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญ มุกดาภรณ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

(รองศาสตราจารย์ นาวิณ เปี้ยดกลาง)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

(อาจารย์ ดร. ตฤณภัทร ชัยสิทธิ์ศักดิ์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ พลประเสริฐ)

630120001 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 1 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : ศิลปินอคาเดมิก, ศิลปินอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19, ศิลปินที่ถูกลืม, คริสต์ศตวรรษที่ 19, ชีวิตและผลงานที่ถูกลืม, ศิลปะอคาเดมิก, ศิลปะอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19

นาย ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์: ศิลปินอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 กับชีวิตและผลงานที่ถูกลืม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ธนฤกษ์ ทิพย์วารี

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ ศิลปินอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 กับชีวิตและผลงานที่ถูกลืม มีแนวความคิดในการนำเสนอมุมมอง ความคิด และทัศนคติของข้าพเจ้าในฐานะศิลปินร่วมสมัยในปัจจุบันที่มีต่อความยิ่งใหญ่และมีเกียรติของกลุ่มศิลปินอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งไม่ได้ถูกให้ความสำคัญจากหน้าประวัติศาสตร์ศิลป์ในบริบทปัจจุบัน ให้กลับมาใช้ชีวิตและตัวตนอีกครั้งในฐานะศิลปินคนสำคัญ โดยอาศัยการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และประมวลผลชุดข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ ทั้งจากข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษร ข้อมูลรูปภาพ และข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม โดยมุ่งเน้นความสนใจไปที่ชีวิตและผลงานอันเป็นปัจเจกบุคคล รวมถึงช่วงเวลาและสถานที่ที่ศิลปินสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อนำเสนอสิ่งที่ได้จากการประกอบสร้างเศษเสี้ยวของข้อมูลและหลักฐานดังกล่าว ให้ออกมาเป็นรูปธรรมผ่านการจำลองภาพความจริงที่มีความสมบูรณ์ในรูปแบบของงานจิตรกรรมแนวเสมือนจริง โดยอาศัยเทคนิคสีน้ำมันและกระบวนการทางจิตรกรรมอันมีอัตลักษณ์เฉพาะตัวของข้าพเจ้า

630120001 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : Academic art, Academic artist, The 19th century artist, The forgotten artist, The forgotten academic artist, The 19th century art, The 19th century academic artist, The forgotten life, The Oblivion

MR. KONGPOP BENJANIRAT : THE FORGOTTEN LIFE OF THE 19TH CENTURY ACADEMIC ARTISTS THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR THANARIT THAIPWAREE

As a contemporary artist of the modern era, the thesis under the title “The forgotten life of the 19th century academic artists” has the concept portraying the thoughts and viewpoints towards the greatness and honors of the group of Academic artists of the 19th century. The artist wants to convey their importance which are overlooked within the historical records of today, and to be able to bring them back to life in their role of an “important artist”. He has studied, researched and evaluated historical information through literature, images and even artworks. He focuses on their life and artwork that conveys individualism, including the time and space which the artwork was created, to physically exhibit these fragments of information and evidences. As a concrete form, he then simulates a perfect imagery through realistic oil painting techniques which is created with his unique style and technique.

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ศิลปินอคาเดมิคในคริสต์ศตวรรษที่ 19 กับชีวิตและผลงานที่ถูกกลืน เป็นโครงการที่ไม่อาจบ่มเพาะและสร้างสรรค์ขึ้นได้โดยลำพัง ทั้งในส่วนของผลงานสร้างสรรค์และรูปเล่มวิทยานิพนธ์นี้ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ณฤชร์ ทิพย์วารี ที่กรุณาให้การสนับสนุน และเมตตาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางการสร้างสรรค์ ทั้งในด้านของแนวคิดไปจนถึงรูปแบบ และวิธีการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าที่ได้รับการขัดเกลาจนปรากฏออกมาเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนและสมบูรณ์ในแนวทางของข้าพเจ้า รวมไปถึงคณาจารย์ทุกท่านทั้งในภาควิชาจิตรกรรม และในคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ทั้งหมด ที่ได้เคยให้การประสิทธิ์ประสาทวิชา ให้คำชี้แนะ อบรมบ่มเพาะจนทำให้ข้าพเจ้ามีพื้นฐานองค์ความรู้ทางด้านศิลปะทั้งในภาคทฤษฎี และในภาคปฏิบัติตั้งแต่ข้าพเจ้าเข้ารับการศึกษาในคณะนี้ จนสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาและอาจารย์พัทธ์ ยิ่งเจริญ ศิลปินและพี่ที่เคารพรัก ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำและมอบโลกทัศน์และมุมมองใหม่ๆ ในทุกเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าที่อยู่นอกเหนือไปจากกรอบความรู้ของหลักสูตรในรั้วมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในด้านขององค์ความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ ด้านเทคนิค กระบวนการสร้างสรรค์ แรงบันดาลใจ และอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งยากจะเขียนอธิบายได้หมด รวมไปถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีของการดำเนินชีวิตในฐานะศิลปินอาชีพที่ศิลปินที่ดีควรจะเป็น ขอขอบพระคุณ Number 1 gallery ที่ให้โอกาสและเอื้อเฟื้อสถานที่สำหรับจัดนิทรรศการและเผยแพร่ผลงานให้เป็นที่รู้จักต่อสาธารณชน ผ่านการจัดนิทรรศการ The Oblivion และขอบพระคุณนักสะสมและผู้ที่ยื่นขอผลงานทุกท่าน ซึ่งได้ให้การสนับสนุนผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ทั้งหมดในชุดหัวข้อนี้

ขอขอบพระสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่คอยเป็นขวัญกำลังใจและให้คำปรึกษา คำแนะนำมาตลอดชีวิต รวมไปถึงการเคารพ และยอมรับในแนวทางการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้า ที่เลือกเดินบนเส้นทางสายศิลปะ ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลนี้ล้วนแต่มีส่วนในการช่วยหล่อหลอมให้ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นข้าพเจ้าดังเช่นทุกวันนี้

ขอบคุณและขอบใจเพื่อนสนิทมิตรสหายทุกคน รวมถึงรุ่นพี่และรุ่นน้องของข้าพเจ้า ที่เป็นกัลยาณมิตรคอยให้คำปรึกษา คอยอยู่เคียงข้างให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้สามารถผ่านพ้นในทุกๆวิกฤต ทุกๆปัญหา ทุกๆเรื่องราวทั้งช่วงเวลาที่ดี และร้ายมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณตัวข้าพเจ้าเอง ที่มีความมั่นคงและยึดมั่นในความคิดและแนวทางสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง มีใจที่มุ่งมั่น ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคที่ถาโถมเข้ามาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา จนสามารถสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ให้ปรากฏออกมาเป็นรูปธรรมได้อย่างสมบูรณ์แบบอย่างที่คาดหวังไว้

นาย ก้องภพ เจริญนิรัตน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	3
ขอบเขตการศึกษา	4
ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	4
ขอบเขตด้านรูปแบบ.....	4
ขอบเขตด้านเทคนิค.....	5
ขั้นตอนการศึกษา	5
วิธีการศึกษา	6
แหล่งข้อมูล.....	6
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์	6
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 ข้อมูลและแรงบันดาลใจที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	8
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	8
เส้นเวลาของประวัติศาสตร์ศิลป์ (Art Periods Timeline).....	8

แนวคิดและอิทธิพลที่มีผลต่อทิศทางการเขียนประวัติศาสตร์ศิลป์.....	12
การเกิดขึ้นของ Salon des Refuses และ ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism).....	12
ความเกลียดชังความคลาสสิกของลัทธิฟิวเจอริสม์ (Futurism).....	15
การทำลายความขนบอันสูงส่งของงานศิลปะของมาร์แชล ดูชองป์ (Marcel Duchamp)....	15
คอนเซ็ปชวลอาร์ต (Conceptual Art) กับคุณค่าของผลงานที่ไม่ควรถูกใครกำหนด	16
สถาบันและศิลปะอคาเดมิคในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 (Academic Art in 19 th century).....	18
ศิลปินอคาเดมิคในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 (Academic Artist in 19 th century).....	22
Joaquín Sorolla	22
Emile Friant.....	28
Jean-Léon Gérôme.....	31
John Singer Sargent.....	39
Carolus-Duran.....	48
Adolph von Menzel.....	52
Philip de László.....	56
William-Adolphe Bouguereau	59
Lord Frederic Leighton.....	71
Ivan Shishkin	74
Anders Zorn.....	77
Cecilia Beaux.....	84
Sir Lawrence Alma-Tadema.....	92
Aimé-Jules Dalou.....	101
อิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	107
อิทธิพลด้านรูปแบบและเนื้อหา.....	107
อิทธิพลด้านเทคนิค.....	117

Amateur of the rectangle.....	117
วิธีการเขียนแบบ Direct process.....	118
การ Glazing และ Scumbling.....	121
อิทธิพลจากการศึกษาดูงานในต่างประเทศ	123
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	143
การศึกษาค้นคว้าข้อมูล.....	143
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	144
การสร้างภาพร่างผลงาน (Sketch).....	144
การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์	146
กระบวนการทางจิตกรรมในการสร้างสรรค์ผลงานจริง	153
1.กระบวนการ Imprimatura	153
2.กระบวนการ Amateur of the rectangle	154
3.กระบวนการร่างรูปและทำ Underpainting	155
4.กระบวนการ Painting Direct process	155
5.กระบวนการ Glazing และ Scumbling	157
6.กระบวนการ Retouching.....	158
บทที่ 4 การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงาน	159
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	159
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	160
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	160
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	162
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3.....	164
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4.....	167
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5.....	170

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6.....	173
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7.....	177
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 8.....	180
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2	183
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2	184
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	184
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	190
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	197
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4.....	199
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5.....	203
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6.....	209
บทที่ 5 บทสรุป.....	215
รายการอ้างอิง.....	217
ภาคผนวก.....	222
นิทรรศการ The Oblivion.....	222
ภาพบรรยากาศการจัดเตรียมผลงานในนิทรรศการ The Oblivion.....	223
ภาพบรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion.....	224
ประวัติผู้เขียน.....	230

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 Palais de l'Industrie สถานที่จัดงาน Salon des Refuses ถ่ายโดย Édouard Baldus	12
ภาพที่ 2 Édouard Manet, Le déjeuner sur l'herbe, 1863, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 208 x 264.5 ซม.	14
ภาพที่ 3 นิทรรศการ Salon d'Automne ในปีค.ศ.1912.....	14
ภาพที่ 4 Marcel Duchamp, Fountain, 1917, กระเบื้องเคลือบ, 36 x 48 x 61 ซม.	16
ภาพที่ 5 Piero Manzoni, Merda d'artista, 1963, อุจจาระและดีบุก, 6 x 8 ซม.	17
ภาพที่ 6 Alexandre Jean-Baptiste Brun, View of the Salon Carré at the Louvre, 1880, สี น้ำมันบนผ้าใบ, 24 x 32 ซม.	18
ภาพที่ 7 Jacques-Louis David, Leonidas at Thermopylae, 1814, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 392 x 533 ซม.	20
ภาพที่ 8 Eugène Delacroix, Basket of Flowers, 1848-1849, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 107.3 x 142.2 ซม.	21
ภาพที่ 9 Joaquín Sorolla.....	22
ภาพที่ 10 Joaquín Sorolla และ Clotilde García del Castillo.....	23
ภาพที่ 11 Joaquín Sorolla, The Return from Fishing, 1894, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 265 x 403 ซม.	24
ภาพที่ 12 Joaquín Sorolla, Sad Inheritance, 1899, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 210 x 285 ซม.	25
ภาพที่ 13 Joaquín Sorolla, Children on the Beach, 1910, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 185 x 118 ซม.	26
ภาพที่ 14 The Joaquín Sorolla murals ที่ The Hispanic Society of America.....	27
ภาพที่ 15 Emile Friant.....	28
ภาพที่ 16 Emile Friant, La Toussaint, 1888, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 254 x 334 ซม.	29
ภาพที่ 17 Emile Friant, The Lovers, 1888, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 111 x 145 ซม.	30

ภาพที่ 18 Emile Friant, La Douleur, 1898, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 242 x 364 ซม.	31
ภาพที่ 19 Jean-Léon Gérôme	31
ภาพที่ 20 Jean-Léon Gérôme, The Age of Augustus, the Birth of Christ, 1855, สีน้ำมันบน ผ้าใบ, 620 x 1,010 ซม.	33
ภาพที่ 21 Jean-Léon Gérôme, Pool in a Harem, 1876, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 73.5 x 62 ซม....	34
ภาพที่ 22 ภาพผลงานประติมากรรมนักสู้กลาดิเอเตอร์ที่อ้างอิงมาจากผลงานที่ชื่อ “Pollice Verso”	35
ภาพที่ 23 Jean-Léon Gérôme, Pygmalion and Galatea, 1890, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 35 x 27 ซม.....	36
ภาพที่ 24 Jean-Léon Gérôme, Pygmalion and Galatea, 1890, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 94 x 74 ซม.....	37
ภาพที่ 25 Jean-Léon Gérôme, Tanagra, 1892, หินอ่อนลงสี, 154 x 105 x 60 ซม.....	37
ภาพที่ 26 Jean-Léon Gérôme, Bellona, 1892, ประติมากรรมสื่อผสม	38
ภาพที่ 27 John Singer Sargent ถ่ายโดย James E. Purdy	39
ภาพที่ 28 John Singer Sargent, Carolus-Duran, 1879, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 116.8 x 95.9 ซม... 41	
ภาพที่ 29 John Singer Sargent, El Jaleo, 1882, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 237 x 352 ซม.....	42
ภาพที่ 30 ภาพก่อนและหลังแก้ไขของผลงานที่ชื่อ “Madame X”	43
ภาพที่ 31 John Singer Sargent, Carnation, Lily, Lily, Rose, 1885, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 174 x 153.7 ซม.....	44
ภาพที่ 32 John Singer Sargent, Lady Agnew of Lochnaw, 1892, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 124 x 99.7 ซม.....	45
ภาพที่ 33 John Singer Sargent, Venetian Canal, 1913, สีน้ำบนกระดาษ, 40 x 53.3 ซม.....	46
ภาพที่ 34 John Singer Sargent, Muddy Alligators, 1917, สีน้ำบนกระดาษ, 34.3 x 52.1 ซม.47	
ภาพที่ 35 Carolus-Duran	48
ภาพที่ 36 Carolus-Duran, The Assassination, 1865, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 280 x 420 ซม.....	49

ภาพที่ 37 Carolus-Duran, The Lady in Gloves, 1869, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 228 x 164 ซม.....	50
ภาพที่ 38 Carolus-Duran, Study of Lilia, 1887, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 55 x 46 ซม.....	51
ภาพที่ 39 Adolph von Menzel.....	52
ภาพที่ 40 ภาพประกอบหนังสือ Geschichte Friedrichs des Grossen โดย Adolph von.....	53
ภาพที่ 41 Adolph von Menzel, Frederick the Great Playing the Flute at Sanssouci, 1850-1852, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 142 x 205 ซม.....	54
ภาพที่ 42 Adolph von Menzel, The Foot of the Artist, 1876, สีน้ำมันบนไม้, 38.5 x 33.5 ซม.....	55
ภาพที่ 43 Philip de László.....	56
ภาพที่ 44 Philip de László, Portrait of Pope Leo XIII, 1900, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 111 x 94.5 ซม.....	57
ภาพที่ 45 Philip de László, Portrait of Oonagh Guinness, 1931, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 133.3 x 91.4 ซม.....	58
ภาพที่ 46 William-Adolphe Bouguereau ถ่ายโดย P.Petit.....	59
ภาพที่ 47 William-Adolphe Bouguereau, Dante and Virgil in Hell, 1850, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 147 x 113 ซม.....	60
ภาพที่ 48 William-Adolphe Bouguereau, Shepherds Find Zenobia on the Banks of the Araxes, 1850, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 281 x 225 ซม.....	61
ภาพที่ 49 William-Adolphe Bouguereau, Equality Before Death, 1848, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 141x 269 ซม.....	63
ภาพที่ 50 William-Adolphe Bouguereau, The Bather, 1864, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 166.5 x 103.6 ซม.....	64
ภาพที่ 51 William-Adolphe Bouguereau, Pietà, 1876, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 222.9 x 146.2 ซม.....	65
ภาพที่ 52 ผลงาน William-Adolphe Bouguereau บนเพดานโบสถ์ La Rochelle.....	66

ภาพที่ 53 William-Adolphe Bouguereau, Nymphaeum, 1864, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 144.7 x 209.5 ซม.....	67
ภาพที่ 54 William-Adolphe Bouguereau, Portrait of Elizabeth Jane Gardner, 1879, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 45.7 x 38.4 ซม.....	68
ภาพที่ 55 William-Adolphe Bouguereau, The Virgin With Angels, 1900, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 285 x 185 ซม.....	69
ภาพที่ 56 William-Adolphe Bouguereau, The Horseback Ride, 1884, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 136.5 x 101.2 ซม.....	70
ภาพที่ 57 Lord Frederic Leighton.....	71
ภาพที่ 58 Lord Frederic Leighton, Cimabue's Celebrated Madonna, 1855, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 222 x 521 ซม.	72
ภาพที่ 59 Lord Frederic Leighton, Wedded, 1882, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 145.4 x 81.3 ซม.....	73
ภาพที่ 60 Ivan Shishkin.....	74
ภาพที่ 61 Ivan Shishkin, Oak Grove, 1887, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 125 x 193 ซม.....	75
ภาพที่ 62 Ivan Shishkin, Winter, 1890, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 125.5 x 204 ซม.....	76
ภาพที่ 63 Anders Zorn.....	77
ภาพที่ 64 Anders Zorn, Sommarnöje, 1886, สีน้ำมันกระดาษ, 76 x 54 ซม.	78
ภาพที่ 65 Anders Zorn, William Howard Taft, 1911, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 117.8 x 89.2 ซม. ...	79
ภาพที่ 66 Anders Zorn, Jollen, 1918, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 100 x 64 ซม.....	80
ภาพที่ 67 Anders Zorn, Zorn and His Wife, 1890, ภาพพิมพ์กัดกรดโลหะ, 31.7 x 21.1 ซม. 81	
ภาพที่ 68 Anders Zorn, Midsummer Dance, 1897, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 140 x 98 ซม.	82
ภาพที่ 69 Anders Zorn, Self-portrait, 1896, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 118 x 91 ซม.	83
ภาพที่ 70 Cecilia Beaux.....	84
ภาพที่ 71 Cecilia Beaux, Les Derniers Jours d'Enfance, 1884, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 116.205 x 137.16 ซม.....	86

ภาพที่ 72 William-Adolphe Bouguereau และลูกศิษย์ใน Académie Julian	86
ภาพที่ 73 Cecilia Beaux, Mrs. Robert Abbe (Catherine Amory Bennett), 1898-1899, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 188 x 99.1 ซม.....	87
ภาพที่ 74 Cecilia Beaux, Sita and Sarita, 1921, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 113.3 x 83.8 ซม.....	89
ภาพที่ 75 Cecilia Beaux, Mrs. Theodore Roosevelt and daughter Ethel, 1902, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 113 x 80 ซม.	90
ภาพที่ 76 Sir Lawrence Alma-Tadema	92
ภาพที่ 77 Sir Lawrence Alma-Tadema, The Education of the children of Clovis, 1861, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 129.5 x 177.8 ซม.....	93
ภาพที่ 78 Sir Lawrence Alma-Tadema, The Women of Amphissa, 1887, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 122.5 x 184.5 ซม.....	96
ภาพที่ 79 Sir Lawrence Alma-Tadema, The Roses of Heliogabalus, 1888, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 132.1 x 213.9 ซม.	97
ภาพที่ 80 Sir Lawrence Alma-Tadema, Unconscious Rivals, 1893, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 45.1 x 62.8 ซม.....	98
ภาพที่ 81 Sir Lawrence Alma-Tadema, Silver Favorites, 1903, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 69.1 x 42.2 ซม.....	99
ภาพที่ 82 Sir Lawrence Alma-Tadema, The Finding of Moses, 1904, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 137.5 x 213.4 ซม.....	100
ภาพที่ 83 Aimé-Jules Dalou	101
ภาพที่ 84 Aimé-Jules Dalou, La Brodeuse, 1870, ปูนปั้น.....	102
ภาพที่ 85 Aimé-Jules Dalou, Charity, 1877-1879, บรอนซ์.....	104
ภาพที่ 86 Aimé-Jules Dalou, The Triumph of the Republic, 1899, บรอนซ์.....	105
ภาพที่ 87 Aimé-Jules Dalou, อนุสาวรีย์ Eugène Delacroix, 1890, บรอนซ์.....	106
ภาพที่ 88 Emile Friant, Portrait de Victor Prouvé, 1883, สีนํ้ามันบนไม้, 54.7 x 45.5 ซม..	107

ภาพที่ 89 Emile Friant, The Sculptor Bussi�re in his workshop (Interior of the Studio), 1884, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 90.5 x 62.5 ซม.	108
ภาพที่ 90 William McGregor Paxton, In the studio, 1905, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 76.2 x 63.5 ซม.	109
ภาพที่ 91 John Singer Sargent, An Artist in His Studio, 1904, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 56.2 x 72.07 ซม.	110
ภาพที่ 92 �douard Joseph Dantan, A Casting from Life, 1887, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 130.7 x 102.9 ซม.	111
ภาพที่ 93 William Merritt Chase, The Inner Studio, Tenth Street, 1882, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 112.4 x 82.2 ซม.	111
ภาพที่ 94 William Merritt Chase, Studio Interior, 1882, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 71.2 x 101.9 ซม.	112
ภาพที่ 95 Jeanna Bauck, The Danish Artist Bertha Wegmann Painting a Portrait, 1870, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 100 x 110 ซม.	113
ภาพที่ 96 Alfred Stevens, In the Studio, 1888, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 106.7 x 135.9 ซม.	114
ภาพที่ 97 Gustave Courbet, The Painter's Studio, 1855, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 361 x 598 ซม.	115
ภาพที่ 98 ตัวอย่างผลงานภาพพิมพ์ Engraving ประกอบบทความในหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ L'illustration	116
ภาพที่ 99 Amateur of the rectangle	117
ภาพที่ 100 วิธีการใช้ Amateur of the rectangle และ Harmonic division	118
ภาพที่ 101 James Tissot, Hide and Seek, 1877, สีน้ำมันบนไม้, 73.4 x 53.9 ซม.	119
ภาพที่ 102 Thomas Eakins, The Writing Master, 1882, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 76.2 x 87 ซม. ...	120
ภาพที่ 103 Norman Rockwell, The Horseshoe Forging Contest, 1855, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 86.36 x 175.26 ซม.	120
ภาพที่ 104 การ Glazing	121

ภาพที่ 105 การ Scumbling	122
ภาพที่ 106 รายละเอียดในงาน Rembrandt ที่แสดงให้เห็นการ Glazing และ Scumbling	123
ภาพที่ 107 ผลงาน “The Birth of Venus” ของ Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay	124
ภาพที่ 108 ผลงาน “Dante and Virgil” ของ Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay	125
ภาพที่ 109 ผลงาน “Equality Before Death” ของ Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay	125
ภาพที่ 110 ผลงาน “Youth and Love” ของ Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay.....	125
ภาพที่ 111 รายละเอียดผลงาน “The Birth of Venus” ของ Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay	126
ภาพที่ 112 รายละเอียดผลงานอื่นๆของ Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay	126
ภาพที่ 113 ผลงาน “The Birth of Venus” ของ Alexandre Cabanel ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay และรายละเอียดของผลงาน	127
ภาพที่ 114 ผลงาน “The Cock Fight” ของ Jean-Léon Gérôme ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay และรายละเอียดของผลงาน	128
ภาพที่ 115 ผลงานของ Henri Fantin-Latour ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay และรายละเอียดของผลงาน	128
ภาพที่ 116 ผลงานภาพเหมือนของ John Singer Sargent ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay และรายละเอียดของผลงาน	129
ภาพที่ 117 ผลงานภาพเหมือนของ Leon Bonnat ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay และรายละเอียดของผลงาน	129
ภาพที่ 118 ผลงาน “The Romans Of The Decadence” ของ Thomas Couture ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay	130
ภาพที่ 119 ผลงานประติมากรรมของ Jean-Baptiste Carpeaux ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay	130
ภาพที่ 120 ผลงานประติมากรรมหินอ่อนลงสีของ Jean-Léon Gérôme ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay	131

ภาพที่ 121 ผลงาน“Love's jewelled fetter”ของ Sir Lawrence Alma-Tadema ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน.....	131
ภาพที่ 122 ผลงาน“The Rescue”ของ John William Waterhouse ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน.....	132
ภาพที่ 123 ผลงาน“Whispers”ของ Lord Frederic Leighton ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน.....	132
ภาพที่ 124 ผลงาน“The Virgin With Angels”ของ William-Adolphe Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน.....	133
ภาพที่ 125 ผลงานภาพเหมือน Madame Edgar Stern ของ Carolus-Duran ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais	133
ภาพที่ 126 ผลงานของ Fernand Pelez ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน	134
ภาพที่ 127 ผลงาน“Eve”ของ Aimé-Jules Dalou ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais	134
ภาพที่ 128 ผลงานชิ้นเล็กของ Giovanni Boldini ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงานชิ้นที่ 1	135
ภาพที่ 129 ผลงานชิ้นเล็กของ Giovanni Boldini ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงานชิ้นที่ 2.....	135
ภาพที่ 130 ผลงานชิ้นใหญ่ของ Giovanni Boldini ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงานชิ้นที่ 1	136
ภาพที่ 131 ผลงานชิ้นใหญ่ของ Giovanni Boldini ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงานชิ้นที่ 2.....	136
ภาพที่ 132 ผลงานของ Albert Edelfelt ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน	137
ภาพที่ 133 ผลงานของ Jules Bastien-Lepage ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน.....	137
ภาพที่ 134 พิพิธภัณฑ์ของ Gustave Moreau	138
ภาพที่ 135 รายละเอียดผลงานที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ของ Gustave Moreau.....	139
ภาพที่ 136 รายละเอียดผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ของ Gustave Moreau.....	139

ภาพที่ 137 ผลงานของ Peter Paul Rubens ที่พิพิธภัณฑน์ Louvre.....	140
ภาพที่ 138 รายละเอียดผลงานของ Peter Paul Rubens ที่พิพิธภัณฑน์ Loure.....	141
ภาพที่ 139 ผลงานของ Balthazar Denner ที่พิพิธภัณฑน์ Louvre และรายละเอียดของผลงาน...	141
ภาพที่ 140 ภาพร่าง (Sketch) ของผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Sir Lawrence Alma-Tadema” ..	144
ภาพที่ 141 ภาพร่าง (Sketch) ของผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Lord Frederic Leighton”	145
ภาพที่ 142 ภาพร่าง (Sketch) ของผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Aimé-Jules Dalou”	145
ภาพที่ 143 สีนํ้ามันที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	146
ภาพที่ 144 นํ้ามันลินซีดที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	146
ภาพที่ 145 แปรงและพู่กันขนนุ่มที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	147
ภาพที่ 146 ตลับใส่สีนํ้ามันลินซีดที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	147
ภาพที่ 147 จานสีที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	148
ภาพที่ 148 โซเว้นท์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	148
ภาพที่ 149 ถังใส่ตัวส้างพู่กันที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	149
ภาพที่ 150 เครื่องที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	149
ภาพที่ 151 ผ้าลินินแบบเรียบที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	150
ภาพที่ 152 โครงเฟรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	150
ภาพที่ 153 เครื่องย้งแม่็กและลูกแม่็กที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	151
ภาพที่ 154 ดินสอที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	151
ภาพที่ 155 ผ้าเช็ดพู่กันที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	151
ภาพที่ 156 สีอะคริลิคใช้ในการสร้างสรรค์.....	152
ภาพที่ 157 รัชชชิ่งที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	152
ภาพที่ 158 กระบวนการ Imprimatura	153
ภาพที่ 159 กระบวนการ Amateur of the rectangle	154
ภาพที่ 160 กระบวนการร่างรูปและทำ Underpainting	155

ภาพที่ 161 กระบวนการ Painting Direct process 1.....	155
ภาพที่ 162 กระบวนการ Painting Direct process 2.....	156
ภาพที่ 163 กระบวนการ Painting Direct process 3.....	156
ภาพที่ 164 กระบวนการ Glazing และ Scumbling	157
ภาพที่ 165 กระบวนการ Retouching	158
ภาพที่ 166 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Joaquín Sorolla, 2020, สีน้ำมันบนลีนิน, 80 x 100 ซม.....	160
ภาพที่ 167 รูปถ่ายवाद้าของ Joaquín Sorolla ที่ใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์.....	161
ภาพที่ 168 Joaquín Sorolla, Children in the sea, 1908, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 81 x 106 ซม..	161
ภาพที่ 169 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Emile Friant, 2020, สีน้ำมันบนลีนิน, 80 x 110 ซม.....	162
ภาพที่ 170 Emile Friant, The Rowers of the Meurthe, 1888, สีน้ำมันบนผ้าใบ.....	163
ภาพที่ 171 ภาพแสดงข้อมูลที่ใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ที่ชื่อ “Emile Friant”	163
ภาพที่ 172 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Jean-Léon Gérôme, 2020, สีน้ำมันบนลีนิน, 100 x 80 ซม.	164
ภาพที่ 173 Jean-Léon Gérôme, Omphale, 1887, หินอ่อน	165
ภาพที่ 174 ภาพแสดงข้อมูลที่ใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ที่ชื่อ “Jean-Léon Gérôme”	165
ภาพที่ 175 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, John Singer Sargent, 2021, สีน้ำมันบนลีนิน, 120 x 160 ซม.	167
ภาพที่ 176 John Singer Sargent, Madame X, 1884, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 234.9 x 109.8 ซม..	168
ภาพที่ 177 ภาพแสดงข้อมูลที่ใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ที่ชื่อ “John Singer Sargent”	169
ภาพที่ 178 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Carolus-Duran, 2021, สีน้ำมันบนลีนิน, 80 x 100 ซม.....	170
ภาพที่ 179 Carolus-Duran, พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 1907, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 62 x 52.5 ซม.	171

ภาพที่ 180 รูปถ่ายขาวดำในหนังสือพิมพ์ฝรั่งเศส ที่ชื่อ L'illustration ฉบับวันที่ 29 ตุลาคม ค.ศ. 1910 ประกอบเรื่องการเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว	172
ภาพที่ 181 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Adolph von Menzel, 2021, สีน้ำมันบนลินิน, 100 x 100 ซม.	173
ภาพที่ 182 Adolph von Menzel, Altar in a Baroque Church, 1880-1890, สีน้ำมันและดินสอ สีน้ำเงินบนแผ่นไม้, 50 x 61 ซม.	174
ภาพที่ 183 รูปถ่ายขาวดำของ Adolph von Menzel ภายในสตูดิโอ.....	174
ภาพที่ 184 Adolph von Menzel, The Studio Wall, 1872, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 111 x 79 ซม.	175
ภาพที่ 185 Giovanni Boldini, portrait of Menzel, 1895, สีน้ำมันบนผ้าใบ	176
ภาพที่ 186 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Philip de László, 2021, สีน้ำมันบนลินิน, 90 x 110 ซม.	177
ภาพที่ 187 ภาพผลงาน “Miss Gwen Ffrangcon-Davies” ของ Philip de László และ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	178
ภาพที่ 188 รูปถ่ายขาวดำของ Philip de László ขณะเขียนภาพของ Miss Gwen Ffrangcon-Davies	179
ภาพที่ 189 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Cecilia Beaux, 2021, สีน้ำมันบนลินิน, 80 x 100 ซม.	180
ภาพที่ 190 Cecilia Beaux, Ethel Page, 1884, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 76.2 x 63.82 ซม.	181
ภาพที่ 191 ภาพแสดงข้อมูลจากงานศิลปกรรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Cecilia Beaux”	181
ภาพที่ 192 ภาพข้อมูลจากรูปถ่ายขาวดำที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ที่ชื่อ “Cecilia Beaux”	182
ภาพที่ 193 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, William-Adolphe Bouguereau, 2021, สีน้ำมันบนลินิน, 120 x 270 ซม.	184
ภาพที่ 194 William-Adolphe Bouguereau, Day, 1884, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 207 x 120.5 ซม.	185
ภาพที่ 195 ภาพแสดงข้อมูลจากงานศิลปกรรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ที่ชื่อ “William-Adolphe Bouguereau” ภาพที่ 1.....	186

ภาพที่ 196 ภาพแสดงข้อมูลจากงานศิลปกรรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ที่ชื่อ “William-Adolphe Bouguereau” ภาพที่ 2.....	187
ภาพที่ 197 ภาพ Cartone และ สเก็ตซ์ต่างๆในผลงานวิทยานิพนธ์ ที่ชื่อ “William-Adolphe Bouguereau”	188
ภาพที่ 198 ภาพแสดงข้อมูลรูปถ่ายขาวดำและผลงานภาพพิมพ์Engravingที่ใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “William-Adolphe Bouguereau”	189
ภาพที่ 199 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Lord Frederic Leighton, 2022, สีน้ำมันบนลิตินิน, 120 x 270 ซม.....	190
ภาพที่ 200 Lord Frederic Leighton, Cymon and Iphigenia, 1884, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 163 x 328 ซม.....	191
ภาพที่ 201 Lord Frederic Leighton, Idyll, 1880-1881, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 104.1 x 212.1 ซม.....	192
ภาพที่ 202 Lord Frederic Leighton, Flaming June, 1895, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 120 x 120 ซม.....	192
ภาพที่ 203 Lord Frederic Leighton, Candida, 1895, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 83.2 x 61.6 ซม.....	192
ภาพที่ 204 Lord Frederic Leighton, Lachrymae, 1894-1895, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 157.5 x 62.9 ซม.....	193
ภาพที่ 205 Lord Frederic Leighton, The Death of Brunelleschi, 1852, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 183 x 254 ซม.....	193
ภาพที่ 206 ภาพแสดงข้อมูลจากภาพสเก็ตซ์สีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Lord Frederic Leighton”	194
ภาพที่ 207 ภาพแสดงข้อมูลจากรูปถ่ายขาวดำที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Lord Frederic Leighton”	195
ภาพที่ 208 William Hatherell, The Studio, 1896, Engraving , 22.54 x 15.56 ซม.....	196
ภาพที่ 209 ภาพแสดงข้อมูลจากรูปถ่ายสีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Lord Frederic Leighton”	196
ภาพที่ 210 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Ivan Shishkin, 2022, สีน้ำมันบนลิตินิน, 150 x 100 ซม.....	197

ภาพที่ 211 ภาพแสดงข้อมูลที่ใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ที่ชื่อ “Ivan Shishkin” 198

ภาพที่ 212 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Anders Zorn, 2022, สีน้ำมันบนลีนิน, 100 x 150 ซม. 199

ภาพที่ 213 ภาพแสดงข้อมูลจากงานศิลปกรรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Anders Zorn” 200

ภาพที่ 214 Anders Zorn, Frileuse, 1920, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 98 x 66 ซม..... 201

ภาพที่ 215 ภาพแสดงข้อมูลจากรูปถ่ายขาวดำที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Anders Zorn” 201

ภาพที่ 216 ภาพแสดงข้อมูลจากรูปถ่ายสีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Anders Zorn” 202

ภาพที่ 217 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Sir Lawrence Alma-Tadema, 2022, สีน้ำมันบนลีนิน, 180 x 160 ซม. 203

ภาพที่ 218 ภาพผลงานที่ชื่อ “The Roses of Heliogabalus” ในผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Sir Lawrence Alma-Tadema” 204

ภาพที่ 219 ภาพหมวกฟางในผลงานที่ชื่อ “A Family Group” ของ Sir Lawrence Alma-Tadema 205

ภาพที่ 220 ภาพแสดงข้อมูลจากรูปถ่ายขาวดำและผลงานศิลปกรรม ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ภาพสตูดิโอ ในผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Sir Lawrence Alma-Tadema” 206

ภาพที่ 221 ภาพแสดงข้อมูลการหยิบยืมภาพฟิกเกอร์จากผลงานศิลปกรรม ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ภาพคนในสตูดิโอ ในผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Sir Lawrence Alma-Tadema” 207

ภาพที่ 222 ภาพข้อมูลจากรูปถ่ายขาวดำของ Sir Lawrence Alma-Tadema ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ 208

ภาพที่ 223 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Aimé-Jules Dalou, 2022, สีน้ำมันบนลีนิน, 180 x 135 ซม. 209

ภาพที่ 224 Aimé-Jules Dalou, Peasant woman nursing a baby, 1873, ดินเผา, 136.5 x 70 X 80 ซม. 210

ภาพที่ 225 Aimé-Jules Dalou, Bust of a Lady, 1875, ดินเผา..... 210

ภาพที่ 226 Aimé-Jules Dalou, Bacchus and Ariadne, 1894, หินอ่อน, 81.9 x 53.3 X 53.7 ซม.....	211
ภาพที่ 227 Aimé-Jules Dalou, The Triumph of Silenus, 1898, Bronze	211
ภาพที่ 228 ภาพแสดงข้อมูลจากงานศิลปกรรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Aimé-Jules Dalou”	212
ภาพที่ 229 Aimé-Jules Dalou, The Triumph of the Republic, 1879, Patinated plaster, 215 x 110 X 160 ซม.....	213
ภาพที่ 230 ภาพข้อมูลจากรูปถ่ายขาวดำที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ที่ชื่อ “Aimé-Jules Dalou”	214
ภาพที่ 231 โปสเตอร์นิทรรศการ The Oblivion.....	222
ภาพที่ 232 บรรยากาศการจัดเตรียมผลงานในนิทรรศการ 1	223
ภาพที่ 233 บรรยากาศการจัดเตรียมผลงานในนิทรรศการ 2	223
ภาพที่ 234 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 1	224
ภาพที่ 235 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 2	224
ภาพที่ 236 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 3	224
ภาพที่ 237 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 4	225
ภาพที่ 238 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 5	225
ภาพที่ 239 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 6	225
ภาพที่ 240 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 7	226
ภาพที่ 241 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 8	226
ภาพที่ 242 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 9	226
ภาพที่ 243 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 10	227
ภาพที่ 244 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 11	227
ภาพที่ 245 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 12	227
ภาพที่ 246 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 13	228

ภาพที่ 247 สัญลักษณ์ของนิทรศการ The Oblivion 228

ภาพที่ 248 ภายในสัญลักษณ์ของนิทรศการ The Oblivion 1 229

ภาพที่ 249 ภายในสัญลักษณ์ของนิทรศการ The Oblivion 2 229

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

ประวัติศาสตร์ คือ การนำเสนอชุดข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในอดีต ที่ได้จากการรวบรวมการค้นพบ ค้นคว้า รวบรวม และจัดระเบียบชุดข้อมูล ซึ่งหลายครั้งเรื่องราวในประวัติศาสตร์ที่ถูกเขียนขึ้นได้มุ่งเน้นเฉพาะไปที่เหตุการณ์ที่มีความสำคัญและถือเป็นจุดเปลี่ยนของช่วงเวลานั้นๆ จนถูกร้อยเรียงเป็นเส้นตรงหนึ่งเดียวที่ลากผ่านบนกิ่งแขนงแห่งความหลากหลายของเรื่องราวในประวัติศาสตร์อีกมากมาย ซึ่งไม่ได้ถูกให้ความสำคัญ โดยหมายรวมถึงประวัติศาสตร์ศิลป์ ซึ่งได้อาศัยรูปแบบของงานศิลปะที่มีความสัมพันธ์กับบริบทของสังคม วัฒนธรรม การเมือง ศาสนาและเศรษฐกิจ ที่นำไปสู่การรวมกลุ่มของศิลปินผู้สร้างสรรค์และเกิดเป็นลัทธิทางศิลปะซึ่งเป็นรอยแยกที่ทำให้เกิดการแปรเปลี่ยนในแต่ละยุคสมัยในอดีต เป็นเกณฑ์ในการจำแนกแบ่งเส้นเวลาของประวัติศาสตร์ศิลป์ (Art Periods Timeline) ซึ่งถูกร้อยเรียงและลำดับตามวิวัฒนาการในแต่ละยุคสมัยตลอดหลายสหัสวรรษที่ผ่านมา ส่งผลให้เกิดการช่วงชิงพื้นที่บนหน้าประวัติศาสตร์ที่มีพื้นที่ให้เฉพาะศิลปินและผลงานศิลปกรรมที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบและลัทธิของงานศิลปะในช่วงรอยต่อเวลานั้นๆ ซึ่งทำให้มีผลงานศิลปกรรมรวมถึงศิลปินจำนวนมากที่ไม่ได้ถูกให้ความสำคัญและอยู่นอกเหนือจากเส้นเวลาในประวัติศาสตร์ศิลป์ ที่กำลังถูกกลืนเลื่อนไปจากหน้าประวัติศาสตร์ในปัจจุบัน

เช่นเดียวกับในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ได้มีกลุ่มศิลปินและนักวิชาการบางกลุ่มเริ่มที่จะปฏิเสธรูปแบบและขนบธรรมเนียมในงานศิลปะแนวอคาเดมิก (Academic Art) แบบอนุรักษนิยม ซึ่งถือได้ว่าเป็นศิลปะกระแสหลักในสมัยนั้น จนก่อเกิดเป็นกลุ่มลัทธิศิลปินอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) ขึ้นที่ฝรั่งเศสในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยการกำเนิดขึ้นของลัทธิดังกล่าวได้นำมาซึ่งจุดเริ่มต้นของศิลปะสมัยใหม่ (Modern Art) ที่ถือได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญบนหน้าประวัติศาสตร์ศิลป์ และทำให้ผลงานและศิลปินในกลุ่มลัทธิอิมเพรสชันนิสม์รวมถึงกลุ่มศิลปินลัทธิสมัยใหม่อื่นๆ ในช่วงเวลาต่อมา ได้รับการสนับสนุนจากนักวิจารณ์และผู้มีอิทธิพลในวงการศิลปะ จนมี

ชื่อเสียงโด่งดัง และเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ซึ่งแตกต่างไปจากกลุ่มศิลปินอคาเดมิกร่วมยุคเดียวกันที่กำลังถูกกาลเวลาลบเลือน โดนประวัติศาสตร์มองข้าม และละทิ้งความสำคัญที่เคยมีในอดีตไป

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะศึกษาชีวิตและผลงานของกลุ่มศิลปินอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่ถูกลดความสำคัญและช่วงชิงพื้นที่จากหน้าประวัติศาสตร์ไปโดยศิลปินในกลุ่มลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ ซึ่งกลุ่มศิลปินอคาเดมิกเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เคยผ่านช่วงเวลาอันรุ่งโรจน์ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ จนได้รับการยกย่องในวงสังคมและเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะอย่างกว้างขวาง ทั้งจากผู้ชม กลุ่มศิลปิน สถาบันทางศิลปะ นักวิจารณ์ นักสะสม และผู้อุปถัมภ์ รวมไปถึงชนชั้นสูงในสมัยนั้น โดยกลุ่มศิลปินดังกล่าวได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมที่มีความสำคัญ ทั้งในด้านมูลค่าซึ่งถูกวัดและประเมินไว้อย่างมากมายมหาศาล และในเชิงคุณค่าของงานศิลปะทางกายภาพที่มีสุนทรียภาพและความงามในด้านเทคนิคและวิธีการขั้นสูง ซึ่งสืบทอดและเรียนรู้ต่อกันมาในแต่ละสกุลช่างที่มีความแตกต่างไปตามสถาบันการศึกษาทางศิลปะแต่ละแห่ง ที่มีความซับซ้อน ประณีต วิจิตร แม่นยำ และต้องใช้เวลาและความเพียรพยายามในการฝึกฝนอย่างแตกฉาน จนสามารถนำมาประยุกต์ใช้และสร้างสรรค์ออกมาจนมีความเป็นอัตลักษณ์ในเทคนิคและรูปแบบอันมีเอกลักษณ์ ซึ่งแตกต่างออกไปในตัวศิลปินแต่ละคน

โดยนำเสนอชุดข้อมูลที่ได้จากการ ค้นคว้า ศึกษา รวบรวมจัดระเบียบ และประกอบสร้างเศษเสี้ยวของข้อมูลที่หลงเหลืออยู่ ให้ออกมาในรูปแบบของงานจิตรกรรมที่มีความสมบูรณ์แบบ ผ่านมุมมองความคิดและทัศนคติของข้าพเจ้าในฐานะศิลปินร่วมสมัยที่มอย้อนกลับไปมองชีวิตและผลงานของกลุ่มศิลปินอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในฐานะศิลปินที่มีความยิ่งใหญ่และสำคัญต่อวงการและหน้าประวัติศาสตร์ศิลป์ ไม่ต่างจากศิลปินกระแสหลักบนหน้าประวัติศาสตร์คนอื่น ๆ

จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตและผลงานของกลุ่มศิลปินอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งครั้งหนึ่งเคยมีช่วงเวลาอันรุ่งโรจน์ และเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะในสมัยนั้น แต่ทว่าในปัจจุบันชื่อเสียงและผลงานของศิลปินกลุ่มนี้กลับถูกหลงลืมและลดความสำคัญลงผ่านการช่วงชิงพื้นที่อันจำกัดบนหน้าประวัติศาสตร์ศิลป์ โดยกลุ่ม

ศิลปินลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ ซึ่งการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลดังกล่าว ได้นำไปสู่ข้อกังขาที่อยากจะสรุปได้ว่าในยุคสมัยนั้นมีงานศิลปะอยู่เพียงแค่รูปแบบเดียว อันนำไปสู่การประมวลผลชุดข้อมูลที่ได้จากการศึกษานั้นให้ออกมาเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน โดยอาศัยการตีความผ่านมุมมองความคิดและทัศนคติของข้าพเจ้าในฐานะศิลปินร่วมสมัยที่มีต่อศิลปินกลุ่มดังกล่าวในเชิงประจักษ์ถึงชีวิตอันมีเกียรติและความยิ่งใหญ่ของผลงานที่รังสรรค์ออกมาอย่างมีคุณค่า และมีอัตลักษณ์ในตัวศิลปินแต่ละบุคคล ซึ่งนำไปสู่การเปิดเผยอีกด้านหนึ่งของหน้าประวัติศาสตร์ศิลป์ และถ่ายทอดความเป็นปัจเจกของศิลปินผ่านกาลเวลา ให้กลับมามีชีวิตและตัวตน อีกครั้งในบริบทของโลกศิลปะร่วมสมัยในปัจจุบัน ผ่านการประกอบสร้างหลักฐานและเศษเสี้ยวของข้อมูลที่หลงเหลืออยู่เข้ากับวิธีการเขียนที่เต็มไปด้วยความซ้ำของเทคนิค และกระบวนการทางจิตรกรรมอันเป็นปัจเจกของข้าพเจ้า จนเกิดเป็นผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่มองย้อนกลับไปหาความรุ่งเรืองของกลุ่มศิลปินอคาเดมิกเมื่อครั้งอดีตจากมุมมองของปัจจุบัน

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ มีแนวความคิดในการนำเสนอมุมมอง ความคิด และทัศนคติของข้าพเจ้าในฐานะศิลปินร่วมสมัยในปัจจุบันที่มีต่อความยิ่งใหญ่และมีเกียรติของกลุ่มศิลปินอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งไม่ได้ถูกให้ความสำคัญจากหน้าประวัติศาสตร์ศิลป์ที่ถูกเขียนขึ้นเป็นเส้นตรงจากบริบทในปัจจุบัน ให้กลับมามีชีวิตและตัวตนอีกครั้งในฐานะศิลปินคนสำคัญ โดยอาศัยการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และประมวลผลชุดข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ ทั้งจากข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษร ข้อมูลรูปภาพ และข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม โดยมุ่งเน้นความสนใจไปที่ชีวิตและผลงานอันเป็นปัจเจกบุคคล รวมถึงช่วงเวลาและสถานที่ที่ศิลปินสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อนำเสนอสิ่งที่ได้จากการประกอบสร้างเศษเสี้ยวของข้อมูลและหลักฐานดังกล่าว ให้ออกมาอย่างเป็นรูปธรรมผ่านการจำลองภาพความจริงที่มีความสมบูรณ์ ในรูปแบบของงานจิตรกรรมแนวเสมือนจริง โดยอาศัยเทคนิคสีน้ำมันและกระบวนการทางจิตรกรรมอันมีอัตลักษณ์เฉพาะตัวของข้าพเจ้า

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

โครงการวิทยานิพนธ์นี้มีเนื้อหาในการนำเสนอมุมมอง ความคิด และทัศนคติของข้าพเจ้าในฐานะศิลปินร่วมสมัย ซึ่งมองย้อนกลับไปเพื่อค้นหาประวัติศาสตร์ในอีกแง่มุมหนึ่งที่ไม่ได้ถูกให้ความสำคัญและกำลังจะถูกหลงลืม ที่อยู่นอกเหนือไปจากเส้นเวลาของประวัติศาสตร์ศิลปะกระแสหลัก ตามหลักทฤษฎีศิลปะที่ถูกกำหนด และให้ความสำคัญไปในวงกว้างระดับสากลในปัจจุบัน ซึ่งได้จากการศึกษาค้นคว้า รวบรวม และประมวลผลข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและผลงานของศิลปินในอดีต โดยมุ่งเน้นไปที่ช่วงเวลาขณะที่ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานในสถานที่ซึ่งมีความเฉพาะตัว ซึ่งสามารถบ่งบอกถึงสถานะ สถานภาพ รสนิยม สังคมและวัฒนธรรม อันเป็นปัจเจกและบุคลิกของศิลปินแต่ละคน ซึ่งเคยรุ่งเรืองและได้รับการยกย่องในวงสังคมและเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะ ทั้งจากกลุ่มศิลปิน สถาบันทางศิลปะ กลุ่มนักสะสมศิลปะและชนชั้นสูง ที่ได้ให้การอุปถัมภ์และสนับสนุนกลุ่มศิลปินเหล่านี้ในช่วงยุคสมัยนั้น ซึ่งได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมที่มีความสำคัญ ทั้งในเชิงมูลค่าและในเชิงคุณค่าทางเทคนิคอย่างมากมาหลายทศวรรษเมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ โดยมุ่งเน้นและให้ความสำคัญไปที่กลุ่มศิลปินอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นหลัก ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลุ่มศิลปินกระแสหลักที่เคยถูกให้ความสำคัญ และเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายมากในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ ก่อนที่จะถึงจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญของประวัติศาสตร์ศิลปะที่ทำให้เกิดกลุ่มศิลปินอิมเพรสชันนิสม์และกลุ่มศิลปินในลัทธิอื่นๆ ตามมา จนนำไปสู่จุดเริ่มต้นของศิลปะสมัยใหม่และการถูกลดทอนความสำคัญลงจากพื้นที่ในหน้าประวัติศาสตร์ โดยศิลปินอคาเดมิกกลุ่มดังกล่าวที่ข้าพเจ้าเลือกศึกษามีอยู่หลากหลายสกุลช่างและหลากหลายสถาบันการศึกษาที่มาจากหลากหลายเชื้อชาติในกลุ่มทวีปยุโรปและอเมริกา ทั้งศิลปินชายและศิลปินหญิง ซึ่งสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมผ่านองค์ความรู้ทางด้านอคาเดมิก ออกมาในเทคนิคและรูปแบบที่หลากหลาย อาทิ รูปแบบของงานจิตรกรรม งานประติมากรรม และงานภาพพิมพ์ เป็นต้น

ขอบเขตด้านรูปแบบ

โครงการวิทยานิพนธ์นี้ต้องการนำเสนอเนื้อหาที่กล่าวไว้ข้างต้น ผ่านรูปแบบของงานจิตรกรรมภาพคนเหมือนแบบเสมือนจริงของศิลปินอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในช่วงขณะที่ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานภายในสภาพแวดล้อมของสถานที่ ซึ่งสามารถสะท้อนความเป็นตัวตนของศิลปินต้นแบบแต่ละคนออกมาได้อย่างชัดเจน ในขนาดมาตราส่วนที่เล็กกว่าขนาดของคนจริง โดย

ผ่านการสังเคราะห์และประกอบสร้างเศษเสี้ยวของข้อมูล ทั้งจากแหล่งข้อมูลทางวิชาการในรูปแบบลายลักษณ์อักษร ภาพถ่าย และงานศิลปกรรม ซึ่งมีทั้งข้อมูลที่สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ ให้เกิดเป็นผลงานจิตรกรรมชิ้นใหม่ที่มีความสมบูรณ์ และยังคงไว้ซึ่งความเป็นตัวตนของข้าพเจ้า เพื่อแสดงออกถึงมุมมองและทัศนคติที่เป็นปัจเจกของข้าพเจ้าโดยตรง ในฐานะศิลปินร่วมสมัยที่มองไปยังชีวิตและผลงานของกลุ่มศิลปินอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในฐานะศิลปินคนสำคัญ

ขอบเขตด้านเทคนิค

โครงการวิทยานิพนธ์นี้มีการนำเสนอเนื้อหาและรูปแบบ โดยใช้เทคนิคและวิธีการทางจิตรกรรมสีน้ำมันบนลินินเป็นหลัก ที่อาศัยรูปแบบการเขียนแบบ Direct process เช่นเดียวกับศิลปินอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ผสมผสานกับกระบวนการทางเทคนิคในงานจิตรกรรมโบราณ อย่างการScumbling และการGlazing มาประยุกต์ใช้ ให้มีความร่วมสมัยและเป็นตัวตนของผู้สร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการศึกษา

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ สามารถลำดับขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานได้ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ของกลุ่มศิลปินศิลปินอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยมุ่งเน้นไปที่ชีวิตและผลงานของศิลปินแต่ละคน ซึ่งหมายรวมถึงสถานที่และสภาพแวดล้อม ที่ศิลปินใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งสะท้อนถึงสถานะ สถานภาพ รสนิยม สังคม และวัฒนธรรม ที่มีความเกี่ยวข้องอย่างเป็นปัจเจกต่อความเป็นตัวตนของศิลปิน โดยสืบค้นจากข้อมูลทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษร ข้อมูลภาพถ่าย และข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม ซึ่งได้จากแหล่งข้อมูลในหลากหลายที่มา อาทิ หนังสือ อินเทอร์เน็ต และผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น
2. ประมวลผลข้อมูลเพื่อจัดทำภาพร่างเบื้องต้นเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
3. วิเคราะห์และวางแผนขั้นตอนและเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับศิลปินที่ศึกษาค้นคว้า ให้ตรงตามจุดมุ่งหมายผ่านมุมมองและทัศนคติของข้าพเจ้า ที่ต้องการจะสื่อสารถึงชีวิตและผลงานของศิลปินแต่ละคน

4. ลงมือสร้างสรรค์ผลงานตามแผนงานที่วางไว้
5. นำผลงานเข้าสู่การสัมมนา วิจารณ์ โดยคณะอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อต่อยอดและพัฒนาเทคนิควิธีการ และแนะแนวทางแก้ไขปัญหา
6. บันทึกเก็บรวบรวมข้อมูลผลงานในแต่ละช่วงของการทำงาน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์และพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานในขั้นต่อไป

วิธีการศึกษา

ศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ของกลุ่มศิลปินศิลปินอคาเดมิคในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยมุ่งเน้นไปที่ชีวิตและผลงานของศิลปินแต่ละบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลา ศิลปินสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งหมายรวมถึงสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่ศิลปินใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งสะท้อนถึงสถานะ สถานภาพ รสนิยม และวัฒนธรรม ที่มีความเกี่ยวข้องอย่างเป็นปัจเจกต่อศิลปิน โดยสืบค้นจากข้อมูลทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษร ข้อมูลภาพถ่าย และข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม ทั้งที่เป็นข้อมูลที่สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ แล้วนำมารวบรวม ประมวลผล และประกอบสร้างออกมาเป็นภาพร่าง ซึ่งนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานจริงภายใต้เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมัน ที่มีความสมบูรณ์ด้วยเทคนิควิธีการของข้าพเจ้า โดยนำเอาเทคนิควิธีการโบราณมาประยุกต์ใช้ให้มีความเป็นตัวตนของผู้สร้างสรรค์ และแสดงถึงมุมมองและทัศนคติของข้าพเจ้าในฐานะศิลปินร่วมสมัยที่มีต่อชีวิตและผลงานของศิลปินแต่ละบุคคลซึ่งเคยรุ่งเรืองในอดีต ให้กลับมามีชีวิตและตัวตนอีกครั้งในฐานะศิลปินคนสำคัญในประวัติศาสตร์ศิลป์

แหล่งข้อมูล

1. หนังสือและบทความที่เกี่ยวข้องกับศิลปินอคาเดมิคในคริสต์ศตวรรษที่ 19
2. อินเทอร์เน็ต
3. ผู้เชี่ยวชาญ
4. ผลงานศิลปกรรมในหอศิลป์และพิพิธภัณฑ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. โคร่งเฟรม
2. ผ้าลินิน (Linen)

3. สีอะคริลิก (Acrylic color)
4. สีน้ำมัน (Oil color)
5. น้ำมันลินซีด (Linseed oil)
6. โซลเวนต์ (Solvent)
7. แปรงและพู่กัน
8. ผ้าเช็ดพู่กัน
9. เกรียง
10. ดินสอ
11. เครื่องยิงแม่เหล็กและลูกแม่เหล็ก
12. ถังใส่ตัวล้างพู่กัน
13. รีทัชซิ่ง (Retouching)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตและผลงานของศิลปินอคาเดมิคในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่เคยรุ่งเรืองเมื่อครั้งอดีต ซึ่งเป็นอีกแง่มุมหนึ่งของประวัติศาสตร์ศิลป์ ที่ไม่ได้ถูกให้ความสำคัญในประวัติศาสตร์ศิลป์กระแสหลักในปัจจุบัน และแทบไม่เคยถูกพูดถึงแม้แต่ในหลักสูตรของสถาบันศิลปะในปัจจุบัน โดยผลงานศิลปกรรมของศิลปินกลุ่มดังกล่าวล้วนถูกสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคชั้นสูงที่มีความแม่นยำ ประณีต วิจิตร อย่างเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของศิลปินแต่ละบุคคล ที่ไม่สามารถพบเห็นได้ในงานศิลปกรรมร่วมสมัยในปัจจุบัน ซึ่งมีคุณค่าและเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินในแนวทางอคาเดมิคร่วมสมัย นักศึกษาศิลปะ และผู้ที่สนใจศึกษา อีกทั้งยังทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานต่อยอดจากผลงานสร้างสรรค์ศิลปินพจน์ในระดับปริญญาตรี และค้นพบความเป็นไปได้ใหม่ๆ ทั้งในแง่เทคนิค วิธีการ และรูปแบบที่ใช้ในการสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังเป็นการนำเสนออีกแง่มุมหนึ่งของประวัติศาสตร์ศิลป์ที่ไม่ค่อยถูกกล่าวถึง ผ่านการเผยแพร่ชีวิตและผลงานของศิลปิน ให้กลับมาเป็นที่รู้จักอีกครั้งท่ามกลางบริบทของวงการศิลปะร่วมสมัยในปัจจุบัน จากการสัมผัสรับรู้ของผู้ที่ได้ชมผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้า โดยการเปิดเผยและถ่ายทอดความเป็นตัวตนของศิลปินผ่านกาลเวลา ให้กลับมามีชีวิตและตัวตนอีกครั้งผ่านเทคนิคและวิธีการทางจิตรกรรมของข้าพเจ้า

บทที่ 2

ข้อมูลและแรงบันดาลใจที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ศิลปินอคาเดมิคในคริสต์ศตวรรษที่ 19 กับชีวิตและผลงานที่ถูกลืม นี้มีที่มาและแรงบันดาลใจจากกระบวนการศึกษาค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวข้องกับข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ศิลป์อีกแง่มุมหนึ่ง ซึ่งไม่ได้ถูกให้ความสำคัญ หรืออาจกล่าวได้ว่าไม่ได้เป็นศิลปะกระแสหลักบนเส้นเวลาของประวัติศาสตร์ที่เป็นที่รู้จักหรือถูกพูดถึงในวงกว้างในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในกฎเกณฑ์ ที่มาและลำดับความสำคัญของเส้นเวลาของประวัติศาสตร์ศิลปะกระแสหลักในทัศนะของข้าพเจ้าแก่ผู้อ่าน จึงขออธิบายถึงประเด็นดังกล่าวไว้ในหัวข้อดังต่อไปนี้

เส้นเวลาของประวัติศาสตร์ศิลป์ (Art Periods Timeline)

รากฐานของเส้นเวลาในประวัติศาสตร์ศิลป์ มีพื้นฐานมาจากหลักตรรกศาสตร์ หรือระเบียบวิธีคิดแบบเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งมีมาตั้งแต่โบราณกาลสมัยกรีก ด้วยการลำดับและเรียบเรียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนและหลังของเหตุการณ์นั้นๆ ซึ่งเป็นเหตุปัจจัยและส่งผลให้เกิดเหตุการณ์ในลำดับถัดไป ทั้งนี้การบันทึกเรื่องราวแต่ละชนิดนั้นขึ้นอยู่กับเจตจำนงของผู้ที่บันทึกเหตุการณ์ว่าต้องการให้สิ่งไหนเป็นตัวแปรสำคัญของเรื่องราว เช่น ปกรณัมจะเน้นเรื่องของตำนานและเทพเจ้า พงศาวดารจะเน้นเรื่องของการเชิดชูผู้นำหรือกษัตริย์ เป็นต้น¹

จุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ศิลป์สามารถสืบย้อนไปได้หลายหมื่นปี นับตั้งแต่มนุษย์ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่วิวัฒนาการตนเองจนก่อเกิดเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีสติสัมปชัญญะ เริ่มใช้มือเขียนภาพและบันทึกเรื่องราวลงบนผนังของถ้ำลัสโก (Lascaux) ที่ประเทศฝรั่งเศสในปัจจุบัน จนถัดมาถึงช่วงยุคสมัยที่ก่อกำเนิดเป็นอารยธรรมโบราณซึ่งมีการใช้เทคนิค และสื่อที่มีอยู่ในช่วงเวลานั้น เพื่อพรรณนาและบรรยายเนื้อหาที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรม การเมือง และศาสนา จวบจนก่อเกิดเป็นลัทธิทางศิลปะติดตามมาเป็นจำนวนมากมาย ซึ่งในแต่ละลัทธิต่างก็มีรูปแบบของงานซึ่งแตกต่างกันออกไปและมีลักษณะที่สะท้อนถึงอิทธิพลทางการเมืองและสังคมในช่วงเวลานั้นๆที่เกิดขึ้น ซึ่งแน่นอนว่าการ

¹ สัมภาษณ์ พัทธ์ ยิ่งเจริญ, ศิลปิน, 7 พฤษภาคม 2565.

แสดงออกทางศิลปะเหล่านี้ของมนุษย์สามารถบ่งบอกได้มากมายเกี่ยวกับชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้ที่สร้างผลงานเหล่านี้

ทั้งนี้นักประวัติศาสตร์ศิลป์จึงมีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นในการบันทึกช่วงเวลาหรือบริบททางประวัติศาสตร์และความสำคัญของแต่ละยุคสมัยที่เกิดความเคลื่อนไหวและจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญ อันมีรากฐานทางอุดมการณ์มาจาก Giorgio Vasari² ผ่านวิธีปฏิบัติแบบสหวิทยาการที่วิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ทั้งทางด้านวัฒนธรรม การเมือง ศาสนา และเศรษฐกิจ ที่มีความสัมพันธ์ไปกับรูปแบบ และลักษณะที่ปรากฏของงานศิลปะที่มีความเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถูกบอกเล่าและเรียบเรียงตามลำดับเวลาของผลงานศิลปกรรมที่สร้างขึ้นในแต่ละอารยธรรมหรือแต่ละยุคสมัย โดยเส้นเวลาของประวัติศาสตร์ศิลป์ สามารถแบ่งออกและลำดับได้ดังต่อไปนี้

1. ยุคก่อนประวัติศาสตร์ (Prehistoric Art) อยู่ในช่วงประมาณ 40,000 ถึง 4,000 ปีก่อนคริสต์ศักราช
2. ยุคโบราณ (Ancient Art) อยู่ในช่วงประมาณ 4,000 ปีก่อนคริสต์ศักราช ถึง ค.ศ.400
3. ยุคกลาง (Medieval Art) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.500 ถึง ค.ศ.1400
4. ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา (Renaissance Art) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1400 ถึง ค.ศ.1600
5. ยุคแมนเนอริสม์ (Mannerism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1527 ถึง ค.ศ.1580
6. ยุค바로อก (Baroque) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1600 ถึง ค.ศ.1750
7. ยุคโรโกโก (Rococo) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1699 ถึง ค.ศ.1780
8. ยุคนีโอคลาสสิก (Neoclassicism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1750 ถึง ค.ศ.1850
9. ยุคโรแมนติก (Romanticism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1780 ถึง ค.ศ.1850

² Giorgio Vasari เป็นจิตรกร สถาปนิก วิศวกร นักเขียน และนักประวัติศาสตร์ชาวอิตาลี เขาเป็นที่รู้จักจากผลงานการเขียนสารานุกรมชีวประวัติที่ชื่อ “Lives of the Most Excellent Painters, Sculptors, and Architects” ซึ่งถือเป็นรากฐานทางอุดมการณ์ของการเขียนเชิงประวัติศาสตร์ศิลปะ และชีวประวัติของศิลปินยุค Renaissanceหลายคนรวมทั้ง Leonardo da Vinci และ Michelangelo, **Giorgio Vasari**, accessed May 8, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Giorgio_Vasari#The_Lives_of_the_Most_Excellent_Painters,_Sculptors,_and_Architects

10. ยุคศิลปะลัทธิเรียลลิสม์ (Realism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1848 ถึง ค.ศ.1900
11. ยุคศิลปะลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1865 ถึง ค.ศ.1885
12. ยุคศิลปะลัทธิโพสต์-อิมเพรสชันนิสม์ (Post-Impressionism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1885 ถึง ค.ศ.1910
13. ยุคศิลปะลัทธิอาร์ต นูโว (Art Nouveau) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1890 ถึง ค.ศ.1910
14. ยุคศิลปะลัทธิซิมโบลลิสม์ (Symbolism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1890 ถึง ค.ศ.1920
15. ยุคศิลปะลัทธิเฟอวิสต์ (Fauvism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1900 ถึง ค.ศ.1935
16. ยุคศิลปะลัทธิเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ (Expressionism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1905 ถึง ค.ศ.1920
17. ยุคศิลปะลัทธิคิวบิสม์ (Cubism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1907 ถึง ค.ศ.1914
18. ยุคศิลปะลัทธิฟิวเจอริสม์ (Futurism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1909 ถึง ค.ศ.1945
19. ยุคศิลปะลัทธิดาดา (Dadaism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1912 ถึง ค.ศ.1920
20. ยุคศิลปะลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1916 ถึง ค.ศ.1950
21. ยุคศิลปะลัทธิแอบสแตรกต์เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1940 ถึง ค.ศ.1950
22. ยุคศิลปะลัทธิอ็อป อาร์ต (Op Art) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1950 ถึง ค.ศ.1960
23. ยุคศิลปะลัทธิป๊อปอาร์ต (Pop Art) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1950 ถึง ค.ศ.1960
24. ยุคศิลปะลัทธิมินิมอลลิสม์ (Minimalism) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1960 ถึง ค.ศ.1970
25. ยุคศิลปะลัทธิคอนเซ็ปชวล (Conceptual Art) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1960 ถึง ค.ศ.1970
26. ยุคศิลปะร่วมสมัย (Contemporary Art) อยู่ในช่วงประมาณ ค.ศ.1970 จนถึงปัจจุบัน³

³ Art History Timeline: Western Art Movements and Their Impact, accessed May 8, 2022, Available from <https://www.invaluable.com/blog/art-history-timeline/>

จากการแบ่งเส้นเวลาของประวัติศาสตร์ศิลปะดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผลงานศิลปะอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 นั้นไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งบนหน้าประวัติศาสตร์ศิลปะ เนื่องด้วยการถูกช่วงชิงพื้นที่ไปจากหน้าประวัติศาสตร์โดยศิลปินกลุ่มลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) อันมีผลมาจากแบบเรียนประวัติศาสตร์ซึ่งถูกสถาปนาโดยกลุ่มอำนาจในวงการศิลปะในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา เช่น หนังสือ The Story of Art โดย E. H. Gombrich ที่ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1950 โดย Phaidon ซึ่งหนังสือเล่มนี้ได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวางว่าเป็นผลงานวิจารณ์ และเป็นหนึ่งในบทบาทที่เข้าถึงได้ง่ายที่สุดสำหรับวิชาทัศนศิลป์ และเป็นการสำรวจประวัติศาสตร์ศิลปะตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงยุคใหม่ เป็นต้น ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่กลุ่มศิลปิน Modernism เติบโตถึงขีดสุด โดยเริ่มต้นจากการที่กลุ่มชนชั้นกลางใหม่ในยุโรปได้อ่อนอำนาจลงในยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรม

การลุกขึ้นของชนชั้นแรงงานได้นำมาซึ่งอำนาจที่ลดลงของกลุ่มอำนาจเดิมหรือศักดินา ช่วงก่อนสงครามโลกในฝรั่งเศสกลุ่มศิลปินอคาเดมิกซึ่งเคยได้รับการสนับสนุนและทำงานขึ้นตรงกับรัฐผ่าน École des Beaux-Arts และการผลิตเปลี่ยนการปกครองระหว่างจักรพรรดิ และกษัตริย์สลับกันไปมา ที่ได้ส่งผลให้ชนชั้นกรรมกรที่ผิวงขาวได้อ่อนกำลังลงในเวลาต่อมา จนเกิดขั้วอำนาจใหม่ขึ้น ทำให้ระเบียบแบบชนชั้นกลางได้ถูกทำลายลงพร้อมกับการอ่อนอำนาจลงของกลุ่มศิลปินอคาเดมิกกระแสหลักในสมัยนั้น หลังเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 สหรัฐอเมริการอดพ้นจากภัยสงครามและก้าวขึ้นมาเป็นประเทศอภิมหาอำนาจ ซึ่งเป็นแหล่งเติบโตทางวัฒนธรรม เนื่องจากทางยุโรปได้เสียหายจากพิษของสงคราม นิทรรศการศิลปะในอเมริกาที่เกิดขึ้นช่วงหลังสงครามเป็นที่สนใจและถูกจับตามอง แม้แต่ศิลปินกลุ่ม Modernism ในยุโรปก็เดินทางมาจัดแสดงผลงานในอเมริกา เช่น กลุ่มศิลปินอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) เป็นต้น ซึ่งมีเหตุผลมาจากการที่อเมริกาเลือกที่จะสนับสนุนกลุ่มศิลปิน Modernism ที่สอดคล้องไปกับแนวคิดดินแดนแห่งเสรีภาพ อันหมายรวมถึงเสรีภาพในทางความคิดสร้างสรรค์ มากกว่าที่จะสนับสนุนฝั่งศิลปินอนุรักษ์นิยมตามประเทศในยุโรป ซึ่งจบจาก École des Beaux-Arts อย่าง Thomas Eakins หรือกลุ่มศิลปินอคาเดมิกอย่าง William Merritt Chase รวมทั้งกลุ่มศิลปิน Boston School และสถาบันสอนศิลปะอคาเดมิกอื่นๆในอเมริกา โดยรัฐเลือกที่จะผลักดันศิลปินหัวก้าวหน้า ประกอบกับการที่นักสะสมเลือกที่จะลงทุนกับงาน Modernism รวมถึงตลาดค้างานศิลปะและนักวิจารณ์ซึ่งเลือกที่จะสนับสนุนฝั่ง Modernism ส่งผลให้

กลุ่มศิลปินอนุรักษนิยมถูกลดคุณค่าและความสำคัญลงเรื่อยๆ รวมถึงการเขียนประวัติศาสตร์ศิลป์ ซึ่งศิลปินในกลุ่มModernism ได้ถูกให้ความสำคัญมากในช่วงศตวรรษที่ 20 รวมถึงส่งเสริมให้เกิดศิลปะรูปแบบต่างๆ และลัทธิทางศิลปะใหม่ๆ มากมายในช่วงเวลานี้ รวมไปถึงการทลายกรอบและข้อจำกัดของศิลปะที่เคยมีมา⁴

แนวคิดและอิทธิพลที่มีผลต่อทิศทางการเขียนประวัติศาสตร์ศิลป์

การเกิดขึ้นของ Salon des Refuses และ ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism)

ภาพที่ 1 Palais de l'Industrie สถานที่จัดงาน Salon des Refuses
ถ่ายโดย Édouard Baldus

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/Salon_des_Refus%C3%A9s

ในช่วงทศวรรษที่ 1860 สถาบันศิลปะ École des Beaux-Arts ในฝรั่งเศสและสถาบันอื่นๆ ปฏิเสธการเดินตามกระแสศิลปะและมีความมั่นคงต่อการเดินหน้าส่งเสริมรูปแบบศิลปะแบบอคาเดมิก และวิธีการฝึกสอนที่เข้มงวดซึ่งค่อนข้างล้าหลัง และไม่ยอมรับรูปแบบหรือเนื้อหาที่ทันสมัย ซึ่งรวมถึงนิทรรศการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกตะวันตกที่ขึ้นตรงต่อสถาบันศิลปะดังกล่าวอย่าง Salon ด้วยความอนุรักษนิยมที่มีมากขึ้นเรื่อย ๆ ได้นำมาซึ่งการเสื่อมถอยลงของนิทรรศการ Salon ซึ่งสัญญาณแรก ที่แสดงให้เห็นเกิดขึ้นในปี.ศ.1863 โดยจักรพรรดินโปเลียนที่ 3 แห่งฝรั่งเศส ได้ประกาศจัดตั้ง

⁴ สัมภาษณ์ พัทธ์ ยิ่งเจริญ, ศิลปิน, 7 พฤษภาคม 2565.

นิทรรศการศิลปะที่ชื่อ Salon des Refuses ขึ้นมาเป็นพิเศษอย่างเป็นทางการพร้อมกับการแสดงนิทรรศการ Salon เพื่อแสดงผลงานทั้งหมดที่ได้รับการปฏิเสธจากคณะกรรมการสายอนุรักษ์นิยมใน Salon โดยนักวิจารณ์ศิลปะและผู้ชมต่างเหยียดผลงานในนิทรรศการดังกล่าว รวมทั้งผลงานจิตรกรรมที่ชื่อ “อาหารกลางวันบนลานหญ้า” (Le déjeuner sur l'herbe) ซึ่งถูกเขียนโดยเอ็ดวาร์ดมานเอต์ (Édouard Manet) โดยผลงานชิ้นดังกล่าวได้รับความสนใจและสะท้อนต่อวงการศิลปะในสมัยนั้น จนเป็นแรงบันดาลใจให้กับศิลปินบางกลุ่มและส่งผลให้เกิดศิลปินหัวก้าวหน้าในสมัยนั้นอย่างลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) ขึ้น โดยกลุ่มศิลปินลัทธิดังกล่าวได้เริ่มจัดแสดงงานนิทรรศการศิลปะร่วมกันเป็นครั้งแรกในปีค.ศ.1874 ซึ่งตรงกับ การแสดงของนิทรรศการ Salon ในปารีส โดยนิทรรศการดังกล่าว แม้จะไม่ได้ประสบความสำเร็จมากนักแต่ก็ช่วยทำให้ศิลปินหัวก้าวหน้ากลุ่มดังกล่าวเริ่มมีชื่อเสียงขึ้นมาและได้รับคำวิจารณ์จาก Louis Leroy จนเป็นที่มาของชื่อลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ โดยวิธีการเขียนของศิลปินลัทธิดังกล่าวที่มุ่งนำเสนอสีที่มีความสดใสและมักจะหลีกเลี่ยงการใช้สีดำ เพื่อถ่ายทอดวิธีการที่แสงปรากฏขึ้นผ่านสายตา ซึ่งสอดคล้องไปกับการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ที่พบว่าแสงสีขาวประกอบด้วยแสงหลายสี โดยความแตกต่างทั้งในเชิงรูปแบบและเทคนิคดังกล่าว ได้ทำให้นักประวัติศาสตร์ศิลป์บางคนถือว่า ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ เป็นการเคลื่อนไหวแรกของงานศิลปะสมัยใหม่ หรือ โมเดิร์น อาร์ต (Modern Art) โดยศิลปินหัวก้าวหน้ากลุ่มดังกล่าวได้จัดนิทรรศการเพื่อคานอำนาจกับนิทรรศการ Salon มาโดยตลอด จนกระทั่งเหล่าอาร์ต ดิลเลอร์ หรือผู้ค้างานศิลปะชาวฝรั่งเศสที่ชื่อ Paul Durand-Ruel เริ่มสร้างระบบการแสดงผลงาน และการขายงานให้กับศิลปินกลุ่มลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ ทั้งนิทรรศการกลุ่ม และนิทรรศการเดี่ยว ในปีค.ศ.1886 การแสดงนิทรรศการกลุ่มที่อเมริกาของศิลปินอิมเพรสชันนิสม์ได้รับกระแสตอบรับที่ดีมาก ซึ่งการมีโอกาสนี้ใหม่ในตลาดครั้งนั้น ส่งผลให้การเส้นทางการเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จไม่จำเป็นต้องขึ้นตรงผ่านสถาบันศิลปะกระแสหลักอย่าง École des Beaux-Arts อีกต่อไป และในช่วงเปลี่ยนผ่านศตวรรษนิทรรศการ Salon ในปารีสจึงเริ่มที่จะเสื่อมอำนาจลงโดยแท้จริง รวมถึงการที่นักวิจารณ์ และประชาชนเริ่มหันมาชอบงานสมัยใหม่กันมากขึ้น⁵

⁵ อิมเพรสชันนิสม์และการกำเนิด Modern Art, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก

ภาพที่ 2 Édouard Manet, Le déjeuner sur l'herbe, 1863, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 208 x 264.5 ซม.
ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/Le_D%C3%A9jeuner_sur_l%27herbe

ในเวลาต่อมาจึงเกิด Salon ทางเลือกที่มีความก้าวหน้าขึ้น เช่น Salon des Independants ซึ่งก่อตั้งโดย Albert Dubois-Pillet, Odilon Redon, Georges Seurat และ Paul Signac และ Salon d'Automne ซึ่งก่อตั้งโดย Hector Guimard, Frantz Jourdain, Georges Desvallieres, Eugene Carriere Felix Vallotton และ Edouard Vuillard เพื่อนำเสนอศิลปะสมัยใหม่อย่างเต็มรูปแบบและเผยแพร่ต่อสาธารณชน⁶

ภาพที่ 3 นิทรรศการ Salon d'Automne ในปีค.ศ.1912
ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/Salon_des_Refus%C3%A9s

⁶ Academic Art, accessed May 9, 2022, Available from <http://www.visual-arts-cork.com/history-of-art/academic-art.htm>

ความเกลียดชังความคลาสสิกของลัทธิฟิวเจอริสม์ (Futurism)

โตมาโซ มาริเน็ตติ (Filippo Tommaso Marinetti) กวีชาวอิตาลีเลียนฟิลิปโป ได้ริเริ่มกระแสลัทธิฟิวเจอริสม์ นี้ในปีค.ศ.1909 ที่มิลาน ผ่านการออกแถลงการณ์ฟิวเจอริสม์ (Futurist Manifesto) ซึ่งถูกตีพิมพ์เป็นบทความครั้งแรกในหนังสือพิมพ์ Gazzetta di Modena ของอิตาลี และตีพิมพ์ซ้ำในหนังสือพิมพ์รายวัน Le Figaro ของฝรั่งเศส โดยมีเนื้อหาที่แสดงออกถึงความเกลียดชังอย่างรุนแรงต่อความเก่าแก่โบราณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเก่าแก่อันล้ำสมัยที่ปรากฏในขนบธรรมเนียมทางการเมืองและศิลปะ ด้วยภาษาที่ฉะฉานและรุนแรง โดยเขากล่าวไว้ว่า “เราไม่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของอดีต เราคือเหล่าฟิวเจอริสต์หนุ่มสาวผู้แข็งแกร่ง”⁷

กลุ่มลัทธิฟิวเจอริสม์ ได้มุ่งเน้นความสำคัญไปที่ความเร็วของเทคโนโลยี วัตถุ เครื่องจักรกล และความเป็นหนุ่มสาว โดยมองว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการประกาศชัยชนะของเทคโนโลยีที่มีต่อธรรมชาติของมวลมนุษยชน รวมถึงปฏิเสธแรงบันดาลใจจากวัฒนธรรม ความเชื่อ และค่านิยมในอดีต รังเกียจการลอกเลียนแบบของเก่า เปื่อหน่ายความภาคภูมิใจในมรดกตกทอดทางวัฒนธรรม รวมถึงต่อต้านสุนทรียะแบบเก่าและรสนิยมอันดั้งเดิม ละทิ้งเนื้อหาสาระและหัวข้อของศิลปวิทยาการในยุคก่อนหน้านี้ทั้งหมด ซึ่งศิลปะในฝั่งอนุรักษนิยมอย่างศิลปะอคาเดมิคเป็นหนึ่งในนั้น และยกย่องความคิดริเริ่มอันแปลกใหม่ของวิทยาศาสตร์และความทันสมัย⁸

การทำลายความขนบอันสูงส่งของงานศิลปะของมาร์แชล ดูชองป์ (Marcel Duchamp)

ในช่วงปีค.ศ.1913 งานศิลปะรูปแบบใหม่ถูกคิดค้นขึ้นและถูกเรียกว่างานแนวReadymade ซึ่งถูกคิดค้นขึ้นโดยมาร์แชล ดูชองป์ (Marcel Duchamp) ศิลปินชาวฝรั่งเศส-อเมริกา ผู้ที่มีอิทธิพลต่อวงการศิลปะสมัยใหม่ ผ่านการนำสิ่งของทั่วไปในชีวิตประจำวันมาทำให้เป็นงานศิลปะ โดยผลงานที่เป็นที่จดจำที่สุดคือผลงานที่ชื่อ “Fountain”(1917) ซึ่งดูชองป์ตั้งใจส่งผลงานชิ้นนี้ไปร่วมแสดงในนิทรรศการศิลปะของสมาคมศิลปินอิสระในนิวยอร์ก (Society of Independent Artists) ที่ประกาศ

⁷ ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์, ฟิวเจอริสม์ ขบวนการศิลปะที่ยืนเคียงข้างฟาสซิสต์, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก

<https://themomentum.co/%E0%B8%9F%E0%B8%B4%E0%B8%A7%E0%B9%80%E0%B8%88%E0%B8%AD%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B9%8C%E0%B8%82%E0%B8%9A%E0%B8%A7%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A8%E0%B8%B4/>

⁸ เรืองเดียวกัน.

รับผลงานแบบใดก็ได้โดยไม่จำกัด ซึ่งผลงานดังกล่าวคือโถปัสสาวะที่ดูขอมป์ซื้อมาจากร้านสุขภัณฑ์ทั่วไป ซึ่งถูกนำมาวางขายบนแท่นโชว์ผลงานแล้วเซ็นชื่อด้วยการใช้ชื่อปลอมว่า “R.Mutt” โดยการกระทำดังกล่าวนี้นอกจากจะเป็นการทำลายสมาคมและสถาบันศิลปะอันทรงเกียรติในสมัยนั้นแล้ว ยังเป็นการทำลายคุณค่าและลดทอนความศักดิ์สิทธิ์ของงานศิลปะที่เคยเป็นของสูงค่า ซึ่งเคยเป็นของที่จำกัดไว้ในวงอภิสิทธิ์ชนในสังคม ผ่านการใช้วัตถุซึ่งใช้รองรับสิ่งปฏิกูล และดูไม่มีคุณค่ามาสร้างเป็นงานศิลปะ อีกทั้งยังเป็นการหลายรอบคิด ข้อจำกัดและขอบของวงการศิลปะอันคร่ำครึของศิลปินในสายอนุรักษนิยม⁹

ภาพที่ 4 Marcel Duchamp, Fountain, 1917, กระเบื้องเคลือบ,
36 x 48 x 61 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.tate.org.uk/art/artworks/duchamp-fountain-t07573>

คอนเซ็ปชวลอาร์ต (Conceptual Art) กับคุณค่าของผลงานที่ไม่ควรถูกใครกำหนด

คอนเซ็ปชวลอาร์ต มีแนวคิดในการต่อต้านขนบและรูปแบบเดิมๆของงานศิลปะ จึงเป็นที่มาให้ศิลปินเหล่านี้มีความรู้สึกต่อต้านความเป็นสถาบันในโลกศิลปะ ที่คอยตัดสินผลงานศิลปะขึ้นไหน เป็นผลงานที่ดีหรือไม่ดี ซึ่งถูกชี้นำผ่านระบบธุรกิจการค้างานศิลปะมาตั้งแต่กลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ว่างานที่ดีก็คืองานที่ขายได้ ส่วนงานที่เลวคืองานที่ขายไม่ได้ ซึ่งผู้ที่กุมผลประโยชน์ในตลาดการซื้อขาย

⁹ ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์, จาก ‘ศิลปะที่ถูกคัดทิ้ง’ ถึงงานศิลปะที่เชื่อมโยงกับโลก, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/art-and-politics/>

สะสมงานศิลปะ รวมถึงคนในสถาบันทางศิลปะ มักจะเป็นคนกลุ่มน้อย อย่างคนผิวขาวเพศชาย คน
ชั้นสูง ผู้มีอันจะกินหรืออภิสิทธิ์ชนทั้งหลาย¹⁰

ภาพที่ 5 Piero Manzoni, Merda d'artista, 1963, อูจจาระและดีบุก, 6 x 8 ซม.

ที่มาภาพ : <http://cultura.biografieonline.it/>

ในช่วงทศวรรษที่ 60 กลุ่มศิลปินคอนเซ็ปชวลได้สร้างผลงานที่มุ่งหมายไปที่การ
วิพากษ์วิจารณ์สถาบัน ตลาดการค้าศิลปะ และขนบธรรมเนียมเดิมๆของวงการศิลปะอย่างเข้มข้น
ตัวอย่างเช่น ผลงานของปีแอโร แมนโซนี (Piero Manzoni) ศิลปินชาวอิตาลีที่มีชื่อว่า “Merda
d'artista” หรือ “ขี้ของศิลปิน” เกิดขึ้นจากการที่แมนโซนีนำอุจจาระของตัวเองมาใส่ในกระป๋อง 90
ใบ พร้อมทั้งติดฉลากบรรยายสรรพคุณถึงสิ่งที่อยู่ในบรรจุภัณฑ์ ระบุน้ำหนัก ความสดใหม่ วันที่ผลิต
และวันบรรจุกระป๋อง ซึ่งถูกตีพิมพ์ออกมาในภาษาอิตาลี อังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน¹¹

¹⁰ ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์, Conceptual Art ศิลปะแห่งความคิดที่ละทิ้งความงามและต่อต้านความ
สูงส่ง, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/conceptual-art/>

¹¹ เรื่องเดียวกัน.

สถาบันและศิลปะอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 (Academic Art in 19th century)

สถาบันอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 เริ่มต้นที่ฝรั่งเศสภายใต้การปกครองในระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 :ซึ่งมีพระบรมราชโองการให้สร้างพระราชวังแวร์ซายเพื่อแสดงถึงภาพลักษณ์ที่มั่งคั่งของฝรั่งเศส และด้วยขนาดของพระราชวังที่มีพื้นที่ใหญ่มากและจำเป็นต้องใช้ศิลปินจำนวนมากเพื่อใช้ในการสร้างพระราชวัง โดยมอบหมายให้ Charles Le Brun ไปศึกษาระบบของสถาบันศิลปะในอิตาลี เพื่อนำมาใช้สร้างสถาบันทางศิลปะเพื่อใช้ฝึกฝนและสร้างศิลปินเพื่อราชสำนักโดยเฉพาะ ซึ่งสถาบันศิลปะดังกล่าวถูกก่อตั้งขึ้นในปีค.ศ.1648 โดยมีชื่อว่า Royal Academy of Painting and Sculpture โดยหลักสูตรของที่นี่มีเพียงแค่ 3 วิชาหลักกล่าวคือ Anatomy, Geometry และ Perspective และมีอาจารย์ 12 คนเวียนมาประจำเพื่อสอนวิชาวาดเส้น โดยมีระยะเวลาของหลักสูตร 3-4 ปี ซึ่งเน้นไปที่การเรียนวาดเส้นหรือโครงสร้างเป็นหลักตามรูปแบบวิธีการคิดแบบกรีก โดยนักศึกษาในสถาบันดังกล่าวจะสามารถเรียนเทคนิคสีน้ำมันได้จากการคัดเลือกของอาจารย์ทั้ง 12 คนนั้น ที่สามารถเลือกนักศึกษาผู้มีความสามารถและพรสวรรค์ที่สุดได้คนละ 6 คน เพื่อนำไปฝึกงานและเป็นลูกมือในสตูดิโอของอาจารย์แต่ละคน¹² และในปีค.ศ.1863 นโปเลียนที่ 3 ได้มอบอิสระภาพจากรัฐบาลให้กับสถาบัน โดยเปลี่ยนชื่อเป็น École des Beaux-Arts

ภาพที่ 6 Alexandre Jean-Baptiste Brun, View of the Salon Carré at the Louvre, 1880, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 24 x 32 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Alexandre_Brun_-_View_of_the_Salon_Carr%C3%A9_at_the_Louvre.jpg

¹² พัทธ์ ยิ่งเจริญ, “พัฒนาการของศิลปะในประวัติศาสตร์ ที่นำมาสู่การเกิดขึ้นของศิลปะสมัยใหม่” (โครงการบรรยายศิลปะในศตวรรษที่ 21 ภาควิชาจิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง), 18 กุมภาพันธ์ 2565.

ในเส้นทางของการเป็นศิลปินอคาเดมิกที่โด่งดังและประสบความสำเร็จ นักศึกษาที่จบจาก École des Beaux-Arts จะต้องสอบแข่งขันเพื่อชิงทุน Grand Prix de Rome เพื่อไปศึกษาดูงานที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี โดยพักอาศัยอยู่ที่ Villa Medici ซึ่งในหนึ่งปีจะมีผู้ที่ได้ทุนเพียงแค่นคนเดียวจากการคัดเลือกที่เข้มงวดของคณะกรรมการ 13 คน นอกจากนี้ยังมีนิทรรศการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกตะวันตกและเป็นรู้จักกันดีในชื่อ Salon ซึ่งเป็นนิทรรศการที่ถูกจัดขึ้นในปารีสเพื่อแสดงผลงานในรูปแบบอคาเดมิกโดยเฉพาะ ที่ถูกจัดขึ้นโดยสถาบันศิลปะ École des Beaux-Arts ในกรุงปารีส ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1748 ถึง ค.ศ.1890 ซึ่งนิทรรศการดังกล่าวต่างเป็นที่หมายปองของเหล่าศิลปินอคาเดมิก ที่หวังจะประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับในฐานะศิลปินผู้มีชื่อเสียง

นอกเหนือจากสถาบันศิลปะอันทรงอิทธิพลในฝรั่งเศสอย่าง École des Beaux-Arts แล้วยังมีสถาบันศิลปะเอกชนที่ชื่อ Académie Suisse ซึ่งก่อตั้งโดย Martin François Suisse อดีตนายแบบของฌัก-หลุยส์ ดาวิด (Jacques-Louis David) โดยศิลปินคนสำคัญที่จบจากสถาบันดังกล่าว เช่น Carolus-Duran Eugène Delacroix และ Claude Monet เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสถาบันศิลปะเอกชนที่ชื่อ Académie Colarossi ซึ่งก่อตั้งในปี ค.ศ.1870 โดยนายแบบและประติมากรชาวอิตาลีชื่อ Filippo Colarossi และสถาบันศิลปะเอกชนที่มีชื่อเสียงที่สุดที่ชื่อ Académie Julian ก่อตั้งขึ้นที่กรุงปารีส ในปี ค.ศ.1867 โดยจิตรกรชาวฝรั่งเศสอย่าง Rodolphe Julian ซึ่งเป็นสถาบันที่เปิดกว้างในการรับผู้หญิง และชาวต่างชาติเข้ามาฝึกฝน แตกต่างไปจาก École des Beaux-Arts โดยที่ Académie Julian ได้ว่าจ้างศิลปินคนสำคัญอย่าง William-Adolphe Bouguereau, Henri Royer, Jean-Paul Laurens, Gabriel Ferrier, Tony Robert-Fleury, Jules Lefebvre และศิลปินชั้นนำคนอื่นๆ ให้มาเป็นผู้ฝึกศิลปะอคาเดมิกให้กับนักศึกษา และนอกเหนือจากสถาบันศิลปะในฝรั่งเศสแล้ว ยังมีสถาบัน Royal Academy of Arts ในลอนดอน สถาบัน Imperial Academy of Art ในเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก และสถาบัน Pennsylvania Academy of the Fine Arts ในอเมริกา เป็นต้น

¹³ เรื่องเดียวกัน.

ภาพที่ 7 Jacques-Louis David, Leonidas at Thermopylae, 1814,

สีน้ำมันบนผ้าใบ, 392 x 533 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Jacques-Louis_David_004.jpg

ศิลปะอคาเดมิก (Academic Art) เป็นรูปแบบของจิตรกรรมและประติมากรรมในรูปแบบเหมือนจริง ที่ถูกผลิตขึ้นภายใต้อิทธิพลและการสนับสนุนของสถาบันศิลปะในยุโรปโดยเฉพาะ École des Beaux-Arts ที่กล่าวไปในข้างต้น ซึ่งศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานได้รับการฝึกฝนภายใต้การเคลื่อนไหวและอิทธิพลของลัทธินีโอคลาสสิก (Neoclassicism)¹⁴ ที่ส่งเสริมและยกย่องความเป็นอุดมคติแบบคลาสสิก (classic) ของกรีกและโรมัน ในความงามและความสมบูรณ์แบบทางศิลปะ ที่เปรียบเสมือนแม่แบบให้ศิลปินอคาเดมิกได้ฝึกฝน และปฏิบัติตามด้วยหลักสุนทรียศาสตร์ขั้นสูง ที่ถูกกำหนดอย่างตายตัวและเข้มงวดด้วยหลักอคาเดมิก ในด้านของเรื่องราวที่เป็นที่นิยมในการสร้างสรรค์มากที่สุดคือ การพรรณนาเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ รวมทั้งภาพในพระคัมภีร์ และเทพปกรณัมคลาสสิก ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ช่วยยกระดับจิตใจให้สูงขึ้นทั้งด้านสติปัญญาและศีลธรรม โดยศิลปินคนสำคัญที่ถือเป็นต้นแบบของศิลปะแบบอคาเดมิกและเป็นลูกศิษย์รุ่นแรกๆ ที่จบจาก École des Beaux-Arts ได้แก่ ฌัก-หลุยส์ ดาวิด (Jacques-Louis David) และ ฌ็อง-โอกุสต์-ดอมินีก แอ็งกร์ (Jean-Auguste-Dominique Ingres) เป็นต้น ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์ผลงานของ David แล้ว จะเห็นการใช้ความเป็นค่าต่างแสงเงา หรือ Chiaroscuro เฉกเช่นเดียวกับผลงานของ Caravaggio โดย

¹⁴ Academic Art, accessed May 11, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Academic_art

ผลงานของ David จะเน้นไปในเรื่องของโครงสร้าง เส้น น้ำหนัก และแสงเงาเป็นหลัก เช่นเดียวกับ
งานของ Ingres ที่ตัวผลงานมีรูปแบบซึ่งรับอิทธิพลมาจากกรีก¹⁵

ภาพที่ 8 Eugène Delacroix, Basket of Flowers, 1848-1849,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 107.3 x 142.2 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/436175>

จนมาถึงในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ได้เกิดการปฏิวัติกระบวนทัศน์แบบกรีกและโรมันของ
ศิลปินอคาเดมิกในเวลานั้น โดยศิลปินที่ชื่อ เออแฌน เดอลาครัว (Eugène Delacroix) ได้ให้
ความสำคัญต่อการกลับไปหาความจริงในธรรมชาติ ที่เต็มไปด้วยสีสัน โดย Delacroix ได้เริ่มให้
ความสำคัญกับน้ำหนักเทาที่ปรากฏในธรรมชาติ และหาความเป็นไปได้ของสีในน้ำหนักเทานั้น แล้ว
นำมาใช้ในผลงานของเขามากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลต่อค่าความต่างแสงเงา (Chiaroscuro) ในงาน
จิตรกรรมอคาเดมิกแบบดั้งเดิมที่ถูกลดความสำคัญลง ด้วยการลดพื้นที่ของน้ำหนักแสงและน้ำหนัก
เงาให้น้อยลง โดยขยายพื้นที่ของน้ำหนักเทาให้มากขึ้น ซึ่งจะทำให้สีในวัตถุสามารถแสดงตัวได้อย่าง
ชัดเจนขึ้น โดยสามารถเห็นได้จากผลงานของศิลปินอคาเดมิกในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 อย่าง

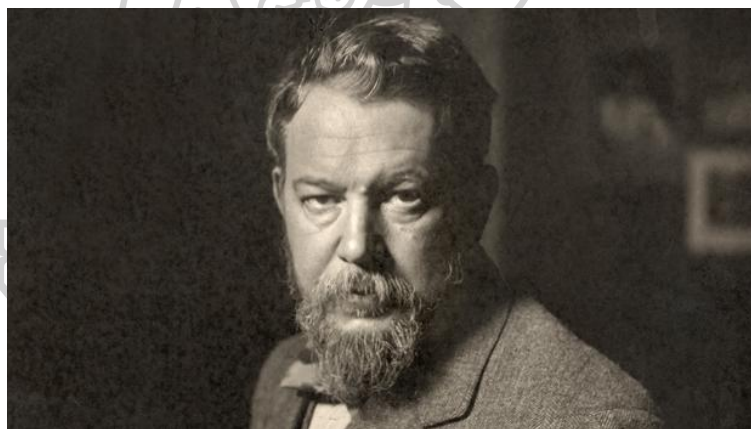
¹⁵ พัทธ์ ยิ่งเจริญ, “พัฒนาการของศิลปะในประวัติศาสตร์ ที่นำมาสู่การเกิดขึ้นของศิลปะสมัยใหม่”
(โครงการบรรยายศิลปะในศตวรรษที่ 21 ภาควิชาจิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง), 18 กุมภาพันธ์ 2565.

วิลเลียม-อดอล์ฟ บูเกอโร (William-Adolphe Bouguereau) ลูกศิษย์จาก École des Beaux-Arts ผู้ได้รับทุน Grand Prix de Rome และ ฌูล บาสเตียง-เลอเพจ (Jules Bastien-Lepage) เป็นต้น¹⁶

ศิลปินอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 (Academic Artist in 19th century)

เนื่องด้วยโครงการวิทยานิพนธ์นี้ มีความเกี่ยวข้องกับศิลปินอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยตรง และมีความมุ่งเน้นในการนำเสนอชีวิตและผลงานของศิลปินกลุ่มดังกล่าว ที่เคยมีความยิ่งใหญ่และรุ่งโรจน์ อีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ทั้งจากผู้ชม ศิลปิน นักวิจารณ์ นักสะสม และสถาบันทางศิลปะเมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านสามารถทำความรู้จักและทราบถึงประวัติความเป็นมาของชีวิตและผลงานของศิลปิน จึงได้รวบรวมและเรียบเรียงชีวประวัติของศิลปินแต่ละคนมาไว้ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ด้วย โดยมีศิลปินที่ข้าพเจ้าคัดเลือกมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทั้งหมด ดังนี้

Joaquín Sorolla

ภาพที่ 9 Joaquín Sorolla

ที่มาภาพ : https://www.abc.es/cultura/arte/abci-sorolla-mirada-fotografica-pintor-201704130152_noticia.html

Joaquín Sorolla เป็นจิตรกรชาวสเปน ที่เกิดในวาเลนเซีย (Valencia) Sorolla เป็นลูกชายคนโตที่เกิดจากพ่อค้าที่ชื่อ Joaquín Sorolla กับ ภรรยาที่ชื่อ Concepción Bastida นอกจากนี้ Sorolla ยังมีน้องสาวที่ชื่อ Concha ซึ่งเกิดถัดจากเขาในอีกหนึ่งปีต่อมา และในเดือนสิงหาคม

¹⁶ เรื่องเดียวกัน.

ค.ศ.1865 Sorollaและน้องสาวต้องเป็นกำพร้า เมื่อพ่อแม่ของเขาเสียชีวิตด้วยโรคหิวาตกโรค โดยหลังจากนั้นพวกเขาก็ได้รับการดูแลจากป้าและลุงของพวกเขาซึ่งเป็นช่างทำกุญแจ Sorolla ได้รับการศึกษาด้านศิลปะเบื้องต้นเมื่ออายุได้ 9 ปี ในเมืองบ้านเกิด และหลังจากนั้นก็อยู่ภายใต้การฝึกฝนของทั้ง Cayetano Capuz และ Salustiano Asenjo เมื่ออายุได้ 18 ปี เขาเดินทางไปมาดริด (Madrid) เพื่อศึกษาผลงานจิตรกรรมระดับปรมาจารย์ในพิพิธภัณฑสถานปราโด (Museo del Prado) อย่างจริงจัง หลังจากเสร็จสิ้นการรับราชการทหารแล้ว Sorolla ในวัย 22 ปี ได้รับทุนสนับสนุนให้ไปศึกษาและเรียนจิตรกรรมในกรุงโรม ประเทศอิตาลี เป็นระยะเวลา 4 ปี ซึ่งเขาได้รับการต้อนรับและดูแลเป็นอย่างดี และในปีค.ศ.1885 เขาได้มีโอกาสเดินทางไปพักผ่อนที่ปารีสเป็นเวลานาน ทำให้เขาได้สัมผัสและชมผลงานภาพวาดสมัยใหม่เป็นครั้งแรก เช่น นิทรรศการของ Jules Bastien-Lepage และ Adolph von Menzel ซึ่งมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานของ Sorolla หลังจากนั้นเขาได้ย้อนกลับไปเพื่อศึกษาต่อที่โรม กับ José Benlliure, Emilio Sala และ José Villegas Cordero และในปีค.ศ.1888 เขากลับไปวาเลนเซียเพื่อแต่งงานกับ Clotilde García del Castillo และมีลูกด้วยกัน 3 คน¹⁷

ภาพที่ 10 Joaquín Sorolla และ Clotilde García del Castillo

ที่มาภาพ : <https://painters-in-color.tumblr.com/post/173038527907/joacqu%C3%ADn-sorolla-and-his-wife-clotilde-1901>

¹⁷ Joaquín Sorolla, accessed May 12, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Joaqu%C3%ADn_Sorolla

ในปี ค.ศ.1890 Sorolla และครอบครัวได้ย้ายมาอยู่ที่ มาดริด ความพยายามของเขาในฐานะศิลปิน ได้นำพาเขาไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานลงบนผืนผ้าใบขนาดใหญ่ผ่านเรื่องราวเกี่ยวกับโลก ตะวันออก ตำนาน ประวัติศาสตร์ และสังคม เพื่อจัดแสดงในนิทรรศการ Salon และนิทรรศการ ระดับนานาชาติอื่นๆในกรุงมาดริด ปารีส เวนิส มิวนิค เบอร์ลิน และชิคาโก โดยความสำเร็จที่โดดเด่น ครั้งแรกของเขาเกิดขึ้นจากผลงานที่ชื่อว่า “Another Marguerite” ในปีค.ศ.1892 ซึ่งได้รับรางวัล เหรียญทองจากงานนิทรรศการแห่งชาติในกรุงมาดริด หลังจากนั้นเขายังได้รับรางวัลชนะเลิศที่งาน Chicago International Exhibition จนมีชื่อเสียง และได้กลายมาเป็นหัวหน้าโรงเรียนจิตรกรรม สมัยใหม่ของประเทศสเปน (The modern Spanish school of painting) นอกจากนี้ผลงานที่ชื่อ “The Return from Fishing” ในปีค.ศ.1894 ยังได้รับการยอมรับและชื่นชมอย่างมากจาก Salon ในปารีส¹⁸

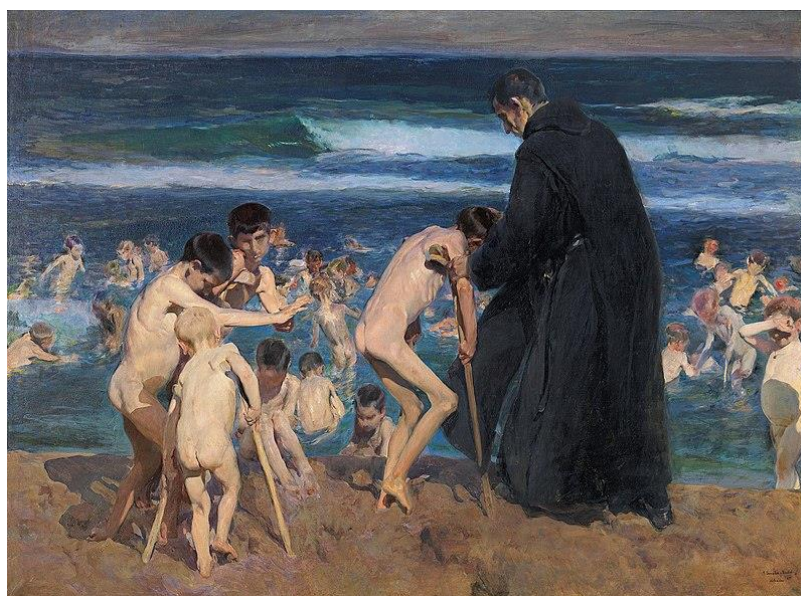
ภาพที่ 11 Joaquín Sorolla, The Return from Fishing, 1894,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 265 x 403 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.wikiart.org/en/joaquin-sorolla/return-from-fishing-1894>

ในปีค.ศ.1899 ผลงานที่ชื่อ “Sad Inheritance” ซึ่งเป็นภาพของเด็กพิการจากโรคซิฟิลิสซึ่งเกิดจากพันธุกรรม ที่กำลังอาบน้ำในทะเลในวาเลนเซียภายใต้การดูแลของบาทหลวง ซึ่งถูกถ่ายทอดออกมาสู่สายตาของสาธารณชนผ่านผืนผ้าใบขนาดใหญ่ โดยนี้อาจเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของการถ่ายทอดภาพของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคดังกล่าวผ่านงานจิตรกรรม ซึ่งผลงานชิ้นนี้ได้ทำให้

¹⁸ Ibid.

Sorolla ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการมากที่สุด โดยได้ทั้งรางวัลกรังปรีซ์ (the Grand Prix) เหรียญเกียรติยศที่งานนิทรรศการสากลในกรุงปารีสในปี.ศ.1900 และเหรียญเกียรติยศที่งานนิทรรศการแห่งชาติในกรุงมาดริดในปี.ศ.1901¹⁹

ภาพที่ 12 Joaquín Sorolla, Sad Inheritance, 1899, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 210 x 285 ซม.
ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/Sad_Inheritance

ในปี.ศ.1906 นิทรรศการพิเศษของ Sorolla ที่จัดแสดง ณ Galeries Georges Petit ณ กรุงปารีส เป็นการรวบรวมผลงานของเขากว่า 500 ชิ้น ซึ่งมีทั้งงานฟิกเกอร์ ทิวทัศน์ และภาพบุคคล โดยเป็นภาพวาดในยุคแรกๆ รวมถึง ภาพวาดบนชายหาดที่โดนแสงแดดส่องกระทบ ภาพวาดทิวทัศน์ และภาพบุคคล ซึ่งชุดผลงานดังกล่าวนี้ได้ทำให้นักวิจารณ์ให้ความสนใจ และถือเป็นผลสำเร็จทางการเงินของเขาอีกด้วย นอกจากนี้เขายังได้มีโอกาสไปจัดแสดงงานครั้งใหญ่ระดับนานาชาติอีกหลายครั้งทั้งในเยอรมนี ลอนดอน และอเมริกา ซึ่งได้รับรางวัลและเกียรติยศมากมายตามมา โดยผลงานของเขามักถูกจัดแสดงร่วมกับเพื่อนในสายอาชีพเดียวกันอย่าง John Singer Sargent และ Anders Zorn²⁰

¹⁹ Ibid.

²⁰ Ibid.

Sorolla ได้รับฉายาว่า “master of light”²¹ โดยการสร้างสรรค์ผลงานของเขามักทำงานในที่โล่ง กลางแจ้ง โดยไปตั้งขาตั้งเขียน ณ สถานที่จริง ซึ่งเป็นภาพที่พบเห็นได้บ่อยครั้ง ทั้งนี้ก็เพื่อพยายามจับภาพความส่องสว่างสดใสของทะเลเมดิเตอร์เรเนียนผ่านการใช้สีสั้น โดยอาศัยฝีแปรงที่แม่นยำและฉับพลันด้วยพู่กัน ซึ่งภาพวาดริมทะเลของเขาชวนให้นึกถึงความหลงใหลในรูปแบบการเขียนของศิลปินในกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ ที่มักจะแทนค่าน้ำหนักของแสงที่กระทบลงบนวัตถุด้วยสีจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น ผลงานที่ชื่อ “Children on the Beach” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพลวัต ความไร้เดียงสา และความสุขแบบเด็กๆ ที่บริสุทธิ์และอุดมสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นอกจากนี้ Sorolla ยังจับภาพการเคลื่อนไหวของลูกคลื่นที่กระทบลงบนชายหาดของประเทศสเปนได้อย่างสมบูรณ์แบบ แสงวาบบนผิวหนังของเด็ก ๆ ที่พราหม์วโนโทนเทอร์ควอยซ์ (turquoise) และสีม่วง ซึ่งทำให้ผิวดูเป็นสีแทน และการใช้กลุ่มโทนสีน้ำเงินลงบนผิวน้ำที่เป็นของเหลวยังทำให้เกิดเงาตกกระทบและเงาสะท้อนที่เกิดจากแสงจ้าของดวงอาทิตย์²²

ภาพที่ 13 Joaquín Sorolla, Children on the Beach, 1910, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 185 x 118 ซม.

ที่มาภาพ : https://es.wikipedia.org/wiki/Ni%C3%B1os_en_la_playa#/media/Archivo:Chicos_en_la_playa,_por_Joaqu%C3%ADn_Sorolla.jpg

²¹ สัมภาษณ์ พัฑ์ ยิ่งเจริญ, ศิลปิน, 7 พฤษภาคม 2565.

²² Andra Patricia Ritisian, **Joaquín Sorolla : The Luminosity of the Mediterranean**, accessed May 12, 2022, Available from <https://www.dailyartmagazine.com/joaquin-sorolla-beach-paintings/>

ภาพที่ 14 The Joaquín Sorolla murals ที่ The Hispanic Society of America
ที่มาภาพ : <https://www.nytimes.com/2010/07/04/realestate/04scapes.html>

หลังจาก Sorolla รับงานว่าจ้างในการเขียนภาพขนาดใหญ่ในปี ค.ศ.1911เกี่ยวกับวิถีชีวิตในประเทศสเปนจำนวน 14 ชิ้นเพื่อประดับอาคารของ The Hispanic Society of America ซึ่งเขาต้องเดินทางไปเขียนในสถานที่จริงที่ต่างๆ โดยในแต่ละภาพมีรูปแบบการแต่งกายด้วยชุดท้องถิ่นที่แตกต่างกันไปตามแต่ละวัฒนธรรมของภูมิภาค จนแล้วเสร็จในปีค.ศ.1919 และในปี ค.ศ.1920 Sorolla ป่วยเป็นโรคหลอดเลือดสมอง โดยเขาเป็นอัมพาตมานานกว่า 3 ปี ก่อนจะเสียชีวิตในวันที่ 10 สิงหาคม ค.ศ.1923 ด้วยอายุ 60 ปี ซึ่งร่างของเขาถูกฝังอยู่ใน Cementeri de Valencia ที่ประเทศสเปน²³

²³ **Joaquín Sorolla**, accessed May 12, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Joaqu%C3%ADn_Sorolla

Emile Friant

ภาพที่ 15 Emile Friant

ที่มาภาพ : <https://www.prints-online.com/emile-friant-14303627.html>

Emile Friant เป็นจิตรกรฝรั่งเศส ผู้ซึ่งเริ่มต้นอาชีพด้านศิลปะตั้งแต่อายุยังน้อย เขาเกิดในชุมชน Dieuze เมืองเล็กๆทางตะวันออกเฉียงของฝรั่งเศส ในปีค.ศ.1863 โดยมีพ่อทำงานที่ร้านของช่างทำกุญแจ ในขณะที่แม่ของเขามาจากครอบครัวชาวนาซึ่งทำงานเป็นช่างตัดเสื้อ เมื่อยังเป็นเด็ก Friant ถูกส่งตัวไปอาศัยอยู่กับลูกค้าผู้มั่งคั่งของแม่ของเขาอย่าง มาดามปารีสต (Madame Parisot) ในฐานะลูกบุญธรรม โดยหลังจากสงครามฝรั่งเศส-ปรัสเซียและการผนวกดินแดนอัลซาสและลอร์เรน โดยเยอรมนี ในปีค.ศ.1871 ทั้งสองได้หลบหนีไปยังแนนซี (Nancy) ส่วนหนึ่งของฝรั่งเศส ซึ่งนี่ถือเป็นการเคลื่อนไหวครั้งสำคัญสำหรับ Friant เนื่องจาก Nancy และ École de Nancy กลายเป็นศูนย์กลางการผลิตทางศิลปะที่สำคัญในช่วงยุคอาร์ต นูโว (Art Nouveau) โดยเขาได้เข้าเรียนที่ École de l'Est ในหลักสูตรการวาดภาพและแสดงฝีมือในการวาดภาพอย่างรวดเร็ว เขาเริ่มจัดแสดงที่ Salon ในท้องถิ่นโดยจัดแสดงครั้งแรกที่ Salon des Amis des Arts ใน Nancy ด้วยภาพวาดที่ชื่อ “La Petite Barque” ซึ่งถูกเขียนขึ้นเมื่อเขาอายุเพียง 15 ปี โดยการที่องค์กรอนุญาตให้เด็กเข้ามาร่วมแสดงกับศิลปินที่เป็นที่ยอมรับ ถือเป็นเครื่องยืนยันถึงความสามารถอัน

ยิ่งใหญ่ของเขาตั้งแต่อายุยังน้อย ซึ่งนั่นทำให้เขาเป็นที่สนใจในที่สาธารณะและประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว และถูกเรียกว่า “le petit Friant” หรือ “little Friant” หลังจากนั้นในอีก 1 ปีต่อมา สภามณฑลจึงมอบทุนการศึกษาและอนุญาตให้เขาเดินทางไปอาศัยอยู่ที่ปารีสเพียงลำพัง ซึ่งที่นั่นเขาได้มีโอกาสศึกษาและฝึกงานภายในสตูดิโอของ Alexandre Cabanel จิตรกรอคาเดมิกผู้มีชื่อเสียง ผู้ที่สอนเขาในการสร้างภาพสเก็ตช์สีน้ำมันเชิงประวัติศาสตร์ในรูปแบบอคาเดมิก²⁴

ในปีค.ศ.1882 เอเม โมโรต์ (Aimé Morot) ได้สนับสนุนให้ Friant ได้รับเกียรติในการเปิดตัวผลงานสองชิ้นของเขาที่ชื่อ “The Prodigal Son” และ “Studio Interior” ที่ Salon และในปีต่อไปได้รับการเสนอชื่ออีกครั้งที่ Salon และได้อันดับ 2 ในการแข่งขัน Prix de Rome ในปีค.ศ.1884 ผลงานที่ชื่อ “Un coin d'atelier” ได้รับเหรียญรางวัลอันดับที่ 3 จาก Salon และได้รับเหรียญรางวัลอันดับที่ 2 ในปีถัดไป²⁵

ภาพที่ 16 Emile Friant, La Toussaint, 1888, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 254 x 334 ซม.
ที่มาภาพ : https://fr.wikipedia.org/wiki/Fichier:Toussaint_1888_800.jpg

²⁴ BIOGRAPHY - Emile Friant, accessed May 12, 2022, Available from https://rehs.com/eng/default-19th20th-century-artist-bio-page/?fl_builder&artist_no=115&sold=1

²⁵ Emile Friant, accessed May 12, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89mile_Friant

ด้วยทุนสนับสนุนการเดินทางที่เขาได้รับจาก Salon ในปีค.ศ.1886 Friant ได้ไปศึกษาต่อที่ เนเธอร์แลนด์ ภาพเหมือนมารดาของโกเกอแล็ง (Coquelin) ได้สะท้อนถึงอิทธิพลต่อผลงานของการเดินทางครั้งนั้นของเขา และในปีค.ศ.1889 เขาก็ได้รับรางวัลเหรียญรางวัลอันดับที่ 1 จาก Salon ในที่สุดจากผลงานที่ชื่อ “La Toussaint” โดยภาพวาดนี้เป็นการบอกเล่าเรื่องราวของ กลุ่มรีแวนซิสต์ (revanchist) ที่เข้าเยี่ยมสุสานซึ่งฝังศพเหยื่อชาวฝรั่งเศสจากสงครามฝรั่งเศส-ปรัสเซีย นอกจากนี้ ผลงานชิ้นนี้ยังได้รับรางวัลเหรียญทองที่งาน Universal Exposition ในปีเดียวกัน และจัดแสดงถาวรใน Musée des beaux-arts ที่ Nancy ในปัจจุบัน²⁶ ซึ่งนั่นทำให้เขาเป็นจิตรกร ซึ่งเป็นที่ต้องการตัวมากที่สุดคนหนึ่ง และเป็นที่รู้จักมากที่สุดคนหนึ่ง ผลงานภาพเหมือนของเขาเป็นที่ต้องการอย่างกว้างขวางและผลงานของเขาก็มีความเป็น Naturalist มากขึ้นในแง่ของรูปแบบ แต่ถึงกระนั้น Friant ก็ยังคงรักษาลักษณะความคิดสร้างสรรค์เชิงอคาเดมิกไว้อย่างเหนียวแน่น เพื่อนำมาใช้กับงานภาพเหมือนในช่วงเวลาที่ภาพวาดประเภทนี้ตกอยู่ภายใต้การโจมตีจากนักคิดสมัยใหม่สายนามธรรม (Abstract modernists)²⁷

ภาพที่ 17 Emile Friant, The Lovers, 1888, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 111 x 145 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Emile_Friant_Les_Amoureux_2.jpg

²⁶ **Emile Friant**, accessed May 12, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89mile_Friant

²⁷ **BIOGRAPHY - Emile Friant**, accessed May 12, 2022, Available from https://rehs.com/eng/default-19th20th-century-artist-bio-page/?fl_builder&artist_no=115&sold=1

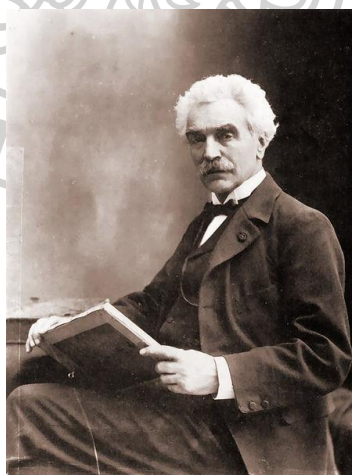
ตลอดหลายปีที่ผ่านมา Friant ได้จัดแสดงนิทรรศการและนิทรรศการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง Salon ในปารีสและ Salon ใน Nancy ในปีค.ศ.1906 เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์ด้านจิตรกรรมของ École Nationale des Beaux Arts ซึ่งเขายังคงสอนศิลปะป็นรุ่นต่อไปให้เห็นถึงความสำคัญของวิธีการการเขียนภาพในแนวทางอคาเดมิก Friant ยังคงยึดมั่นในการเขียนงานแนวอคาเดมิกในรูปแบบ naturalist จวบจนเขาเสียชีวิตในปีค.ศ.1932 ด้วยวัย 69 ปี²⁸

ภาพที่ 18 Emile Friant, La Douleur, 1898. สีน้ำมันบนผ้าใบ, 242 x 364 ซม.

ที่มาภาพ : https://fr.wikipedia.org/wiki/Fichier:Emile_Friant_La_Douleur_1898.jpg

Jean-Léon Gérôme

ภาพที่ 19 Jean-Léon Gérôme

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Jean-Leon_Gerome.jpg

²⁸ Ibid.

Jean-Léon Gérôme เป็นจิตรกรและประติมากรในสายอคาเดมิกชาวฝรั่งเศส เขาเกิดที่ Vesoul ชุมชนใน Haute-Saône ในปีค.ศ.1840 เขาเดินทางไปศึกษาศิลปะที่ปารีส ภายใต้การสอนของ Paul Delaroche และเดินทางไปอิตาลี ในปีค.ศ.1843 โดยได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมทั้ง ฟลอเรนซ์ โรม วาติกัน และปอมเปอี เมื่อเดินทางกลับปารีส ในปีค.ศ.1844 เขาได้มีโอกาสเข้าร่วมศึกษาเรียนรู้ในสตูดิโอของ Charles Gleyre เป็นช่วงเวลาสั้นๆ เช่นเดียวกับนักเรียนหลายๆคนของ Delaroche หลังจากนั้นเขาก็มีโอกาสได้เข้าเรียนที่ École des Beaux-Arts และในปีค.ศ. 1846 เขาพยายามที่จะลงแข่งขันในการชิงทุน Prix de Rome อันทรงเกียรติ แต่ทว่าล้มเหลวในรอบสุดท้าย²⁹

ในปีค.ศ. 1847 Gérôme ได้ส่งภาพผลงานที่ชื่อ “The Cock Fight” ไปที่ Salon ในปารีส ซึ่งนั่นทำให้เขาได้รับเหรียญรางวัลอันดับที่ 3 ซึ่งผลงานชิ้นนี้ถูกมองว่าเป็นแบบอย่างที่ดีของกระแส ขยับเคลื่อนในรูปแบบการเขียนแบบนีโอกรีก ที่เป็นผลผลิตจากสตูดิโอของ Charles Gleyre และได้รับการสนับสนุนจาก Théophile Gautier นักวิจารณ์ชาวฝรั่งเศส ซึ่งบทวิจารณ์ดังกล่าว ได้ทำให้ Gérôme มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปิน จากความสำเร็จเพียงชั่วข้ามคืนของเขา Gérôme เลือกที่จะละทิ้งความฝันที่จะชนะทุน Prix de Rome ในปีค.ศ.1848 ผลงานที่ชื่อ “The Virgin, the Infant Jesus and Saint John” และ “Anacreon, Bacchus and Eros” ได้รับเหรียญรางวัลอันดับที่2 จาก Salon³⁰

ในปีค.ศ.1852 Gérôme ได้รับมอบหมายให้เขียนภาพจิตรกรรมขนาดใหญ่ที่ชื่อ “The Age of Augustus, the Birth of Christ” ซึ่งเกี่ยวข้องกับยุคของออกัสตัส (Augustus) และ การประสูติของพระคริสต์ โดยรวมเอาทั้ง 2 เรื่องนี้เข้าไว้ด้วยกันในภาพเดียว ทั้งนี้อาจด้วยความตั้งใจที่จะเอาใจนโปเลียนที่ 3 ของรัฐบาล จิตรกรรมฝาผนังชิ้นนี้จึงถูกรัฐบาลนิยามว่าเป็น "ออกัสตัสใหม่"และในปี ค.ศ.1854 ถือเป็นงานชิ้นสำคัญครั้งสำคัญครั้งหนึ่งของเขาในการตกแต่งโบสถ์ของเซนต์เจอโรม (Chapel of St. Jerome) ภายในโบสถ์เซนต์เซเวริน(The Church of St. Séverin)ที่ปารีส ด้วย

²⁹ Jean-Léon Gérôme, accessed May 14, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Jean-L%C3%A9on_G%C3%A9r%C3%B4me

³⁰ Ibid.

ผลงานที่ชื่อ “The Last Communion of St. Jerome” ได้สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของรูปแบบการเขียนแบบ Ingres ที่มีผลต่องานเชิงศาสนาของเขา³¹

ภาพที่ 20 Jean-Léon Gérôme, The Age of Augustus, the Birth of Christ, 1855, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 620 x 1,010 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Le_Si%C3%A8cle_d%27Auguste_-_naissance_de_N.S._J%C3%A9sus-Christ_par_G%C3%A9r%C3%B4me.jpg

ในปี ค.ศ. 1856 Gérôme ได้มีโอกาสเดินทางไปเยือนอียิปต์เป็นครั้งแรก ซึ่งนั่นได้ส่งอิทธิพลกับผลงานของเขาเป็นอย่างมาก โดยตลอดการเดินทาง เขาได้เก็บสะสมสิ่งของเครื่องประดับและเครื่องแต่งกายสำหรับการจัดแบบภายในสตูดิโอของเขา และทำการสเก็ตช์สีน้ำมันจากสถานที่จริงเพื่อใช้สำหรับเขียนภาพพื้นหลัง ซึ่งนั่นทำให้เขามีผลงานที่เกี่ยวข้องกับชาวตะวันออกเป็นจำนวนมากที่แสดงถึงเรื่องราวทางศาสนาของชาวอาหรับ วิถีชีวิตประจำวันและภูมิทัศน์ของแอฟริกาเหนือ นอกจากนี้ยังสามารถเห็นการผสมผสานบรรยากาศความเป็นตะวันออกผ่านรายละเอียดทางสถาปัตยกรรมเข้ากับภาพเปลือยของผู้หญิงแบบอุดมคติที่เขียนจากนางแบบภายในสตูดิโอของเขาที่ปารีส ดังจะเห็นได้จากผลงานที่ชื่อ “The Slave Market”, “The Large Pool of Bursa” และ “Pool in a Harem” เป็นต้น โดยนั่นได้นำพาชื่อเสียงมาสู่เขาอีกครั้งจากการแสดงงานที่ Salon

³¹ Ibid.

ในปีค.ศ.1857 ด้วยผลงานที่ชื่อ “Egyptian Recruits Crossing the Desert”, “Memnon and Sesostris”, “Camels Watering” และ “Suite d'un bal masque”³²

ภาพที่ 21 Jean-Léon Gérôme, Pool in a Harem, 1876,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 73.5 x 62 ซม.

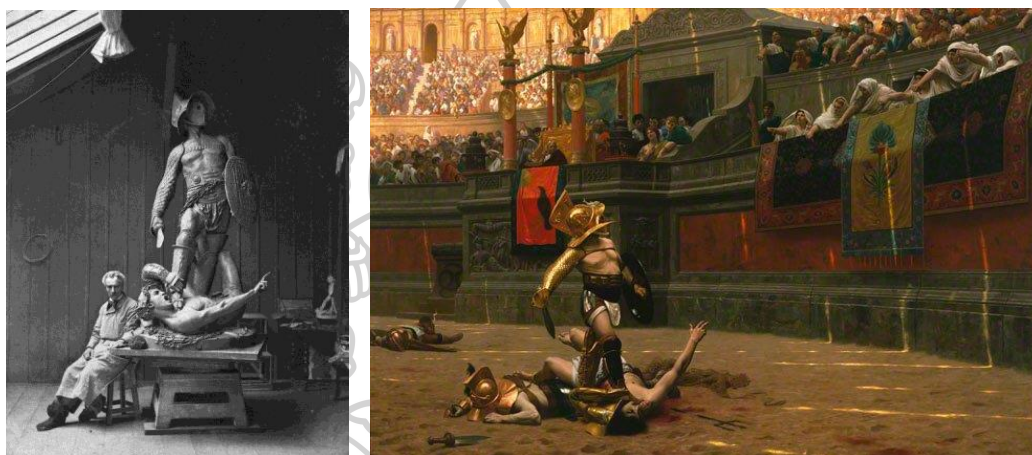
ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Le_Si%C3%A8cle_d%27Auguste_-_naissance_de_N.S._J%C3%A9sus-Christ_par_G%C3%A9r%C3%B4me.jpg

ในปีค.ศ. 1863 เขาแต่งงานกับ Marie Goupil ซึ่งเป็นลูกสาวของ Adolphe Goupil พ่อค้าศิลปะนานาชาติ และย้ายไปที่บ้านใน Rue de Bruxelles ใกล้กับ Folies Bergère เขาขยายที่อยู่อาศัยให้เป็นบ้านหลังขนาดใหญ่ซึ่งมีคอกม้า โดยมีสตูดิโอประติมากรรมอยู่ชั้นล่าง และมีห้องเขียนภาพอยู่ที่ชั้นบนสุด

Gérômeได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์ที่ École des Beaux-Arts โดยเริ่มจากการมีลูกศิษย์เพียง 16 คน และในระหว่างปีค.ศ.1864 ถึง ค.ศ. 1904 มีลูกศิษย์มากกว่า 2,000 คน ที่ได้รับการศึกษาด้านศิลปะและผ่านการสอนของ Gérôme ด้วยสตูดิโอที่ใช้ฝึกสอนลูกศิษย์ของเขามีพื้นที่และจำนวนจำกัดมาก ซึ่งนั่นทำให้เกิดการแข่งขันที่สูงมาก เพื่อที่จะมีโอกาสได้เรียนและมีเพียงนักเรียนที่ดีที่สุดเท่านั้นที่จะได้รับเกียรติในการได้รับการคัดเลือก โดยหลักสูตรการสอนของเขา จะฝึกให้ลูกศิษย์ฝึกดรออิงจากงานโบราณ รูปประติมากรรมหล่อต่างๆ และตามด้วยการเขียนจากแบบจริง โดยในการเขียนภาพคน Gérôme จะให้ลูกศิษย์ของเขาเริ่มเขียนจากภาพคนครึ่งตัวถึงระดับ

³² Ibid.

ออกก่อน แล้วจึงเริ่มวาดอวัยวะส่วนต่างๆก่อนที่จะไปเขียนภาพคนเต็มตัว จนกว่าจะชำนาญในการ
 ทรออิง (Drawing) ถึงจะได้รับการอนุญาตให้สามารถเริ่มเขียนสีน้ำมันได้ โดยในห้องเรียนของ
 Gérôme ได้ถูกออกแบบให้พื้นมีลักษณะลาดเอียงเพื่อให้ลูกศิษย์ทุกคนที่นั่งตั้งวงล้อมแบบ สามารถ
 มองเห็นแบบได้อย่างทั่วถึง โดยให้ลูกศิษย์ที่อาวุโสกว่าไปนั่งบริเวณด้านหลังเพื่อเขียนคนเต็มตัว
 ในขณะที่ลูกศิษย์รุ่นน้องส่วนใหญ่จะนั่งบริเวณด้านหน้าเพื่อเขียนภาพคนครึ่งตัว และศึกษาอวัยวะ
 ส่วนต่างๆเพื่อทำความเข้าใจในกายวิภาคศาสตร์³³ นอกจากนี้ Gérôme ยังมีชื่อเสียงในเรื่องของความ
 เข้มงวดในการสอนลูกศิษย์และการพูดวิพากษ์วิจารณ์ผลงานด้วยถ้อยคำที่รุนแรง

ภาพที่ 22 ภาพผลงานประติมากรรมนักสู้กลาดิเอเตอร์ที่อ้างอิงมาจากผลงานที่ชื่อ “Pollice Verso”
 ที่มาภาพ : <https://twitter.com/veracausa9/status/812501196766347264>

Gérôme หันกลับมาเริ่มงานประติมากรรมในวัย 50 ปี โดยงานชิ้นแรกของเขา เป็นงาน
 ประติมากรรมสัมฤทธิ์สีทองขนาดใหญ่ซึ่งเป็นรูปของนักสู้กลาดิเอเตอร์ที่กำลังยื่นเหยียบอยู่บนคู่ต่อสู้ที่
 พ่ายแพ้ โดยได้อ้างอิงแบบมาจากผลงานจิตรกรรมของเขาที่ชื่อ “Pollice Verso” และจัดแสดงต่อ
 สาธารณชนในนิทรรศการ Universal Exhibition ในปีค.ศ.1878 นอกจากนี้เขายังนำรูป
 ประติมากรรมหินอ่อนที่อ้างอิงมากจากงานยุคแรกของเขาอย่างผลงานที่ชื่อ “Anacreon, Bacchus
 and Eros” ไปจัดแสดงที่ Salon ในปีเดียวกัน³⁴

³³ Ibid.

³⁴ Ibid.

ในปีค.ศ.1890 Gérôme ได้เขียนภาพที่มีชื่อว่า “Pygmalion and Galatea” ไว้ถึง 2 ภาพ ซึ่งเป็นหนึ่งในผลงานที่มีชื่อเสียงของเขา ที่บอกเล่าเรื่องราวของ Pygmalion ประติมากรชาวกรีกในตำนานที่กำลังจุ่มพิทประติมากรรมของ Galatea ซึ่งกำลังเปลี่ยนจากหินอ่อนเป็นมนุษย์ที่มีชีวิต เช่นเดียวกับความหลงใหลในการทำงานประติมากรรมของเขา การค้นพบประติมากรรมแกะสลักหินอ่อนโบราณที่ถูกกลึงชื่อ “Tanagra” สูง 5 ฟุตที่กรีก ได้สร้างแรงบันดาลใจให้กับเขาในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมในชื่อและเทคนิคเดียวกันในรูปแบบที่มีความเป็นตัวตนของเขา รวมทั้งมีความถูกต้องทางโบราณคดีและความสมจริง เขาได้ระบายสีลงบนประติมากรรมหินอ่อนของเขาในบริเวณของผิว ผม ริมฝีปาก และหัวนมอย่างประณีตและจัดแสดงที่ Salon ในปีค.ศ.1890 ต่อมา Gérôme ได้สร้างประติมากรรมชิ้นนี้อีกครั้ง โดยทำออกมาด้วยทองแดงชุบทองในขนาดที่เล็กลง ซึ่งกำลังถืองานประติมากรรมที่ชื่อ “Hoop Dancer” ไว้ในมือ นอกจากนี้เขายังได้เขียนภาพตัวเองในขณะที่สร้างสรรค์ผลงานดังกล่าวที่ชื่อ “Tanagra” จากนางแบบจริงในสตูดิโอที่ปารีส ไว้ถึง 2 ภาพ โดยมีรายละเอียดต่างกันเล็กน้อยตรงที่ภาพวาดที่ติดอยู่เบื้องหลังซึ่งเป็นภาพผลงานที่ชื่อ “Pygmalion and Galatea” ของตัวเองในเวอร์ชันที่แตกต่างกัน ซึ่งผลงานจิตรกรรมชิ้นดังกล่าวอาจเรียกได้ว่าเป็นชิ้นที่รวบรวมเอาผลงานที่โดดเด่นในชีวิตของ Gérôme³⁵ ทั้งในฐานะของจิตรกรและประติมากรเข้าไว้ด้วยกัน

ภาพที่ 23 Jean-Léon Gérôme, Pygmalion and Galatea, 1890,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 35 x 27 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Jean-L%C3%A9on_G%C3%A9r%C3%B4me_009.jpg

³⁵ Ibid.

ภาพที่ 24 Jean-Léon Gérôme, Pygmalion and Galatea, 1890,

สีน้ำมันบนผ้าใบ, 94 x 74 ซม.

ที่มาภาพ : [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Pygmalion_and_Galatea_\(G%C3%A9r%C3%B4me\)_front_2.jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Pygmalion_and_Galatea_(G%C3%A9r%C3%B4me)_front_2.jpg)

ภาพที่ 25 Jean-Léon Gérôme, Tanagra, 1892, หินอ่อนลงสี, 154 x 105 x 60 ซม.

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/File:G%C3%A9r%C3%B4me--Tanagra-marble-1890--photogravure_Goupil_c1892--2.jpg

จากการทดลองระบายสีลงบนหินอ่อน ผ่านการรับอิทธิพลเชิงเทคนิคมาจากงานประติมากรรมหินอ่อนในสมัยกรีก เขาได้สร้างผลงานประติมากรรมที่ชื่อ “Dancer with Three Masks” โดยผสมผสานการเคลื่อนไหวของรูปทรงเข้ากับสี และนำมาจัดแสดงในปีค.ศ.1902 ซึ่งปัจจุบันผลงานชิ้นนี้อยู่ที่ Musée des Beaux-Arts de Caen อีกทั้งเข้ายังได้ทดลองโดยใช้วัสดุอื่นๆ

ร่วมกับงานประติมากรรมหินอ่อนที่ถูกระบายสี ทองสัมฤทธิ์ และงาช้าง ที่ถูกฝังด้วยเพชรพลอยและ
 แป้งเปียก อย่างผลงานที่ชื่อ “Dancer” ซึ่งถูกจัดแสดงในปีค.ศ.1891 และงานประติมากรรมขนาด
 เท่าจริงที่ชื่อ “Bellona” ที่ถูกทำขึ้นด้วยงาช้าง ทองสัมฤทธิ์ และอัญมณี ซึ่งได้รับความสนใจเป็น
 อย่างมากในนิทรรศการ the Royal Academy of London ในปีค.ศ.1893³⁶ หลังจากนั้น Gérôme
 ก็ได้เริ่มทำชุดผลงานประติมากรรมของผู้พิชิตหลายชุดขึ้นมาด้วย ทองคำ เงิน และอัญมณี ยกตัวอย่าง
 เช่นผลงานที่ชื่อ “Bonaparte Entering Cairo (1897), “Tamerlane” (1898) และ “Frederick
 the Great” (1899)

ภาพที่ 26 Jean-Léon Gérôme, Bellona, 1892, ประติมากรรมสื่อผสม

ที่มาภาพ : <https://www.artgalleryofhamilton.com/bellona-beheaded-art-theft-and-the-rebirth-of-a-monument/>

ในช่วงทศวรรษสุดท้ายของอาชีพศิลปิน ซึ่งเป็นช่วงที่กระแสนงานของ Gérôme เริ่มลดลง เขา
 ได้วิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงถึงผลงานและศิลปินในกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ เช่นเดียวกับการคัดค้าน
 นิทรรศการ “the Manet memorial” ซึ่งจัดแสดงที่ École des Beaux Arts ในปีค.ศ.1884 แต่เขา
 กลับเข้าร่วมพิธีเปิดนิทรรศการดังกล่าว พร้อมทั้งกล่าวชมเชย Manet “ว่ามันไม่ได้แย่อย่างที่เขาคิด”

³⁶ Devin Therien, **Bellona Beheaded: Art, Theft, and the Rebirth of a Monument**,
 accessed May 13, 2022, Available from <https://www.artgalleryofhamilton.com/bellona-beheaded-art-theft-and-the-rebirth-of-a-monument/>

และในวันที่ 10 มกราคม ค.ศ.1904 Gérôme เสียชีวิตลงด้วยวัย 79 ปีในห้องเล็กๆ ซึ่งอยู่ถัดจากห้องทำงาน โดยแม่บ้านพบว่าร่างของเขาทรุดตัวลงต่อหน้ารูปเหมือนของ Rembrandt และหน้าขาตั้งที่มีภาพเขียนซึ่งเป็นผลงานของเขาเอง³⁷

John Singer Sargent

ภาพที่ 27 John Singer Sargent ถ่ายโดย James E. Purdy
ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/John_Singer_Sargent

John Singer Sargent เป็นศิลปินชาวอเมริกัน เขาเกิดที่ Florence ในTuscany เมื่อปี ค.ศ.1856 ในช่วงที่มีการระบาดของอหิวาตกโรค โดยมีน้องสาวซึ่งเกิดถัดจากเขาหนึ่งปี Sargent เป็นเด็กที่มีความสนใจกิจกรรมกลางแจ้งมากกว่าการเรียนในห้องเรียน แม่ของเขาเชื่อว่าการได้พาเขาออกเดินทางไปทั่วยุโรป เพื่อเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์และโบสถ์ จะช่วยให้เขามีความสนใจในการเรียนมากขึ้น แต่ทว่ากลับล้มเหลวเนื่องด้วยส่วนใหญ่จะเป็นในด้านการท่องเที่ยวเสียมากกว่า แม่ของเขาเป็นศิลปินสมัครเล่นที่มีพรสวรรค์ ส่วนพ่อของเขาก็เป็นนักวาดภาพประกอบทางการแพทย์ที่มีฝีมือ ในช่วงต้นแม่ของเขาได้ให้สมุดสเก็ตช์แก่เขาและส่งเสริมให้เขาเริ่มวาดภาพ โดยเขาได้ฉายแววออกมาให้เห็น ด้วยการเขียนภาพทิวทัศน์เร็ว และทะเลจากหนังสือพิมพ์อย่างละเอียดด้วยความตั้งใจ ซึ่งพ่อของเขาเชื่อว่าการวาดในครั้งนี้จะนำพาเขาไปสู่อาชีพทหารเรือ เมื่ออายุได้ 13 ปี แม่ของเขามองว่าSargent นั้น

³⁷ Jean-Léon Gérôme, accessed May 13, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Jean-L%C3%A9on_G%C3%A9r%C3%B4me

ร่างภาพได้ค่อนข้างดีด้วยเวลาอันรวดเร็ว มีสายตาที่เฉียบแหลม และมีแววจะได้เป็นศิลปิน เขาได้มีโอกาสเรียนสีน้ำกับ คาร์ล เวลช์ (Carl Welsch) จิตรกรภาพทิวทัศน์ชาวเยอรมัน แม้ว่าด้านการศึกษาของเขาจะดูไม่สมบูรณ์มากนัก แต่เขาก็เติบโตมาอย่างภาคภูมิใจ และมีความรู้ทั้งด้านศิลปะ ดนตรี และวรรณคดี อีกทั้งยังสื่อสารได้ทั้งภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี และเยอรมัน ในปีค.ศ.1878 เขามีโอกาสไปชมงานศิลปะที่เวนิส ซึ่งเขามีความประทับใจในผลงานของ Tintoretto อย่างมาก³⁸

ความพยายามที่จะเข้าศึกษา Academy of Florence ล้มเหลว เนื่องจากในเวลานั้น สถาบันกำลังมีการจัดระเบียบใหม่ หลังจากกลับมาที่ปารีส Sargent เริ่มเข้าไปศึกษาและฝึกฝนกับ Carolus-Duran ศิลปินแนวภาพเหมือนชาวฝรั่งเศส ผู้มีชื่อเสียงในด้านของการใช้เทคนิคที่เด็ดขาด ด้วยวิธีการสอนที่ทันสมัย ด้วยรูปแบบการเขียนแบบ Alla Prima ซึ่งเป็นการเขียนโดยวางสีลงบนผ้าใบโดยตรงด้วยฝีแปรงในรอบเดียว โดยวิธีการดังกล่าวจะไม่ได้ยึดโยงกับเส้นเป็นหลัก แต่จะอาศัยการวางระนาบของสีให้ตัดกัน โดยได้รับอิทธิพลมาจากวิธีการเขียนของ ดีเอโก เบลาสเกซ(Diego Velázquez) ซึ่งแตกต่างจากวิธีสอนอคาเดมิกรูปแบบเดิมของ Jean-Léon Gérôme โดยอิทธิพลในด้านเทคนิคของ Duran มีผลต่อผลงานของSargent ในช่วงระหว่างปีค.ศ.1874 ถึง ค.ศ.1878 เป็นอย่างมาก³⁹

ในปีค.ศ.1874 Sargent ผ่านการสอบเข้าอันเข้มงวดเพื่อเข้าศึกษาที่ École des Beaux-Arts ซึ่งเป็นโรงเรียนสถาบันสอนศิลปะชั้นนำในฝรั่งเศส เขาเข้าเรียนวิชาวาดเส้น รวมถึงกายวิภาคศาสตร์ และperspective จนได้รับรางวัลเหรียญเงิน อีกทั้งเขายังใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครอบงำในพิพิธภัณฑสถาน และเขียนรูปในสตูดิโอที่เขาใช้ร่วมกับ James Carroll Beckwith เพื่อนคนสำคัญของเขา และด้วยความสามารถและพรสวรรค์อันโดดเด่นของเขา ทำให้Sargentได้มีโอกาสเป็นเพื่อนกับ Paul César Helleu และยังได้มีโอกาสพบกับศิลปินคนสำคัญของวงการศิลปะอย่าง Degas, Rodin, Monet และ Whistler⁴⁰

อ้างอิงจากหลักฐานที่ค้นเจอภาพสเก็ตช์รูปภูเขา ทะเล และอาคารต่างๆจำนวนมาก จะเห็นได้ว่า Sargent นั้นมีความสนใจในการเขียนภาพทิวทัศน์มากกว่าภาพเหมือนในช่วงแรก จนกระทั่ง

³⁸ John Singer Sargent, accessed May 13, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/John_Singer_Sargent

³⁹ Ibid.

⁴⁰ Ibid.

ได้มาเจอ Carolus-Duran ซึ่งนั่นทำให้เขาหันเหเข้าสู่การเป็นศิลปินภาพเหมือนอย่างเต็มตัว เพราะเป็นช่องทางที่ดีที่สุดที่จะทำให้เขามีความก้าวหน้าในสายอาชีพศิลปิน รวมทั้งมีโอกาสดำรงงานใน Salon และยังได้รับเงินค่าตอบแทนจากการรับคอมมิชชั่นมาเพื่อใช้ดำรงชีพ โดยภาพเหมือนชิ้นสำคัญชิ้นแรกคือ ภาพของเพื่อนของเขาที่ชื่อ แฟนนี วัตส์ (Fanny Watts) ที่เขียนขึ้นในปีค.ศ.1877 และยังเป็นผลงานชิ้นแรกที่ทำให้เขาได้ร่วมแสดงใน Salon โดยผลงานชิ้นถัดมาที่เข้าร่วมแสดงใน Salon คือผลงานที่ชื่อ “the Oyster Gatherers of Cancale” ซึ่งเป็นผลงานที่ถูกเขียนด้วยแนวอิมเพรสชันนิสม์⁴¹

ภาพที่ 28 John Singer Sargent, Carolus-Duran, 1879, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 116.8 x 95.9 ซม.
ที่มาภาพ : <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/18952>

ในปีค.ศ.1879 เมื่อเขามีอายุได้ 23 ปี เขาได้เขียนภาพเหมือนของ Carolus-Duran ผู้เป็นอาจารย์ เพื่อแสดงงานที่ Salon ซึ่งนั่นทำให้ผลงานของเขาได้ออกสู่สายตาของสาธารณชน และประกาศถึงแนวการทำงานที่ชัดเจนของเขา รวมถึงเป็นการยกย่องเชิดชูอาจารย์ของเขาและโฆษณาเปิดรับคอมมิชชั่นภาพเหมือนไปด้วย

⁴¹ Ibid.

หลังจากจบการฝึกกับ Carolus-Duran เขาได้มีโอกาสเดินทางไปสเปน โดยที่นั่นเขาได้ศึกษาภาพเขียนของ Velázquez อย่างลึกซึ้งและซึมซับเทคนิควิธีการเขียน รวมถึงรวบรวมความคิดสำหรับผลงานในอนาคตระหว่างเดินทาง ซึ่งนี่ทำให้เขาหลงใหลในดนตรีและการเต้นรำของสเปน จนนำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจในผลงานที่ชื่อว่า “El Jaleo” ซึ่งเป็นหนึ่งในผลงานชิ้นสำคัญของเขาในช่วงชีวิตนี้⁴²

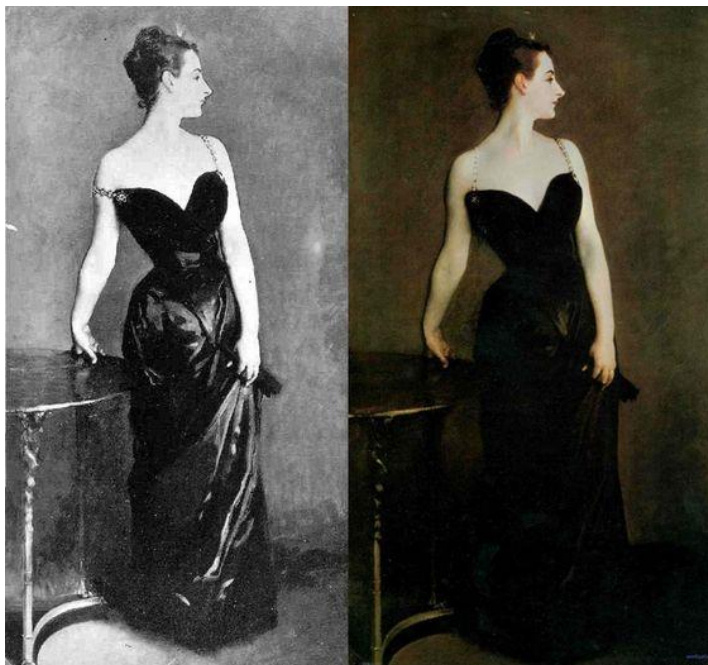
ภาพที่ 29 John Singer Sargent, El Jaleo, 1882, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 237 x 352 ซม.

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/El_Jaleo

เมื่อเขากลับมาที่ปารีส Sargent ได้รับคอมมิชชั่นภาพคนเหมือนเป็นจำนวนมาก ซึ่งนั่นทำให้อาชีพของเขาในฐานะศิลปินเปิดตัวได้อย่างรวดเร็ว เขาได้พิสูจน์ให้เห็นว่าทักษะฝีมือของเขานั้นมีความมั่นคงมากพอแม้ว่าจะผ่านไปอีกหลายปีก็ตาม ในระหว่างงานวาดคอมมิชชั่น เขามักจะแทรกด้วยการเขียนรูปเหมือนของเพื่อนและคนรู้จักที่เคยร่วมงานอีกเป็นจำนวนมาก ด้วยกริยามารยาทอันดีงาม ประกอบกับทักษะการสื่อสารภาษาฝรั่งเศสที่ชำนาญ และทักษะฝีมือที่ยอดเยี่ยม ทำให้เขาเป็นที่น่าจับตามองในหมู่ศิลปินภาพเหมือนรุ่นใหม่ และชื่อเสียงของเขาก็เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในเวลา

⁴² Ibid.

อันรวดเร็ว เขาได้ตั้งราคาผลงานไว้สูงมากด้วยความมั่นใจ และพร้อมที่จะปฏิเสธผู้ว่าจ้างที่เขาไม่อยากเขียน⁴³

ภาพที่ 30 ภาพก่อนและหลังแก้ไขของผลงานที่ชื่อ “Madame X”
ที่มาภาพ : <https://ar.pinterest.com/pin/825706912909408600/>

ในช่วงต้นทศวรรษ 1880 ผลงานภาพเขียนผู้หญิงในรูปแบบเต็มตัวของ Sargent ได้ถูกคัดเลือกมาจัดแสดงที่ Salon อยู่เป็นประจำและยังคงได้รับคำวิจารณ์ในแง่บวกอยู่เสมอ ดังเช่นผลงานที่ชื่อ “Madame Edouard Pailleron” (1880) และ “Madame Ramón Subercaseaux” (1881) จนกระทั่งในปีค.ศ.1883 ผลงานที่ชื่อ “Madame X” ได้ถูกเขียนขึ้น ซึ่งนั่นถือเป็นผลงานชิ้นที่ดีที่สุดชิ้นหนึ่งของเขาและผลงานชิ้นโปรดของเขาในฐานะศิลปิน โดยผลงานชิ้นนี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากการคอมมิชชันแต่อย่างใด แต่เป็นความตั้งใจของตัวศิลปินเองที่จะสร้างงานชิ้น masterpiece โดยร้องขอและได้รับการตอบรับจากนางแบบสาวชาวอเมริกันที่ชื่อ Virginie Amélie Avegno Gautreau ซึ่งเป็นภรรยาของนายธนาคารชาวฝรั่งเศสอย่าง Pierre Gautreau เพื่อมาเป็นแบบให้ผลงานชิ้นเอกของเขา ซึ่งเขาได้ทุ่มเทความตั้งใจของเขาที่มีต่องานผ่านการทำแบบสเก็ตซ์งานจำนวนมากทั้งเทคนิควาดเส้นกว่า 30 ชิ้นและสีน้ำมันจำนวนนับไม่ถ้วน เพื่อให้ได้องค์ประกอบที่ดีที่สุด และ

⁴³ Ibid.

เมื่อเขียนผลงานชิ้นจริง เขาก็ได้ปรับแก้งานของเขาอยู่หลายครั้งจนเกิดเป็นผลงานที่สมบูรณ์ ในปีค.ศ. 1884 โดยใช้ระยะเวลา 1 ปี ซึ่งเขาเลือกที่จะถ่ายทอดภาพของนางแบบสาวในรูปแบบของภาพคนเต็มตัวหันข้างเซตหน้า ด้วยการเขียนผิวที่สีดูขาวซีดตัดกับพื้นหลังภาพสีเข้มและเดรสผ้าซาตินสีดำพร้อมสายคล้องไหล่ ซึ่งประดับด้วยเพชรพลอยข้างหนึ่งที่ย่อนลงจากไหล่ ความตั้งใจของเขาที่จะเปิดตัวผลงานชิ้นเอกนี้ที่นิทรรศการ Salon ในปีค.ศ.1884 กลับให้ผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิดต่อชื่อเสียงในฐานะศิลปินของเขา จนเป็นกระแสและเป็นที่ถูกเถียง วิพากษ์วิจารณ์ของคนในสังคมและวงการศิลปะถึงความไม่เหมาะสมของตำแหน่งสายคล้อง ความอื้อฉาวในครั้งนี้ได้สร้างแรงกดดันให้เขาต้องทำการแก้ไขสายคล้องในภาพ และรีบลี้ภัยออกจากปารีสเพื่อเดินทางไปปักหลักอยู่ที่ประเทศอังกฤษ⁴⁴

ขณะใช้ชีวิตอยู่ในประเทศอังกฤษ นอกจากการทำงานในสตูดิโอ Sargent มักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับการวาดภาพนอกสถานที่ในชนบท ในปีค.ศ.1885 เขาได้มีโอกาสได้ไปเยี่ยม Monet ศิลปินอิมเพรสชันนิสม์ผู้โด่งดังที่ Giverny และได้เขียนภาพของ Monet ในขณะที่กำลังนั่งเขียนรูปโดยมีภรรยาของเขานั่งอยู่เคียงข้าง ซึ่งในบางครั้ง Sargent มักจะหยิบยืมเทคนิคการเขียนแบบอิมเพรสชันนิสม์มาใช้ด้วย และในช่วงปีค.ศ.1880 เขายังมีโอกาสได้เข้าร่วมนิทรรศการในกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ และในช่วงเวลานั้นเขายังได้ซื้อผลงานของ Monet เป็นจำนวน 4 ชิ้น เพื่อเป็นของสะสมส่วนตัว

ภาพที่ 31 John Singer Sargent, Carnation, Lily, Lily, Rose, 1885,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 174 x 153.7 ซม.

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/Carnation,_Lily,_Lily,_Rose

⁴⁴ Portrait of Madame X, accessed May 13, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Portrait_of_Madame_X

ในปีค.ศ.1887 ความสำเร็จของเขาใน Royal Academy ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก ผ่านผลงานที่ชื่อ “Carnation, Lily, Lily, Rose” ซึ่งเป็นผลงานขนาดใหญ่ ที่เป็นภาพของเด็กผู้หญิง 2 คน ซึ่งกำลังจุดโคมไฟกระดาษในสวนของประเทศอังกฤษ โดยระยะเวลาสร้างสรรค์ผลงานถึง 2 ปี ด้วยความตั้งใจที่จะเขียนแสงของช่วงเวลา Twilight หรือ โพล้เพล้หลังพระอาทิตย์ลับขอบฟ้าไปแล้วแต่ยังคงมีแสงจางๆเหลืออยู่บนท้องฟ้า ซึ่งนั่นทำให้เขามีเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานเพียงแค่วันละ 10-15 นาทีเท่านั้นก่อนที่จะมืด และในช่วงที่ฤดูร้อนผ่านพ้นไปเป็นฤดูใบไม้ร่วงดอกไม้ในสวนที่เขาใช้เขียนรูปได้ตายไป จึงทำให้ต้องอาศัยดอกไม้ประดิษฐ์มาปักที่พื้นหรือใช้ผูกกับกิ่งไม้เพื่อใช้ในการเขียนแทน⁴⁵ เมื่อเขียนเสร็จผลงานชิ้นนี้ได้ถูกนำไปจัดแสดงในงานนิทรรศการฤดูร้อนของ Royal Academy แม้งานของเขาจะถูกวิจารณ์ว่าเป็น Frenchified บ้าง แต่ก็มีคนให้ความชื่นชมกับผลงานชิ้นนี้เป็นจำนวนมาก รวมทั้ง Lord Frederic Leighton ประธานของ Royal Academy ที่ได้สนับสนุน the Tate Gallery ให้ซื้อภาพนี้ไว้ในการสะสม โดยผลงานชิ้นนี้ยังคงเป็นผลงานสะสมของ Tate และจัดแสดงที่ Tate Britain จนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 32 John Singer Sargent, Lady Agnew of Lochnaw, 1892, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 124 x 99.7 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.wikidata.org/wiki/Q18344787>

⁴⁵ สัมภาษณ์ พัชร ยิ่งเจริญ, ศิลปิน, 7 พฤษภาคม 2565.

ในปีค.ศ.1890 Sargent ได้รับเลือกให้เป็นส่วนหนึ่งของ Royal Academy และเป็นสมาชิกอย่างเต็มตัวใน 3 ปีต่อมา โดยในช่วงปีนี้เขาได้รับคอมมิชชั่นเขียนภาพเหมือนเฉลี่ย 14 ชิ้นต่อปี โดยผลงานที่ชื่อ “Lady Agnew of Lochnaw” ถือได้ว่าเป็นผลงานชิ้น masterpiece ของเขาในช่วงปีนี้เลยทีเดียว ในแง่ของความงามและความลงตัว ในฐานะจิตรกรภาพเหมือนผู้ยิ่งใหญ่ เขาประสบความสำเร็จอย่างไม่มีใครเทียบ จนได้รับสมญานามว่าเป็น “the Van Dyck of our times”⁴⁶

ในฐานะศิลปินชาวอเมริกันต่างถิ่น Sargent ได้มีโอกาสเดินทางกลับไปที่สหรัฐอเมริกาหลายครั้ง เพื่อเขียนภาพเหมือน โดยหนึ่งในนั้นคือภาพเหมือนของประธานาธิบดีสหรัฐฯ 2 คน ได้แก่ ธีโอดอร์ รูสเวลต์ (Theodore Roosevelt) และวูดโรว์ วิลสัน (Woodrow Wilson) ภายในปี ค.ศ. 1900 เขาอยู่ในจุดสูงสุดของชื่อเสียง และยังคงสร้างสรรค์ผลงานอันสูงส่งต่อไป รวมถึงภาพเหมือนเทคนิคสีน้ำมันหลายสิบภาพ งานวาดเส้นภาพเหมือนหลายร้อยภาพในราคาภาพละ 400 ดอลลาร์⁴⁷

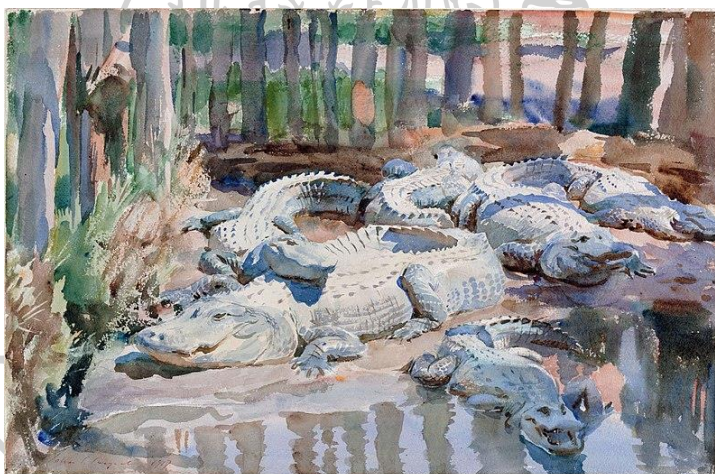

ภาพที่ 33 John Singer Sargent, Venetian Canal, 1913, สีน้ำมันกระดาษ, 40 x 53.3 ซม.
ที่มาภาพ : <https://www.artistsnetwork.com/art-history/john-singer-sargent-venice/>

⁴⁶ John Singer Sargent, accessed May 13, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/John_Singer_Sargent

⁴⁷ Ibid.

จนกระทั่งในปีค.ศ.1907 เป็นต้นมา Sargent ในวัย 51 ปี ได้ตัดสินใจปิดสตูดิโอของเขาอย่างเป็นทางการ โดยเลือกที่จะละทิ้งการวาดภาพเหมือนและมุ่งความสนใจไปที่การเขียนภาพทิวทัศน์เป็นส่วนใหญ่ โดยได้ออกเดินทางไปเขียนภาพในหลากหลายสถานที่ เช่น กรุงโรม โดยมีทั้งภาพวาดเทคนิคสีน้ำมันและภาพสเก็ตช์ด้วยดินสอหลายชิ้น นอกจากนี้ เขายังได้สร้างผลงานภาพสีน้ำไว้มากกว่า 2,000 ภาพ ตั้งแต่ภาพที่เขียนขึ้นในชนบทของประเทศอังกฤษยาวไปยังเวนิสซึ่งเป็นภาพจากมุมมองของเรือกอนโดลา โดยผลงานหลายชิ้นมีสีสันที่สดใสมาก จนไปถึงในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ เขาเลือกวาดภาพชาวเบดูอิน คนเลี้ยงแกะ และชาวประมง และในทศวรรษสุดท้ายของชีวิต ในรัฐเมน ฟลอริดา และในแถบตะวันตกของอเมริกา โดยเขาได้เขียนทั้งภาพสัตว์ต่างๆ พืชพันธุ์ และชนพื้นเมือง โดยจะเห็นได้ชัดเจนว่าเขารู้สึกสนุก ราบรื่นและผ่อนคลายไปกับการที่ได้เขียนสีน้ำ ด้วยความเบื่อหน่ายที่เกิดจากการเขียนภาพคนเหมือน⁴⁸

ภาพที่ 34 John Singer Sargent, Muddy Alligators, 1917, สีน้ำมันกระดาด, 34.3 x 52.1 ซม.
ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Sargent_-_Muddy_Alligators.jpg

ในปีค.ศ.1922 Sargent ได้ร่วมก่อตั้ง New York City's Grand Central Art Galleries ร่วมกับ เอ็ดมันด์ กรีเซน (Edmund Greacen) วอลเตอร์ เลห์ตัน คลาร์ก (Walter Leighton Clark) และคนอื่นๆ นอกจากนี้เขายังมีส่วนร่วมสำคัญต่อสถาบันการศึกษาศิลปะ อย่าง Grand Central School of Art ในปีค.ศ.1924 Grand Central Art Galleries ได้จัดแสดงนิทรรศการย้อนหลังครั้ง

⁴⁸ Ibid.

สำคัญให้กับเขา หลังจากนั้นเขาได้เดินทางกลับอังกฤษ และเสียชีวิตที่บ้านในเชลซี (Chelsea) เมื่อวันที่ 14 เมษายน ค.ศ.1925 ด้วยโรคหัวใจ ร่างของเขาถูกฝังอยู่ที่สุสานบรูควูด ใน Surrey⁴⁹

Carolus-Duran

ภาพที่ 35 Carolus-Duran

ที่มาภาพ : <https://www.markmurray.com/charles-emile-auguste-carolus-duran-paintings-for-sale>

Charles Auguste Émile Durand หรือที่รู้จักในชื่อ Carolus-Duran เป็นจิตรกรและอาจารย์สอนศิลปะชาวฝรั่งเศส พ่อของเขาเป็นเจ้าของกิจการโรงแรม เขาได้มีโอกาสเรียนดรออิงครั้งแรกกับประติมากรท้องถิ่นอย่าง Augustin-Phidias Cadet de Beaupré ที่ Académie de Lille และเรียนแพ้นท์กับ François Souchon หนึ่งในลูกศิษย์ของ Jacques Louis David ในปีค.ศ.1853 เขาได้เดินทางไปปารีส ที่ซึ่งเขาได้ใช้ชื่อ Carolus-Duran เป็นครั้งแรก ในปีค.ศ.1859 เขาได้มีโอกาสแสดงงานเป็นครั้งแรกที่ Salon และเริ่มเข้าศึกษาที่ Académie Suisse จนถึงปีค.ศ 1861 ซึ่งหนึ่งในการได้รับอิทธิพลแรกๆในการทำงานของเขา นั้นมาจากกุสตาฟ กูร์เบต์ (Gustave Courbet) ศิลปินในลัทธิเรียลลิสม์(Realism)⁵⁰

⁴⁹ Ibid.

⁵⁰ Carolus-Duran, accessed May 14, 2022, Available from <https://en.wikipedia.org/wiki/Carolus-Duran>

ภาพที่ 36 Carolus-Duran, The Assassination, 1865, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 280 x 420 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Lille_Pdba_carolus_duran_assassine.JPG

ในช่วงปีค.ศ.1862 ถึง ค.ศ.1866 เขาได้ทุนการศึกษาให้เดินทางไปศึกษาดูงานที่โรมและสเปน ซึ่งนั่นทำให้ความสนใจในรูปแบบงานของเขาเปลี่ยนแปลงไป จากงานของกุสตาฟ กูร์เบต์ ไปเป็นผลงานของดิเอโก เบลาสเกซ(Diego Velázquez) มากขึ้น เมื่อเดินทางกลับมาที่ฝรั่งเศส เขาได้รับรางวัลเหรียญทองครั้งแรกจาก Salon ด้วยผลงานที่ชื่อว่า “Murdered” หรือ “The Assassination” ซึ่งนั่นถือเป็นความสำเร็จครั้งแรกของเขาในฐานะศิลปิน และหลังจากนั้นชื่อของเขาก็เป็นที่รู้จักในฐานะของจิตรกรเขียนภาพเหมือน และศิลปินระดับแนวหน้าของปารีส ซึ่งศิลปินที่มีชื่อเสียงหลายคนในยุคหลังจากนี้ล้วนเป็นลูกศิษย์ของเขา โดยหนึ่งในนั้นคือ John Singer Sargent⁵¹

ในช่วงปีค.ศ.1862 เขาได้เป็นหนึ่งในสมาชิกของกลุ่ม “Société Japonaise du Jinglar” ซึ่งเป็นชื่อที่มาจากไวน์ชนิดหนึ่ง ที่มีสมาชิกทั้งหมด 9 คน โดยมี Henri Fantin-Latour, Félix Bracquemond และ Marc-Louis Solon อยู่ในกลุ่มดังกล่าวด้วย ซึ่งสมาชิกของกลุ่มจะนัดรวมตัวเพื่อรับประทานอาหารค่ำกันเดือนละ 1 ครั้ง

⁵¹ Ibid.

ภาพที่ 37 Carolus-Duran, The Lady in Gloves, 1869, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 228 x 164 ซม.
ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Carolus-Duran_Dame_au_gant.jpg

เขาได้แต่งงานกับพอลลีน ครัวเซ็ตต์ (Pauline Croizette) ซึ่งเป็นนักวาดภาพสีพาสเทลและนักทำของจิ๋ว ผู้ซึ่งเป็นนางแบบให้กับผลงานที่ชื่อ “The Lady in Gloves” ในปีค.ศ.1869 โดยหลังจากนั้นพวกเขามีลูกด้วยกัน 3 คน โดยหลังจากปีค.ศ.1869 เป็นต้นไป เขาได้อุทิศตนให้กับการเขียนภาพเหมือนบุคคลทั้งบรรดาศาภาพของกษัตริย์ ขุนนาง และชนชั้นสูงเป็นจำนวนมาก ซึ่งความสำเร็จในสายอาชีพดังกล่าวของเขา ทำให้เขาตัดสินใจเปิดสตูดิโอที่ Boulevard du Montparnasse และได้เปิดสอนเขียนภาพด้วย ซึ่งวิธีการสอนของเขานั้นถือว่ามีแปลกใหม่และก้าวหน้าจากรูปแบบการสอนตามแบบฉบับดั้งเดิมของสถาบันสอนศิลปะอะคาเดมิคของปารีสในสมัยนั้น โดยวิธีการสอนดังกล่าวมีอิทธิพลอย่างมากต่อรูปแบบ และเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานของ Sargent กล่าวคือ เทคนิคการเขียนแบบ Alla Prima ซึ่งเป็นการเขียนที่ฉับไว และเด็ดขาด ผ่านการวางระนาบสีลงไปบนผืนผ้าใบโดยตรงในรอบเดียว และทิ้งที่แปรงไว้ให้เป็นระนาบสีที่วางชนกันด้วยแปรงขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นการรับอิทธิพลมาจากผลงานของ Velázquez โดยหนึ่งในนักเรียนของ

Duran กล่าวว่า “แก่นแท้ของวิธีการของ Carolus-Duran คือ แสวงหาความจริงของน้ำหนักและสีเป็นอันดับแรก และรับความจริงนี้มาถ่ายทอดด้วยวิธีที่ง่ายที่สุดและชัดเจนที่สุด”⁵²

ภาพที่ 38 Carolus-Duran, Study of Lilia, 1887, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 55 x 46 ซม.
ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Carolus-Durand_Lilia.jpg

ในปีค.ศ.1872 เขาได้รับเสนอชื่อให้เป็นอัศวินแห่ง Légion d'honneur และได้เลื่อนยศนายทหารสูงสุดในปีค.ศ.1900 ในปีค.ศ.1890 เขาได้ร่วมเป็นหนึ่งในผู้ร่วมก่อตั้ง Société Nationale des Beaux-Arts แห่งที่สอง และได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกของ Académie des Beaux-Arts ในปีค.ศ.1904 ซึ่งในปีต่อมาเขาก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการ French Academy ในกรุงโรม จนถึงปี ค.ศ.1913 และในปีค.ศ.1907 เขาได้มีโอกาสเดินทางมาอิตาลีเพื่อเขียนภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ครึ่งพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจากพระองค์จริง โดยใช้ระยะเวลาเพียง 2 วัน⁵³ นอกจากนี้ Duran ยังเป็นแขกประจำของรีสอร์ทที่ Fréjus ที่ซึ่งเขาเป็น

⁵² James Gurney, *Carolus Duran's Method*, accessed May 14, 2022, Available from <http://gurneyjourney.blogspot.com/2009/03/carolus-durans-method.html>

⁵³ อภินันท์ โปษยานนท์, *จิตรกรรมและประติมากรรมแบบตะวันตกในราชสำนัก 1* (กรุงเทพฯ:อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2536), 202.

เจ้าของวิลล่าขนาดเล็ก โดยหลังจากการตายของเขาในปีค.ศ.1917 ด้วยวัย 79 ปี ธีโอดอร์ดังกล่าวได้ตั้งชื่อพลาซ่าและชายหาดตามชื่อของเขา⁵⁴

Adolph von Menzel

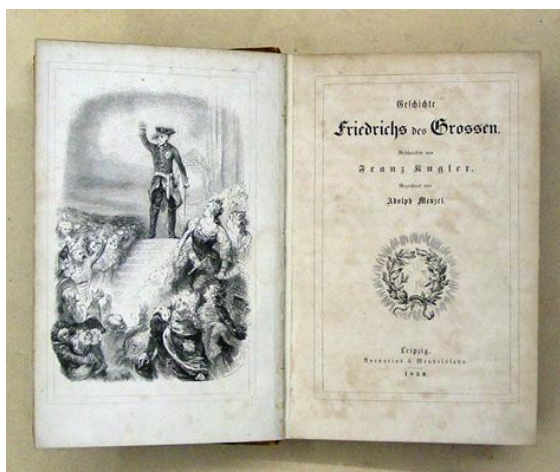

ภาพที่ 39 Adolph von Menzel

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Carolus-Duran_Dame_au_gant.jpg

Adolph Friedrich Erdmann von Menzel หรือ Adolph von Menzel เป็นศิลปินแนวสัจนิยม (Realist) ชาวเยอรมัน เขาเกิดเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ.1815 โดยพ่อของเขามีอาชีพเป็นช่างพิมพ์หิน และตั้งใจที่จะถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับเขาในฐานะอาจารย์ ซึ่งพ่อของเขายังคงเปิดกว้างสำหรับแนวทางศิลปะอื่นๆหากเขาสนใจ ในปีค.ศ.1830 ครอบครัวของเขาได้ย้ายไปอาศัยอยู่ที่เบอร์ลิน และในปีค.ศ.1832 เขาถูกบังคับให้ต้องรับช่วงธุรกิจการพิมพ์หินของพ่อต่ออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากการเสียชีวิตของพ่อของเขา และในปีค.ศ.1833 เขาได้เข้าศึกษาที่ Berlin Academy of Art เป็นระยะเวลาสั้นๆ โดยที่นั่นเขาได้ฝึกสเก็ตช์รูปจากปูนปลาสเตอร์และงานประติมากรรมโบราณ ซึ่งหลังจากนั้นเขาก็ได้ฝึกฝนด้วยตัวของเขาเอง

⁵⁴ Carolus-Duran, accessed May 14, 2022, Available from <https://en.wikipedia.org/wiki/Carolus-Duran>

ภาพที่ 40 ภาพประกอบหนังสือ Geschichte Friedrichs des Grossen โดย Adolph von Menzel

ที่มาภาพ : <https://www.iberlibro.com/Geschichte-Friedrichs-Grossen-Friedrich-Grosse-Franz/18267714490/bd>

ในเวลาต่อมา Louis Friedrich Sachse แห่งเบอร์ลินได้ตีพิมพ์ผลงานชิ้นแรกของเขาในปีเดียวกัน เพื่อใช้เป็นภาพประกอบบทกวีสั้นๆของเกอเธ่ (Goethe) ในปีค.ศ.1837 เขาเริ่มเขียนภาพด้วยเทคนิคสีน้ำมัน และตั้งแต่ปีค.ศ.1839 ถึง ค.ศ.1842 เขาได้สร้างสรรค์ผลงานวาดเส้นจำนวนกว่า 400 ภาพ ซึ่งส่วนใหญ่ถูกทำขึ้นด้วยเทคนิคภาพพิมพ์แกะสลักไม้ เพื่อเป็นภาพประกอบในหนังสือ “Geschichte Friedrichs des Grossen” หรือ “ประวัติศาสตร์ของเฟรเดอริคมหาราช” ซึ่งเขียนโดย Franz Kugler การเขียนภาพประกอบของกษัตริย์แห่งปรัสเซียแห่งศตวรรษที่ 18 เฟรเดอริคมหาราชดังกล่าว ได้นำพาความมีชื่อเสียงและความรุ่งโรจน์มาให้เขา จากการอุทิศตนต่อความถูกต้องทางประวัติศาสตร์และความใส่ใจในรายละเอียดอย่างพิถีพิถัน จนนำมาซึ่งการทำงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องราวที่เขาเขียนเพื่อความแน่ชัดของข้อมูลอย่างเป็นกลางและถี่ถ้วน และตั้งแต่ปีค.ศ.1840 เป็นต้นไป Menzel ได้รับความชื่นชมเป็นอย่างมากจากภาพวาดและงานวาดเส้นขนาดเล็กที่ถ่ายทอดผ่านความคิดที่พิเศษของเขา⁵⁵

ความนิยมของเขาในเยอรมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพวาดเชิงประวัติศาสตร์ ส่งผลให้มีภาพวาดชิ้นสำคัญของเขาเพียงไม่กี่ชิ้น ที่ได้ออกจากเยอรมนี เนื่องจากพิพิธภัณฑสถานในกรุงเบอร์ลินได้ซื้อ

⁵⁵ Adolph Menzel, accessed May 15, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Adolph_Menzel

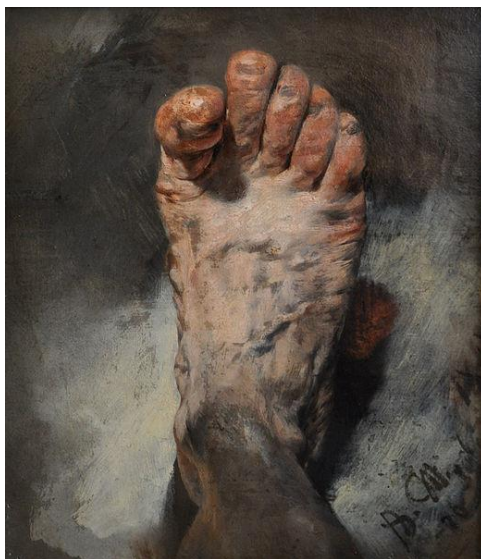
ภาพของเขาเก็บสะสมไว้เป็นจำนวนมาก ผลงานภาพพิมพ์และงานวาดเส้นของเขาได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวางมากขึ้น พร้อมผลงานชิ้นอื่นๆที่ไม่ได้เป็นรูปแบบที่ทางการมากนัก ผลงานภาพเขียนของเขาได้รับการจัดแสดงในที่สาธารณะไม่ใช่แคในเยอรมันเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงในฝรั่งเศส เอ็ดการ์ เดอกาส์ (Edgar Degas) ศิลปินหัวก้าวหน้าของฝรั่งเศสในสมัยนั้น ยังเคยคัดลอกผลงานของเขา อีกทั้งยังชื่นชมและยกย่องให้เป็น “the greatest living master” ถึงแม้ว่า Menzel จะต้องออกเดินทางค้นหาข้อมูลสำหรับงานผลงานของเขา ออกไปเยี่ยมชมนิทรรศการ และมีปฏิสัมพันธ์กับศิลปินคนอื่นๆ แต่เขามักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในชีวิตของเขาในเบอร์ลิน แม้ว่าเขาจะได้รับการยอมรับ มีชื่อเสียงและมิตรภาพมากมาย แต่เขายังคงรู้สึกแปลกแยกต่อสังคม ด้วยเหตุผลที่ว่า ตัวเขามีลักษณะกายภาพทางร่างกายที่แตกต่างจากคนอื่น กล่าวคือ มีขนาดศีรษะที่ใหญ่และมีส่วนสูงเพียงประมาณ 4 ฟุต 6 นิ้ว แต่ด้วยชื่อเสียงของเขา ทำให้เกิดภาวะผูกพันทางสังคมที่ยากจะปฏิเสธได้⁵⁶

ภาพที่ 41 Adolph von Menzel, Frederick the Great Playing the Flute at Sanssouci, 1850-1852, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 142 x 205 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Adolph_Menzel_Fl%C3%B6tenkonzert.jpg

⁵⁶ Ibid.

ภาพที่ 42 Adolph von Menzel, The Foot of the Artist, 1876,
สีน้ำมันบนไม้, 38.5 x 33.5 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Adolph_Menzel_Fu%C3%9F_des_K%C3%BCnstlers_1876.jpg

Menzel ถือเป็นหนึ่งในสองจิตรกรชาวเยอรมันที่โด่งดังที่สุดในศตวรรษที่ 19 ร่วมกับ แคสพาร์ เดวิด ฟรีดริช (Caspar David Friedrich) ในประเทศเยอรมนีเขาได้รับเกียรติยศมากมาย และในปีค.ศ.1898 เขาได้กลายเป็นจิตรกรคนแรกที่ได้รับการยอมรับในภาคีนอกอันทรีย์ นอกจากนี้เขายังได้รับการเล็งดูให้เป็นขุนนาง และได้รับยศอัศวิน และเปลี่ยนชื่อเป็น Adolph von Menzel อีกทั้งยังเป็นสมาชิกของ Académie des Beaux-Arts ในปารีสและ Royal Academy ในลอนดอน และในปีค.ศ. 1905 เขาได้เสียชีวิต ในกรุงเบอร์ลิน⁵⁷

⁵⁷ Ibid.

Philip de László

ภาพที่ 43 Philip de László

ที่มาภาพ : <https://www.sightsize.com/philip-alexius-de-laszlo/>

Philip de László เป็นจิตรกรชาวแองโกล-ฮังการี เขาเกิดในสภาพแวดล้อมและครอบครัวที่ยากจนในบูดาเปสต์ เมื่อปีค.ศ.1869 ภายใต้อาชีพชื่อ Fülöp Laub โดยเป็นลูกชายคนโตของ Adolf และ Johanna Laub ช่างตัดเสื้อและช่างเย็บที่มีต้นกำเนิดจากชาวยิว ในปีค.ศ.1891 เขาและ Marczi น้องชายของเขาเปลี่ยนชื่อสกุลเป็น László ตั้งแต่อายุ 10 ขวบ เขาได้รับการว่าจ้างจากจิตรกรผู้วาดฉาก และเมื่อเขาอายุได้ 15 ปีเขาได้เริ่มเรียนศิลปะที่ School of Applied Arts ในบูดาเปสต์ เขาสำเร็จการศึกษาที่ Academy of Fine Arts ในอีกสองปีต่อมา และในปีค.ศ.1889 ถึง ค.ศ.1890 เขาได้ย้ายไปเรียนที่ Academy ในมิวนิก จนในปีค.ศ.1890 ถึง ค.ศ.1891 เขาได้ใช้เวลาหนึ่งปีที่ Académie Julian ในปารีส ก่อนที่เขาจะกลับมาเรียนต่อที่มิวนิกในอีกสองปีเพื่อสำเร็จการศึกษา⁵⁸

ปลายปี ค.ศ.1893 เขาได้พบกับเอเล็ก ลิปพิช (Elek Lippich) เจ้าหน้าที่แผนกจิตรศิลป์ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเริ่มว่าจ้างงานเขียนภาพเหมือนกับศิลปินรุ่นเยาว์ ในการเขียนภาพราชานิกุลหลายภาพ ซึ่งนั่นถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเติบโตอย่างรวดเร็วของเขาในฐานะจิตรกรของยุโรป เขาได้

⁵⁸ Learn more about Philip de László, accessed May 16, 2022, Available from <https://www.npg.org.uk/research/archive/collected-archives/correspondence-and-papers-of-philip-de-laszlo/learn-more-about-philip-de-laszlo>

มีโอกาสจัดแสดงผลงานอยู่เป็นประจำในนิทรรศการช่วงฤดูหนาวที่จัดขึ้นที่สมาคมวิจิตรศิลป์แห่งฮังการี (The Hungarian Fine Arts Society) ในบูดาเปสต์ และตั้งแต่ช่วงกลางปีค.ศ.1890 เขาได้รับการว่าจ้างคอมมิชชั่นเขียนภาพเหมือนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งรวมถึงการว่าจ้างจาก นายกรัฐมนตรี Sándor Wekerle ของฮังการี และจักรพรรดิ Franz Josef I นอกจากนี้เขายังประสบความสำเร็จจากการจัดแสดงผลงานของเขาที่ Paris Salon⁵⁹ และในปีค.ศ.1900 ผลงานภาพเหมือนสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 13 ของเขาได้รับรางวัลเหรียญทองจากงาน Paris International Exhibition และในปีเดียวกันนั้น László ได้แต่งงานกับ Lucy Madeleine Guinness สมาชิกสาขาการธนาคารของตระกูล Guinness และน้องสาวของ Henry Guinness พวกเขาพบกันครั้งแรกที่มิวนิก ในปีค.ศ.1892 โดยทั้งคู่มีลูกด้วยกัน 6 คนและหลานอีก 17 คน

ภาพที่ 44 Philip de László, Portrait of Pope Leo XIII, 1900, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 111 x 94.5 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Papst_Leo_XIII.jpg

หลังจากประสบความสำเร็จในการจัดนิทรรศการเดี่ยวที่ Fine Art Society ส่งผลให้เขาได้รับการว่าจ้างคอมมิชชั่นจาก King Edward VII หลายครั้ง รวมถึงภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ครั้งพระองค์ของกษัตริย์และราชินี ซึ่งเป็นผลงานสะสมของราชวงศ์ และในปีค.ศ.1903 László ได้ย้ายจากบูดาเปสต์ไปเวียนนา จนกระทั่งในปีค.ศ.1907 เขาได้ย้ายไปอังกฤษและอาศัยอยู่ที่ลอนดอนตลอด

⁵⁹ Ibid.

ชีวิต ในปีค.ศ.1912 เขาได้รับเกียรติแต่งตั้งให้เป็นขุนนางจากกษัตริย์ฟรานซ์ โจเซฟแห่งฮังการี ทำให้นามสกุลของเขาได้รับการเปลี่ยนเป็น “László de Lombos” และเปลี่ยนไปใช้ชื่อ “de László” ในเวลาต่อมา แม้เขาจะได้สัญชาติอังกฤษ แต่เขายังถูกกักขังนานกว่า 12 เดือนในปีค.ศ.1917 ถึง ค.ศ. 1918 ในระหว่างช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยถูกกล่าวหาว่าติดต่อกับศัตรู ซึ่งแท้จริงแล้วเขาเพียงเขียนจดหมายถึงสมาชิกในครอบครัวในออสเตรียเท่านั้น จนกระทั่งในเดือนมิถุนายน ปีค.ศ.1919 เขาพ้นโทษและได้รับการปล่อยตัวด้วยเหตุผลด้านสุขภาพ⁶⁰

ภาพที่ 45 Philip de László, Portrait of Oonagh Guinness, 1931,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 133.3 x 91.4 ซม.

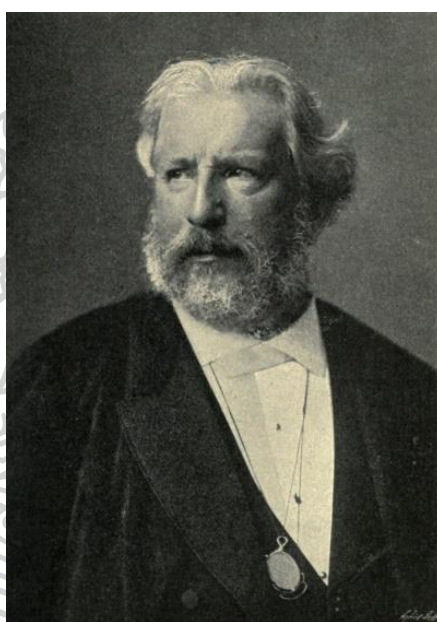
ที่มาภาพ : <https://fineartconnoisseur.com/2020/09/centerpiece-lot-by-philip-de-laszlo-sells-for-six-figures/>

ในช่วงปีค.ศ.1920 ถึง ค.ศ.1930 de László ยังคงทำงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยเขาได้ประเมินตัวเองไว้ว่าเขาได้เขียนภาพเหมือนทั้งสิ้นไปเป็นจำนวนกว่า 2,700 ภาพตลอดเส้นทางในสายอาชีพ ซึ่งรวมถึงภาพสมาชิกของราชวงศ์ส่วนใหญ่ของยุโรป ผู้นำทางการเมืองของยุโรป คนชั้นสูงของ

⁶⁰ Philip de László, accessed May 16, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Philip_de_L%C3%A1szl%C3%B3

อังกฤษ และสถาบันอื่นๆ นอกจากนี้เขายังได้รับเลือกให้เป็นประธานของ Royal Society of British Artists ในปีค.ศ.1930 และดำรงตำแหน่งรองประธาน Royal Society of Arts ในปีค.ศ.1937 และเนื่องจากทำงานหนักเกินไป de László ประสบปัญหาเกี่ยวกับหัวใจในช่วงหลายปีสุดท้ายของชีวิตในเดือนตุลาคม ค.ศ.1937 เขามีอาการหัวใจวายและเสียชีวิตในอีกหนึ่งเดือนต่อมาที่บ้านของเขาที่ไฮม์เฮาส์ ในแฮมป์สเทด ลอนดอน⁶¹

William-Adolphe Bouguereau

ภาพที่ 46 William-Adolphe Bouguereau ถ่ายโดย P.Petit

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Portrait_of_William-Adolphe_Bouguereau.jpg

William-Adolphe Bouguereau เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศส เขาเกิดที่เมือง La Rochelle ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ.1825 ในครอบครัวพ่อค้าไวน์และน้ำมันมะกอก ที่ชื่อ Théodore Bouguereau และ Marie Bonnin โดยเขาได้รับการเลี้ยงดูให้เป็นคาทอลิก เขามีพี่ชายคนหนึ่งชื่อ Alfred และน้องสาวคนเล็กที่ชื่อ Marie ซึ่งเสียชีวิตเมื่ออายุได้เพียงแค่ 7 ขวบ ครอบครัวเขาย้ายไปอยู่ที่ Saint-Martin-de-Ré ในปีค.ศ.1832 และมีน้องอีกคนหนึ่งชื่อ Kitty เกิดในปี

⁶¹ Ibid.

ค.ศ.1834 เมื่ออายุได้ 12 ปี เขาได้เดินทางไป Mortagne-sur-Gironde เพื่ออาศัยอยู่กับลุงของเขา ที่ชื่อ Eugène ซึ่งเป็นนักบวช ที่นี่เขาได้พัฒนาความรักในธรรมชาติ ศาสนา และวรรณกรรม ในปีค.ศ. 1839 เขาถูกส่งตัวไปบวชเรียนที่วิทยาลัยคาทอลิก ในเมืองปอนส์ ที่นี่เขาได้รับการสอนให้เขียนรูป และระบายสีโดย Louis Sage ซึ่งเคยเป็นลูกศิษย์ของ Ingres นอกจากนี้ยังเขาได้พบกับศิลปินท้องถิ่น ที่ชื่อ Charles Maronneau และเริ่มเรียนที่โรงเรียนการเขียนรูปและระบายสีของเทศบาล ในเดือน พฤศจิกายน ค.ศ.1841 และในไม่ช้าเขาก็ได้เป็นนักเรียนที่เก่งที่สุดในชั้นเรียนนั้น และตัดสินใจที่จะ ออกเดินทางไปเป็นศิลปินในปารีส โดยการขายภาพเหมือนจำนวน 33 ชิ้นในเวลา 3 เดือน เพื่อเป็น เงินทุนในการเดินทาง⁶²

ภาพที่ 47 William-Adolphe Bouguereau, Dante and Virgil in Hell, 1850,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 147 x 113 ซม.

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/Dante_and_Virgil

⁶² William-Adolphe Bouguereau, accessed May 17, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/William-Adolphe_Bouguereau

เขาเดินทางถึงปารีสในเดือนมีนาคม ค.ศ.1846 เมื่ออายุได้ 20 ปี และเข้าศึกษาต่อที่ École des Beaux-Arts เพื่อการฝึกฝนเขียนภาพอย่างเป็นจริงจัง เขาได้มีโอกาสเข้าร่วมการผ่าศพ เพื่อศึกษากายวิภาคและศึกษาเรื่องเครื่องแต่งกายและเรื่องโบราณคดีทางประวัติศาสตร์ ต่อมาเขาได้ไปฝึกงานในสตูดิโอของ François-Édouard Picot ซึ่งที่นั่นเขาได้มีโอกาสศึกษาการเขียนภาพในรูปแบบอคาเดมิก โดยผลงานที่ชื่อ “Dante and Virgil in Hell” เป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดถึงการเขียนงานในรูปแบบนีโอคลาสสิก (neo-classical) ของเขา โดยจิตรกรรมเชิงอคาเดมิกถูกวางให้มีสถานะสูงส่งผ่านการนำเสนอเรื่องราวของประวัติศาสตร์และตำนานเทพปกรณัม⁶³

ภาพที่ 48 William-Adolphe Bouguereau, Shepherds Find Zenobia on the Banks of the Araxes, 1850, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 281 x 225 ซม.

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/Shepherds_Find_Zenobia_on_the_Banks_of_the_Araxes

Bouguereau มีความตั้งใจและมุ่งมั่นเป็นอย่างมากที่จะชนะรางวัลทุน Prix de Rome ซึ่งจะทำให้เขาได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานที่ Villa Medici ในกรุงโรม ประเทศอิตาลี เป็นเวลา 3 ปี โดย

⁶³ Ibid.

นอกเหนือจากการที่เขาจะได้รับการศึกษาอย่างเป็นทางการแล้ว เขายังสามารถเรียนรู้ผ่านผลงานของศิลปินยุค Renaissance และผลงานชิ้นเอกของศิลปินเหล่านั้น รวมถึงโบราณวัตถุกรีก อิทรุสกัน และโรมันได้โดยตรง โดยเขาได้เริ่มเข้าร่วมการแข่งขันชิงทุน Prix de Rome ครั้งแรกในเดือนเมษายน ค.ศ.1848 แต่ก็ล้มเหลว และกลับเข้ามาแข่งขันอีกครั้งในปี ค.ศ.1849 หลังจากแข่งขันได้ 106 วัน เขาก็ล้มเหลวอีกครั้ง ความพยายามครั้งที่สามของเขาเริ่มต้นอย่างไม่ประสบความสำเร็จด้วยผลงานที่ชื่อ “Dante and Virgil” ในเดือนเมษายน ค.ศ.1850 จนกระทั่งห้าเดือนต่อมา เขาได้รับรางวัลที่ 1 จากผลงานที่ชื่อ “Shepherds Find Zenobia on the Banks of the Araxes”

เขาออกเดินทางสู่กรุงโรมในเดือนธันวาคม ร่วมกับผู้ชนะรางวัลประเภทอื่นๆ และในที่สุดก็มาถึง Villa Medici ในเดือนมกราคม ค.ศ.1851 เขาเริ่มเดินออกสำรวจเมือง สเก็ตช์รูปและเขียนสีน้ำ ขณะเดินทาง นอกจากนี้เขายังศึกษารรณคดีคลาสสิก ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกเรื่องราวในการทำงานของเขาตลอดอาชีพการทำงาน เขาเดินไปที่เนเปิลส์และต่อไปยังคาปรี อมาลฟี และปอมเปอี แต่ยังคงอาศัยอยู่ในกรุงโรมและทำงานในหลักสูตรอย่างหนัก มีการสำรวจอิตาลีมากขึ้นในปีค.ศ.1852 เขามีความชื่นชอบในศิลปะตามขนบดั้งเดิมทั้งหมด โดยเฉพาะประติมากรรมกรีก ผลงานของLeonardo da Vinci, Raphael, Michelangelo, Titian, Rubens และ Delacroix ในเดือนเมษายน ค.ศ.1854 เขาออกจากกรุงโรมและเดินทางกลับไป La Rochelle บ้านเกิดของเขา⁶⁴

Bouguereau เขียนภาพในรูปแบบอคาเดมิกแบบดั้งเดิม และจัดแสดงในนิทรรศการประจำปีของ Salon ในปารีสตลอดชีวิตการทำงานของเขา ซึ่งตัวเขาที่ชื่นชอบในผลงานของ Raphael มากจนถูกวิจารณ์ว่าเดินตามรอยเท้าของ Raphael โดยเขาถือว่าบทวิจารณ์นี้เป็นคำชม ซึ่งจะเห็นได้จากการที่เขาได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดประการหนึ่งของทุน Prix de Rome โดยการคัดลอกผลงานที่ชื่อ “The Triumph of Galatea” ของ Raphael ซึ่งต่อมาจะเห็นได้ในงานของเขาหลายชิ้น ที่ใช้แนวทางตามแบบคลาสสิกในการจัดองค์ประกอบ รูปแบบ และเนื้อหา นอกจากผลงานตามขนบดังกล่าว ภาพเหมือนรูปผู้หญิงอันสง่างามของเขา ถือว่ามีเสน่ห์ที่น่าดึงดูดใจมาก โดยส่วนหนึ่งเป็น

⁶⁴ Ibid.

เพราะเขาสามารถใส่ความเป็นอุดมคติเข้าไปในตัวนางแบบได้ ในขณะที่ยังคงความคล้ายคลึงของนางแบบไว้⁶⁵

เขาประสบความสำเร็จมากขึ้น หลังจากที่ได้ไปอาศัยอยู่ที่ Villa Medici และไปศึกษาดูงานในอิตาลี แม้ว่าเขาจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในชีวิตที่ปารีส แต่ก็ยังกลับมาที่ La Rochelle ครึ่งแล้วครึ่งเล่าตลอดชีวิตการทำงานของเขา และยังเป็นทีเฝ้ารพนับถือในเมืองที่เขาเกิด อีกทั้งยังได้รับการว่าจ้างคอมมิชชั่นเขียนภาพเพื่อการตกแต่งจากคนในท้องถิ่น ในปีค.ศ.1856 กระทรวงวิจิตรศิลป์ได้มอบหมายให้เขาวาดภาพจักรพรรดินโปเลียนที่ 3 ขณะเยี่ยมผู้ประสบอุทกภัยทหาราสคอน เพื่อใช้สำหรับประดับตกแต่งโบสถ์ที่ Saint-Clotilde เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม ค.ศ.1859 เขาได้รับ Legion of Honor ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับที่เขาเริ่มหันหลังให้กับการเขียนภาพประวัติศาสตร์และการรับจ้างคอมมิชชั่น เพื่อที่จะได้มีเวลาทำงานส่วนตัวมากขึ้นด้วยรูปแบบที่สมจริงและเรียบง่ายมากยิ่งขึ้น⁶⁶

ภาพที่ 49 William-Adolphe Bouguereau, Equality Before Death, 1848, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 141x 269 ซม.

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/William-Adolphe_Bouguereau

ในปีค.ศ.1856 Bouguereau เริ่มใช้ชีวิตกับนางแบบคนหนึ่งของเขาที่ชื่อ Nelly Monchablon วัย 19 ปี จากเมือง Lisle-en-Rigault ทั้งคู่อยู่ด้วยกันด้วยชีวิตนอกสมรส และเก็บความสัมพันธ์ไว้เป็นความลับ ลูกคนแรกของพวกเขา Henriette เกิดเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ.1857

⁶⁵ Ibid.

⁶⁶ Ibid.

Georges ลูกคนถัดไปเกิดเมื่อเดือนมกราคม ค.ศ.1859 Jeanne ลูกคนที่ 3 เกิดเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม ค.ศ.1861 ทั้งคู่แต่งงานกันอย่างเรียบง่าย เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ.1866 ซึ่งใน 8 วันต่อมา Jeanne เสียชีวิตด้วยวัณโรค ในการไว้ทุกข์ ทั้งคู่ได้ไปที่ La Rochelle และได้วาดภาพของเธอไว้ในปีค.ศ.1868 พร้อมกับมีลูกคนที่ 4 ชื่อว่า Paul ซึ่งเกิดในเดือนตุลาคมในปีเดียวกัน ซึ่งในเวลาต่อมา Georges ในวัย 15 ปี เริ่มมีอาการป่วย และเสียชีวิตในวันที่ 19 มิถุนายน ค.ศ.1875 และในปีค.ศ.1876 Nelly มีบุตรคนที่ 5 แต่สุขภาพของเธอแย่มาก เธอได้เสียชีวิตลงเมื่อวันที่ 3 เมษายน ค.ศ.1877 ด้วยวัณโรค และทารก Maurice ก็เสียชีวิตตามผู้เป็นแม่ไปในอีก 2 เดือนถัดมา⁶⁷

ในช่วงปลายทศวรรษ 1850 เขามีสายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับผู้ค้ำงานศิลปะอย่าง Paul Durand-Ruel ผู้ดูแลเรื่องการซื้อขายภาพวาดจากศิลปินที่จัดแสดงที่ Salon และทำให้เขาได้พบกับ Hugues Merle ชื่อเสียงของ Bouguereau โด่งดังไปถึงอังกฤษ ในช่วงทศวรรษที่ 1860 มีการแสดงผลงานของเขา 3 ชิ้นใน Salon และ Holy Family ในปีค.ศ.1863 โดยผลงานดังกล่าวได้ถูกขายให้กับบงโปเลียนที่ 3 และถูกแขวนในโอพาร์ทเมนต์ Tuileries ของจักรพรรดินียูจีนี⁶⁸

ภาพที่ 50 William-Adolphe Bouguereau, The Bather, 1864,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 166.5 x 103.6 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Bouguereau_-_Baigneuse.jpg

⁶⁷ Ibid.

⁶⁸ Ibid.

ผลงานที่ชื่อ “The Bather” ของเขา เป็นภาพเปลือยอันน่าตกตะลึงที่ถูกส่งไปแสดงที่ นิทรรศการในเมือง Ghent ประเทศเบลเยียม โดยเป็นความสำเร็จที่น่าทึ่ง และถูกซื้อโดยพิพิธภัณฑ์ ด้วยมูลค่าที่สูงมาก ในเวลานี้ Bouguereau รับงานเขียนภาพเพื่อตกแต่งที่ Grand Théâtre เมือง บอร์โดซ์ ซึ่งกินเวลานานถึง 4 ปี และในปีค.ศ.1875 เขาและผู้ช่วยเริ่มทำงานบนเพดานโบสถ์ La Rochelle โดยการเขียนภาพลงบนแผ่นทองแดงจำนวน 6 ภาพ จนแล้วเสร็จใน 6 ปีต่อมา ในช่วงฤดูร้อนในปีค.ศ.1875 เขาเริ่มเขียนผลงานที่ชื่อ “Pietà” ซึ่งเป็นหนึ่งในภาพวาดทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ของเขา และถูกนำไปจัดแสดงที่ Salon ในปีค.ศ.1876 เพื่อเป็นเกียรติแก่ Georges ลูกชายของเขา และในเดือนพฤษภาคมปีเดียวกัน กษัตริย์วิลเลียมที่ 3 แห่งเนเธอร์แลนด์ ได้เรียกตัวเขาไปที่ พระราชวัง Het Loo และชื่นชมเขาในฐานะศิลปินและใช้เวลาร่วมกันอย่างใกล้ชิด⁶⁹

ภาพที่ 51 William-Adolphe Bouguereau, Pietà, 1876,

สีน้ำมันบนผ้าใบ, 222.9 x 146.2 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Bouguereau_-_Baigneuse.jpg

⁶⁹ Ibid.

ภาพที่ 52 ผลงาน William-Adolphe Bouguereau บนเพดานโบสถ์ La Rochelle
ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Bouguereau_-_Baigneuse.jpg

ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1878 นิทรรศการ Paris Universal Exhibition ได้เปิดจัดแสดงผลงานศิลปะของฝรั่งเศส เขาได้ยืมผลงานของเขาจำนวน 12 ภาพจากเจ้าของที่สะสมผลงานของเขา รวมทั้งผลงานชิ้นใหม่ของเขาอย่าง “Nymphaeum” เพื่อนำมาจัดแสดงในงานดังกล่าว Bouguereau เป็นสายอนุรักษนิยมที่เคร่งครัด ผู้มีภาพเขียนซึ่งนำเสนอเรื่องราวในตำนานปกรณัม เรื่องเล่าปรัมปรา ผ่านการตีความแบบสมัยใหม่ของเรื่องราวคลาสสิก ทั้งนกริตและคริสเตียน โดยมุ่งเน้นไปที่การเขียนภาพผู้หญิงที่เปลือยเปล่า ด้วยโลกในอุดมคติของเขาซึ่งถูกถ่ายทอดผ่านเทคนิคทางจิตรกรรม ได้สร้างให้เหล่า เทพีธิดา นางไม้ คนอาบน้ำ คนเลี้ยงแกะ และมาดอนน่า(Madonna) ให้มีชีวิตขึ้นมาในผลงานของเขา ซึ่งถือเป็นรูปแบบผลงานที่ดึงดูดผู้อุปถัมภ์ศิลปะที่ร่ำรวยในยุคสมัยนั้น⁷⁰

⁷⁰ Ibid.

ภาพที่ 53 William-Adolphe Bouguereau, Nymphaeum, 1864,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 144.7 x 209.5 ซม.

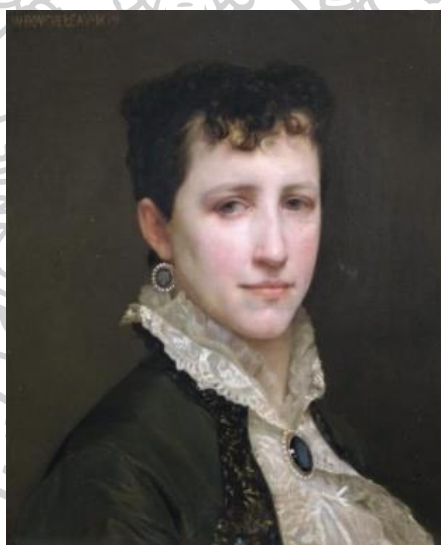
ที่มาภาพ : [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:William-Adolphe_Bouguereau_\(1825-1905\)_-_The_Nymphaeum_\(1878\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:William-Adolphe_Bouguereau_(1825-1905)_-_The_Nymphaeum_(1878).jpg)

Bouguereau ยังใช้วิธีดั้งเดิมในการเขียนภาพ กล่าวคือ การศึกษาและทำความเข้าใจผ่านการสเก็ตช์ดินสออย่างละเอียดและภาพสเก็ตช์สีน้ำมันจำนวนมาก ด้วยวิธีการอย่างรอบคอบและมีระบบของเขาส่งผลให้ได้ภาพคนที่มีความสมบูรณ์และแม่นยำ ทักษะการเขียนและถ่ายทอดความเป็นผิวหนัง มือและเท้าของเขาได้รับความชื่นชมและมีความโดดเด่นมากเป็นพิเศษ นอกจากนี้ เขายังใช้สัญลักษณ์ทางศาสนาและสัญลักษณ์ทางเพศบางอย่าง ในรูปแบบที่ศิลปิน Old Masters ใช้ เช่น ภาพเหยือกแตก ซึ่งสื่อถึงความไร้เดียงสาที่สูญเสียไป เป็นต้น นอกจากนี้เขายังได้รับคำคอมมิชชั่นมากมายในการเขียนภาพเพื่อตกแต่งบ้านส่วนตัวและอาคารสาธารณะ โดยในช่วงแรกๆ สิ่งนี้ได้สร้างชื่อเสียงให้เขา การรับคอมมิชชั่นดังกล่าว ในด้านของรูปแบบ บางครั้งเขาก็วาดภาพในรูปแบบของเขาเอง และในบางครั้งก็วาดให้สอดคล้องกับรูปแบบของสถานที่ที่ติดตั้งผลงาน นอกจากนี้เขายังเป็นจิตรกรภาพเหมือนที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งภาพเขียนของผู้อุปถัมภ์ที่มีคั้งจำนวนมากของเขายังคงอยู่ในมือของเอกชน⁷¹

⁷¹ Ibid.

ตั้งแต่ทศวรรษ 1860 Bouguereau มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับ Académie Julian ซึ่งเป็นสถาบันสอนศิลปะสหศึกษาที่เป็นอิสระจาก École des Beaux-Arts โดยไม่มีการสอบเข้าและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเล็กน้อย โดยเขาเริ่มสอนในปีค.ศ.1875 และได้ให้คำแนะนำมากมายแก่นักศึกษาศิลปะทั้งชายและหญิงจากทั่วโลก ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาเขาสอนการเขียนภาพและลงสีให้กับลูกศิษย์หลายร้อยคน หลายคนสามารถสร้างอาชีพทางศิลปะในประเทศของตนเองได้ ซึ่งบางครั้งก็เป็นไปตามรูปแบบการศึกษาที่เขาสอน และในบางกรณีก็กลับกลายเป็นงานที่ต่อต้านขนบ เช่น อองรี มาติส (Henri Matisse) ศิลปินหัวก้าวหน้าชาวฝรั่งเศส เป็นต้น

เขาได้รับเกียรติยศมากมายจาก Academy ทั้งการได้รับ Grand Medal of Honor และได้รับแต่งตั้งให้เป็น Legion of Honor ในปีค.ศ.1885 อีกทั้งยังได้รับแต่งตั้งให้เป็น Grand Officier of the Legion of Honour ในปี ค.ศ. 1905⁷²

ภาพที่ 54 William-Adolphe Bouguereau, Portrait of Elizabeth Jane Gardner, 1879, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 45.7 x 38.4 ซม.

ที่มาภาพ : [https://en.wikipedia.org/wiki/File:William-Adolphe_Bouguereau_\(1825-1905\)_-_Portrait_de_Mademoiselle_Elizabeth_Gardner_\(1879\).jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/File:William-Adolphe_Bouguereau_(1825-1905)_-_Portrait_de_Mademoiselle_Elizabeth_Gardner_(1879).jpg)

เขาวางแผนจะแต่งงานกับ Elizabeth Jane Gardner ศิลปินหญิงและลูกศิษย์ที่ Académie Julian ซึ่งเขารู้จักมานานกว่าสิบปี แต่ทว่าแม่ของเขาไม่เห็นด้วยกับแนวคิดนี้ ไม่นานหลังจากการ

⁷² Ibid.

ตายของภรรยาคนแรก แม่ของเธอให้ เขาสาบานว่าจะไม่แต่งงานใหม่ภายในช่วงชีวิตของเธอ หลังจากการหมั้นหมายของเขากับ Gardner เป็นเวลากว่า 19 ปี แม่ของเขาก็เสียชีวิตลง เขากับ Gardner จึงได้แต่งงานกันที่ปารีสในเดือน มิถุนายน ค.ศ.1896 โดยภรรยาของเขายังทำหน้าที่เป็นเลขาสส่วนตัวให้กับเขา และช่วยจัดระเบียบแม่บ้านให้ ในเวลาต่อมา Paul ลูกชายคนที่ 4 ของเขาติดเชื้อวัณโรค และเสียชีวิตในเดือนเมษายน ค.ศ.1900 ซึ่งทำให้ Henriette เป็นเพียงลูกคนเดียวเท่านั้นที่มีอายุยืนกว่าตัวเขา

ภาพที่ 55 William-Adolphe Bouguereau, The Virgin With Angels, 1900,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 285 x 185 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:William-Adolphe_Bouguereau_The_Virgin_With_Angels.jpg

Bouguereau เป็นจิตรกรที่มีความขยันหมั่นเพียร เขามักจะเขียนภาพบนขาตั้งกว่า 20 ชิ้น หรือมากกว่านั้นให้เสร็จในปีเดียว จนกระทั่งช่วงสุดท้ายของชีวิต ซึ่งเขามักจะตื่นแต่เช้าเพื่อเขียนภาพของเขา 6 วันต่อสัปดาห์ และจะวาดภาพต่อไปจนถึงพลบค่ำ ตลอดชีวิตของเขา เป็นที่รู้กันว่าเขาส่งผลงานไว้อย่างน้อย 822 ชิ้น และภาพวาดเหล่านี้หลายชิ้นได้สูญหายไป เขาได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในจิตรกรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกโดยกลุ่มศิลปินอคาเดมิก นอกจากนี้ เขายังได้รับชื่อเสียงอย่าง

กว้างขวางทั้งในเบลเยียม เนเธอร์แลนด์ โปรตุเกส สเปน อิตาลี โรมานี และในสหรัฐอเมริกา และสามารถขายผลงานได้ในราคาที่สูง ผลงานของเขามักจะขายได้ภายในวันที่เขียนเสร็จ อีกทั้งยังมีนักสะสมต่างประเทศบางส่วนที่มาชมผลงานและขอซื้อผลงานก่อนที่จะเขียนเสร็จ⁷³ ซึ่งหากจะมองว่าในช่วงชีวิตของ Bouguereau ความสำเร็จของเขาแทบจะพุ่งขึ้นเป็นเส้นตรง โดยแทบไม่มีความล้มเหลวเลยก็คงไม่ผิดนัก

ภาพที่ 56 William-Adolphe Bouguereau, The Horseback Ride, 1884,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 136.5 x 101.2 ซม.

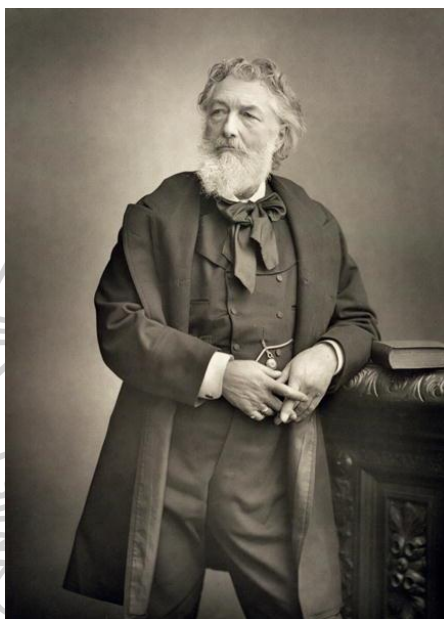
ที่มาภาพ : [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:William-Adolphe_Bouguereau_\(1825-1905\)_-_The_Horseback_Ride_\(1884\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:William-Adolphe_Bouguereau_(1825-1905)_-_The_Horseback_Ride_(1884).jpg)

เมื่อใกล้ถึงวาระสุดท้ายของชีวิต เขาได้บรรยายถึงความรักในงานศิลปะของเขาไว้ว่า “ในทุกๆ วัน ฉันไปที่สตูดิโอของฉันด้วยความสุขอันเอ่อล้น และฉันจำเป็นต้องหยุดมันลงเมื่อความมืดมิดยามอาทิตย์อัสดงเข้ามาเยือน ฉันเฝ้ารอแสงใหม่แห่งรุ่งอรุณแทบไม่ไหว หากชีวิตของฉันไม่สามารถมอบให้กับภาพเขียนอันเป็นที่รักของฉันได้ ชีวิตฉันคงไร้ความหมาย” ในฤดูใบไม้ผลิปีค.ศ.1905 บ้านและ

⁷³ Ibid.

สตูดิโอของเขาในปารีสถูกขโมย เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม ค.ศ.1905 Bouguereau เสียชีวิตจากโรคหัวใจ ด้วยอายุ 79 ปี ใน La Rochelle นำมาซึ่งความโศกเศร้าในเมืองที่เขาเกิด หลังจากพิธีมิสซาที่มหาวิหาร ร่างของเขาถูกนำขึ้นบนรถไฟไปปารีสเพื่อทำพิธีครั้งที่สอง ร่างของเขาถูกฝังไว้กับ Nelly และลูกๆของเขาที่ห้องนิรภัยของครอบครัวที่สุสาน Montparnasse⁷⁴

Lord Frederic Leighton

ภาพที่ 57 Lord Frederic Leighton

ที่มาภาพ : <https://www.art-prints-on-demand.com/a/walery/sirfredericleighton1830-9.html>

Lord Frederic Leighton เป็นศิลปินชาวอังกฤษ เขาเกิดที่ Scarborough ในครอบครัวแพทย์ โดยมี Augusta Susan เป็นแม่ผู้ให้กำเนิด กับ Dr. Frederic Septimus Leighton ผู้เป็นพ่อ และมีน้องสาวอีก 2 คน โดยปู่ของเขาเป็นแพทย์หลักของราชวงศ์รัสเซียในเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ซึ่งนั่นทำให้ครอบครัวของเขามีทรัพย์สินมั่งคั่งมากมาย เขาได้รับการศึกษาที่มหาวิทยาลัยคอลเลจสกูลที่ลอนดอน จากนั้นเขาได้รับการฝึกอบรมด้านศิลปะในทวีปยุโรป โดยเริ่มจากการฝึกกับ Eduard von Steinle และ Giovanni Costa พ่อของเขาได้ให้เงินสงเคราะห์กับเขาตลอดชีวิต เนื่องจากพ่อแม่ของ

⁷⁴ Ibid.

เขาค่อนข้างกังวลเกี่ยวกับเส้นทางในการเลือกอาชีพของเขา เว้นแต่ว่าเขาจะมีชื่อเสียงทางด้านศิลปะ⁷⁵ ในฤดูร้อนในปีค.ศ.1847 เมื่อเขาอายุได้ 17 ปี เขาได้พบกับนักปรัชญาที่ชื่อ Arthur Schopenhauer ใน Frankfurt และเขียนภาพเหมือนของเขาด้วยกราฟไฟต์ และ สีน้ำทึบ (gouache) บนกระดาษ ในปีค.ศ.1852 เขาไปที่กรุงโรมและด้วยความสามารถในการเข้าสังคมทำให้เขาได้รับมิตรภาพที่ดีจาก William Makepeace Thackeray นักประพันธ์ชาวอังกฤษ George Sand นักเขียนนวนิยายชาวฝรั่งเศส และ Robert Browning กวีชาวอังกฤษ

ในช่วงที่เขาได้ไปอาศัยอยู่ใน Florence และเข้าศึกษาที่ Accademia di Belle Arti เมื่ออายุได้ 24 ปี ในช่วงเวลานั้นเขาได้สร้างผลงานที่ชื่อว่า “Cimabue's Celebrated Madonna” โดยผลงานชิ้นดังกล่าวได้ถูกนำไปจัดแสดงที่ The Royal Academy's ในปีค.ศ.1855 ซึ่งต่อมาผลงานชิ้นดังกล่าวได้ถูกซื้อไปโดยสมเด็จพระราชินีวิกตอเรีย นั่นทำให้เขาเริ่มประสบความสำเร็จ ในฐานะศิลปินผู้มีชื่อเสียง ต่อมาในช่วงปีค.ศ.1855 ถึง ค.ศ.1859 เขาได้อาศัยอยู่ในปารีส ที่ซึ่งเขาได้พบกับ Ingres, Delacroix, Corot และ Millet ผลงานของเขาได้รับความนิยมอย่างมากมายมหาศาล และมีมูลค่าที่สูงมากในช่วงชีวิตของเขา ซึ่งส่วนมากเป็นการบรรยายถึงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ พระคัมภีร์ และเรื่องคลาสสิกตามขนบในรูปแบบของอคาเดมิก

ภาพที่ 58 Lord Frederic Leighton, Cimabue's Celebrated Madonna, 1855,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 222 x 521 ซม.

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/Cimabue%27s_Celebrated_Madonna

⁷⁵ Lord Frederic Leighton, accessed May 18, 2022, Available from <https://www.frederic-leighton.org/>

ในปีค.ศ.1860 เขาได้ย้ายไปอาศัยอยู่ที่ลอนดอน ที่ซึ่งเขาได้รู้จักกับจิตรกรในกลุ่มพรี-ราฟาเอล (Pre-Raphaelite) ซึ่งในเวลาต่อมาเขาได้ออกแบบหุ้ยมังคุดของ Elizabeth Barrett Browning ในสุสานของอังกฤษ และในปีค.ศ.1864 เขาได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของ Royal Academy of Arts และได้เป็นประธานในเวลาต่อมา เขามาถึงจุดสูงสุดในสายอาชีพการงานของเขาในปีค.ศ.1878 ผลงานประติมากรรมของเขาในปีค.ศ.1877 ที่ชื่อ “Athlete Wrestling with a Python” ได้รับการพิจารณาสำหรับการเปิดตัวยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาของประติมากรรมร่วมสมัยในอังกฤษ ที่เรียกว่า New Sculpture และต่อมาในปีค.ศ.1900 ภาพเขียนของเขาเป็นตัวแทนของสหราชอาณาจักร ในงานนิทรรศการครั้งใหญ่ในปารีส⁷⁶

ภาพที่ 59 Lord Frederic Leighton, Wedded, 1882,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 145.4 x 81.3 ซม.

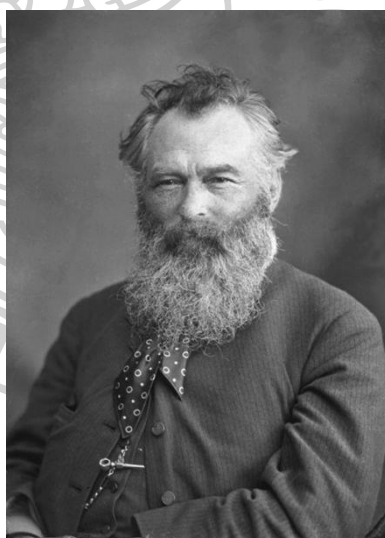
ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Lord_Frederic_Leighton_-_Wedded_-_Google_Art_Project.jpg

⁷⁶ Frederic Leighton, accessed May 18, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Frederic_Leighton

เขาได้รับแต่งตั้งให้เป็นอัศวิน ที่ Windsor ในปีค.ศ.1878 และถูกแต่งตั้งขึ้นเป็น Baronet แห่งถนน Holland Park ในเขต Parish of St Mary Abbots Kensington ของ Middlesex ซึ่งใน 8 ปีต่อมา เขาได้เป็นจิตรกรคนแรกที่ได้รับพระราชทานยศให้เป็น Baron Leighton แห่ง Stretton ในเขต Shropshire ในวันปีใหม่ที่เกียรติยศของปีค.ศ.1896 โดยสิทธิบัตรที่แต่งตั้งยศของเขาออกเมื่อวันที่ 24 มกราคม ค.ศ.1896 และในเช้าวันรุ่งขึ้นของวันต่อมาเขาก็เสียชีวิตด้วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบตัน โดยร่างของเขาถูกฝังอยู่ในมหาวิหารเซนต์ปอล⁷⁷

เมื่อถึงแก่กรรมแล้ว การที่ทั้งชีวิตของเขานั้นไม่เคยแต่งงาน ส่งผลให้ตำแหน่งยศ Baron นั้นสูญสิ้นไปพร้อมกับดวงตระกูลของเขา หลังจากอยู่ได้เพียงแค่วันเดียว นั้นทำให้เขาเป็นขุนนางที่อายุสั้นที่สุดในประวัติศาสตร์ บ้านของเขาที่ Holland Park ในลอนดอน ได้กลายเป็นพิพิธภัณฑ์ Leighton House Museum ที่ซึ่งเต็มไปด้วยภาพเขียนมากมาย ได้แก่ ผลงานศิลปะในอดีตบางส่วนของเขา ผลงานของ Old Masters และผลงานของศิลปินที่ร่วมยุคสมัยเดียวกับเขา⁷⁸

Ivan Shishkin

ภาพที่ 60 Ivan Shishkin

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/Ivan_Shishkin

⁷⁷ WHO WAS FREDERIC LEIGHTON?, accessed May 18, 2022, Available from <https://www.frederic-leighton.org/biography.html>

⁷⁸ Frederic Leighton, accessed May 18, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Frederic_Leighton

Ivan Shishkin เป็นจิตรกรภาพทิวทัศน์ ที่เกิดในตระกูลพ่อค้าชาวรัสเซียใน Yelabuga ภายใต้เขตปกครอง Vyatka และจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยม จากนั้นเขาได้เข้าเรียนต่อที่โรงเรียนจิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมแห่งมอสโกเป็นเวลา 4 ปี หลังจากนั้นเขาได้เข้าเรียนที่สถาบันศิลปะแห่งจักรวรรดิเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก (Saint Petersburg Imperial Academy of Arts) ระหว่างปีค.ศ.1856 ถึง ค.ศ.1860 และสำเร็จการศึกษาด้วยเกียรตินิยมสูงสุดและเหรียญทอง จนได้รับทุนจักรวรรดิเพื่อเดินทางไปศึกษาต่อในยุโรป⁷⁹

ภาพที่ 61 Ivan Shishkin, Oak Grove, 1887, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 125 x 193 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Ivan_Iwanowitsch_Schischkin_002.jpg

ในอีก 5 ปีต่อมา เขาได้กลายเป็นสมาชิกของ Imperial Academy ในเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก และเป็นศาสตราจารย์ด้านงานจิตรกรรมตั้งแต่ปีค.ศ.1873 ถึง ค.ศ.1898 ซึ่งในเวลาเดียวกันเขาก็ได้เป็นหัวหน้าภาควิชาจิตรกรรมภาพทิวทัศน์ที่ Highest Art School ในเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก นอกจากนี้เขายังเป็นสมาชิกคนสำคัญของกลุ่ม Peredvizhniki ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของจิตรกรชาวรัสเซีย เพื่อสร้างศิลปะแนวสำนึกนิยม และชาตินิยมใหม่ให้คนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ โดยมีความเชื่อว่าศิลปะที่ดีควรมีประโยชน์ และเป็นสื่อกลางในการแสดงอุดมคติทางด้านมนุษยธรรมและสังคม ผ่านการเขียนภาพแนวเหมือนจริงที่ได้แรงบันดาลใจจากความรันทมนั้นของชนชั้นกลางและชาวนารัสเซียอย่างแท้จริง และถ่ายทอดออกมาอย่างเข้าใจได้ง่าย นำมาซึ่งการก่อตั้งสมาคมนิทรรศการสังคมนิยม (Society

⁷⁹ Ivan Shishkin, accessed May 18, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Ivan_Shishkin

of Wandering Exhibitions) ในปีค.ศ.1870 เพื่อจัดนิทรรศการศิลปะสำหรับผลงานของศิลปินในกลุ่มด้วยความพยายามที่จะนำศิลปะมาสู่ผู้คน⁸⁰

ในบางครั้ง Shishkin อาศัยและทำงานอยู่ในสวีตเซอร์แลนด์และเยอรมนีโดยได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบัน Imperial academy of art ในเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก และเมื่อเขากลับมาที่เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก เขาได้เป็นสมาชิกของ Circle of the Itinerants และ Society of Russian Etchers นอกจากนี้เขายังมีส่วนร่วมในการจัดนิทรรศการที่ Academy of Arts นิทรรศการ All-Russian ในมอสโก ในปีค.ศ.1882 นิทรรศการที่Nizhniy Novgorod ในปีค.ศ.1896 และนิทรรศการ World Fairs ปารีส ในปีค.ศ.1867 และค.ศ.1878 และที่เวียนนาในปีค.ศ. 1873

ภาพที่ 62 Ivan Shishkin, Winter, 1890, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 125.5 x 204 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Ivan_Shishkin_-_Winter.JPG

Shishkin เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงในด้านการเขียนทิวทัศน์ของป่าไม้และยังเป็นนักเขียนแบบร่างและช่างทำภาพพิมพ์ที่ยอดเยี่ยมอีกด้วย วิธีการเขียนภาพสีน้ำมันของเขา อาศัยการศึกษาเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับธรรมชาติ กระทั่งเขาเป็นเจ้าของใน Vyra ทางใต้ของเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก เป็น

⁸⁰ Peredvizhniki, accessed May 18, 2022, Available from <https://www.britannica.com/art/Peredvizhniki>

สถานที่ที่เขาใช้ในการเขียนภาพทิวทัศน์ในบางชิ้นงาน ผลงานของเขาโดดเด่นด้วยการถ่ายทอดฤดูกาลแห่งพงไพร ธรรมชาติในป่า สัตว์ป่าและนก⁸¹

ในปีค.ศ.1898 เขาได้เขียนภาพที่ชื่อ “The Pine Grove” จนเสร็จและเสียชีวิตเมื่อวันที่ 20 มีนาคมในปีเดียวกันที่เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ขณะที่กำลังเขียนผลงานชิ้นใหม่ ในภายหลังชื่อของเขาได้ถูกนำมาตั้งเป็นชื่อดาวเคราะห์น้อย 3558 Shishkin ซึ่งค้นพบโดยนักดาราศาสตร์โซเวียตที่ชื่อ Lyudmila Zhuravlyova ในปีค.ศ.1978⁸²

Anders Zorn

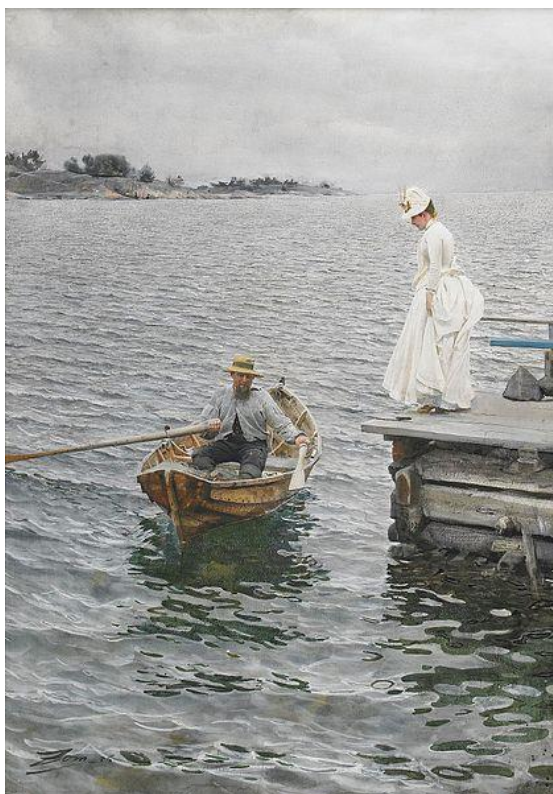
ภาพที่ 63 Anders Zorn

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Anders_Zorn_1915.jpg

Anders Zorn เป็นศิลปินชาวสวีเดน เขาเกิดและเติบโตในฟาร์มของปู่ย่าตายาย ในเมือง Yvraden หมู่บ้านเล็กๆ ใกล้หมู่บ้าน Utmeland ในเขตตำบล Mora เมือง Dalarna เขาได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่โมราสเตรนด์ จนถึงอายุ 12 ปี และไปเรียนต่อในที่โรงเรียนมัธยมในเฮนเชอปปิง ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงปีค.ศ.1872

⁸¹ Ivan Shishkin, accessed May 18, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Ivan_Shishkin

⁸² Ibid.

ภาพที่ 64 Anders Zorn, Sommarnöje, 1886, สีน้ำมันกระดาษ, 76 x 54 ซม.

ที่มาภาพ : [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:SommarnC3%B6je_\(1886\),_akvarell_av_Anders_Zorn.jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:SommarnC3%B6je_(1886),_akvarell_av_Anders_Zorn.jpg)

ตั้งแต่ปีค.ศ.1875 จนถึง ค.ศ.1880 เขาได้ศึกษาต่อที่ Royal Swedish Academy of Arts ในสตอกโฮล์ม ด้วยความสามารถและพรสวรรค์ของเขาทำให้ครูของเขาประหลาดใจ นั้นทำให้มีสมาชิกของสมาคมสตอกโฮล์มเข้าหาเขาพร้อมว่าจ้างคอมมิชชั่น ซึ่งนี้ทำให้ Zorn ได้พบกับ Emma Lamm ว่าที่คู่ชีวิตในอนาคตของเขาในช่วงต้นปีค.ศ.1881 ด้วยภูมิหลังที่แตกต่างระหว่างทั้งคู่ เนื่องจาก Emma มาจากครอบครัวพ่อค้าชาวยิวผู้มั่งคั่ง เธอสนใจศิลปะและวัฒนธรรม และหลังจากหมั้นหมายกันมานาน ในเดือนตุลาคม ค.ศ.1885 พวกเขาก็ได้ตัดสินใจจดทะเบียนแต่งงานกัน⁸³

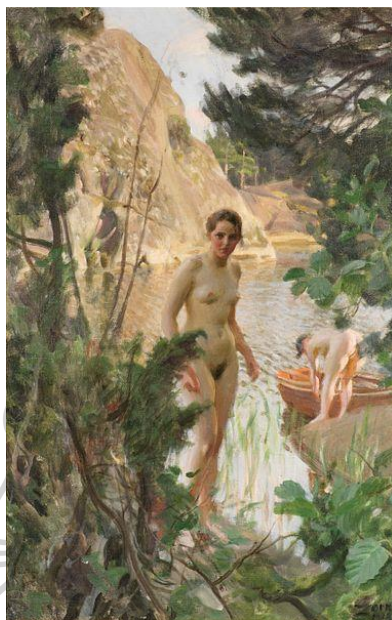
⁸³ Anders Zorn, accessed May 18, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Anders_Zorn

ภาพที่ 65 Anders Zorn, William Howard Taft, 1911, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 117.8 x 89.2 ซม.
ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:William_Howard_Taft_by_Anders_Zorn,_1911.jpg

หลังจากนั้นเขาได้มีโอกาสเดินทางไปในหลายที่ทั้ง ลอนดอน ปารีส บอลข่าน สเปน อิตาลี และสหรัฐอเมริกา แม้ว่าผลงานช่วงแรกของเขา มักจะเป็นภาพสีน้ำ และพบว่ามีงานประติมากรรมจำนวนหนึ่งของเขาถูกสร้างขึ้นขณะเดินทางไปรอบโลก บางชิ้นในปารีสและอีกหลายชิ้นในสหรัฐอเมริกา แต่ในปี.ศ.1887 เขาได้เปลี่ยนมาใช้เทคนิคสีน้ำมันเป็นหลัก จนประสบความสำเร็จระดับนานาชาติในฐานะหนึ่งในจิตรกรภาพเหมือนที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในยุคของเขา ด้วยทักษะและฝีมือของเขาทำให้ผลงานและตัวของเขาเป็นที่นิยมและต้องการตัวไม่แพ้จิตรกรภาพเหมือนผู้มีชื่อเสียงและร่วมยุคเดียวกัน อย่าง John Singer Sargent ซึ่ง Zorn ได้อาศัยความสามารถอันเฉียบแหลมของเขาในการถ่ายทอดลักษณะเฉพาะตัวของผู้ที่มาเป็นแบบของเขา โดยมีทั้งขุนนาง กษัตริย์ และราชินีแห่งสวีเดน และสมาชิกในสังคมชั้นสูงอีกจำนวนมาก ซึ่งนั้นรวมถึงประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาถึง 3 คน โดยหนึ่งในนั้นคือ Grover Cleveland ในปี.ศ.1899 รวมถึงภรรยาของเขาด้วย พร้อมด้วย William Howard Taft และ Theodore Roosevelt นอกจากนี้เขายังเขียนภาพเหมือนของสมาชิกในครอบครัว เพื่อน และภาพเหมือนของตนเอง ในอีกด้านหนึ่ง Zorn ยังมีชื่อเสียงในเรื่องภาพเปลือย ความชื่นชอบในการเขียนภาพผู้หญิงที่มีรูปร่างสมส่วนของเขาทำให้เกิดคำ

ว่า Zornkulla หรือ Dakulla ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นในภูมิภาคที่เขอาศัยอยู่ ที่ใช้เรียกผู้หญิงหรือเด็กผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงานที่มาจาก Dalarna⁸⁴

ภาพที่ 66 Anders Zorn, Jollen, 1918, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 100 x 64 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Anders_Zorn_-_Jollen.jpg

นอกจากนี้เขายังเป็นศิลปินภาพพิมพ์กัตกรดโลหะ ที่เป็นที่ยอมรับและมีทักษะสูง เขาเริ่มสร้างผลงานภาพพิมพ์ในปีค.ศ. 1882 ระหว่างที่เขอาศัยอยู่ในอังกฤษ โดยเขาได้เลือกใช้เทคนิคนี้ในการถ่ายทอดความเป็นตัวตนของเขาให้ออกมาอย่างตรงไปตรงมาที่สุด ซึ่งเทคนิคดังกล่าวยังถูกใช้ในการวางแผนงานภาพเขียนในขนาดของเขา และใช้เป็นผลงานเพื่อมอบให้เป็นของขวัญให้กับเพื่อนและครอบครัวของเขา ด้วยทักษะในการเขียนสีน้ำและสีน้ำมันทำให้เขาเข้าใจในกระบวนการเชิงเทคนิคของภาพพิมพ์กัตกรดด้วย ซึ่งได้นำเขาไปสู่ทิศทางและความเป็นไปได้ใหม่ๆ โดยผลงานภาพพิมพ์ของเขามักถูกสร้างมาจากผลงานภาพเขียนสีน้ำมัน ซึ่งรูปลักษณ์ของรูปแบบศิลปะเทคนิคใหม่นี้ได้สร้างบรรยากาศที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิงภายในงานของเขา คล้ายกับการที่ช่างภาพถ่ายภาพให้เป็นโทนขาวดำ โดยเขามักจะจัดแสดงงานภาพพิมพ์และงานภาพเขียนสีน้ำมันเข้าคู่กัน ซึ่งช่วยให้ผู้ชมเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของเขามากขึ้น

⁸⁴ Ibid.

ภาพที่ 67 Anders Zorn, Zorn and His Wife, 1890, ภาพพิมพ์กั๊ดกรดโลหะ, 31.7 x 21.1 ซม.

ที่มาภาพ : [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Anders_Zorn_-_Zorn_and_His_Wife_\(etching\)_1890.jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Anders_Zorn_-_Zorn_and_His_Wife_(etching)_1890.jpg)

ในวัย 29 ปี Zorn ได้รับเลือกให้เป็น Chevalier de la Légion d'honneur ที่งาน Exposition Universelle ในปีค.ศ.1889 Paris World Fair และด้วยผลงานศิลปะของ Zorn ทำให้เขาเริ่มมีความมั่งคั่งและร่ำรวยจนทำให้เขาสามารถสะสมงานศิลปะได้เป็นจำนวนมาก โดยเขาไม่ได้ซื้อแค่ผลงานในประเทศบ้านเกิดของเขาเท่านั้น แต่ยังซื้อระหว่างการเดินทางหลายครั้งที่เขามีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ โดยทั้ง Zorn และ Emma นั้นมีเจตจำนงร่วมกัน ที่จะบริจาคทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขาให้กับรัฐสวีเดน⁸⁵

โดยผลงานที่สำคัญที่สุดบางชิ้นของเขาสามารถชมได้ที่พิพิธภัณฑน์วิจิตรศิลป์แห่งชาติ ในสตอกโฮล์มยกตัวอย่างเช่นผลงานที่ชื่อ “Midsummer Dance” ซึ่งเป็นภาพของผู้คนที่กำลังเต้นภายใต้แสงยามเย็นของการเฉลิมฉลองวันสงฆ์ฤดูร้อนในชนบท นอกจากนี้ยังมีพิพิธภัณฑน์อื่นๆ ที่จัดแสดงผลงานชิ้นสำคัญของเขา ได้แก่ Musée d'Orsay ในปารีส พิพิธภัณฑน์ศิลปะเมโทรโพลิแทนในนิวยอร์ก และพิพิธภัณฑน์วิจิตรศิลป์ เมืองบอสตัน และอีกที่ที่สำคัญอย่าง The Zorn Collections ซึ่งตั้งอยู่ในเมือง Mora และ Garberg โดยส่วนของพิพิธภัณฑน์หลักออกแบบโดย Ragnar Östberg และ

⁸⁵ Ibid.

เปิดในปีค.ศ.1939 แสดงให้เห็นว่ามีผลงานมากมายของ Zorn และงานศิลปะที่เขาเก็บสะสม อย่าง ผลงานที่ชื่อ “The Hovingham Master” ของ Rembrandt Harmensz van Rijn นอกจากนี้ยังมี ผลงานของ Bruno Liljefors, Albert Edelfelt และ Pehr Hilleström

ภาพที่ 68 Anders Zorn, Midsummer Dance, 1897, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 140 x 98 ซม.
ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Midsummardans_av_Anders_Zorn_1897,_sharp.jpg

ในปีค.ศ.1886 เขาและภรรยาของตัดสินใจซื้อที่ดินใกล้กับโบสถ์ Mora และตัดสินใจกลับไปสวีเดนหลังจากอยู่ต่างประเทศมาหลายปี โดยย้ายจากกระท่อมที่เป็นฟาร์มของปู่ไปยังที่ดินที่ซื้อไว้ และเริ่มขยายกระท่อม Zorngården จนแล้วเสร็จในปีค.ศ.1910 ซึ่งในปัจจุบันกระท่อมหลังนี้ยังคงสภาพเช่นเดียวกับตอนที่ Emma Zorn เสียชีวิตในปีค.ศ.1942 โดยกระท่อมหลังนี้ได้เป็นตัวอย่างที่ดีของบ้านศิลปินในช่วงของการเปลี่ยนศตวรรษ ด้วยแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมอังกฤษและสวีเดน ปัจจุบันนี้ กระท่อมดังกล่าวจึงเป็นตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมของเสรีภาพทางสถาปัตยกรรมในช่วงปี ค.ศ. 1900⁸⁶

⁸⁶ Ibid.

ภาพที่ 69 Anders Zorn, Self-portrait, 1896, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 118 x 91 ซม.

ที่มาภาพ : https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%84%E0%B8%9F%E0%B8%A5%E0%B9%8C:Sj%C3%A4lvportr%C3%A4tt_av_Anders_Zorn_1896.jpg

นอกจากนี้ Zorn ยังเป็นที่รู้จักในฐานะของผู้ที่ใช้สีที่ถูกจำกัดไว้ หรือที่เรียกว่า limited palette ซึ่งประกอบไปด้วย สีทั้งหมด 3 สี ประกอบไปด้วย Vermilion red ,Yellow ochre และ Ivory black และอีก 1 สีแสง อย่าง Lead white โดยเป็นรูปแบบของงานสีที่ถูกออกแบบมาให้ใช้สำหรับการเขียนภาพเหมือนเป็นหลัก ซึ่งเขาได้แสดงให้เห็นว่าเขาสามารถผสมสีที่จำกัดนี้ให้เกิดโทนสีที่หลากหลายได้ นอกจากนี้กลุ่มสีดังกล่าว ยังสามารถที่จะช่วยควบคุมความเป็นเอกภาพให้กับผลงานไม่ให้เกิดโทนสีที่ดูสุดจัดมากเกินไป และยังสามารถใช้ในการเขียนภาพหุ่นนิ่ง (still life) หรือภาพทิวทัศน์ได้ด้วย ซึ่งในปัจจุบันการใช้งานสีในรูปแบบนี้เป็นที่รู้จักในชื่อ Zorn palette⁸⁷

⁸⁷ สัมภาษณ์ พัทธ์ ยิ่งเจริญ, ศิลปิน, 7 พฤษภาคม 2565.

Cecilia Beaux

ภาพที่ 70 Cecilia Beaux

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Cecilia_Beaux.jpg

Eliza Cecilia Beaux เป็นจิตรกรหญิงชาวอเมริกัน ซึ่งเกิดเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ.1855 ในเมืองฟิลาเดลเฟีย รัฐเพนซิลเวเนีย เธอเป็นลูกสาวของผู้ผลิตผ้าไหมฝรั่งเศสที่ชื่อว่า Jean Adolphe Beaux และ Cecilia Kent Leavitt แม่ของเธอผู้มีอาชีพเป็นอาจารย์ โดยแม่ของเธอได้เสียชีวิตลง 12 วันหลังจากคลอดน้องสาวของเธอ นั่นทำให้เธอและน้องสาวต้องได้รับการเลี้ยงดูจากคุณย่าและคุณป้าของพวกเขา และอาศัยอยู่ที่ฟิลาเดลเฟียเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากพ่อของเธอไม่สามารถแบกรับความเศร้าโศกจากการสูญเสียได้ ต่อมาเธอได้เข้าเรียนที่โรงเรียน Misses Lyman และเป็นเพียงนักเรียนธรรมดา แม้ว่าจะเรียนได้ดีในวิชาภาษาฝรั่งเศสและประวัติศาสตร์ธรรมชาติ อย่างไรก็ตามเธอไม่มีเงินมากพอที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับการเรียนศิลปะเพิ่มเติมได้ เมื่ออายุได้ 16 ปี Beaux เริ่มเรียนศิลปะเป็นเวลา 1 ปีกับญาติที่ชื่อ Catherine Ann Drinker ซึ่งศิลปินที่ประสบความสำเร็จ ที่มีสตูดิโอของตัวเองและมีลูกศิษย์เป็นจำนวนมาก Drinker กลายเป็นแบบอย่างของเธอ จากนั้นเธอก็ได้เรียนต่อเป็นเวลา 2 ปีกับจิตรกรที่ชื่อ ฟรานซิส ออดอล์ฟ แวน เดอร์ วิลเลน (Francis Adolf Van der Wielen) ผู้ที่สอนบทเรียนเกี่ยวกับ perspective และการวาดเส้นจากรูปหล่อประติมากรรม ซึ่งเป็นเวลาเดียวกันกับที่สถาบันจิตรศิลป์แห่งรัฐเพนซิลเวเนียแห่งใหม่อยู่ระหว่างการก่อสร้าง

เมื่ออายุได้ 18 ปี โบซ์ได้รับแต่งตั้งให้เป็นครูสอนวาดรูปที่โรงเรียนมิสแซนฟอร์ด และเธอยังให้บทเรียนด้านศิลปะด้วยความเป็นส่วนตัวและผลิตงานศิลปะเพื่อการตกแต่งและภาพบุคคลขนาดเล็ก ในเดือนธันวาคม ปีค.ศ.1873 ผลงานของเธอได้ตีพิมพ์งานแรกในนิตยสารเซนต์นิโคลัส ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงความแม่นยำและความอดทนในฐานะนักวาดภาพประกอบทางวิทยาศาสตร์ เธอเริ่มเข้าเรียนที่สถาบันวิจิตรศิลป์แห่งเพนซิลเวเนียในปีค.ศ.1876 เป็นเวลา 3 ปีภายใต้การสอนโดย Christian Schussele ในวิชาเครื่องแต่งกายและการวาดภาพเหมือน⁸⁸

หลังจากออกจากสถาบันวิจิตรศิลป์แล้ว Beaux ในวัย 24 ปี ตัดสินใจลงมือสร้างลายครามและลงทะเปียนเรียนในหลักสูตรที่ National Art Training ซึ่งเธอได้เรียนแบบส่วนตัวเป็นเวลา 2 ปีกับ William Sartain ศิลปินชาวนิวยอร์กที่ได้รับเชิญให้ไปฟิลาเดลเฟีย เพื่อสอนกลุ่มนักศึกษาศิลปะ โดยเริ่มในปีค.ศ.1881 หลังจากเรียนจบเธอตัดสินใจเข้าสู่สตูดิโอของตัวเองและแชร์กับกลุ่มศิลปินหญิงเพื่อจ้างนางแบบมาเขียนสเก็ตช์และฝึกฝนเองต่อโดยไม่มีผู้สอน เนื่องจากนักศึกษาหญิงในสมัยนั้น ถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าเรียนในวิชากายวิภาคศาสตร์และไม่สามารถเข้าเรียนในวิชาเรียนที่ต้องเขียนภาพจากนางแบบจริง เนื่องจากนางแบบที่ใช้เขียนมักจะประกอบอาชีพเป็นโสเภณี⁸⁹

หลังจากนั้นโบซ์ก็เริ่มจริงจังเพื่อพิสูจน์ความสามารถทางศิลปะของเธอ ผ่านผลงานขนาดใหญ่ของเธอที่ชื่อว่า “Les Derniers Jours d'Enfance” ในปีค.ศ.1884 ซึ่งเป็นรูปของน้องสาวของเธอกับหลายชาย ที่มีองค์ประกอบและรูปแบบคล้ายคลึงกับผลงานของ James McNeill Whistler และมีเนื้อหาคล้ายกับภาพวาดแม่และลูกของ Mary Cassatt จนได้รับรางวัลผลงานภาพเขียนที่ดีที่สุดโดยศิลปินหญิงใน Academy และถูกนำไปจัดแสดงเพิ่มเติมทั้งในฟิลาเดลเฟียและนิวยอร์ก หลังจากความสำเร็จในผลงานชิ้นดังกล่าว เธอวาดภาพมากกว่า 50 ภาพภายในระยะเวลา 3 ปี หลังจากนั้นด้วยความกระตือรือร้นของศิลปินมืออาชีพที่มุ่งมั่น ในช่วงกลางทศวรรษ 1880 เธอได้รับค่าคอมมิชชั่นจากการว่าจ้างในฟิลาเดลเฟีย มีชื่อเสียงและมีรายได้จากการเขียนภาพเหมือนถึง 500 ดอลลาร์ต่อภาพ และในเวลาต่อมาเธอได้ตัดสินใจส่งผลงานที่ชื่อว่า “Les Derniers Jours d'Enfance” ชิ้นดังกล่าว เพื่อไปจัดแสดงที่ Salon ในปารีสตามคำแนะนำจากเพื่อนของเธอที่ชื่อ Margaret Bush-Brown ผู้ซึ่งเธอไว้วางใจให้นำภาพของเธอไปจัดแสดง

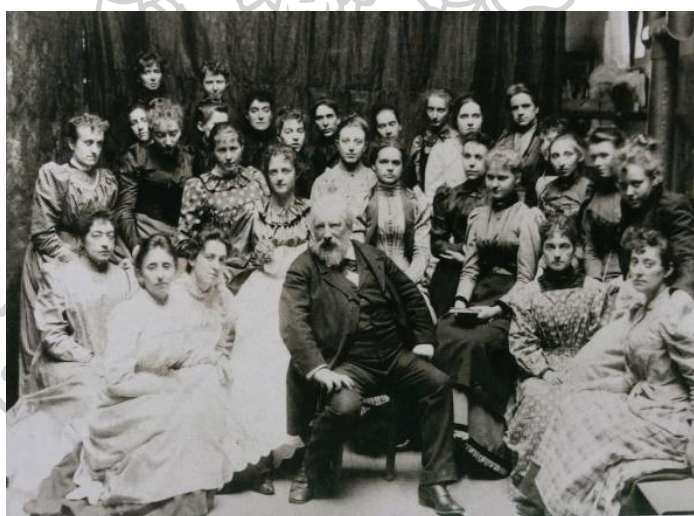
⁸⁸ Cecilia Beaux, accessed May 18, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Cecilia_Beaux

⁸⁹ Ibid.

ภาพที่ 71 Cecilia Beaux, Les Derniers Jours d'Enfance, 1884,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 116.205 x 137.16 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.pafa.org/museum/collection/item/les-derniers-jours-d-enfance>

ภาพที่ 72 William-Adolphe Bouguereau และลูกศิษย์ใน Académie Julian

ที่มาภาพ : <https://londonartweek.co.uk/the-academie-julian-in-the-late-19th-century-and-how-women-artists-were-influenced-by-it-internationally/>

เมื่ออายุ 32 ปี แม่เธอจะประสบความสำเร็จอย่างชัดเจนในฟิลาเดลเฟีย เธอยังต้องการพัฒนาทักษะของตนเอง เธอจึงตัดสินใจเดินทางไปปารีสพร้อมกับลูกพี่ลูกน้องที่ชื่อ May Whitlock เธอได้รับการฝึกฝนที่ Académie Julian ซึ่งเป็นสถาบันศิลปะที่ใหญ่ที่สุดในปารีสที่เปิดกว้างในการรับผู้หญิงเข้ามาฝึกฝน และที่ Académie Colarossi ซึ่งที่ Académie Julian เธอได้รับการวิจารณ์

ผลงานในทุกสัปดาห์จากศิลปินผู้เชี่ยวชาญที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้นอย่าง Tony Robert-Fleury และ William-Adolphe Bouguereau ในขณะที่เธออยู่ที่ปารีส เป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่กลุ่มศิลปินอิมเพรสชันนิสต์ เริ่มจัดนิทรรศการอย่างอิสระจาก Salon อย่างเป็นทางการในปีค.ศ.1874 และได้รับเสียงวิพากษ์วิจารณ์มาโดยตลอดทั้งในด้านของรูปแบบและเทคนิค ซึ่งมีความขัดแย้งต่อระบบระเบียบวิธีการฝึกฝนของงานแนวอคาเดมิกซึ่งเธอนั้นฝึกฝนอยู่ ภายใต้การสอนของ Bouguereau ศิลปินระดับแนวหน้า⁹⁰

ภาพที่ 73 Cecilia Beaux, Mrs. Robert Abbe (Catherine Amory Bennett), 1898-1899, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 188 x 99.1 ซม.

ที่มาภาพ : [https://en.wikipedia.org/wiki/File:Brooklyn_Museum_-_Mrs._Robert_Abbe_\(Catherine_Amory_Bennett\)_-_Cecelia_Beaux_-_overall.jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/File:Brooklyn_Museum_-_Mrs._Robert_Abbe_(Catherine_Amory_Bennett)_-_Cecelia_Beaux_-_overall.jpg)

ในฤดูร้อนปีค.ศ.1888 ในช่วงปิดภาคเรียน Beaux ทำงานในหมู่บ้านชาวประมง Concarneau ร่วมกับจิตรกรชาวอเมริกันอย่าง Alexander Harrison และ Charles Lazar เธอพยายามใช้เทคนิคการเขียนภาพด้วยการใช้บรรยากาศแบบที่พวกอิมเพรสชันนิสต์กับภาพทิวทัศน์

⁹⁰ Ibid.

และภาพเหมือนของเธอเอง แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องด้วยลักษณะและวิธีการทำงานของ Beaux ที่มีความแม่นยำและเที่ยงตรงต่อการสังเกต จึงไม่สอดคล้องกับแนวทางการทำงานของอิมเพรสชันนิสม์ และเธอยังคงเป็นจิตรกรแนวเหมือนจริงตลอดช่วงชีวิตของเธอในฐานะศิลปิน แม้ว่าในขณะนั้น Cézanne, Matisse, Gauguin และ Picasso กำลังเริ่มที่จะนำศิลปะไปสู่ทิศทางใหม่ แต่เธอยังมีความชื่นชอบในผลงานของศิลปินคลาสสิกอย่าง Titian และ Rembrandt เป็นส่วนใหญ่ การฝึกฝนทักษะในยุโรปของเธอส่งผลอย่างมากต่อการใช้สีของเธอ กล่าวคือ เธอมักจะใช้สีขาวและสีอ่อนในการเขียนภาพสีน้ำมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเขียนภาพผู้หญิง ซึ่งเป็นแนวทางที่ John Singer Sargent ชื่นชอบ⁹¹

เธอเดินทางกลับไปอเมริกาในปีค.ศ.1889 และเริ่มเขียนภาพเหมือนอย่างจริงจัง โดยเริ่มจากภาพของสมาชิกในครอบครัวของน้องสาวของเธอและบรรดาชนชั้นสูงในฟิลาเดลเฟีย ในการตัดสินใจทิศตนให้กับงานศิลปะ เธอเลือกที่จะไม่แต่งงาน และกลับไปใช้ชีวิตกับครอบครัวของเธอ ซึ่งให้การสนับสนุนในเส้นทางอาชีพทางศิลปะที่เธอเลือกเดิน เธอพัฒนาอาชีพของเธออย่างเป็นระบบและมีความเป็นมืออาชีพ ซึ่งใน 5 ปีต่อมาด้วยประสิทธิภาพในการทำงานที่สูงขึ้นทำให้เธอสามารถเขียนภาพเหมือนได้มากกว่า 40 ภาพ และในปีค.ศ.1890 เธอได้จัดแสดงผลงานที่นิทรรศการในปารีส และได้รับรางวัลเหรียญทองจากสมาคมศิลปะในฟิลาเดลเฟียในปีค.ศ.1893 และรางวัล Dodge prize จากสถาบันการออกแบบแห่งชาตินิวยอร์ก เธอจัดแสดงผลงานของเธอที่ Palace of Fine Arts และ The Woman's Building⁹² ที่งานนิทรรศการ Columbian Exposition ประจำปีค.ศ.1893 ในเมืองชิคาโก รัฐอิลลินอยส์⁹³

⁹¹ Ibid.

⁹² The Woman's Building เป็นศูนย์ศิลปะและการศึกษาที่ไม่แสวงหาผลกำไร ตั้งอยู่ในลอสแอนเจลิส รัฐแคลิฟอร์เนีย อาคาร Woman's Building มุ่งเน้นไปที่ศิลปะสตรีนิยมและเป็นสถานที่สำหรับการเคลื่อนไหวของสตรี , **Woman's Building (Los Angeles)**, accessed May 18, 2022, Available from [https://en.wikipedia.org/wiki/Woman%27s_Building_\(Los_Angeles\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Woman%27s_Building_(Los_Angeles))

⁹³ Ibid.

ภาพที่ 74 Cecilia Beaux, Sita and Sarita, 1921,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 113.3 x 83.8 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.nga.gov/collection/art-object-page.166425.html>

ภาพเหมือนของศาสตราจารย์ แมตทิว เบิร์น เกรียร์ (Matthew Blackburne Grier) ของเธอได้รับการตอบรับและชื่นชมเป็นอย่างดี เช่นเดียวกับภาพที่ชื่อ “Sita and Sarita” ซึ่งเป็นภาพลูกพี่ลูกน้องของเธอกับลูกแมวสีดำ และอีกภาพที่ได้รับการยกย่องอย่างสูงจากในช่วงเวลานั้นคือภาพที่ชื่อ “New England Woman” ซึ่งเป็นภาพเขียนสีน้ำมันสีขาวเกือบทั้งหมดที่ถูกซื้อโดยสถาบันวิจิตรศิลป์แห่งเพนซิลเวเนีย ในปี ค.ศ. 1895 เธอกลายเป็นผู้หญิงคนแรกที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์สอนประจำที่สถาบันวิจิตรศิลป์แห่งรัฐเพนซิลเวเนีย ความสำเร็จที่หาได้ยากของผู้หญิงคนหนึ่ง ทำให้เธอถูกกล่าวถึงในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นฉบับหนึ่ง ในปี ค.ศ. 1896 เธอเดินทางกลับไปฝรั่งเศสเพื่อชมภาพวาดของเธอที่ถูกนำมาจัดแสดงที่ Salon ซึ่งได้รับคำชื่นชมจากนักวิจารณ์ผู้ทรงอิทธิพลชาวฝรั่งเศสอย่าง M. Henri Rochefort⁹⁴

Beaux ถือว่าตัวเองเป็น New Woman ซึ่งเป็นผู้หญิงในศตวรรษที่ 19 ที่แสวงหาโอกาสทางการศึกษาและในอาชีพที่ผู้หญิงมักจะปฏิเสธ เธอเป็นหนึ่งในสมาชิกของกลุ่ม The Plastic Club ของฟิลาเดลเฟีย โดยผู้หญิงหลายคนที่เกี่ยวข้องครั้งนี้เป็นนักเรียนของ Howard Pyle โดยก่อตั้งขึ้น

⁹⁴ Ibid.

เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีอาชีพและสร้างโอกาสในการขายผลงานศิลปะ
ของพวกเธอ⁹⁵

ภาพที่ 75 Cecilia Beaux, Mrs. Theodore Roosevelt and daughter Ethel, 1902,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 113 x 80 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.pafa.org/museum/collection/item/les-derniers-jours-d-enfance>

ในปีค.ศ.1900 ความต้องการในผลงานของเธอ ได้นำพาลูกค้าจากวอชิงตัน ดี.ซี. มาที่บอสตัน ซึ่งกระตุ้นให้เธอต้องย้ายมาที่นิวยอร์กซิตี้ในเวลาช่วงฤดูหนาว ในขณะที่กำลังพักร้อนที่ Green Alley บ้านและสตูดิโอที่เธอสร้างขึ้นในเมืองกลอสเตอร์ รัฐแมสซาชูเซตส์ ด้วยมิตรภาพของ Beaux กับ Richard Gilder หัวหน้าบรรณาธิการของนิตยสารวรรณกรรม The Century เขาได้ช่วยส่งเสริมอาชีพการงานของเธอและแนะนำให้เธอได้รู้จักกับชนชั้นสูงของสังคม ซึ่งนั่นทำให้เธอได้มีโอกาสเขียนภาพของ Georges Clemenceau และ Edith Roosevelt สุภาพสตรีหมายเลขหนึ่ง และลูกสาวของเธอ และพลเรือเอก Sir David Beatty นอกจากนี้เธอยังมีโอกาสได้สเก็ตซ์ภาพของประธานาธิบดี Teddy Roosevelt ขณะไปเยือนทำเนียบขาวในปีค.ศ.1902 เธอเข้าเป็นสมาชิกของ National Academy of Design ในปีค.ศ.1902 และได้รับรางวัลเหรียญโลแกนแห่งศิลปะที่สถาบันศิลปะแห่งชิคาโกในปีค.ศ.1921⁹⁶

⁹⁵ Ibid.

⁹⁶ Ibid.

ในปีค.ศ.1906 Beaux เริ่มใช้ชีวิตตลอดทั้งปีที่ Green Alley เธอต้องการการพักผ่อนจากพิลาเตลเฟียและนิวยอร์ก และพยายามหาต้นแบบใหม่ๆ สำหรับการเขียนภาพเหมือน เธอเริ่มเปลี่ยนมาทำงานในตอนเช้า และสนุกกับการใช้ชีวิตอย่างผ่อนคลายในช่วงเวลาที่เหลือ ในขณะที่เธอยังคงทำงานเขียนภาพเหมือนของชนชั้นสูง แต่ศิลปะของอเมริกากำลังก้าวหน้าในหัวข้อทางการเมืองและสังคม ซึ่งนำโดยศิลปินอย่าง Robert Henri ผู้ซึ่งทำให้นิยามของความงามแตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง แม้ว่าเธอจะผลิตผลงานและได้รับการยกย่องอย่างต่อเนื่อง แต่ Beaux ก็พยายามต่อต้านธรรมเนียมและแนวโน้มทางศิลปะในปัจจุบัน⁹⁷

Beaux เริ่มพิการหลังจากสะโพกหักขณะเดินอยู่ในปารีส ในปีค.ศ.1924 ด้วยสุขภาพที่แย่งผลงานของเธอจึงลดน้อยลงไปด้วย และในปีเดียวกันนั้นเอง Beaux ถูกขอให้สร้างภาพเหมือนตนเองสำหรับคอลเลกชัน Medici ใน Uffizi Gallery ในเมืองฟลอเรนซ์ ในปีค.ศ.1930 เธอได้ตีพิมพ์อัตชีวประวัติของตัวเอง ซึ่งชีวิตในช่วงบั้นปลายของเธอนั้นเต็มไปด้วยเกียรติยศ เช่น การได้รับเลือกเป็นสมาชิกของสถาบันศิลปะและอักษรศาสตร์แห่งชาติ ในปีค.ศ. 1930 การได้เป็นสมาชิกของ American Academy of Arts and Letters ในปีค.ศ.1933 และใน 2 ปีต่อมา ได้มีการจัดงานนิทรรศการย้อนหลังครั้งสำคัญครั้งแรกให้กับเธอ⁹⁸

Cecilia Beaux เสียชีวิตด้วยอายุ 87 ปี เมื่อวันที่ 17 กันยายน ค.ศ.1942 ในเมืองกลอสเตอร์ รัฐแมสซาชูเซตส์ ร่างของเธอถูกฝังที่สุสาน West Laurel Hill ใน Bala Cynwyd รัฐเพนซิลเวเนีย⁹⁹

⁹⁷ Ibid.

⁹⁸ Ibid.

⁹⁹ Ibid.

Sir Lawrence Alma-Tadema

ภาพที่ 76 Sir Lawrence Alma-Tadema

ที่มาภาพ : <http://victorian-era.org/lawrence-alma-tadema-biography.html>

Alma Tadema เกิดเมื่อวันที่ 8 มกราคม ค.ศ.1836 ในหมู่บ้าน Dronryp ในจังหวัด Friesland ทางตอนเหนือของเนเธอร์แลนด์ เขาเป็นลูกคนที่ 6 ของ Pieter Jiltes Tadema นายความประจำหมู่บ้าน ต่อจากนั้นในปีค.ศ.1838 ครอบครัว Tadema ตัดสินใจย้ายไปอยู่ที่เมือง Leeuwarden โดยหลังจากที่พ่อของเขาเสียชีวิตเมื่อเขาอายุได้ 4 ขวบ และทิ้งให้แม่ของเขาเลี้ยงลูกอีก 5 คนเพียงลำพังแม่ของเขาตัดสินใจนำเอาวิชาเรียนการวาดภาพมารวมเข้ากับการศึกษาของเด็กๆ เขาได้รับการฝึกอบรมศิลปะครั้งแรกกับผู้เชี่ยวชาญด้านการวาดภาพในท้องถิ่น ความตั้งใจที่จะให้เขาเป็นนายได้จบลงในปีค.ศ.1851 เมื่ออายุได้ 15 ปี เขาประสบกับอาการภาวะการแตกหักของร่างกาย และจิตใจ และได้รับการวินิจฉัยว่าจะมีอายุอยู่ได้อีกไม่นาน นั้นจึงทำให้เขาได้รับอนุญาตให้ใช้เวลาที่เหลือในยามว่าง วาดรูปและระบายสี ซึ่งในเวลาต่อมาเขาก็มีสุขภาพแข็งแรงขึ้นและตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพเป็นศิลปิน¹⁰⁰

ในปีค.ศ.1852 เขาได้เข้าศึกษาต่อที่ Royal Academy of Antwerp ในเบลเยียม ที่นั่นเขาได้ศึกษาศิลปะดัตช์และเฟลมิชยุคแรก ภายใต้การสอนของ Gustaf Wappers ซึ่งในช่วง 4 ปีของ

¹⁰⁰ Lawrence Alma-Tadema, accessed May 19, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Lawrence_Alma-Tadema

Tadema ในฐานะนักเรียน เขาได้รับรางวัลหลายรางวัล โดยก่อนออกจากสถาบันการศึกษา ในช่วงปลายปีค.ศ.1855 เขาได้เป็นผู้ช่วยจิตรกรและศาสตราจารย์หลุยส์ แจน เดอ ตาอาย (Louis Jan de Taeye) ซึ่งเป็นอาจารย์ที่สอนในหลักสูตรวิชาประวัติศาสตร์และเครื่องแต่งกายทางประวัติศาสตร์ที่เขาชื่นชอบอย่างมาก แม้ว่า Taeye จะไม่ใช่จิตรกรที่โดดเด่นมากนัก แต่ Tadema ก็ยังเคารพและเป็นผู้ช่วยในสตูดิโอของเขา โดยทำงานร่วมกับอาจารย์ของเขาเป็นเวลา 3 ปี Taeye ได้แนะนำให้เขาได้รู้จักกับหนังสือที่มีอิทธิพลต่อความปรารถนาของเขาในการวาดภาพเกี่ยวกับ Merovingian¹⁰¹ ในช่วงเริ่มแรก ที่ทำให้เขาเป็นที่รู้จักและยอมรับในเรื่องของผลงานซึ่งมีความถูกต้องทางประวัติศาสตร์

ภาพที่ 77 Sir Lawrence Alma-Tadema, The Education of the children of Clovis, 1861, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 129.5 x 177.8 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Alma-Tadema_The_Education_of_the_Children_of_Clovis.jpg

¹⁰¹ Merovingian เป็นราชวงศ์ของชนเผ่าแฟรงก์หรือฟรอน ปกครองดินแดนฝรั่งเศสเป็นราชวงศ์แรกหลังเข้ายึดดินแดนโกล (Gauls), **ราชวงศ์เมรอแว็งเฌียง**, เข้าถึงเมื่อ 19 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%A7%E0%B8%87%E0%B8%A8%E0%B9%8C%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B9%81%E0%B8%A7%E0%B9%87%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%8C%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%87>

Tadema ออกจากสตูดิโอของ Taeye ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.1858 เพื่อกลับไปยัง Leeuwarden ก่อนที่จะไปตั้งรกรากใน Antwerp ที่ซึ่งเขาเริ่มทำงานกับจิตรกรที่ชื่อ Baron Jan August Hendrik Leys ซึ่งสตูดิโอนี้เป็นที่ซึ่งได้รับการยกย่องมากที่สุดแห่งหนึ่งในเบลเยียม และภายใต้การแนะนำของ Leys ทำให้ Tadema ได้สร้างผลงานชิ้นสำคัญเป็นชิ้นแรกที่ชื่อว่า “The Education of the children of Clovis” เมื่อภาพนี้ได้ถูกนำไปจัดแสดงที่ Artistic Congress ใน Antwerp ทำให้เป็นที่สนใจของนักวิจารณ์และนักสะสมเป็นอย่างมาก ซึ่งการแสดงงานในครั้งนั้นถือเป็นรากฐานที่จะนำไปสู่การมีชื่อเสียงของเขาในอนาคต แม้แต่ Leys อาจารย์ของเขายังคงคิดว่าผลงานตอนเสร็จสมบูรณ์นั้นดีกว่าที่เขาคาดหวังไว้ แต่เขาก็ยังวิจารณ์การเขียนหินอ่อนของ Tadema โดยนำไปเปรียบเทียบกับซิส การถูกวิจารณ์เรื่องนี้อย่างจริงจัง ทำให้ Tadema ต้องปรับปรุงเทคนิควิธีการเขียน และกลายเป็นจิตรกรระดับแนวหน้าของโลกในด้านการเขียนหินอ่อนและหินแกรนิตหลากสี จนในที่สุดผลงานของเขาก็ถูกซื้อและมอบให้กับกษัตริย์ Leopold แห่งเบลเยียม¹⁰²

เรื่องราวเกี่ยวกับ Merovingian ในผลงานของเขา แม้จะเป็นเรื่องโปรดของเขาในช่วงแรก จนถึงกลางทศวรรษที่ 1860 แต่ก็ไม่ได้เป็นที่สนใจมากนักในระดับนานาชาติ ทำให้ Tadema เลือกที่จะเปลี่ยนมาใช้เรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตของอียิปต์แทนซึ่งเป็นที่นิยมมากกว่า ในปีค.ศ. 1862 เขาออกจากสตูดิโอของ Leys และเริ่มต้นอาชีพการงานของตนเอง โดยสร้างชื่อเสียงจนเป็นศิลปินยุโรปในสายคลาสสิกที่สำคัญคนหนึ่ง วันที่ 3 มกราคม ค.ศ.1863 มารดาที่ทุกข์พลภาพของเขาได้เสียชีวิตลง และในวันที่ 24 กันยายนในปีเดียวกัน เขาได้แต่งงานกับ Marie-Pauline Gressin-Dumoulin de Boisgirard ในศาลากลางเมือง Antwerp ภาพของเธอปรากฏอยู่ในงานภาพเขียนสีน้ำมันจำนวนหนึ่งของเขา ทั้งคู่ใช้เวลาอันมีคุณค่าร่วมกันในฟลอเรนซ์ โรม เนเปิลส์ และปอมเปอี ซึ่งเป็นครั้งแรกที่เขาไปเยือนอิตาลี ส่งผลให้เขามีความสนใจเขียนภาพวิถีชีวิตของกรีกและโรมันโบราณ นับตั้งแต่เขาได้ค้นพบแรงบันดาลใจใหม่ๆ ในซากปรักหักพังของเมืองปอมเปอี ทำให้เขาหลงใหลและได้สร้างแรงบันดาลใจให้กับงานส่วนใหญ่ของเขาในอีกไม่กี่ทศวรรษข้างหน้า¹⁰³

¹⁰² Lawrence Alma-Tadema, accessed May 19, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Lawrence_Alma-Tadema

¹⁰³ Ibid.

ในช่วงฤดูร้อนปีค.ศ.1864 Tadema ได้พบกับ Ernest Gambart ผู้จัดพิมพ์และตัวแทนจำหน่ายงานศิลปะที่ทรงอิทธิพลที่สุดในยุคนั้น Gambart ประทับใจผลงานที่ชื่อ “Egyptian Chess Players” ของเขามากและรู้ได้ถึงทักษะฝีมือที่ไม่ธรรมดาของ Tadema ทำให้เขาตัดสินใจส่งภาพทั้งหมด 24 ภาพ และเตรียมผลงานอีก 3 ชิ้นเพื่อนำไปแสดงที่ลอนดอน ในปีค.ศ.1865 เขาตัดสินใจย้ายไปอยู่ที่บรัสเซลส์ ที่ซึ่งเขาได้รับแต่งตั้งให้เป็นอัครวิณแห่งภาคี Leopold ในวันที่ 28 พฤษภาคม ค.ศ.1869 ภรรยาของเขาก็เสียชีวิตด้วยไข้ทรพิษที่แชร์บิค ในเบลเยียม หลังจากป่วยหนักหลายปี การตายของเธอทำให้ Tadema รู้สึกหดหู่และซึมเศร้า เขาหยุดเขียนภาพไปเกือบ 4 เดือน จนในช่วงฤดูร้อน เขาเริ่มประสบปัญหาสุขภาพ ซึ่งแพทย์ในบรัสเซลส์ไม่สามารถวินิจฉัยได้ หลังจากนั้นเขาได้ตัดสินใจเดินทางมาที่ลอนดอนเพื่อพบแพทย์ตามคำแนะนำของ Gambart และในเดือนธันวาคม ในปีเดียวกัน เขาได้รับเชิญให้ไปที่บ้านของจิตรกร Ford Madox Brown ที่นั่นเขาได้พบ Laura Theresa Epps ในวัย 17 ปี และตกหลุมรักเธอตั้งแต่นั้นมา¹⁰⁴

สงครามฝรั่งเศส-ปรัสเซียในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1870 สนับสนุนให้ Tadema ออกจากทวีปและย้ายไปอาศัยอยู่ที่ลอนดอน ความหลงใหลใน Laura Epps ของเขามีส่วนอย่างมากในการย้ายไปอยู่ที่อังกฤษ และนอกจากนี้ Gambat ยังมองว่าการย้ายครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่ออาชีพการงานของเขาในฐานะศิลปิน เขาและ Laura ทั้งคู่แต่งงานกันในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1871 โดยชีวิตหลังแต่งงานของ Laura เธอมีชื่อเสียงอย่างมากในฐานะศิลปินและปรากฏอยู่ในภาพวาดของ Tadema มากมาย หลังการแต่งงาน เช่น ในผลงานที่ชื่อ “The Women of Amphissa” เป็นต้น การแต่งงานครั้งที่สองของทั้งคู่ที่มีความยั่งยืนและมีความสุข แม้จะไม่มีทายาทด้วยกัน แต่ Laura ก็ได้มาเป็นแม่เลี้ยงของ Anna และ Laurence ลูกสาวของ Pauline ภรรยาคนแรก โดยในเวลาต่อมา Annan นั้นได้เป็นจิตรกร ส่วน Laurence นั้นกลายเป็นนักประพันธ์¹⁰⁵

¹⁰⁴ Ibid.

¹⁰⁵ Ibid.

ภาพที่ 78 Sir Lawrence Alma-Tadema, The Women of Amphissa, 1887,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 122.5 x 184.5 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Women_of_Amphissa.jpg

Tadema ประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องในขณะที่เขาอาศัยอยู่ที่อังกฤษ เขากลายเป็นหนึ่งในศิลปินที่มีชื่อเสียงและมีรายได้สูงที่สุดในยุคนั้น รวมถึงได้รับการยอมรับในวงกว้าง ในปีค.ศ. 1871 เขาได้รู้จักและผูกมิตรกับจิตรกรในกลุ่มพรี-ราฟาเอล (Pre-Raphaelite) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งอิทธิพลทางเทคนิคต่อรูปแบบการทำงานของเขา ที่ทำให้งานสีที่ Tadema ใช้มีน้ำหนักและโทนสีที่สว่างขึ้น

ในปีค.ศ.1872 Tadema ได้จัดระเบียบภาพวาดของเขาให้เป็นระบบ ด้วยระบุตัวตนของผลงานโดยใส่หมายเลขงานไว้ใต้ลายเซ็นของเขา และรวมถึงกำหนดหมายเลขงานให้กับผลงานที่เคยวาดก่อนหน้านี้ด้วย โดยมีภาพเหมือนของ Artje น้องสาวของเขา ซึ่งวาดในปีค.ศ.1851 เป็นผลงานหมายเลขแรก เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน ค.ศ.1879 เขาได้รับแต่งตั้งให้เป็น Royal Academician ซึ่งเป็นรางวัลที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเขา โดย 3 ปีต่อมาได้มีการจัดแสดงผลงานย้อนหลังครั้งสำคัญให้กับผลงานทั้งหมดของเขาที่ Grosvenor Gallery ในลอนดอน รวมผลงานทั้งสิ้น 185 ชิ้น¹⁰⁶

¹⁰⁶ Ibid.

ในปีค.ศ.1883 เขาเดินทางกลับมายังกรุงโรมและสถานที่ที่เขาสนใจที่สุด คือ ปอมเปอี ซึ่งมีการขุดค้นเพิ่มเติมเกิดขึ้นตั้งแต่การมาเยือนครั้งล่าสุดของเขา เขาใช้เวลาเป็นจำนวนมากในการศึกษาสถานที่นี้ ไปที่นั่นทุกวัน การทัศนศึกษาครั้งนี้ทำให้เขามีแหล่งข้อมูลมากมาย เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของชาวโรมัน อย่างไรก็ตาม ในบางครั้งเขาได้รวมวัตถุโบราณจำนวนมากเข้าไปไว้ในภาพเขียนของเขา จนบางคนกล่าวว่าผลงานของเขาคล้ายกับแคตตาล็อกของพิพิธภัณฑ์¹⁰⁷

ภาพที่ 79 Sir Lawrence Alma-Tadema, The Roses of Heliogabalus, 1888, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 132.1 x 213.9 ซม.

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/File:The_Roses_of_Heliogabalus.jpg

ภาพเขียนที่มีชื่อเสียงที่สุดชิ้นหนึ่งของเขาคือ “The Roses of Heliogabalus” ซึ่งเป็นภาพของโศกนาฏกรรมของข้าราชการที่ถูกจักรพรรดิโรมันจิตวิปลาสพระองค์หนึ่ง ปล่อยกลีบดอกไม้ลงมาทับจนตายในงานเลี้ยงฉลอง โดยในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ระหว่างปีค.ศ.1887 ถึง ค.ศ.1888 ในช่วงฤดูหนาวที่เขียนภาพนี้ เขาลงทุนสั่งกลีบกุหลาบมาจากตอนใต้ของฝรั่งเศสในทุกสัปดาห์ตลอดระยะเวลา 4 เดือน เนื่องจากหมดฤดูของกุหลาบในอังกฤษแล้ว เพื่อนำมาไปรยลงจากโตมโรมันจำลองที่สร้างไว้ในสตูดิโอ เพื่อสังเกตการร่วงหล่นและพลิกตัวของกลีบกุหลาบ¹⁰⁸

¹⁰⁷ Ibid.

¹⁰⁸ **The Roses of Heliogabalus**, accessed May 19, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/The_Roses_of_Heliogabalus

โดยผลงานชิ้นสำคัญของ Tadema ในช่วงนี้ชีวิตนี้ เช่น ผลงานที่ชื่อ “An Earthly Paradise” (1891), “Unconscious Rivals” (1893), “Spring” (1894), “The Coliseum” (1896) และ “The Baths of Caracalla” (1899) แม้ว่าชื่อเสียงของเขาจะอยู่ที่ภาพเขียนสีน้ำมันเกี่ยวกับเรื่องราวในสมัยโบราณ แต่เขายังคงเขียนภาพคน ทิวทัศน์ สีน้ำ และทำงานภาพพิมพ์ด้วยตัวของเขาเอง

ภาพที่ 80 Sir Lawrence Alma-Tadema, Unconscious Rivals, 1893,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 45.1 x 62.8 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Alma-Tadema_Unconscious_Rivals_1893.jpg

ผลงานของTadema ลดลงตามเวลาและอายุของเขา ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเรื่องของสุขภาพ แต่เขายังมีความหลงใหลในการตกแต่งบ้านใหม่ซึ่งเขาย้ายเข้าไปอยู่ในปีค.ศ.1883 อย่างไรก็ตาม เขายังคงจัดแสดงผลงานตลอดช่วงทศวรรษที่ 1880 และในทศวรรษหน้าเขาได้รับรางวัลมากมายโดยตลอด รวมถึงเหรียญเกียรติยศที่งาน Paris Exposition Universelle ในปีค.ศ.1889 อีกทั้งการได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของ Oxford University Dramatic Society ในปีค.ศ.1890 และเหรียญทองอันยิ่งใหญ่จากงาน International Exposition ที่กรุงบรัสเซลส์ ในปีค.ศ.1897 และในค.ศ.1899 เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอัศวินในอังกฤษ โดยมีเพียงแค่ศิลปิน 8 คนจากยุโรปเท่านั้นที่ได้รับเกียรตินี้ ในปีค.ศ.1900 เขายังมีส่วนช่วยสำคัญในการจัดพื้นที่จัดแสดงของประเทศอังกฤษ ใน

งานนิทรรศการ Exposition Universelle ที่ปารีส อีกทั้งเขายังจัดแสดงผลงาน 2 ชิ้นที่ทำให้เขาได้รับ
ประกาศนียบัตร Grand Prix นอกจากนี้ เขายังมีส่วนช่วยในงาน St. Louis World's Fair ประจำปี
ค.ศ.1904 ที่เขาได้เป็นตัวแทน และได้รับกระแสการตอบรับเป็นอย่างดี¹⁰⁹

ภาพที่ 81 Sir Lawrence Alma-Tadema, Silver Favorites, 1903,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 69.1 x 42.2 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Alma_Tadema_Silver_Favourites.jpg

ในช่วงเวลานี้ Tadema มีบทบาทอย่างมากกับการออกแบบและการสร้างโรงละคร โดย
รับผิดชอบการออกแบบเครื่องแต่งกายมากมาย นอกจากนี้ เขายังขยายขอบเขตทางด้านศิลปะของ
เขา เช่น การเริ่มออกแบบเฟอร์นิเจอร์ซึ่งมักจะจำลองตามลวดลายของปอมเปอีหรืออียิปต์ การเขียน
ภาพประกอบ งานสิ่งทอ และการทำกรอบ ในช่วงปลายปีค.ศ.1902 เขาได้มีโอกาสไปเยือนอียิปต์
ความสนใจในเรื่องเหล่านี้ ล้วนมีอิทธิพลต่อภาพวาดของเขา เนื่องจากเขามักจะรวมการออกแบบ
เฟอร์นิเจอร์บางส่วนของเขา ไปเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบ และเขายังใช้การออกแบบของตัวเอง
ในหลายๆแบบสำหรับเสื้อผ้าที่นางแบบต้องสวมใส่ในงานของเขา การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงนี้ของ

¹⁰⁹ Lawrence Alma-Tadema, accessed May 19, 2022, Available from
https://en.wikipedia.org/wiki/Lawrence_Alma-Tadema

เขายังคงสร้างภาพเขียนที่ทำซ้ำสูตรสำเร็จเดิมที่เขาเคยทำ กล่าวคือ เป็นภาพของผู้หญิงบนระเบียงหินอ่อนที่มองเห็นทะเล เช่น ผลงานที่ชื่อ “Silver Favorites” เป็นต้น¹¹⁰

ภาพที่ 82 Sir Lawrence Alma-Tadema, The Finding of Moses, 1904, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 137.5 x 213.4 ซม.

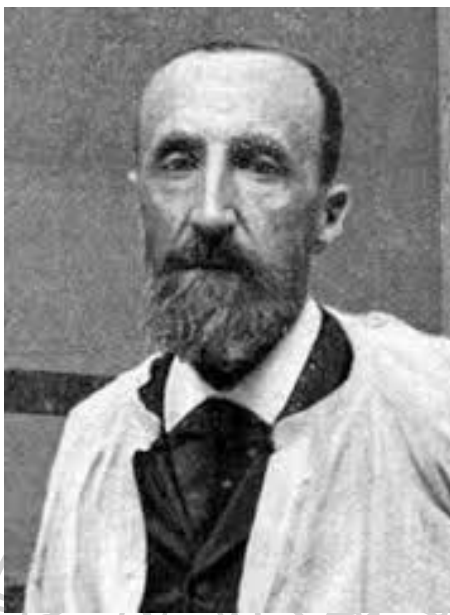
ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:1904_Lawrence_Alma-Tadema_-_The_Finding_of_Moses.jpg

ในช่วงปีค.ศ.1903 เขาเขียนภาพน้อยลง แต่ยังคงเขียนภาพเขียนที่มีความทะเยอทะยาน เช่น ผลงานที่ชื่อ “The Finding of Moses” (1904) จนกระทั่งในวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ.1909 Laura ภรรยาของเขาเสียชีวิตลงด้วยวัย 57 ปี และในปีค.ศ.1912 “Preparation in the Coliseum” เป็นผลงานชิ้นสุดท้ายของเขา ซึ่งในฤดูร้อนปีเดียวกัน เขาและAnnaลูกสาวของเขาเดินทางไปเมือง Wiesbaden ประเทศเยอรมนี เพื่อเข้ารับการรักษาแผลในกระเพาะอาหารของเขา และได้เสียชีวิตที่นั่นเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน ค.ศ.1912 ด้วยอายุ 76 ปี โดยร่างของเขาถูกฝังอยู่ในห้องใต้ดินของมหาวิหารเซนต์ปอล ในลอนดอน¹¹¹

¹¹⁰ Ibid.

¹¹¹ Ibid.

Aimé-Jules Dalou

ภาพที่ 83 Aimé-Jules Dalou

ที่มาภาพ : <https://www.expertisez.com/magazine/jules-dalou-un-des-principaux-sculpteurs-du-xixeme-siecle>

Aimé-Jules Dalou เป็นประติมากรชาวฝรั่งเศส เขาเกิดที่ปารีส ในครอบครัวของชนชั้นแรงงานในกลุ่มอูเกอโนต์(Huguenot)¹¹² เขาได้รับการเลี้ยงดูในบรรยากาศของฆราวาสและสังคมนิยมแบบสาธารณรัฐ เขาเป็นลูกศิษย์ของ Jean-Baptiste Carpeaux ผู้ซึ่งเห็นถึงพรสวรรค์ในทักษะฝีมือและสนับสนุนเขาให้เข้าเรียนที่ Petite École ที่ซึ่งเขาได้ได้พบกับ Alphonse Legros และ Fantin-Latour ในระยะเวลา 2 ปีที่นั่นเขาได้รับการฝึกฝนภายใต้การสอนของศิลปินผู้มีชื่อเสียงอย่าง Horace Lecoq de Boisbaudran ในปีค.ศ.1854 เขาเข้าศึกษาต่อที่ École des Beaux-Arts de Paris ภายใต้การสอนของ François-Joseph Duret เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของเขาได้ผสมผสานความมีชีวิตชีวาและความทรูทร่าในผลงานของ Carpeaux ประติมากรที่

¹¹² อูว์เกอโน (Huguenots) เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ศาสนาของคริสเตียน (โปรเตสแตนต์) ฝรั่งเศสผู้นับถือชนบทปฏิรูป คำนี้ใช้เรียกสมาชิกคริสตจักรปฏิรูปแห่งฝรั่งเศสตั้งแต่ต้นคริสต์ทศวรรษ 1500 ถึงประมาณปี 1800, อูว์เกอโน, เข้าถึงเมื่อ 20 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AD%E0%B8%B9%E0%B8%A7%E0%B9%8C%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%AD%E0%B9%82%E0%B8%99>

โดดเด่นที่สุดในยุคของเขา ด้วยความถูกต้องทางอคาเดมิคบนความผสมผสานกลมกลืนกันของเส้นกับการรับอิทธิพลจากผลงานของ Giambologna, Pierre Puget, Peter Paul Rubens และคนอื่นๆ¹¹³

ภาพที่ 84 Aimé-Jules Dalou, La Brodeuse, 1870, ปูนปั้น

ที่มาภาพ : https://www.spectacles-selection.com/archives/expositions/fiche_expo_D/dalou-V/dalou.htm

ในปีค.ศ.1861 Dalou จัดแสดงผลงานครั้งแรกที่ Paris Salon ด้วยผลงานที่ชื่อ “Roman Lady Playing Knucklebones”¹¹⁴ ซึ่งการที่เขาได้เปิดเผยถึงการเข้าข้างชนชั้นแรงงาน เป็นทัศนคติทางการเมืองที่ได้ส่งผลต่ออาชีพของเขาภายใต้การปกครองของจักรวรรดิที่ 2 ซึ่งนั่นทำให้เขาถูกปฏิเสธแล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่าจากทุน Prix de Rome ที่จะสร้างความก้าวหน้าทางอาชีพและการว่าจ้างคอมมิชชั่นในฐานะประติมากร เขาจึงเริ่มทำงานให้กับนักตกแต่งและเมื่อผ่านงานนี้ไป เขาได้มีโอกาสรู้จักและผูกมิตรกับ ออกุสต์ โรแดง (Auguste Rodin) ในฐานะเพื่อน นอกจากนี้เขาได้สร้างประติมากรรมอันเรียบง่ายไว้สำหรับประดับอาคารที่เรียงรายอยู่บนถนนสายใหม่ของกรุงปารีส และ

¹¹³ Jules Dalou, accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Jules_Dalou

¹¹⁴ Marie Busco, AIMÉ JULES DALOU, accessed May 20, 2022, Available from <https://www.markmurray.com/aime-jules-dalou-sculptures-for-sale>

จัดทำแบบชี้ฝั่งสำหรับทำเครื่องประดับ ซึ่งต่อมาเขาได้แต่งงานกับ Irma Vuillier และได้อยู่ด้วยกันไปตลอดชีวิต โดยมีลูกสาวด้วยกันหนึ่งคน¹¹⁵

ในการแสดง Salon ปีค.ศ.1869 ผลงานที่ชื่อ “Daphnis and Chloe” ซึ่งเป็นผลงานที่เขาได้รับแรงบันดาลใจจากงานยุคโรโกโก(Rococo) ได้รับการยกย่องจาก Théophile Gautier และในปีถัดมาผลงานที่ชื่อ “Woman Embroidering” ของเขาในนิทรรศการหุ่นปูนปั้นขนาดเท่าคนจริง ซึ่งนิทรรศการดังกล่าวได้นำความสำเร็จมาให้กับเขา ซึ่งถือเป็นครั้งแรกที่มีการแสดงงานอย่างร่วมสมัยในสเกลขนาดใหญ่ของประเทศ โดยการแสดงงานครั้งนี้ทำให้เขาได้รับเหรียญรางวัลอันดับที่ 3 และได้รับการยกย่องอย่างมาก โดยผลงานทั้ง 2 ชิ้นได้ถูกซื้อไปโดยรัฐ ผู้ซึ่งจัดหาหินอ่อนเพื่อแกะสลักให้กับเขา¹¹⁶

ในปีค.ศ.1871 ด้วยทัศนคติฝายซ้ายของเขาทำให้เขาตัดสินใจเข้าร่วมในกิจกรรมของคอมมูนาร์ต (Communard) ซึ่งต่อมาหลังจากที่กองทหารแวร์ซายสามารถยึดปารีสกลับคืนมาได้ โดยทางรัฐบาลฝรั่งเศสได้ตัดสินโทษให้เขาจำคุกตลอดชีวิต ทำให้เขาและครอบครัวเลือกที่จะลี้ภัยไปที่ลอนดอนด้วยความกลัวว่าจะถูกลงโทษ โดยพักอาศัยอยู่กับเพื่อนของเขาที่ชื่อ Alphonse Legros จิตรกรและช่างแกะสลัก Engraving ซึ่งเขายังคงอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหลายปี และสร้างชื่ออย่างรวดเร็วจากการสอนที่สถาบันศิลปะ South London และโรงเรียนศิลปะ South Kensington ในลอนดอน ความสัมพันธ์ของเขากับ City and Guilds of London Art School, National Art Training Schoo และศิลปินในขบวนการ New Sculpture ได้วางรากฐานสำหรับการพัฒนาแนวทางใหม่ในโรงเรียนสอนประติมากรรมของอังกฤษในยุคหลังคลาสสิก ซึ่งในช่วงเวลานั้น Dalou ได้สร้างงานประติมากรรมดินเผาทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่มที่น่าทึ่ง เช่น ผลงานที่ชื่อ “A French Peasant Woman” และ “The Reade”¹¹⁷ ไม่นานหลังจากนั้นความสามารถของเขาก็ได้ดึงดูดเหล่าผู้อุปถัมภ์ที่มีชื่อเสียง อย่าง Duke of Westminster และ Lord Carlisle และได้รับการว่าจ้างให้ทำคอมมิชชั่นที่

¹¹⁵ Jules Dalou, accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Jules_Dalou

¹¹⁶ Jules Dalou, accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Jules_Dalou

¹¹⁷ Ibid.

สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนุสาวรีย์ทูลนางสาว 2 คนของสมเด็จพระราชินีวิกตอเรียในโบสถ์ส่วนพระองค์ที่ Windsor และรูปประติมากรรมขนาดเท่าคนจริงที่ชื่อว่า “Charity” สำหรับประดับน้ำพุหลัง Royal Exchange ในกรุงลอนดอน¹¹⁸

ภาพที่ 85 Aimé-Jules Dalou, Charity, 1877-1879, บรอนซ์

ที่มาภาพ : <https://www.alamy.com/charity-fountain-la-maternite-by-aim-jules-dalou-1838-1902-french-sculptor>

โดยตลอดการลี้ภัยในลอนดอน เขาได้มีโอกาสจัดแสดงผลงานที่ Royal Academy จนกระทั่งในพฤษภาคม ปีค.ศ.1879 เมื่อมีการประกาศนิรโทษกรรม เขาได้เดินทางกลับมายังฝรั่งเศส ซึ่งในเวลานั้นเขาได้เข้าร่วมการแข่งขันที่ได้รับการสนับสนุนจากเมืองปารีสสำหรับการจัดสร้างรูปปั้นของสาธารณรัฐ แม้ว่าในงานนี้เขาจะไม่ได้รับคอมมิชชั่น แต่ผลงานของเขาก็ได้รับการชื่นชมเป็นอย่างมาก จนคณะกรรมการอนุมัติให้เขาออกแบบอนุสาวรีย์สำหรับวงเวียน Place de la Nation อนุสาวรีย์ดังกล่าวได้สร้างเสร็จและเปิดตัวในปีค.ศ.1899 โดยมีชื่อว่า “The Triumph of the Republic” ที่แสดงถึงการผสมผสานอันชาญฉลาดของลัทธิ Naturalism และรูปปั้นตัวแทน ซึ่งถือเป็นผลงานชิ้นเอกชิ้นสำคัญของ Dalou ด้วย¹¹⁹

¹¹⁸ Marie Busco, **AIMÉ JULES DALOU**, accessed May 20, 2022, Available from <https://www.markmurray.com/aime-jules-dalou-sculptures-for-sale>

¹¹⁹ Ibid.

ภาพที่ 86 Aimé-Jules Dalou, The Triumph of the Republic, 1899, บรอนซ์
ที่มาภาพ : <https://www.19thcenturyart-facos.com/artwork/triumph-republic>

ตลอดช่วงทศวรรษที่ 1880 ถึงปีค.ศ.1890 Dalou มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการสำคัญมากมายที่สะท้อนถึงอุดมการณ์ทางสังคมและการเมืองโดยส่วนตัวของเขา นิทรรศการ Salon ในปี ค.ศ.1883 ทำให้เขาได้มีโอกาสแสดงแบบจำลองปูนปลาสเตอร์สำหรับภาพนูนต่ำนูนสูงสองภาพได้แก่ ผลงานที่ชื่อ “Mirabeau Answering Dreux-Breze” และ “Fraternity” ซึ่งนั่นทำให้เขาได้รับรางวัลและเกียรติยศต่างๆ ทั้งรางวัล Grand Prix of the Exposition Universelle ในปีค.ศ.1889 รวมถึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็น commander of the Legion of Honor โดยเขายังเป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้ง Société Nationale des Beaux-Arts และเป็นประธานคนแรกของแผนกประติมากรรม นั้นทำให้เขาเป็นประติมากรคนสำคัญคนหนึ่งในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่ได้รับมอบหมายให้จัดสร้างผลงานมากมาย เนื่องด้วยในช่วงเวลานั้นประติมากรเป็นที่ต้องการอย่างมากในการจัดสร้างอนุสรณ์สถานสาธารณะ ซึ่งรวมถึงอนุสรณ์สถานแก่ผู้ที่สร้างคุณประโยชน์ให้กับปารีส เช่น Antoine-Laurent Lavoisier, Eugène Delacroix, Alphonse Alaphand และ Auguste Scheurer-Kestner¹²⁰

¹²⁰ Ibid.

ภาพที่ 87 Aimé-Jules Dalou, อนุสาวรีย์ Eugène Delacroix, 1890, บรอนซ์
ที่มาภาพ : <https://www.19thcenturyart-facos.com/artwork/triumph-republic>

Dalou เสียชีวิตเมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ.1902 ด้วยอายุ 63 ปี โดยผลงานชิ้นสุดท้ายของเขา ซึ่งถูกหล่อหลังจากที่เขาเสียชีวิต คือรูปปั้นของ “Lazare Hoche” ในเมือง Quiberon อนุสาวรีย์ “Gambetta” ใน Bordeaux อนุสาวรีย์ “Émile Levassor” และอนุสาวรีย์ “Scheurer-Kestner” ในปารีส¹²¹

¹²¹ Jules Dalou, accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Jules_Dalou

อิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

อิทธิพลด้านรูปแบบและเนื้อหา

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้ใช้รูปแบบในการแสดงออกซึ่งแนวความคิดและทัศนคติของผู้สร้างสรรค์ผ่านรูปแบบการเขียนแบบแบบเสมือนจริง ผ่านการประกอบสร้างเศษเสี้ยวของข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ให้ออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมสีน้ำมันที่มีความสมบูรณ์ตามรูปแบบของศิลปะอคาเดมิคโบราณโดยเฉพาะผลงานของศิลปินอคาเดมิคในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ถึงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลทางด้านรูปแบบและเนื้อหาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานโดยมุ่งเน้นไปที่ผลงานที่ศิลปินเขียนภาพบรรยากาศการทำงานภายในสตูดิโอ เขียนภาพศิลปินด้วยตัวเอง หรือแม้แต่ภาพที่ศิลปินเขียนตนเอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในเชิงเนื้อหาในการนำเสนอชีวิตและผลงานของศิลปินแต่ละคน อาทิ ผลงานที่ชื่อ “Portrait de Victor Prouvé” ในปีค.ศ.1883 ซึ่งถูกเขียนขึ้นโดย Emile Friant จิตรกรฝรั่งเศส ผู้มีชื่อเสียงโด่งดังจากผลงานในรูปแบบ Naturalist และเป็นหนึ่งในศิลปินที่ข้าพเจ้าเลือกมาเป็นแบบในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ โดยผลงานชิ้นดังกล่าวเป็นภาพของ Victor Prouvé¹²² จิตรกร ประติมากร และช่างแกะสลัก Engraving ชาวฝรั่งเศสในกลุ่มอาร์ตนูโว École de Nancy

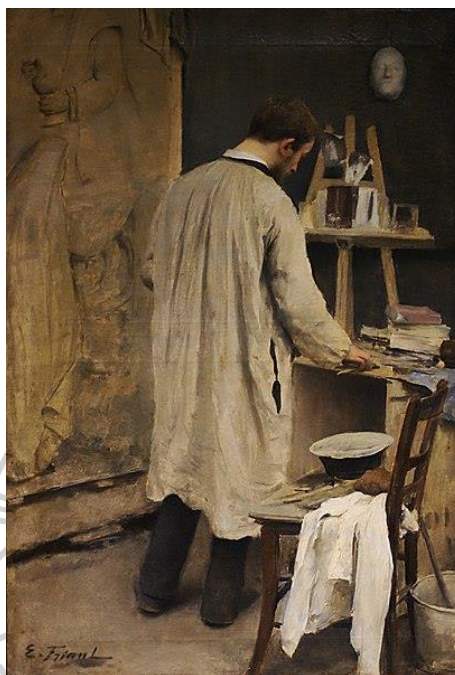

ภาพที่ 88 Emile Friant, Portrait de Victor Prouvé, 1883, สีน้ำมันบนไม้, 54.7 x 45.5 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.pinterest.com/pin/478437160408169580/>

¹²² Victor Prouvé, accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Victor_Prouvé%3%A9

ในผลงานที่ชื่อ “The Sculptor Bussi re in his workshop” (Interior of the Studio) ในปีค.ศ.1884 ซึ่งเป็นภาพที่ Emile Friant เขียนภาพตัวของศิลปินเองในขณะที่กำลังทำงาน ประติมากรรม

ภาพที่ 89 Emile Friant, The Sculptor Bussi re in his workshop (Interior of the Studio), 1884, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 90.5 x 62.5 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Portrait_d%27Ernest_Bussi%C3%A8re_par_%C3%89mile_Friant.jpg

ผลงานที่ชื่อ “In the studio” ในปีค.ศ.1905 ซึ่งถูกเขียนขึ้นโดย William McGregor Paxton จิตรกรและอาจารย์ผู้สอนศิลปะชาวอเมริกันที่ยอมรับในกระบวนทัศน์ของกลุ่มศิลปิน Boston School และเป็นผู้ร่วมก่อตั้งสมาคมศิลปิน Boston¹²³ โดยผลงานชิ้นนี้เป็นภาพที่ Paxton เขียนตัวของเขาเองในขณะที่กำลังเขียนภาพจากนางแบบ ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นภาพของภรรยาของ Paxton ภายในสตูดิโอของเขาเอง

¹²³ William McGregor Paxton, accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/William_McGregor_Paxton

ภาพที่ 90 William McGregor Paxton, In the studio, 1905, สีน้ำมันบนผ้าใบ,
76.2 x 63.5 ซม.

ที่มาภาพ : <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Paxton31.jpg>

ผลงานที่ชื่อ “An Artist in His Studio” ในปีค.ศ.1904 ซึ่งถูกเขียนขึ้นโดย John Singer Sargent จิตรกรภาพเหมือนในระดับแนวหน้าของโลกชาวอเมริกัน โดยผลงานชิ้นนี้เป็นภาพของ Ambrogio Raffele จิตรกรชาวอิตาลี ซึ่ง Sargent เลือกที่จะถ่ายทอดภาพในห้องนอนที่คับแคบของ Raffele ที่ Purtud โดยภายในห้องมีรูปทิวทัศน์ขนาดใหญ่ของต้นไม้และวัวควายที่อยู่ระหว่างอ่างล้างหน้าและเตียง ด้วยความที่ Raffele ขึ้นชื่อในเรื่องการทำงานกลางแจ้ง ภาพนี้จึงแสดงให้เห็นถึงการเขียนภาพจากการศึกษาผ่านสเก็ตช์เบื้องต้นในสตูดิโอชั่วคราวของเขา โดย Raffele ได้มองผ่านนิ้วมือขวาของเขาไปยังภาพสเก็ตช์ชิ้นเล็กในมืออีกข้างหนึ่งพร้อมกับจานสีและพู่กันจำนวนหนึ่ง ในขณะที่เขากำลังครุ่นคิดถึงขั้นตอนถัดไปในเขียนภาพ¹²⁴

¹²⁴ An Artist in His Studio, accessed May 20, 2022, Available from <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/21442>

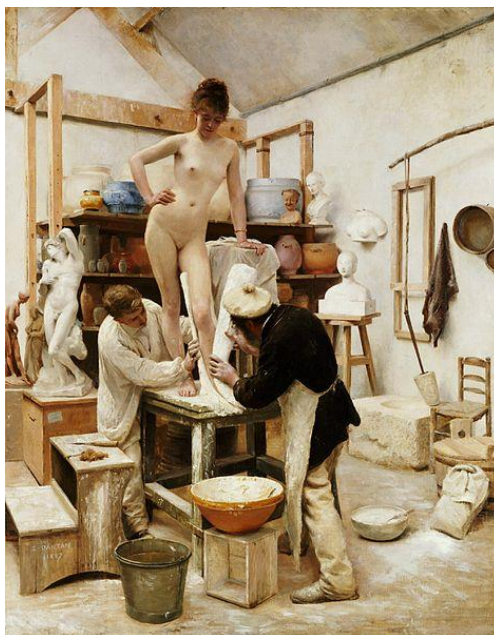

ภาพที่ 91 John Singer Sargent, An Artist in His Studio, 1904, สีน้ำมันบนผ้าใบ,
56.2 x 72.07 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:John_Singer_Sargent_-_An_Artist_in_His_Studio_-_Google_Art_Project.jpg

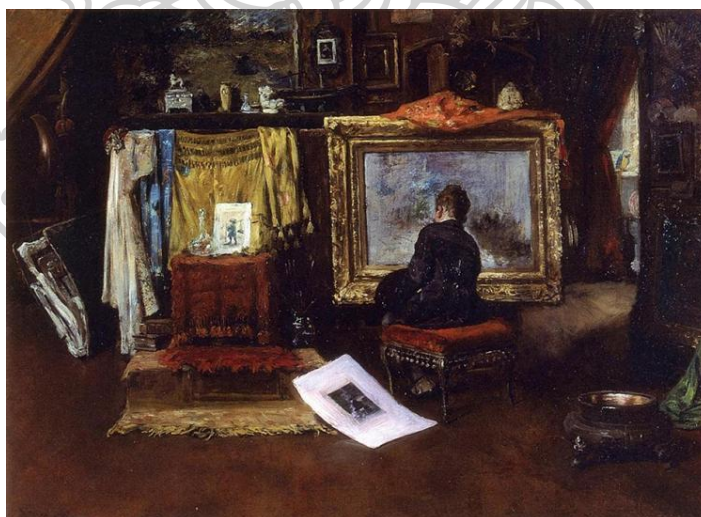
ผลงานที่ชื่อ “A Casting from Life” ในปีค.ศ.1887 ซึ่งถูกเขียนขึ้นโดย Édouard Joseph Dantan เป็นจิตรกรอคาเดมิคชาวฝรั่งเศส ที่ได้รับการยอมรับและรางวัลมากมายจากวงการศิลปะในสมัยนั้น โดยผลงานชิ้นดังกล่าวได้แสดงให้เห็นถึงการตกแต่งภายในสตูดิโอสำหรับงานประติมากรรมของพ่อของเขาซึ่งเป็นประติมากร¹²⁵ ที่กำลังถอดแบบปูนปลาสเตอร์จากขาของนางแบบร่วมกับผู้ช่วยของเขา ซึ่งรอบตัวของประติมากรจะเห็นอุปกรณ์มากมาย เช่น ชามสำหรับผสมปูนปลาสเตอร์ ถังใส่น้ำ ชั้นบันไดซึ่งมีก้อนดินเหนียวและมีดวงอยู่ เป็นต้น โดยในระยะหลังเผยให้เห็นผลงานประติมากรรมซึ่งถอดแบบมาจากผลงานของ Michelangelo ที่ชื่อ “The Dying Slave” อยู่ทางด้านซ้ายมือ และรูปปั้นครึ่งตัวเทคนิคปูนปลาสเตอร์ทางด้านขวามือ

¹²⁵ Édouard Joseph Dantan, accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89douard_Joseph_Dantan

ภาพที่ 92 Édouard Joseph Dantan, A Casting from Life, 1887,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 130.7 x 102.9 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Edouard_Dantan_A_Casting_from_Life.jpg

ภาพที่ 93 William Merritt Chase, The Inner Studio, Tenth Street, 1882,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 112.4 x 82.2 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.wikiart.org/en/william-merritt-chase/the-inner-studio-tenth-street-1882>

ผลงานที่ชื่อ “The Inner Studio,Tenth Street” ในปีค.ศ.1882 ซึ่งถูกเขียนขึ้นโดย William Merritt Chase จิตรกรชาวอเมริกา และผู้ก่อตั้ง Chase School ซึ่งต่อมากลายมาเป็น Parsons School of Design ในปัจจุบัน¹²⁶ โดยผลงานชิ้นดังกล่าวของ Chase ตั้งใจนำเสนอภาพของ ลูกศิษย์ที่กำลังสร้างสรรค์ผลงานด้วยความตั้งใจภายในสตูดิโอของเขาที่ Tenth Street และอีก ผลงานของ Chase ที่ชื่อ “Studio Interior” ในปีเดียวกัน ซึ่งเป็นภาพของหญิงสาวที่แต่งกายทันสมัย คนหนึ่งซึ่งกำลังมองดูผลงานของ Chase ที่ถูกรวมเล่มกันเป็นชุดใหญ่ ภายในสตูดิโอของเขา ซึ่งมีตู้ไม้ แกะสลักขนาดใหญ่ที่มีเรือจำลอง รูปปั้น แจกัน กรอบรูปและของอื่นๆอีกมากมายตั้งอยู่ อีกทั้งมีผนัง แขนงอยู่ที่ผนัง พร้อมกับกรอบรูป และพรมหลากสี¹²⁷

ภาพที่ 94 William Merritt Chase, Studio Interior, 1882, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 71.2 x 101.9 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:William_Merritt_Chase_-_Studio_Interior_-_Google_Art_Project.jpg

¹²⁶ William Merritt Chase, accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/William_Merritt_Chase

¹²⁷ In William Merritt Chase’s Studio: insights and informal portraits, accessed May 20, 2022, Available from <https://eclecticlight.co/2016/09/11/in-william-merritt-chases-studio-insights-and-informal-portraits/>

ภาพที่ 95 Jeanna Bauck, The Danish Artist Bertha Wegmann Painting a Portrait, 1870, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 100 x 110 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Jeanna_Bauck_-_The_Danish_Artist_Bertha_Wegmann_Painting_a_Portrait_-_Google_Art_Project.jpg

ผลงานที่ชื่อ “The Danish Artist Bertha Wegmann Painting a Portrait” ในปีค.ศ.1870 ซึ่งถูกเขียนขึ้นโดย Jeanna Bauck จิตรกรหญิงชาวสวีเดน ที่มีชื่อเสียงในการเขียนภาพเหมือนและภาพทิวทัศน์ ที่ประสบความสำเร็จจากการแสดงงานในนิทรรศการ Salon ที่ปารีสในปีค.ศ.1880 ซึ่งได้เปลี่ยนมุมมองของศิลปินหญิงที่ถูกมองว่าเป็นอาชีพของผู้ชายเท่านั้น โดยในผลงานชิ้นนี้ Bauck ได้เลือกที่จะวาดภาพของ Bertha Wegmann เพื่อนศิลปินหญิงที่อยู่ในระหว่างกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งกำลังดื่มด่ำไปกับงานของเธออย่างเต็มที่บนขาตั้งในสตูดิโอที่เข้าร่วมกันกับเธอใน มิวนิค¹²⁸

ผลงานที่ชื่อ “In the Studio” ในปีค.ศ.1888 ซึ่งถูกเขียนขึ้นโดย Alfred Stevens จิตรกรชาวเบลเยียม เขาประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่และโด่งดังจากภาพของชีวิตชนชั้นกลางในปารีสในสไตล์ที่สมจริง ผลงานของเขาเผยให้เห็นถึงอิทธิพลของภาพวาดแนวดัตช์ในคริสต์ศตวรรษที่ 17¹²⁹ ซึ่ง

¹²⁸ The Danish Artist Bertha Wegmann Painting a Portrait, accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Bertha_Wegmann_Painting_a_Portrait

¹²⁹ Alfred Stevens (painter), accessed May 20, 2022, Available from [https://en.wikipedia.org/wiki/Alfred_Stevens_\(painter\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Alfred_Stevens_(painter))

ในผลงานชิ้นนี้เขาต้องการแสดงทัศนคติของเขามีต่อจุดหักเหของโลกแห่งศิลปะฝรั่งเศสที่มีผู้ชายเป็นใหญ่ ซึ่งทำให้ศิลปินหญิงมีอุปสรรคมากมาย ซึ่ง Stevens สนับสนุนอาชีพของลูกศิษย์และเพื่อนร่วมอาชีพอีกหลายคนซึ่งเป็นผู้หญิง โดยนำเสนอผ่านภาพของกลุ่มหญิงสาว ซึ่งประกอบไปด้วยศิลปินและนางแบบซึ่งอยู่ภายในสตูดิโอที่ถูกประดับด้วยงานศิลปะในกรอบรูปและกระจกเงาบนผนังที่โดดเด่นอันเป็นสัญลักษณ์ของการปฏิบัติทางศิลปะ¹³⁰

ภาพที่ 96 Alfred Stevens, In the Studio, 1888, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 106.7 x 135.9 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/437755>

นอกจากนี้ยังมีผลงานที่ชื่อ "The Painter's Studio" ในปีค.ศ.1855 ซึ่งถูกเขียนขึ้นโดย Gustave Courbet ศิลปินในลัทธิเรียลลิสม์ (Realism) ซึ่งพิกเกอร์ในภาพเขียนดังกล่าวเป็นการแสดงเชิงเปรียบเทียบของอิทธิพลต่างๆ ที่มีต่อชีวิตศิลปินของ Courbet ซึ่งด้านซ้ายมือ คือภาพของผู้คนจากทุกระดับของสังคม ในส่วนตรงกลางเป็นของภาพของ Courbet ที่กำลังเขียนภาพทิวทัศน์ในขณะที่หันหลังให้กับนางแบบที่กำลังเปลือยเปล่า ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของศิลปะอคาเดมิกตามขนบ และทางด้านขวาของรูป คือ ภาพของเพื่อนและผู้ร่วมงานของ Courbet ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบุคคลสำคัญในสังคมปารีส รวมถึง Charles Baudelaire, Champfleury, Pierre-Joseph Proudhon และ Alfred Bruyas ผู้อุปถัมภ์ที่สำคัญของ Courbet อีกทั้งผลงานชิ้นนี้ยังเป็นหนึ่งในผลงานที่ Courbet ตั้งใจ

¹³⁰ In the Studio, accessed May 20, 2022, Available from <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/437755>

นำไปจัดแสดงที่ Paris World Fair ในปีค.ศ.1855 แต่ทว่าผลงานชิ้นนี้กลับถูกปฏิเสธ นำมาซึ่งการจัดตั้งนิทรรศการหลักของตัวเองในนามของเอกชนเป็นที่แรกในชื่อ “The Pavilion of Realism” ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับนิทรรศการหลักที่จัดโดยรัฐบาล¹³¹

ภาพที่ 97 Gustave Courbet, The Painter's Studio, 1855, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 361 x 598 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Courbet_LAtelier_du_peintre.jpg#mw-jump-to-license

ผลงานทั้งหลายเหล่านี้ เป็นเพียงแคตัวอย่างผลงานจิตรกรรมของศิลปินเพียงบางส่วนซึ่งส่งอิทธิพลทางด้านรูปแบบและเนื้อหาต่อผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า นอกจากนี้ยังมีชุดผลงานภาพพิมพ์ Engraving ซึ่งใช้ประกอบบทความเกี่ยวกับศิลปินอคาเดมิกที่มีชื่อเสียงในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 และสตูดิโอ ในหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์อย่าง L'illustration ของฝรั่งเศส ช่วงทศวรรษที่ 1850 และในปีค.ศ.1886¹³² ที่ได้ส่งอิทธิพลทางด้านรูปแบบและเนื้อหาต่อผลงานของข้าพเจ้าด้วยเช่นเดียวกัน

¹³¹ The Painter's Studio, accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Bertha_Wegmann_Painting_a_Portrait

¹³² Rachel Esner, In the Artist's Studio with L'illustration, accessed May 20, 2022, Available from <https://journals.ub.uni-heidelberg.de/index.php/rihajournal/article/view/69818>

ภาพที่ 98 ตัวอย่างผลงานภาพพิมพ์ Engraving ประกอบบทความในหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์

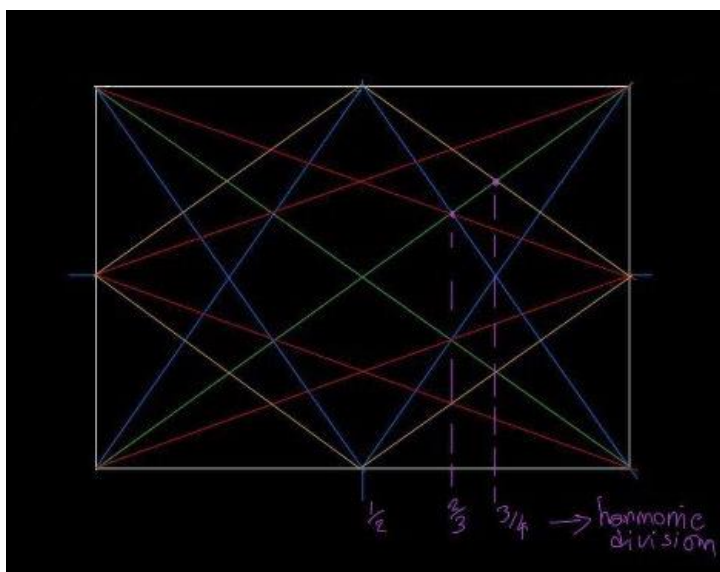
L'Illustration

ที่มาภาพ : บทความ “In the Artist's Studio with L'Illustration” โดย Rachel Esner

อิทธิพลด้านเทคนิค

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้รับอิทธิพลทางด้านเทคนิคมาจากงานในรูปแบบอคาเดมิกเป็นหลัก โดยนำมาประยุกต์ใช้ให้มีความร่วมสมัยและมีความเป็นปัจเจกในเทคนิคของผู้สร้างสรรค์โดยมีทั้งหมด ดังนี้

Amateur of the rectangle

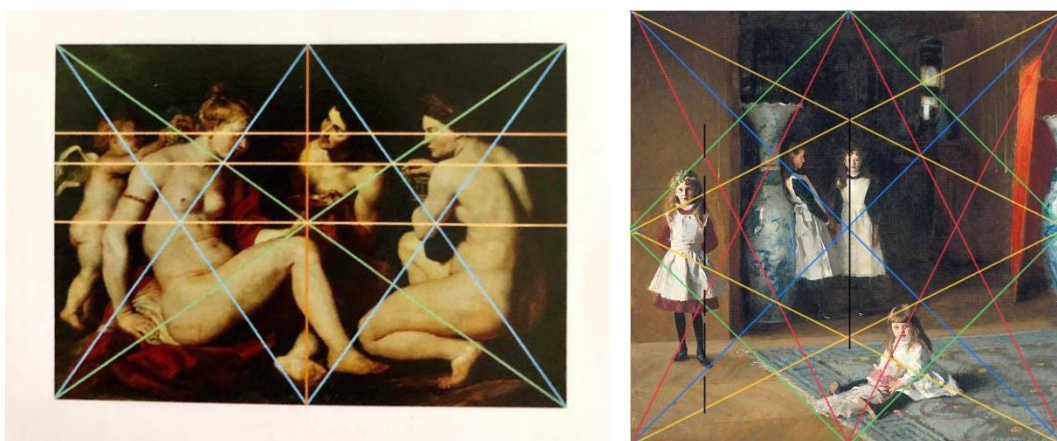

ภาพที่ 99 Amateur of the rectangle

ที่มาภาพ : อรณลิน โลจนะโกสินทร์

.Amateur of the rectangle เป็นเส้นที่ใช้ในการสร้างเอกภาพในรูปร่างสี่เหลี่ยม โดยประกอบด้วยเส้นกริดทั้งหมด 14 เส้นที่ตัดกันภายในรูปภาพทรงสี่เหลี่ยม โดยเริ่มลากเส้นจากมุมทั้ง 4 มุมเข้าหากัน จากนั้นลากเส้นจากมุมทั้ง 4 มาที่กึ่งกลางของด้านตรงข้าม และลากเส้นจากกึ่งกลางของแต่ละด้านของสี่เหลี่ยมเข้าหากัน โดยจุดตัดที่เกิดจากการตัดกันของเส้นกริดทั้ง 14 เส้น เรียกว่า Harmonic division ซึ่งตรงกับจุดตัดของโน้ตดนตรี¹³³

¹³³ อรณลิน โลจนะโกสินทร์, “วัสดุ สื่อ เทคนิคกระบวนการและการประยุกต์ใช้ในเทคนิคจิตรกรรม” (โครงการบรรยายในรายวิชา Media and material in painting ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร), 24 สิงหาคม 2564.

ภาพที่ 100 วิธีการใช้ Amateur of the rectangle และ Harmonic division

ที่มาภาพ : อرنลิน โลจนะโกสินทร์

Amateur of the rectangle เกิดขึ้นมาตั้งแต่สมัยกรีกโบราณ และถูกนำมาใช้โดยจิตรกรอคาเดมิคโบราณอย่างแพร่หลายมาทุกยุคสมัย โดยสามารถสังเกตได้จากผลงานจิตรกรรมของจิตรกรเหล่านี้ ที่ล้วนแล้วแต่ถูกวางองค์ประกอบโดยอาศัยเส้นกริดทั้ง 14 เส้นนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจัดวางให้ตัวฟิกเกอร์ หรือ วัตถุสิ่งของในภาพให้อยู่ภายในขอบเขตของเส้นกริดที่ตัดกัน หรือแม้แต่การวางตัวฟิกเกอร์ หรือ วัตถุสิ่งของในภาพไว้บนเส้นกริด และการที่ตัวฟิกเกอร์ หรือ วัตถุสิ่งของในภาพ ถูกวางในตำแหน่งที่เชื่อมโยงกันกับเส้นกริดที่ลากผ่านจากจุดตัดเส้นหนึ่งไปอีกเส้นหนึ่ง เป็นต้น¹³⁴

ซึ่งข้าพเจ้าได้นำวิธีการวางองค์ประกอบรูปแบบดังกล่าว มาใช้สร้างองค์ประกอบและใช้ในการเริ่มต้นผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ในหลายๆผลงาน โดยเฉพาะผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

วิธีการเขียนแบบ Direct process

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้รับอิทธิพลในด้านเทคนิคมาจากรูปแบบการเขียนภาพแบบ Direct process ซึ่งหมายถึงการเขียนสีโดยตรงลงบนผืนผ้าใบจนเสร็จ โดยสามารถทำได้ทั้งแบบเขียนรอบเดียวจบในขณะที่สียังไม่แห้ง ซึ่งเรียกว่าการเขียนแบบ Alla prima และการเขียนสีซ้อนทับกันไปเรื่อยๆเป็นชั้นๆ ซึ่งเป็นเทคนิคที่เป็นที่นิยมของจิตรกรในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยมีผลพวงมาจากการที่ในสมัยนั้น สีน้ำมันได้ถูกผลิตออกมาและถูกบรรจุมาในหลอดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

¹³⁴ เรื่องเดียวกัน.

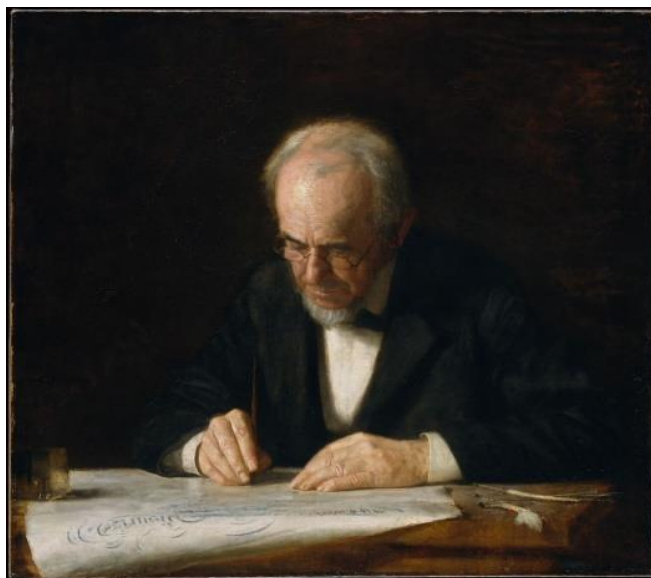
จึงส่งผลให้กระบวนการทำ Dead Layer ก่อนลงสีมีความจำเป็นน้อยลง หรือแม้แต่การเคลือบงาน (Glazing) หลายๆ ชั้นเหมือนจิตรกรยุคก่อนหน้า¹³⁵ ด้วยรูปแบบการสร้างสรรคในผลงานชุด วิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้ามีรูปแบบเสมือนจริง จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจในการประยุกต์ใช้เทคนิค Direct process ในรูปแบบที่ศิลปินอคาเดมิกใช้ ซึ่งรูปแบบการเขียนดังกล่าวสามารถเริ่มต้นการเขียน ได้ทั้งการรองพื้นสีเข้มและสีอ่อน จากนั้นจึงร่างภาพและเริ่มลงสีโดยรวมของผลงานในชั้นแรก แล้ว ค่อยๆ เขียนสีซ้อนทับขึ้นมาเรื่อยๆ จนผลงานเสร็จสมบูรณ์ โดยทิ้งให้เห็นสีในชั้น Underpainting ไว้ ได้บ้างบางส่วนในช่วงน้ำหนักของเงา ซึ่งเป็นส่วนที่มีมวลสีที่บางกว่าในส่วนของน้ำหนักแสง โดย สามารถเห็นเทคนิคดังกล่าวได้ในผลงานของจิตรกรอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 เช่น ผลงานของ James Tissot, William Merritt Chase, Sir Lawrence Alma-Tadema, Thomas Eakins, William-Adolphe Bouguereau และ Marià Fortuny เป็นต้น

ภาพที่ 101 James Tissot, Hide and Seek, 1877, สีน้ำมันบนไม้, 73.4 x 53.9 ซม.

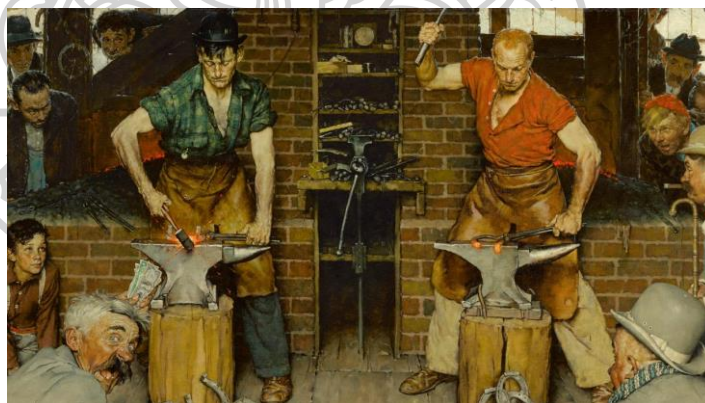
ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:James_Tissot_-_Hide_and_Seek.jpg

¹³⁵ พัทธ์ ยิ่งเจริญ, “ประวัติศาสตร์จิตรกรรมตะวันตก” (โครงการบรรยายในรายวิชา Media and material in painting ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร), 27 สิงหาคม 2562.

ภาพที่ 102 Thomas Eakins, The Writing Master, 1882, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 76.2 x 87 ซม.
ที่มาภาพ : <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/10828>

นอกจากนี้ยังสามารถพบเห็นวิธีการเขียนแบบ Direct process ได้ในผลงานของจิตรกร
ภาพประกอบชาวอเมริกันในคริสต์ศตวรรษที่ 20 อย่าง Norman Rockwell

ภาพที่ 103 Norman Rockwell, The Horseshoe Forging Contest, 1855,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 86.36 x 175.26 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.americanfarriers.com/articles/10233-museum-goes-through-with-controversial-sale-of-rockwell-paintings>

การ Glazing และ Scumbling

ภาพที่ 104 การ Glazing

ที่มาภาพ : <https://www.youtube.com/watch?v=yxN4wRyrh48&t=712s>

การ Glazing และ Scumbling มักถูกใช้ในกระบวนการเขียนภาพแบบ Indirect process หรือ กระบวนการเขียนที่ไม่สามารถจบได้ในการเขียนเพียงครั้งเดียว โดยการ Glazing หมายถึงการเคลือบสีโปร่งใสสีเข้มลงบนพื้นที่บริเวณที่มีสีอ่อนกว่า ซึ่งเทคนิคนี้จะทำให้แสงสามารถส่องผ่านทะลุชั้นสีด้านบนที่โปร่งใส ซึ่งมีสีที่เข้มกว่า แล้วจึงสะท้อนพื้นผิวที่สว่างกว่าที่อยู่ชั้นล่างกลับมาสู่ดวงตาของผู้ชม ซึ่งช่วยสร้างมิติลวงทางการมองเห็นในงานจิตรกรรม มากกว่ารูปแบบการเขียนแบบสมัยใหม่ที่มีความทึบตันของเนื้อสีมากกว่า¹³⁶

¹³⁶The Venetian Method: Glazing and Scumbling, accessed May 15, 2022, Available from <https://webartacademy.com/the-venetian-method-glazing-and-scumbling>

ภาพที่ 105 การ Scumbling

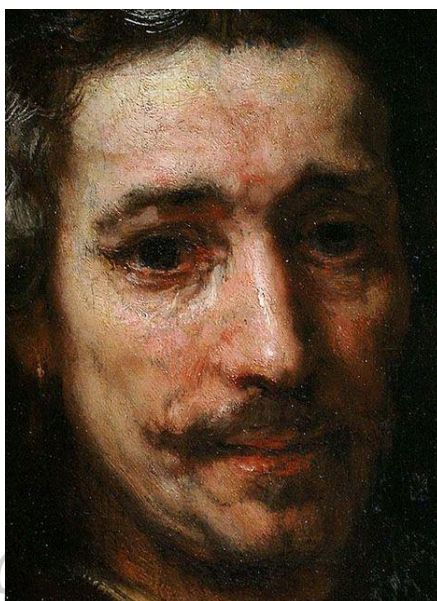
ที่มาภาพ : <https://www.youtube.com/watch?v=yxN4wRyrh48&t=712s>

การ Scumbling หมายถึง การทาสีอ่อนที่มีความทึบกว่าลงบนพื้นสีเข้มที่มีความโปร่งมากกว่า ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความสว่างให้กับผลงานหลังจากการใช้กระบวนการ Glazing ไปแล้ว¹³⁷ โดยเทคนิคดังกล่าวให้ผลลัพธ์ในทางตรงกันข้ามกับการ Glazing กล่าวคือการ Glazing นั้นช่วยสร้างมิติลงทางการมองเห็นให้ในการผลักระยะให้พื้นที่ถูกเคลือบนั้นมีความลึกมากขึ้น และไกลขึ้น ตรงกันข้ามกับการ Scumbling ที่จะช่วยขบเน้นให้มีระยะที่ใกล้ตาขึ้น

โดยทั้ง 2 เทคนิคนี้มักถูกใช้ควบคู่กัน ในการเขียนภาพของจิตรกรในสกุลช่างเวนิเซียน (Venetian) ซึ่งเป็นสกุลช่างที่ยิ่งใหญ่สกุลช่างหนึ่งบนเกาะเวนิส (Venice) อันเป็นเมืองท่าที่ร่ำรวยของอิตาลี ที่เน้นการเขียนภาพขนาดใหญ่ โดยจิตรกรที่เขียนภาพในรูปแบบสกุลช่างเวนิเซียน ได้แก่ จิตรกรอิตาลีอย่าง Titian เป็นต้น และนอกจากนี้ยังมีจิตรกรที่รับเอาอิทธิพลทางเทคนิคจากสกุลช่างเวนิเซียนมาใช้ อย่าง Rembrandt van Rijn เป็นต้น อีกทั้งยังมีจิตรกรในสกุลช่าง เฟลมิช (Flemish) ซึ่งมีความแตกต่างจากงานในสกุลช่างเวนิเซียน (Venetian) ตรงที่แบบสกุลช่างเฟลมิช จะรักษาความโปร่งในส่วนของเขาไว้ โดยจิตรกรในสกุลช่างดังกล่าว ได้แก่ Peter Paul Rubens เป็นต้น¹³⁸

¹³⁷ Ibid.

¹³⁸ พัทธ ยิ่งเจริญ, “ประวัติศาสตร์จิตรกรรมตะวันตก” (โครงการบรรยายในรายวิชา Media and material in painting ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร), 27 สิงหาคม 2562.

ภาพที่ 106 รายละเอียดในงาน Rembrandt ที่แสดงให้เห็นการ Glazing และ Scumbling
ที่มาภาพ : <https://www.pinterest.com/pin/291537775871419298/>

ถึงแม้ว่าผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ จะได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบการเขียนภาพแบบ Direct process เป็นหลัก แต่เทคนิค Glazing และ Scumbling ยังคงถูกนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ด้วยเช่นกัน ในการผลักระยะรวมถึงควบคุมบรรยากาศโดยรวมให้กับส่วนต่างๆ จนเกิดความเป็นเอกภาพในผลงาน

อิทธิพลจากการศึกษาดูงานในต่างประเทศ

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ศิลปินอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 กับชีวิตและผลงานที่ถูกลืม เป็นส่วนสำคัญที่นำพาให้ข้าพเจ้ามีความกระหายใคร่รู้ในการออกเดินทางไกลไปยังอีกซีกโลกหนึ่ง โดยมีเป้าหมายเพื่อศึกษากายภาพของผลงานศิลปกรรมชิ้นจริงของศิลปินอคาเดมิก โดยเฉพาะในแง่ของเทคนิคและกระบวนการที่ศิลปินใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งยากที่จะวิเคราะห์ผลงานได้จากการมองผ่านกระบวนการของภาพถ่าย โดยจุดหมายปลายทางของการเดินทางไปศึกษาดูงานในครั้งนี้ของข้าพเจ้า คือ ปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ในบรรดาพิพิธภัณฑ์ทั้งหมดในปารีส สถานที่แรกซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นในการทำหัวข้อวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ของข้าพเจ้าที่สุดแห่งแรก คือ พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay ที่ซึ่งรวมเอาผลงานศิลปกรรมหลากหลายประเภททั้ง งานจิตรกรรม งานประติมากรรม งานภาพพิมพ์ งานออกแบบ และอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยศิลปินที่มีชีวิตอยู่ในช่วงของคริสต์ศตวรรษที่

19 เป็นต้นไป โดยมีทั้งผลงานของกลุ่มศิลปินกระแสหลักอย่างกลุ่มนีโอคลาสสิก เรียลลิสม์ อิมเพรสชันนิสม์ โพสต์-อิมเพรสชันนิสม์ โปสต์-อิมเพรสชันนิสม์ และอาร์ต นูโว เป็นต้น และผลงานของกลุ่มศิลปินอคาเดมิกซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับหัวข้อวิทยานิพนธ์

โดยหมุดหมายแรกซึ่งข้าพเจ้าตั้งใจมาชม ณ ที่แห่งนี้ คือ ผลงานของ William-Adolphe Bouguereau โดยมีงานทั้งหมด 4 ชิ้น ได้แก่ ผลงานที่ชื่อ “The Birth of Venus” ซึ่งเป็นผลงานชิ้น masterpiece ของ Bouguereau ผลงานที่ชื่อ “Dante and Virgil” ซึ่งเป็นผลงานที่ Bouguereau ใช้ส่งชิงทุน Prix de Rome ครั้งที่ 3 แต่ทว่าไม่ประสบความสำเร็จ¹³⁹ ผลงานที่ชื่อ “Equality Before Death” ซึ่งเป็นผลงานจิตรกรรมชิ้นสำคัญชิ้นแรกของ Bouguereau ที่เขียนขึ้นหลังจากการเรียน 2 ปีที่ École des Beaux-Arts de Paris เมื่ออายุ 23 ปี¹⁴⁰ และผลงานที่ชื่อ “Youth and Love” ซึ่งเป็นภาพของผู้หญิงและกามเทพโดยเป็นหนึ่งในรูปแบบงานที่เป็นเอกลักษณ์ในช่วงหนึ่งของ Bouguereau

ภาพที่ 107 ผลงาน “The Birth of Venus” ของ Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay

¹³⁹ **Dante and Virgil**, accessed June 13, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Dante_and_Virgil

¹⁴⁰ **William-Adolphe Bouguereau**, accessed June 13, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/William-Adolphe_Bouguereau

ภาพที่ 108 ผลงาน“Dante and Virgil”ของ Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay

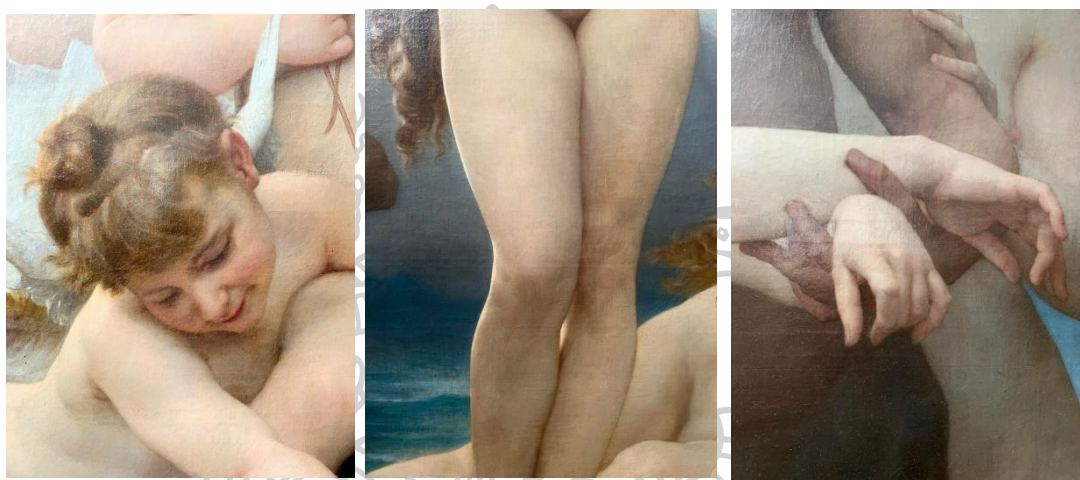

ภาพที่ 109 ผลงาน“Equality Before Death”ของ Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay

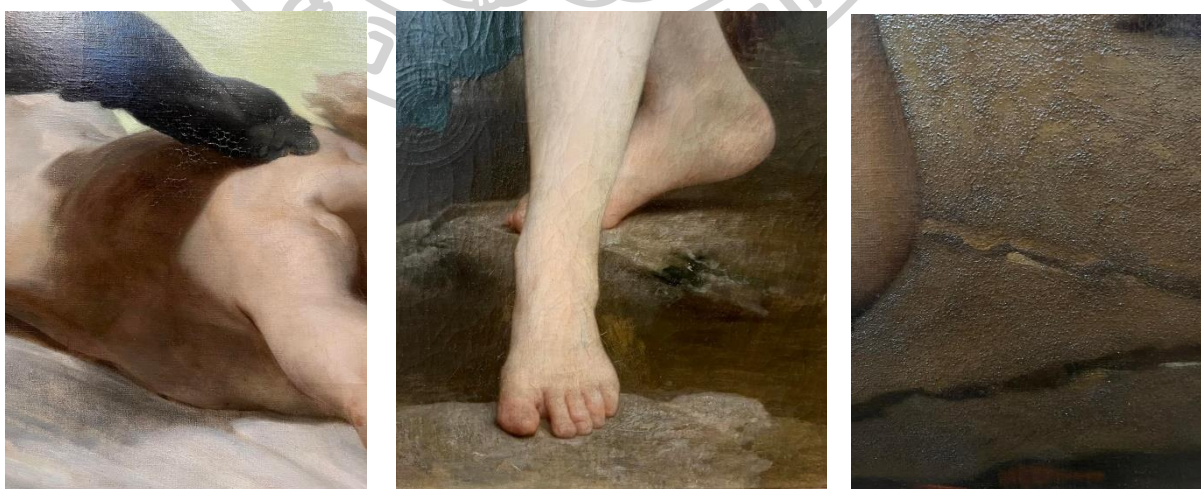

ภาพที่ 110 ผลงาน“Youth and Love”ของ Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay

ในด้านของเทคนิค ผลงานของ Bouguereau มีความโดดเด่นในเรื่องของการใช้สีที่บางและผิวหน้างานที่เรียกว่าศิลปินอคาเดมิกคนอื่นในช่วงเวลาเดียวกันซึ่งเห็นได้ชัดในผลงาน “The Birth of Venus” และ “Equality Before Death” ที่เผยให้เห็นสีในชั้น Underpainting ของภาพหลงเหลืออยู่โดยเฉพาะในส่วนของเขาซึ่งมีปริมาณเนื้อสีที่น้อยกว่าส่วนแสง ในด้านของการลงสีจะเห็นได้ชัดเจนว่า Bouguereau ใช้การซ้อนสีกึ่งทึบกึ่งโปร่ง ทับลงไปหลายชั้นโดยเฉพาะในส่วนที่โดนแสง ผ่านการวางสีจากพู่กันขนาดกลางและขนาดเล็กซึ่งถูกผสมไล่น้ำหนักในกลุ่มเทาโดยสลับอุณหภูมิร้อนและเย็น โดยการใช้การเกลี่ยค่อนข้างน้อย

ภาพที่ 111 รายละเอียดผลงาน “The Birth of Venus” ของ Bouguereau
ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay

ภาพที่ 112 รายละเอียดผลงานอื่นๆของ Bouguereau ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay

นอกจากนี้วิธีการถ่ายทอดลักษณะพื้นผิวในส่วนต่างๆของผลงาน ยังใช้วิธีการในการเขียนที่แตกต่างกัน เช่น ในส่วนของผิวหนังของมนุษย์จะมีความเรียบ ในส่วนของพื้นดินจะมีความหยาบที่เกิดจากการใช้เกรียงซึ่งเห็นได้ในผลงาน “Youth and Love” และการใช้เม็ดทรายผสมเข้าไปในสี ซึ่งเห็นได้ในผลงาน “Dante and Virgil” และบริเวณเส้นรอบนอก (Outline) ของตัวฟีกเกอร์คนในภาพยังเผยให้เห็นถึงกระบวนการกราฟด้วยสีน้ำมันจาก Cartone ที่ Bouguereau ใช้แทนการร่างสกลงไปบนผืนผ้าใบโดยตรง

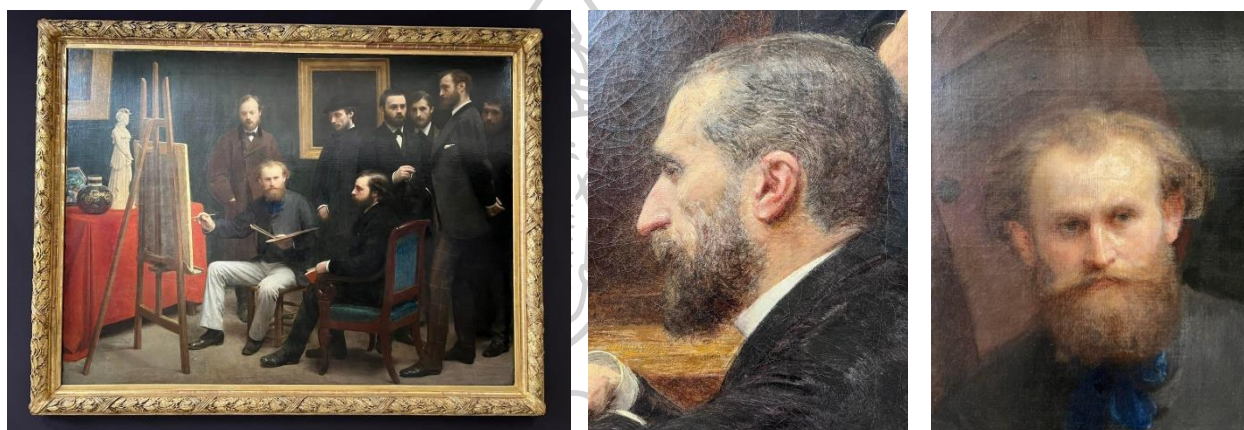
ภาพที่ 113 ผลงาน “The Birth of Venus” ของ Alexandre Cabanel
ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay และรายละเอียดของผลงาน

นอกเหนือจากนี้ในห้องเดียวกันยังมีผลงานของจิตรกรร่วมยุคสมัยเดียวกันกับ Bouguereau อีก เป็นจำนวนมากยกตัวอย่างเช่น ผลงานที่ชื่อ “The Birth of Venus” ของ Alexandre Cabanel จิตรกรคาโตลิกชาวฝรั่งเศสผู้มีชื่อเสียง ซึ่งเมื่อมองในเชิงเทคนิคแล้วจะเห็นถึงความหนาของเนื้อสีและการเขียนแบบเกลี่ยเนียนอย่างตั้งใจในส่วนของผิวมนุษย์ ซึ่งต่างจากวิธีการในผลงานของ Bouguereau ผลงานที่ชื่อ “The Cock Fight” ของ Jean-Léon Gérôme ที่ถูกเขียนด้วยรูปแบบนีโอคลาสสิก และเคยได้รางวัลที่ 3 จาก Salon เมื่อตอนที่ Gérôme อายุได้ 23 ปี¹⁴¹ รวมทั้งผลงานของ Jules Joseph Lefebvre และผลงานของ Dominique Ingres เป็นต้น

¹⁴¹ The Cock Fight by Jean-Léon Gérôme, accessed June 14, 2022, Available from <https://joyofmuseums.com/museums/europe/france-museums/paris-museums/musee-dorsay/the-cock-fight-by-jean-leon-gerome/>

ภาพที่ 114 ผลงาน“The Cock Fight” ของ Jean-Léon Gérôme
ที่พิพิธภัณฑน์ Musée d'Orsay และรายละเอียดของผลงาน

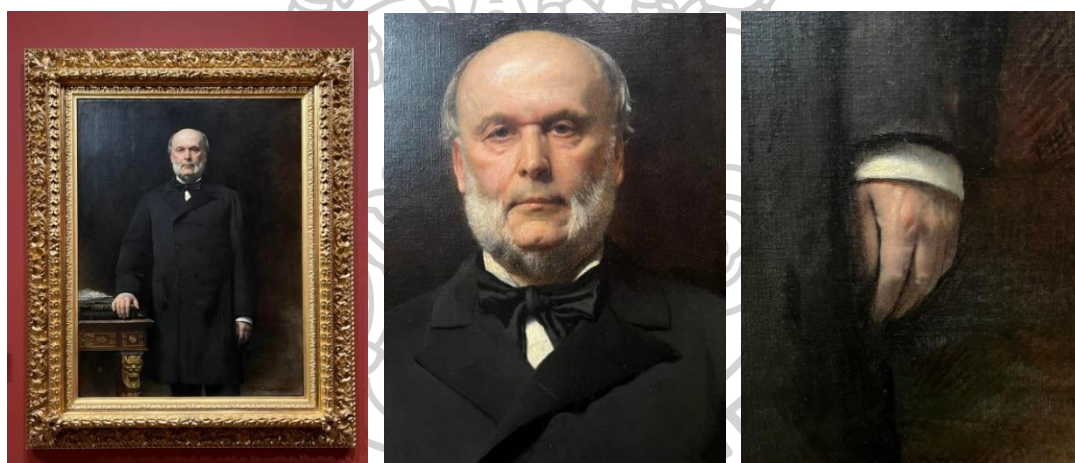

ภาพที่ 115 ผลงานของ Henri Fantin-Latour ที่พิพิธภัณฑน์ Musée d'Orsay
และรายละเอียดของผลงาน

ในห้องนิทรรศการอื่นๆรวมถึงตามทางเดินโดยเฉพาะชั้น 1 และชั้น 2 ของพิพิธภัณฑน์ ยังมีผลงานของศิลปินอคาเดมิคอีกเป็นจำนวนมากที่ข้าพเจ้าประทับใจ ทั้งผลงานของ Henri Fantin-Latour จิตรกรฝรั่งเศส ผู้ซึ่งใช้เทคนิคการเขียนอันเป็นเอกลักษณ์ผ่านการเขียนแสงด้วยเนื้อสีที่หนา นูนที่ทิ้งให้เห็นร่องรอยของกระบวนการ Glazing อย่างชัดเจน และการทิ้งส่วนของเงาให้มีความโปร่ง สดจนสามารถเห็นถึงชั้นล่างสุดของผ้าใบ ผลงานภาพเหมือนของ John Singer Sargent ซึ่งมีความโดดเด่นทั้งในแง่ของสีสันทึกลงตัว และเทคนิคการเขียนที่เด็ดขาดผ่านการใช้ฝีแปรง ผลงานภาพเหมือนของ Leon Bonnat ซึ่งสามารถถ่ายทอดความเป็นมวลของภาพ ได้อย่างน่าสนใจผ่านการใช้ความทึบตันของเนื้อสีในส่วนของแสงและทิ้งความบางในส่วนของเงาจากการปล่อยให้เห็น Underpainting บางส่วน

ภาพที่ 116 ผลงานภาพเหมือนของ John Singer Sargent ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay
และรายละเอียดของผลงาน

ภาพที่ 117 ผลงานภาพเหมือนของ Leon Bonnat ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay
และรายละเอียดของผลงาน

อีกทั้งยังได้เจอผลงานที่ชื่อ “The Lady in Gloves” ของ Carolus-Duran ซึ่งเป็นภาพที่ Duran เขียนบรรยายของเขาเอง และผลงานที่ชื่อ “The Romans Of The Decadence” ของ Thomas Couture ซึ่งเทคนิคของเขาได้แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญไปที่การวาดเส้นเป็นหลัก มากกว่าเรื่องของสี อีกทั้งยังมีผลงานที่ชื่อ “The Painter's Studio” ของ Gustave Courbet ศิลปินในลัทธิเรียลลิสม์ (Realism) ซึ่งส่งอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าทางด้านรูปแบบ

ภาพที่ 118 ผลงาน “The Romans Of The Decadence” ของ Thomas Couture
ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay

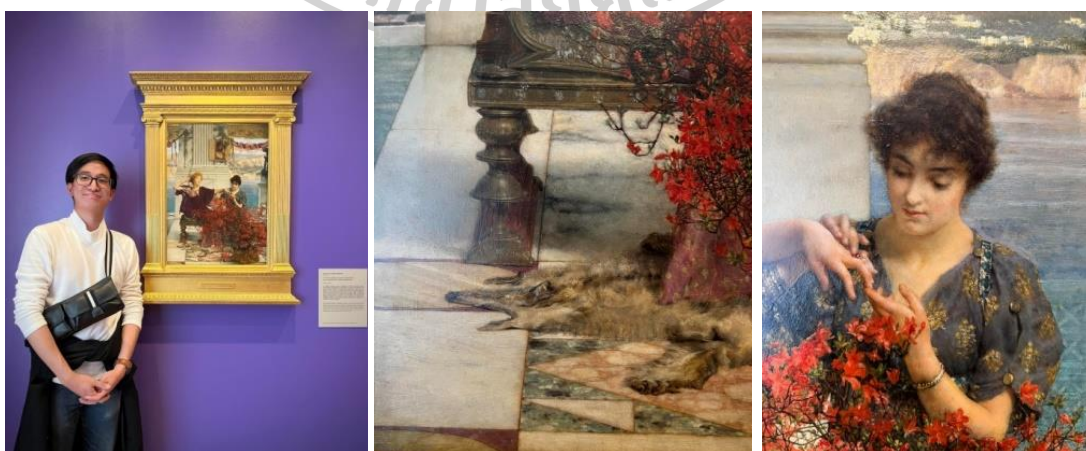
ภาพที่ 119 ผลงานประติมากรรมของ Jean-Baptiste Carpeaux ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay

นอกเหนือจากนี้ยังมีผลงานจิตรกรรมของศิลปินอคาเดมิกคนอื่นๆ Gustave Dore, James Tissot, Gustave Moreau และ Camille Corot เป็นต้น ผลงานประติมากรรมหลายชิ้นของ Jean-Baptiste Carpeaux ผู้เป็นอาจารย์ของ Aimé-Jules Dalou และผลงานประติมากรรมหินอ่อนลงสีหลายชิ้นโดย Jean-Léon Gérôme ซึ่งเป็นการรับอิทธิพลเชิงเทคนิคมาจากการประติมากรรมหินอ่อนในสมัยกรีก รวมถึงผลงานประติมากรรมอีกเป็นจำนวนมากซึ่งถ่ายทอดความมีชีวิตและความเคลื่อนไหวของฟิกเกอร์ ด้วยสีหน้าและท่าทางผ่านเทคนิคที่ประณีต และผลงานศิลปกรรมของศิลปินอคาเดมิกคนอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยได้ยินชื่อหรือเคยพบเห็นผลงานที่ไหนมาก่อน

ภาพที่ 120 ผลงานประติมากรรมหินอ่อนลงสีของ Jean-Léon Gérôme
ที่พิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay

ถัดจากพิพิธภัณฑ์ Musée d'Orsay หมุดหมายต่อไปในการเดินทางของข้าพเจ้า คือ พิพิธภัณฑ์ Petit Palais อีกสถานที่หนึ่งซึ่งรวบรวมผลงานของศิลปินอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ไว้จำนวนหนึ่ง โดยเป้าหมายแรกซึ่งข้าพเจ้ามีความสนใจ คือ ผลงานที่ชื่อ “Love's jewelled fetter” โดย Sir Lawrence Alma-Tadema ซึ่งถูกเขียนด้วยเทคนิคสีน้ำมันบนแผ่นไม้ โดยมีขนาดเพียง 63.5 x 44.7 ซม. แม้ว่าผลงานชิ้นดังกล่าวจะมีขนาดเล็ก แต่กลับเป็นชิ้นที่สามารถดึงดูดผู้ชมให้ใช้เวลาในการจับจ้องผลงานได้มากที่สุดชิ้นหนึ่งเลยก็ว่าได้ โดยใช้ความมีชีวิตชีวาของผลงาน ด้วยความถูกต้องทางอคาเดมิกของโครงสร้างและแสงเงา ผ่านการเก็บรายละเอียดด้วยเทคนิคและวิธีการเขียนรูปแบบต่างๆทั้งเรียบและหนา ทั้งบางและทึบ โดยใช้วิธีการเขียนแบบ Direct process ที่สามารถถ่ายทอดความเป็นวัตถุความเป็นผิวของส่วนต่างๆได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็น ผิวหนังของมนุษย์ พื้นและเสาหินอ่อน ดอกไม้ ผ้า โลหะ และไม้ เป็นต้น รวมถึงวิธีการคลุมบรรยากาศโดยรวมของผลงาน โดยใช้แสงและอากาศผ่านฝีแปรงที่แห้ง

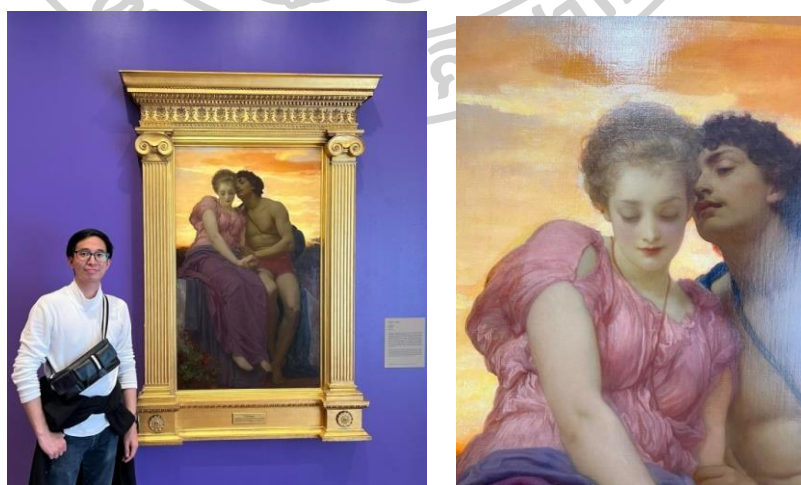

ภาพที่ 121 ผลงาน “Love's jewelled fetter” ของ Sir Lawrence Alma-Tadema
ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน

ภาพที่ 122 ผลงาน “The Rescue” ของ John William Waterhouse
ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน

นอกจากนี้ด้านข้างผลงานของ Tadema ยังมีผลงานของ John William Waterhouse ศิลปินในกลุ่ม Pre-Raphaelite ที่ชื่อ “The Rescue” ซึ่งถูกเขียนด้วยเนื้อสีที่หนาด้วยวิธีการเขียนแบบ Direct process แบบสีชนสี อีกทั้งในฝั่งตรงข้ามผลงานชิ้นดังกล่าวยังมีผลงานของ Lord Frederic Leighton ศิลปินอคาเดมิกที่มีชื่อเสียงที่สุดในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ของอังกฤษ ที่ชื่อ “Whispers” โดยตัวผลงานในภาพรวมมีผิวหน้าที่เรียบและบาง โดยเฉพาะในส่วนผิวหน้าของฟีกเกอร์คนในภาพ และมีเนื้อสีที่หนาขึ้นในส่วนของผ้า และหนาขึ้นอีกในส่วนของแสงในพื้นที่หลัง ซึ่งช่วยขับเน้นตัวฟีกเกอร์ในภาพที่ถูกเขียนด้วยพื้นผิวที่บางกว่า

ภาพที่ 123 ผลงาน “Whispers” ของ Lord Frederic Leighton
ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน

ภาพที่ 124 ผลงาน “The Virgin With Angels” ของ William-Adolphe Bouguereau
ที่พิพิธภัณฑน์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน

อีกทั้งที่นี่ยังมีผลงานชิ้นใหญ่ของ William-Adolphe Bouguereau ที่ชื่อ “The Virgin With Angels” ซึ่งถูกใส่กรอบหนาสีทองไว้อย่างอลังการบนแท่นสูง ซึ่งส่งผลให้มองเห็นแค่ช่วงล่างของผลงานเท่านั้น ในด้านของเทคนิคผลงานชิ้นนี้ยังคงใช้เทคนิคและวิธีการเดิมในการเขียนดังที่เคยกล่าวไว้ข้างต้น โดยจะต่างแค่เพียงความสดของสีที่มีมากขึ้นและมีความหนาในส่วนของแสงมากกว่า ผลงานที่ชื่อ “The Birth of Venus” ใน Musée d'Orsay นอกจากนี้ยังมีผลงานภาพเหมือน Madame Edgar Stern ที่เขียนโดย Carolus-Duran ซึ่งผลงานชิ้นนี้ได้ทำให้ข้าพเจ้านึกเชื่อมโยงไปถึงผลงานของ John Singer Sargent ผู้เป็นลูกศิษย์ของ Duran อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ด้วยรูปแบบวิธีเขียน การวางองค์ประกอบ และเทคนิควิธีการต่างๆ ในผลงานชิ้นดังกล่าวนี้

ภาพที่ 125 ผลงานภาพเหมือน Madame Edgar Stern ของ Carolus-Duran
ที่พิพิธภัณฑน์ Petit Palais

ภาพที่ 126 ผลงานของ Fernand Pelez ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน

นอกเหนือจากนี้ ที่นี่ยังมีผลงานจิตรกรรมของศิลปินอคาเดมิกคนอื่น ๆ อีกมากมาย ทั้งที่เคยรู้จักชื่อและไม่เคยรู้จัก เช่น James Tissot, Jan van Beers, Joseph-Marius Auy, Leon Bonnat และ Fernand Pelez เป็นต้น รวมถึงงานประติมากรรมหินอ่อนของ Aimé-Jules Dalou ที่ชื่อ “Eve” และงานประติมากรรมชิ้นต่าง ๆ อีกมากมายของประติมากรมากฝีมือคนอื่น ๆ

ภาพที่ 127 ผลงาน “Eve” ของ Aimé-Jules Dalou ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais

โดยผลงานทั้งหมดที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นส่วนของนิทรรศการถาวรที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais เท่านั้น ซึ่งยังมีในส่วนของนิทรรศการหมุนเวียนอีก 2 นิทรรศการ ซึ่งเป็นส่วนที่ข้าพเจ้ามีความประทับใจมากๆเช่นเดียวกัน โดยนิทรรศการแรกเป็นนิทรรศการเดี่ยวซึ่งรวบรวมผลงานของ Giovanni Boldini หนึ่งในจิตรกรอคาเดมิคชาวอิตาลีที่มีชื่อเสียงในปารีสจากการเขียนภาพคน ด้วยวิธีการเขียนที่ค่อนข้างลื่นไหลและเป็นอิสระทำให้เขาถูกเรียกว่าเป็น "Master of Swish" จากนิตยสาร Time ในปีค.ศ.1933¹⁴² โดยในนิทรรศการดังกล่าวได้รวบรวมผลงานชิ้นสำคัญของ Boldini ไว้มากมายหลากหลายขนาด โดยเฉพาะผลงานชิ้นเล็กของ Boldini ซึ่งมีความละเอียดและประณีตกว่าที่ข้าพเจ้าคิดไว้ ด้วยความแม่นยำในเชิงอคาเดมิคที่ถูกถ่ายทอดออกมาผ่านฝีแปรง การวางสีแบบสีชนสีที่แม่นยำและเด็ดขาด การปล่อยหลายๆส่วนของภาพที่ยังสามารถรักษาความลงตัวของผลงานได้ ด้วยสเกลงานที่เล็กระดับนี้จึงไม่ใช่เรื่องง่ายนักที่จะทำได้

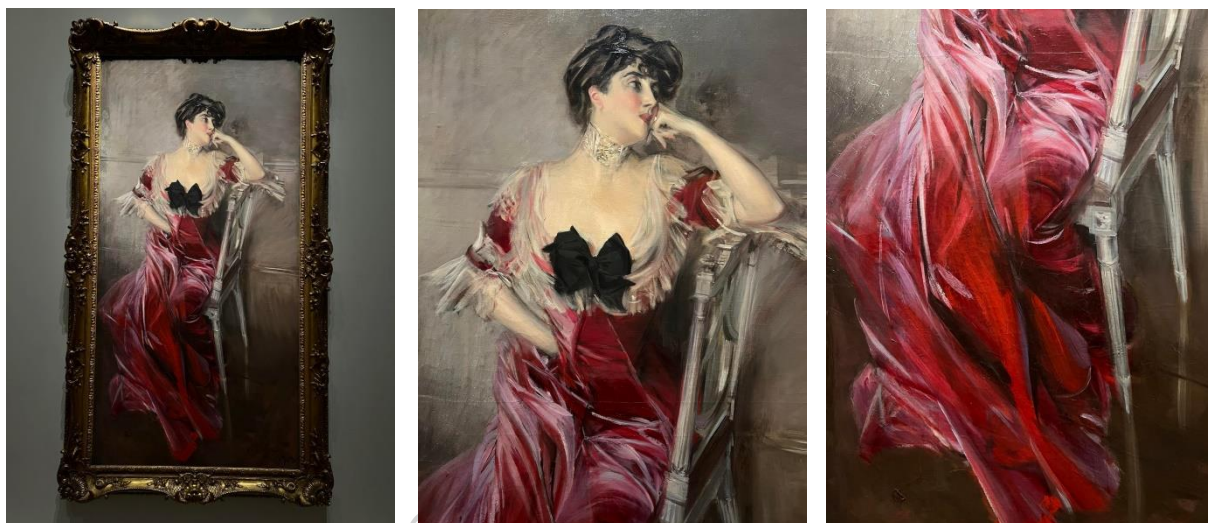

ภาพที่ 128 ผลงานชิ้นเล็กของ Giovanni Boldini ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 129 ผลงานชิ้นเล็กของ Giovanni Boldini ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงานชิ้นที่ 2

¹⁴² Giovanni Boldini, accessed June 15, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Giovanni_Boldini

ภาพที่ 130 ผลงานชิ้นใหญ่ของ Giovanni Boldini ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais
และรายละเอียดของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 131 ผลงานชิ้นใหญ่ของ Giovanni Boldini ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais
และรายละเอียดของผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นใหญ่ของ Boldini มีความแตกต่างโดยสิ้นเชิงจากผลงานชิ้นเล็กที่เห็นถึงความละเอียดอ่อนในการเก็บรายละเอียดส่วนต่างๆ โดยในผลงานชิ้นใหญ่จะมีความอิสระ ความแม่นยำ ความเด็ดขาด ความรุนแรงและความรวดเร็วของฝีแปรงมากกว่ามาก โดยการใช้การเขียนเพียงไม่กี่ครั้ง เพื่อถ่ายทอดสิ่งที่เขียนในรูปแบบการเขียนแบบ *Alla prima* โดยมีการปล่อย ที่ให้อารมณ์จนเกือบจะกลายเป็นผลงานแนวนามธรรม รวมถึงการทิ้งพื้นที่บางส่วนบนภาพซึ่งเผยให้เห็นชั้นล่างสุดของผืนผ้าใบ และถึงแม้ภาพรวมของผลงานจะละทิ้งความเป็นอคาเดมิกไปบ้างบางส่วน แต่ตัวผลงานกลับยัง

สามารถถ่ายทอดภาพของบุคคลผู้ที่เป็นแบบราวกับว่ามีชีวิตชีวาและเคลื่อนไหวอยู่ภายในกรอบของผ้าใบ

นอกจากนี้ยังมีนิทรรศการหมุนเวียนที่ชื่อ “Albert Edelfelt Lights of Finland” ซึ่งเป็นนิทรรศการที่รวบรวมผลงานของ Albert Edelfelt และศิลปินอคาเดมิกคนอื่น ๆ ที่ร่วมยุคเดียวกัน โดยเป็นผลงานแนว Figurative และภาพ Portraits เป็นหลัก ในเชิงเทคนิคผลงานของ Albert Edelfelt ไม่ได้มีความซับซ้อนมากนักแต่มีความโดดเด่นในเรื่องของความถูกต้องเชิงอคาเดมิกซึ่งถ่ายทอดผ่านการวางระนาบสีที่แม่นยำแบบสีชนสี ด้วยการเขียนแบบ Direct process ตามเอกลักษณ์วิธีเขียนของศิลปินอคาเดมิกในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 นอกจากนี้ยังผลงานของจิตรกรคนอื่น ๆ เช่น ผลงานของ Jules Bastien-Lepage ซึ่งมีความโดดเด่นในเรื่องของการเขียนสีชนสีด้วยกลุ่มน้ำหนักในโทนเทา ผลงานของ Francois Lafon และผลงาน Leon Bonnat เป็นต้น

ภาพที่ 132 ผลงานของ Albert Edelfelt ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน

ภาพที่ 133 ผลงานของ Jules Bastien-Lepage ที่พิพิธภัณฑ์ Petit Palais และรายละเอียดของผลงาน

ในวันถัดไปข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ของ Gustave Moreau ที่ซึ่งเคยเป็นบ้านและสตูดิโอของ Moreau ศิลปินฝรั่งเศสคนสำคัญในลัทธิ Symbolist ซึ่งภายในเต็มไปด้วยผลงานจำนวนมากมายที่ถูกติดในทุกพื้นที่ว่างของผนัง โดยมีทั้งผลงานที่เขียนเสร็จและผลงานที่เขียนไม่เสร็จ ภาพสเก็ตซ์สีและภาพสเก็ตซ์วาดเส้นอีกเป็นจำนวนมาก

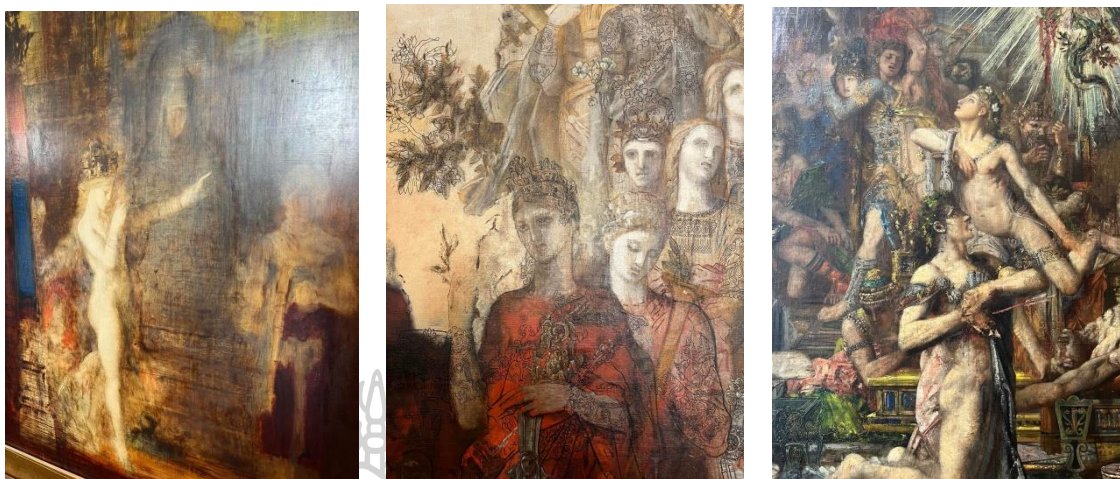

ภาพที่ 134 พิพิธภัณฑ์ของ Gustave Moreau

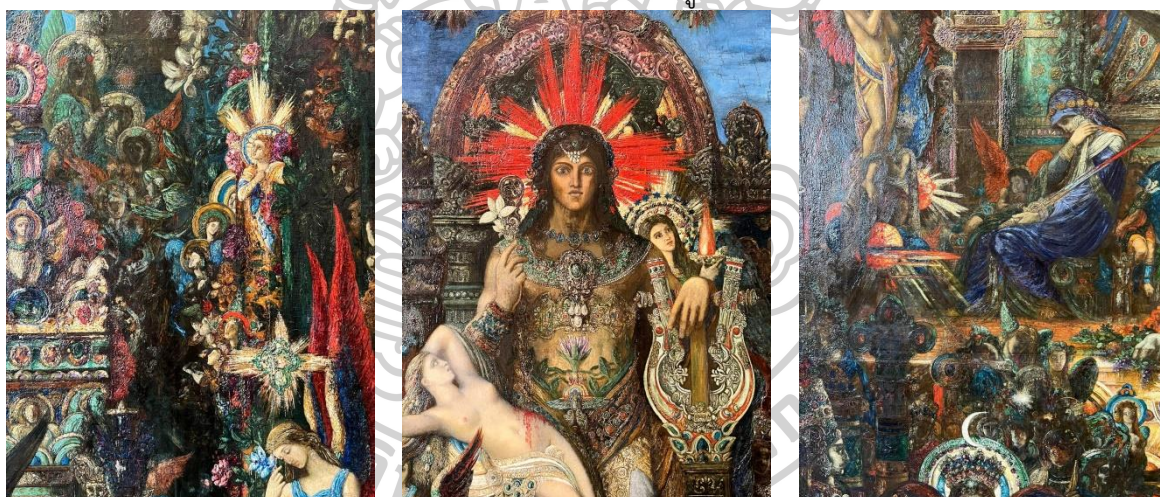
ในผลงานที่เขียนไม่เสร็จของ Moreau ได้เผยให้เห็นตั้งแต่กระบวนการสร้างสรรค์ที่ Moreau ใช้ โดยเริ่มต้นจากการสเก็ตซ์วาดเส้นจำนวนมาก ซึ่งให้ความสำคัญไปที่เส้นรอบนอกของรูปทรง จากนั้นจึงทำการสเก็ตซ์สี เพื่อหาความลงตัวขององค์ประกอบโดยรวม ถัดจากนั้นจึงเริ่มการสร้างสรรค์ผลงานจริง ซึ่ง Moreau มักขึ้นรูปด้วยพื้นหลังสีขาว โดยใช้การตราฟสีน้ำมันจากสเก็ตซ์ในขนาดเท่าผลงานจริงแทนการร่างสดลงไปโดยตรง แล้วจึงใช้สีโปรงลงในส่วนของเขาโดยรอบของผลงาน และเว้นในส่วนแสงไว้ จากนั้นจึงค่อยๆเพิ่มเนื้อสีลงไปทั้งในส่วนที่เป็นแสงและส่วนที่เป็นเงา โดยทิ้งให้เห็นสีโปรงซึ่งลงไปชั้นแรกไว้บางส่วน ในส่วนการเขียนผิวของฟิกเกอร์ในภาพ Moreau ใช้กระบวนการคล้ายคลึงกับการทำ Deadlayer โดยใช้เนื้อสีสีขาวในสร้างแสงลงบนผิวของฟิกเกอร์โดยค่อยๆไล่ให้มีเนื้อสีที่บางลงในลักษณะของการ Scumbling ในส่วนของเขา ซึ่งให้ค่าน้ำหนักเทาที่เกิดจากผลลัพธ์แบบ Optical Grey¹⁴³ จากนั้นจึงใช้การ Glazing ในส่วนที่เป็นสีผิว นอกจากนี้ในบาง

¹⁴³ Optical Grey คือ สีเทาโทนเย็นที่เกิดจากการเขียนสีขาวทับลงไปบนพื้นสีเข้ม, สัมภาษณ์ พัทธ์ ยิ่งเจริญ, ศิลปิน, 7 พฤษภาคม 2565.

ชิ้นงาน Moreau ที่ฟักเกอร์สวมเครื่องประดับจำนวนมากอาจมีการทราฟสีน้ำมันเพิ่มเติมจากรอบแรก
 ในส่วนของเครื่องประดับแล้วจึงเพิ่มเนื้อสีในขั้นตอนถัดไป

ภาพที่ 135 รายละเอียดผลงานที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ของ Gustave Moreau

ภาพที่ 136 รายละเอียดผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ของ Gustave Moreau

นอกจากนี้ ข้าพเจ้ายังได้มีโอกาสไปที่พิพิธภัณฑสถาน Louvre ที่ซึ่งรวบรวมผลงานศิลปกรรมไว้อย่างมากมายมหาศาลหลายยุคหลายสมัยหลายอารยธรรมตามเส้นเวลาของประวัติศาสตร์ศิลป์ (Art Periods Timeline) ตั้งแต่ช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 ลงมา ซึ่งที่นี่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้เดินชมผลงานมากมายทั้งผลงานชิ้นสำคัญของศิลปินกระแสหลักในระดับแนวหน้าที่ต้องมีชื่อปรากฏอยู่ในหนังสือแบบเรียนประวัติศาสตร์ศิลป์ทุกเล่ม ไปจนถึงศิลปินมากด้วยฝีมือจำนวนมากที่ทำงานด้วยความประณีตวิจิตรและสร้างสรรค์ผลงานที่มีความยิ่งใหญ่ไม่แพ้ศิลปินกระแสหลักที่ได้รับการยกย่องจากนักประวัติศาสตร์ศิลป์และนักทฤษฎีศิลป์ แต่ทว่ากลับไม่เป็นที่รู้จักหรือเคยถูกกล่าวถึง อีกเป็น

จำนวนมาก โดยผลงานที่ของศิลปินกระแสหลักที่ทำให้รู้สึกประทับใจที่สุด คือ ผลงานของ Peter Paul Rubens จิตรกรในสกุลช่างเฟลมิช(Flemish) ซึ่งผลงานที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปเห็นคือชุดผลงานขนาดใหญ่ที่ Rubens ได้รับการว่าจ้างให้เขียนภาพพรรณนาเกี่ยวกับชีวิตของ Marie de' Medici¹⁴⁴ โดยนอกจากสเกลงานที่มีความอลังการ องค์ประกอบและรูปทรงที่ดูเคลื่อนไหวอย่างลงตัว ของผลงานที่สร้างความตราตรึงใจแก่ข้าพเจ้าแล้ว ในเชิงเทคนิคก็ไม่ต่างกันทั้งในด้านของการใช้ฝีแปรง เนื้อสี การGlazing และ Scumbling จังหวะการทิ้งการปล่อยในผลงานที่ดูลงตัวไปเสียทุกอย่าง ยังเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจของข้าพเจ้า นอกจากนี้ยังมีผลงานของ Balthazar Denner จิตรกรภาพเหมือนชาวเยอรมันผู้ได้รับการยกย่องอย่างสูง ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความสมจริงของพื้นผิวบนใบหน้าของมนุษย์ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจถึงความสามารถในการถ่ายทอดความสมจริงที่ก้าวล้ำกว่าศิลปินร่วมยุคเดียวกันหลายคนในสมัยนั้น โดย Denner เป็นหนึ่งในจิตรกรอีกมากมายที่ข้าพเจ้าเพิ่มมีโอกาสได้รู้จักชื่อและผลงานจากการได้มาเยี่ยมชมในพิพิธภัณฑ์ Louvre ในครั้งนี้

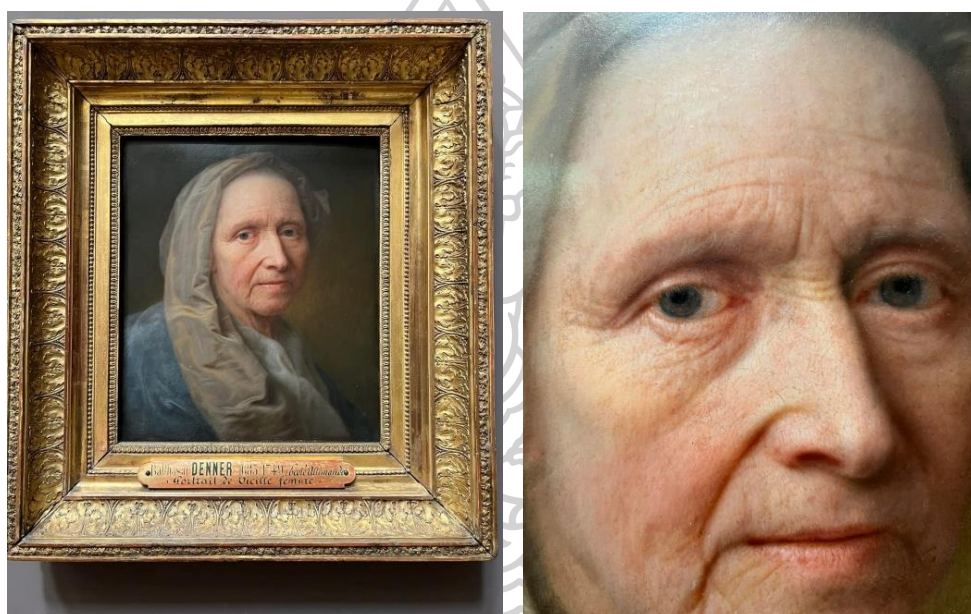

ภาพที่ 137 ผลงานของ Peter Paul Rubens ที่พิพิธภัณฑ์ Louvre

¹⁴⁴ To the glory of a queen of France, accessed June 15, 2022, Available from <https://www.louvre.fr/en/explore/the-palace/to-the-glory-of-a-queen-of-france>

ภาพที่ 138 รายละเอียดผลงานของ Peter Paul Rubens ที่พิพิธภัณฑน์ Louvre

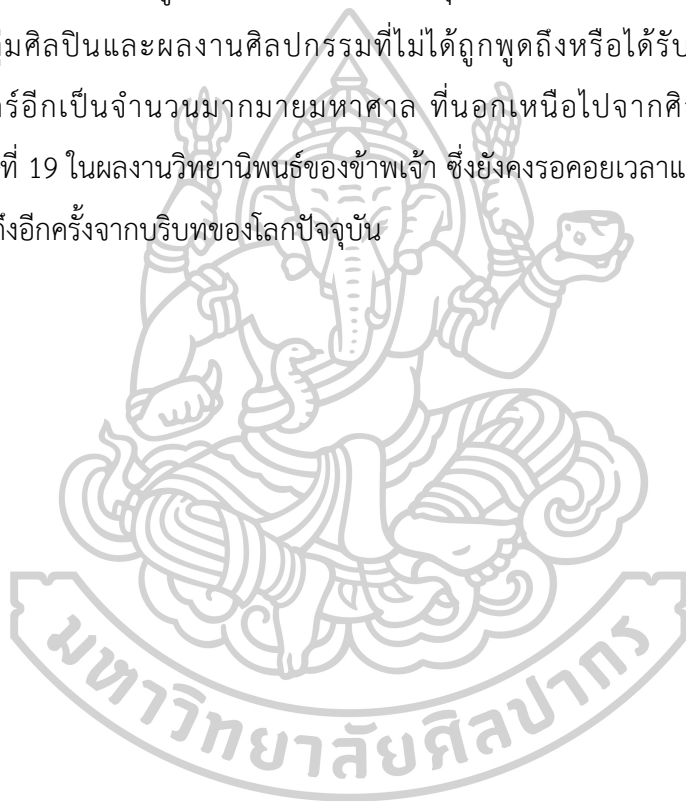

ภาพที่ 139 ผลงานของ Balthazar Denner ที่พิพิธภัณฑน์ Louvre และรายละเอียดของผลงาน

ในการเดินทางครั้งนี้ นอกเหนือจากการได้เดินทางไปชมพิพิธภัณฑน์ที่กล่าวถึงในข้างต้นแล้ว ยังมีพิพิธภัณฑน์อื่นๆอีก ทั้งพิพิธภัณฑน์ของRodin ที่ซึ่งเก็บรวบรวมผลงานของAuguste Rodin ประติมากรผู้มีชื่อเสียงไว้มากมาย พิพิธภัณฑน์Musée de l'Orangerie ที่ซึ่งมีผลงานบึงบัวขนาดใหญ่ของ Claude Monet ที่ถูกจัดวางแบบพาโนรามา พิพิธภัณฑน์ Pompidou ที่ซึ่งเก็บรวบรวมผลงานของศิลปินแนว Modern และ Contemporary art และพิพิธภัณฑน์ของ Pablo Picasso นอกจากนี้ ยังมีโอกาสได้ชมงานสถาปัตยกรรมอีกมากมาย ที่มาในรูปแบบของโบสถ์และวิหาร ซึ่งข้าพเจ้ามีความประทับใจไม่ต่างจากผลงานศิลปกรรมในพิพิธภัณฑน์ที่ข้าพเจ้าได้ไปดูมา อีกทั้งในสวนสาธารณะ

Luxembourg ข้าพเจ้ายังมีโอกาสได้เห็นผลงานอนุสาวรีย์ของ Delacroix ซึ่งเป็นหนึ่งในผลงานที่มีชื่อเสียงของ Aimé-Jules Dalou หนึ่งในศิลปินที่ข้าพเจ้าใช้เป็นแบบในการสร้างสรรค์

จากการเดินทางไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศในครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเห็นผลงานชิ้นจริงของศิลปินเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้สามารถเข้าใจในเทคนิคและกระบวนการที่ศิลปินในสมัยนั้นใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งมีรูปแบบวิธีการที่แตกต่างไปตามสกุลช่าง ผ่านการส่งอิทธิพลซึ่งกันและกันอย่างหลากหลายและแปรเปลี่ยนไปตามยุคสมัยต่างๆในแต่ละช่วงเวลา โดยมีทั้งศิลปินกระแสหลักซึ่งมีผลงานศิลปกรรมที่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในปัจจุบันทั้งในแวดวงวิชาการหรือในประวัติศาสตร์ศิลป์ และกลุ่มศิลปินและผลงานศิลปกรรมที่ไม่ได้ถูกพูดถึงหรือได้รับความสำคัญจากหน้าประวัติศาสตร์อีกเป็นจำนวนมากมายมหาศาล ที่นอกเหนือไปจากศิลปินอานาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า ซึ่งยังคงรอคอยเวลาและโอกาสให้กลับมาเป็นที่รู้จักและพูดถึงอีกครั้งจากบริบทของโลกปัจจุบัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การศึกษาค้นคว้าข้อมูล

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ มีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มศิลปินอคาเดมิคในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็นกลุ่มศิลปินที่ไม่ได้อยู่บนเส้นเวลาของประวัติศาสตร์ศิลป์ หรืออาจกล่าวได้ว่าไม่ได้เป็นศิลปินกระแสหลัก ซึ่งส่งผลให้ข้อมูลที่หาได้ ไม่ได้มีความสมบูรณ์เฉกเช่นข้อมูลของศิลปินกระแสหลักบนหน้าประวัติศาสตร์คนอื่นๆ จึงต้องใช้การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อประกอบสร้างให้เป็นชุดข้อมูลที่สมบูรณ์เพียงพอต่อการใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยสามารถแบ่งรูปแบบการศึกษาข้อมูลออกได้เป็น 2 แบบ ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลลายลักษณ์อักษรที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและผลงานของศิลปิน คือ การศึกษาชีวประวัติที่บ่งบอกถึงสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ สถานภาพ ความสำเร็จ รางวัล และเกียรติยศของศิลปินที่ต้องการนำเสนอ และศึกษาที่มาแรงบันดาลใจ รูปแบบ เทคนิควิธีการ และความสำคัญของผลงานศิลปกรรมที่ศิลปินสร้างสรรค์ทั้งผลงานที่เป็นผลงานชิ้นเอก(masterpiece) ผลงานที่เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในชีวิต ผลงานที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นที่ยึดจำ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน ทั้งในสตูดิโอและนอกสตูดิโอ โดยข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้มีที่มาจาก การค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ทั้งจากหนังสือ อินเทอร์เน็ต และผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น

2. การศึกษาข้อมูลรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและผลงานของศิลปิน คือ การศึกษากายภาพภายนอกของศิลปิน ทั้งรูปร่างหน้าตา รสนิยม การแต่งกาย บุคลิกภาพ เป็นต้น รวมถึงศึกษากายภาพภายนอกของผลงานศิลปกรรมที่ศิลปินสร้างสรรค์ที่มีความเชื่อมโยงกับข้อมูลลายลักษณ์อักษร และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ รูปร่างลักษณะสถานที่สร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน ทั้งในสตูดิโอและนอกสตูดิโอ ซึ่งสะท้อนถึงสภาพสังคม สภาพแวดล้อม รสนิยม สถานภาพ และวัฒนธรรมของศิลปินแต่ละคน โดยข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้มีที่มาจากข้อมูลรูปถ่าย และข้อมูลจากผลงานศิลปกรรมทั้งของตัวศิลปินเองและศิลปินคนอื่นที่อยู่ร่วมยุคสมัยเดียวกัน ที่ได้บันทึกช่วงเวลาและเหตุการณ์ในขณะที่ศิลปินยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งสามารถสืบค้นได้จากหนังสือ อินเทอร์เน็ต และหอศิลป์และพิพิธภัณฑ์ทั้งในและต่างประเทศ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างภาพร่างผลงาน (Sketch)

จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้กล่าวเอาไว้ข้างต้น นำไปสู่การประมวลผลข้อมูลเพื่อจัดทำภาพร่างต้นแบบเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจริง โดยการใช้การประกอบสร้างและปะติดปะต่อเศษเสี้ยวของข้อมูลดังกล่าวให้ออกมาเป็นภาพผลงานที่มีความสมบูรณ์ เพื่อถ่ายทอดลักษณะความเป็นปัจเจกบุคคลของศิลปินแต่ละคนผ่านมุมมองและทัศนคติส่วนตัวในฐานะศิลปินร่วมสมัยที่มีต่อศิลปินอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในเชิงประจักษ์ถึงชีวิตอันมีเกียรติและยิ่งใหญ่ รวมถึงคุณค่าของผลงานศิลปกรรมที่ศิลปินได้สร้างสรรค์ไว้เมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งภาพร่างดังกล่าวนั้น ถูกสร้างขึ้นจากข้อมูลรูปภาพและข้อมูลจากผลงานศิลปกรรมทั้งของตัวศิลปินเอง และศิลปินคนอื่นที่อยู่ร่วมยุคสมัยเดียวกัน ที่ได้บันทึกช่วงเวลาและเหตุการณ์ในขณะที่ศิลปินยังมีชีวิตอยู่ ผ่านการแต่งเติมด้วยการร่างภาพด้วยดินสอดำและสีชิว รวมถึงการสร้างภาพขึ้นในความคิด เพื่อจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ มุมมองที่ใช้ ลักษณะการจัดแสง โทนสีที่ใช้ ลักษณะท่าทางของศิลปินผู้ที่เป็นแบบ สถานที่ทำงานของศิลปิน และผลงานศิลปกรรมของศิลปินผู้ที่เป็นแบบ เป็นต้น โดยอาศัยการใช้ Amateur of the rectangle หรือเส้นกริดที่ช่วยการร่างเอกภาพทางองค์ประกอบมาใช้ในการสร้างภาพร่างของผลงาน

ภาพที่ 140 ภาพร่าง (Sketch) ของผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Sir Lawrence Alma-Tadema”

ภาพที่ 141 ภาพร่าง (Sketch) ของผลงานสถาปัตย์ที่ชื่อ “Lord Frederic Leighton”

ภาพที่ 142 ภาพร่าง (Sketch) ของผลงานสถาปัตย์ที่ชื่อ “Aimé-Jules Dalou”

การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์

วัสดุอุปกรณ์ทั้งหมดที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ มีดังนี้

ภาพที่ 143 สีน้ำมันที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. สีน้ำมัน (Oil color) เป็นสีชนิดหนึ่งที่มีส่วนประกอบของ เม็ดสี (Pigment) โดยมีน้ำมัน เป็นสารยึดเกาะ (Binder) และตัวทำละลาย (Medium) เป็นสีที่เป็นที่นิยมใช้ในงานจิตรกรรมมา ตั้งแต่สมัยโบราณ มีคุณสมบัติที่ทนทาน ใช้เวลาแห้งช้าจนสามารถที่จะเกลี่ยสีเข้าด้วยกันได้ และมี มวลพอที่จะสามารถสร้างเนื้อสีได้ โดยเป็นสีชนิดหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้

ภาพที่ 144 น้ำมันลินซีดที่ใช้ในการสร้างสรรค์

2. น้ำมันลินซีด (Linseed oil) เป็นน้ำมันที่สกัดจากเมล็ดแฟลกซ์ (Flaxseed) โดยเป็น สื่อผสม (Medium) ซึ่งใช้กับสีน้ำมันในการเขียนรูป โดยเป็นสื่อผสมชนิดเดียวที่ข้าพเจ้าใช้ในการ

สร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ เนื่องด้วยระยะเวลาในการแห้งของน้ำมันชนิดนี้อยู่ในระดับที่พอดี ไม่เร็วหรือแห้งช้าเกินไป ทั้งนี้ไม่ควรใช้น้ำมันลินซีดในปริมาณที่มากเกินไปเนื่องจากอาจส่งผลให้ภาพเหลืองได้ในอนาคต

ภาพที่ 145 แปรงและพู่กันขนนุ่มที่ใช้ในการสร้างสรรค์

3. แปรงและพู่กันขนนุ่ม ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าเลือกใช้พู่กันที่ใช้สำหรับสีอะคริลิกและสีโปสเตอร์มาใช้ในงานเขียนสีน้ำมัน เนื่องด้วยตัวอุปกรณ์ดังกล่าวให้ผลลัพธ์ที่นุ่ม และเบา ซึ่งสัมพันธ์ไปกับแนวทางการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า โดยพู่กันกลมขนาดเล็กถูกใช้ในการเก็บรายละเอียดของผลงาน ในส่วนของแปรงและพู่กันแบนถูกนำมาใช้ในการขึ้นภาพรวมและเคลือบผลงาน

ภาพที่ 146 ตลับใส่น้ำมันลินซีดที่ใช้ในการสร้างสรรค์

4. ตลับใส่น้ำมันลินซีด เป็นภาชนะที่ใช้สำหรับแบ่งใส่น้ำมันลินซีดหรือตัวทำละลายชนิดอื่นๆ โดยข้าพเจ้าเลือกใช้แบบที่มีฝาปิดแบบสุญญากาศ เพื่อป้องกันการแห้งของลินซีดซึ่งสามารถเก็บไว้ใช้ในวันถัดไปได้

ภาพที่ 147 จานสีที่ใช้ในการสร้างสรรค์

5. จานสี คือแผ่นรองรับที่ใช้ในการผสมสี ก่อนเขียนลงในผลงานจริง ซึ่งข้าพเจ้าเลือกใช้ ฟิวเจอร์บอร์ดสีขาวขนาดประมาณเอ 3 มาใช้แทนจานสี โดยใช้กระดาษไขรองไว้อีกชั้นหนึ่งเพื่อให้ ง่ายต่อการทำความสะอาด และเปลี่ยนแผ่นใหม่

ภาพที่ 148 โซลเว้นท์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

6. โซลเว้นท์ (Solvent) เป็นตัวทำละลายชนิดหนึ่งที่ใช้ในการล้างและทำความสะอาดแปรง และพู่กัน ซึ่งเมื่อใช้ไปนานๆจะมีกลิ่นแรง ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพจึงควรเก็บเอาไว้ในภาชนะที่ปิดมิดชิด และหมั่นถ่ายเปลี่ยนโซลเว้นท์อยู่เสมอเมื่อผ่านการใช้งานมาแล้วหลายครั้ง

ภาพที่ 149 ถังใส่ตัวล้างพู่กันที่ใช้ในการสร้างสรรค์

7. ถังใส่ตัวล้างพู่กัน เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญสำหรับบรรจุตัวทำละลายที่ใช้ล้างพู่กัน ซึ่งจะช่วยป้องกันในเรื่องของกลิ่นและป้องกันการระเหยของตัวล้าง ซึ่งช่างเจ้าเลือกใช้ถังแบบที่สามารถปิดแบบสูญญากาศได้ ทำให้สามารถพกพาไปนอกสถานที่ได้อย่างสะดวกโดยที่ตัวล้างไม่ไหลซึมออกมา

ภาพที่ 150 เกรียงที่ใช้ในการสร้างสรรค์

8. เกรียง เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการปาด ซึ่งนิยมนำมาใช้ในการผสมสีและใช้เขียนแทนพู่กัน ซึ่งให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างจากการเขียนรูปด้วยพู่กัน โดยเฉพาะเรื่องของเนื้อสี ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ช่างเจ้าได้ใช้เกรียงในการสร้างพื้นผิวของวัตถุที่ให้ความรู้สึกที่แข็งแรง ทนทาน และหยาบ อาทิเช่น ผิวของผนังปูนและดิน เป็นต้น

ภาพที่ 151 ผ้าลินินแบบเรียบที่ใช้ในการสร้างสรรค์

9. ผ้าลินินแบบเรียบ เป็นผ้าชนิดหนึ่งซึ่งทำมาจากต้นลินิน หรือต้นปอป่า เป็นที่นิยมในการใช้รองรับงานจิตรกรรมสีน้ำมันโดยเฉพาะงานที่ต้องการใช้การเก็บรายละเอียดสูง อย่างงานแนวเหมือนจริง (Realistic) ที่ต้องการความเรียบแต่ปฏิเสธพื้นผิวที่จะรบกวนรายละเอียดของผลงาน โดยด้านหน้าของลินินแบบสำเร็จมักถูกรองพื้นมาด้วยเก็ซโซ่ (Gesso) ซึ่งพร้อมสำหรับการเขียนอยู่แล้ว และมีด้านหลังเป็นสีเทาเข้ม โดยลินินแบบเรียบนั้นมีให้เลือกมากมายทั้งในแง่ของความหนาและลักษณะของลายผ้า ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกใช้ความหนา 300 แกรม แบบมีลายผ้าที่ไม่เป็นแพตเทิร์นมากจนเกินไป เพื่อให้ได้ความเป็นธรรมชาติของลายผ้า ซึ่งสอดคล้องไปกับเทคนิคการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า

ภาพที่ 152 โครงเฟรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์

10. โครงเฟรม เป็นกรอบไม้ที่ถูกสร้างขึ้นอย่างแข็งแรงเพื่อรองรับแรงดึงจากการชิงของผืนผ้าใบ หรือลินิน ซึ่งมักถูกเหล่าชอบจนมน เพื่อไม่ให้ความคมจากสันขอบของโครงไม้บาดเนื้อผ้าจนขาดหรือเกิดความเสียหาย โดยในโครงการวิทยานิพนธ์นี้ใช้ไม้สนเปอร์เซียในการทำโครงเฟรม

ภาพที่ 153 เครื่องยิงแม่เหล็กและลูกแม่เหล็กที่ใช้ในการสร้างสรรค์

11. เครื่องยิงแม่เหล็กและลูกแม่เหล็ก เป็นอุปกรณ์พื้นฐานที่เป็นที่นิยมในการใช้ซึ่งผ้าใบเข้ากับโครงเฟรม เนื่องจากสะดวกและรวดเร็วต่อการใช้งาน

ภาพที่ 154 ดินสอที่ใช้ในการสร้างสรรค์

12. ดินสอ อุปกรณ์พื้นฐานที่ใช้สำหรับร่างภาพ ซึ่งข้าพเจ้าเลือกใช้ดินสอดำตั้งแต่เบอร์ 4B ถึง EE และ ดินสอพาสเทลสีขาว โดยใช้ในการเขียนภาพร่างต้นแบบ

ภาพที่ 155 ผ้าเช็ดพู่กันที่ใช้ในการสร้างสรรค์

13. ฝาเซ็ดพู่กัน ใช้สำหรับเซ็ดทำความสะอาดพู่กันในเบื้องต้น เพื่อป้องกันการปนเปื้อนกันของสี

ภาพที่ 156 สีอะคริลิกใช้ในการสร้างสรรค์

14. สีอะคริลิก (Acrylic color) เป็นสีชนิดหนึ่ง ที่มีส่วนประกอบของ เม็ดสี (Pigment) มีกาวอะคริลิกเป็นสารยึดเกาะ (Binder) และมีน้ำเป็นตัวทำละลาย (Medium) โดยสีชนิดนี้มีคุณสมบัติที่แห้งไว

ภาพที่ 157 รีทัชซิ่งที่ใช้ในการสร้างสรรค์

15. รีทัชซิ่ง (Retouching) คือตัวเคลือบที่ใช้กับผลงานจิตรกรรมสีน้ำมัน ในการเคลือบชั่วคราวเพื่อกันฝุ่น และควบคุมผิวหน้าของงานให้ด้านหรือเงาเสมอกันทั้งภาพ โดยสามารถใช้รีทัชซิ่งเคลือบผลงานได้เมื่อผิวหน้าของผลงานแห้งสนิทดี เป็นระยะเวลาอย่างต่ำประมาณ 1 อาทิตย์หลังเขียนเสร็จซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณความหนาของเนื้อสีเป็นสำคัญ โดยรีทัชซิ่งมีทั้งแบบด้าน แบบเงา และ

แบบกึ่งด้านกึ่งเงา ขึ้นอยู่กับความต้องการ ซึ่งในผลงานวิทยานิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าเลือกใช้แบบกึ่งด้านกึ่งเงาเป็นหลัก

กระบวนการทางจิตรกรรมในการสร้างสรรค์ผลงานจริง

การสร้างสรรค์ชุดผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า เป็นผลงานในผ่านรูปแบบของงานจิตรกรรมภาพคนเหมือนแบบเสมือนจริงของศิลปินอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ภายในบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของสถานที่สร้างสรรค์ผลงานที่สามารถสะท้อนความเป็นตัวตนของศิลปินต้นแบบแต่ละคนออกมาได้อย่างชัดเจน ในขนาดมาตราส่วนที่เล็กกว่าขนาดของคนจริง โดยใช้เทคนิคสีน้ำมันทั้งหมด ซึ่งได้รับอิทธิพลตั้งต้นทางด้านเทคนิคมาจากการประยุกต์ใช้เทคนิคจิตรกรรมโบราณในรูปแบบอคาเดมิกในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 อย่างการวางองค์ประกอบโดยการใช้ Amateur of the rectangle การลงสีแบบ Direct process และกระบวนการ Glazing และ Scumbling ซึ่งถูกนำมาผสมผสานทางเทคนิคให้มีความเฉพาะตัวอย่างเป็นปัจเจกของข้าพเจ้าและมีความร่วมสมัยมากยิ่งขึ้น โดยมีที่มาและต้นแบบของการสร้างสรรค์มาจากการรวบรวมและประมวลผล และประกอบสร้างเศษเสี้ยวของข้อมูลที่มาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้งข้อมูลที่มาจกาลายลักษณ์อักษร ข้อมูลที่มาจกรูปภาพและข้อมูลที่มาจกงานศิลปกรรม ให้ออกมาเป็นงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์ผ่านเทคนิคทางจิตรกรรมที่กล่าวไว้ข้างต้น โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.กระบวนการ Imprimatura

ภาพที่ 158 กระบวนการ Imprimatura

กระบวนการ Imprimatura คือ การเตรียมพื้นด้วยสีโปรงลงบนลินินก่อนที่จะเริ่มเขียนสีจริง ซึ่งข้าพเจ้าเลือกใช้สีอะคริลิกมาใช้ในกระบวนการนี้ เนื่องด้วยสีชนิดดังกล่าวไม่มีค่าความเป็นน้ำมัน จึงเหมาะกับการนำมาใช้ในกระบวนการในขั้นแรก โดยเลือกใช้โทนสีในกลุ่มน้ำหนักเทาเพื่อให้ง่ายต่อการขึ้นรูปและควบคุมภาพรวมของผลงาน

2.กระบวนการ Amateur of the rectangle

ภาพที่ 159 กระบวนการ Amateur of the rectangle

กระบวนการ Amateur of the rectangle คือ การใช้เส้นกริดในการสร้างเอกภาพในผลงาน ซึ่งเป็นเทคนิคที่ข้าพเจ้าเริ่มใช้มาตั้งแต่การสร้างภาพร่างของผลงานในช่วยจัดวางองค์ประกอบภาพ โดยในการสร้างสรรค์ผลงานจริง ข้าพเจ้าใช้เทคนิคดังกล่าวในการช่วยร่างภาพในสเกลที่ใหญ่ขึ้นและจัดวางองค์ประกอบส่วนต่างๆของผลงานจากภาพร่างต้นแบบ โดยเฉพาะ การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในระยะที่ 2

3.กระบวนการร่างรูปและทำ Underpainting

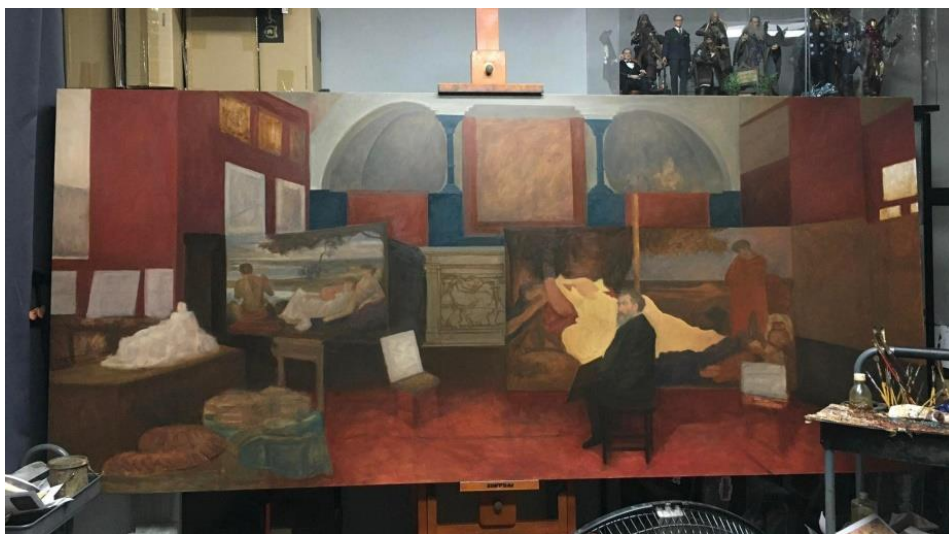
ภาพที่ 160 กระบวนการร่างรูปและทำ Underpainting

กระบวนการร่างรูปและทำ Underpainting คือ การเริ่มต้นขึ้นรูปและโครงสร้างของผลงาน รวมถึงการวางน้ำหนักเงาโดยรวมของผลงานด้วยเทคนิคการ Underpainting โดยในกระบวนการนี้ ข้าพเจ้าเลือกใช้การร่างสดลงไปบนผ้าลินินโดยตรง โดยใช้สีน้ำมันในเฉดสี Burnt Umber เป็นหลัก เนื่องจากเป็นเฉดสีที่มีความโปร่งและสามารถผสมเจือจางให้เกิดค่าน้ำหนักในระดับต่างๆได้ โดยใช้ น้ำมันลินซีดเป็นตัวทำละลายสีน้ำมันในปริมาณที่น้อยในกระบวนการขั้นนี้ ตามกฎ Fat over Lean ซึ่งเป็นเสมือนกฎเหล็กในการเขียนสีน้ำมัน ที่ให้ความสำคัญกับปริมาณค่าความเป็นน้ำมัน(Fat)ในแต่ละชั้นสี กล่าวคือ ชั้นสีที่อยู่ด้านบนจะต้องมีค่าความเป็นน้ำมันในปริมาณที่สูงกว่าชั้นล่างเสมอ เพื่อป้องกันการแตกร้าวของผลงานก่อนเวลาอันสมควร

4.กระบวนการ Painting Direct process

ภาพที่ 161 กระบวนการ Painting Direct process 1

ภาพที่ 162 กระบวนการ Painting Direct process 2

กระบวนการ Painting Direct process คือ การลงสีโดยตรงลงบนผืนผ้าใบจนเสร็จ โดยเทคนิคการเขียนดังกล่าวของข้าพเจ้าในกระบวนการนี้จะเริ่มจากการลงสีภาพรวมทั้งหมดของทั้งภาพ ภายหลังจากที่ชั้น Underpainting แห้งเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จากนั้นจึงเขียนสีซ้อนทับกันไปเรื่อยๆทีละชั้น จนสามารถสร้างความเป็นมวลและปริมาตรให้กับสิ่งที่เขียนได้ โดยเน้นไปที่การคัดระยะหน้าให้มีเนื้อสีมากกว่า และทิ้งระยะหลังให้มีความบางของสีชั้นแรก โดยการทับของสีในแต่ละชั้นยังคงต้องคำนวณถึงกฎ Fat over Lean ที่กล่าวไว้ข้างต้นอยู่เสมอ

ภาพที่ 163 กระบวนการ Painting Direct process 3

5.กระบวนการ Glazing และ Scumbling

ภาพที่ 164 กระบวนการ Glazing และ Scumbling

กระบวนการ Glazing คือ การเคลือบสีโปร่งใสสีเข้มลงบนพื้นที่บริเวณที่มีสีอ่อนกว่า ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคดังกล่าวนี้ ในการผลักระยะของผลงานในส่วนของน้ำหนักเงาและสร้างเอกภาพในน้ำหนัก ส่วนกระบวนการ Scumbling คือ การทบสีอ่อนที่มีความทึบกว่าลงบนพื้นสีเข้มที่มีความโปร่งมากกว่า ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคดังกล่าวนี้ในการตัดระยะในส่วนที่อยู่ระยะหน้าและส่วนที่กระทบแสง โดยทั้งสองกระบวนการดังกล่าวนี้ เป็นเทคนิคที่ข้าพเจ้าใช้ในการจบการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งช่วยในการควบคุมน้ำหนักและภาพรวมของผลงาน รวมถึงสร้างบรรยากาศโดยรวมให้กับผลงาน

6.กระบวนการ Retouching

ภาพที่ 165 กระบวนการ Retouching

กระบวนการ Retouching คือ การเคลือบผิวหน้าของผลงาน หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเขียนภาพแล้ว โดยข้าพเจ้าเลือกใช้รีทัชชิ่งแบบกึ่งด้านกึ่งเงา ซึ่งเป็นตัวเคลือบแบบชั่วคราวที่ใช้ในการกันฝุ่น และปรับผิวหน้าของผลงานให้ด้านเงาเสมอกัน มาใช้ในการเคลือบจบผลงาน หลังจากผิวหน้าของผลงานแห้งแล้วเป็นเวลา 1 อาทิตย์อย่างต่ำ ซึ่งในการเคลือบผลงาน จำเป็นที่จะต้องจับผลงานนอนลงให้ระนาบไปกับพื้นและเทรีทัชชิ่งลงในภาชนะปากกว้างที่แยกออกมาจากขวดหลัก เพื่อให้ง่ายต่อการควบคุมปริมาณตัวเคลือบ จากนั้นจึงใช้แปรงหน้ากว้างที่มีขนนุ่มจุ่มลงตัวเคลือบในภาชนะดังกล่าว แล้วทาลงบนผิวหน้าของผลงานบางอย่างรวดเร็วโดยไล่จากจุดแรกที่เคลือบไปจนถึงจุดสุดท้ายของผลงานในขณะที่ตัวเคลือบยังไม่แห้ง จากนั้นจึงรอตัวเคลือบแห้งเป็นเวลา 1 อาทิตย์ ในที่ปลอดฝุ่น เพื่อป้องกันไม่ให้ฝุ่นเข้าไปติดอยู่บนผิวหน้าของผลงานเมื่อแห้งแล้ว

บทที่ 4

การสร้างสรรคและพัฒนาผลงาน

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ชุด ศิลปินอคาเดมิคในคริสต์ศตวรรษที่ 19 กับชีวิตและผลงานที่ถูกลืม เป็นชุดผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างสรรคมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ภายใต้แนวคิดในการนำเสนอมุมมอง และทัศนคติของข้าพเจ้าในฐานะศิลปินร่วมสมัยในปัจจุบันที่มีต่อความยิ่งใหญ่และมีเกียรติของกลุ่มศิลปินอคาเดมิคในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งไม่ได้ถูกให้ความสำคัญจากหน้าประวัติศาสตร์ศิลป์ในปัจจุบัน ให้กลับมามีชีวิตและตัวตนอีกครั้งในฐานะศิลปินคนสำคัญ โดยอาศัยการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และประมวลผลชุดข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ ทั้งจากข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษร ข้อมูลรูปภาพ และข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม โดยมุ่งเน้นความสนใจไปที่ชีวิตและผลงานอันเป็นปัจเจกบุคคล รวมถึงช่วงเวลาและสถานที่ที่ศิลปินสร้างสรรคผลงาน เพื่อนำเสนอสิ่งที่ได้จากการประกอบสร้างพิเศษเสี้ยวของข้อมูลและหลักฐานดังกล่าว ให้ออกมาอย่างเป็นรูปธรรมผ่านการจำลองภาพความจริงที่มีความสมบูรณ์ ในรูปแบบของงานจิตรกรรมแนวเสมือนจริง โดยอาศัยเทคนิคสีน้ำมันและกระบวนการทางจิตรกรรมอันมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของข้าพเจ้า

โดยการพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ สามารถใช้ความซับซ้อนของกระบวนการใช้ข้อมูลตั้งต้นประเภทต่างๆ มาประกอบสร้างให้เป็นผลงานสร้างสรรคที่ถ่ายทอดมุมมองของข้าพเจ้า มาเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงพัฒนาการในการสร้างสรรค ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระยะ ดังนี้

การพัฒนาการสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 เป็นช่วงเริ่มต้นของการสร้างสรรคชุดผลงานที่เป็นการต่อยอดมาจากชุดศิลปินในระดัับปริญญาตรี ที่ให้ความสำคัญไปที่กลุ่มศิลปินที่อยู่ภายในสังคมเดียวกับข้าพเจ้า และอาศัยข้อมูลจากรูปถ่ายมาใช้ในการกำหนดมุมมองในการสร้างสรรคผลงานชุดดังกล่าวนี้เป็นหลัก เช่นเดียวกันกับในชุดผลงานวิทยานิพนธ์นี้ ที่ถึงแม้ว่าจุดเริ่มต้นจะอาศัยการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และประมวลผลชุดข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ ทั้งจากข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษร ข้อมูลรูปภาพ และข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม แต่ในการสร้างสรรคผลงานจริงยังคงใช้มุมมองผ่านรูปถ่ายขาวดำเพียงรูปเดียว เป็นตัวกำหนดและวางองค์ประกอบให้กับผลงาน ซึ่งสัมพันธ์ไปกับมุมมองและทัศนคติของข้าพเจ้าที่ต้องการสื่ออัตลักษณ์ความเป็นปัจเจกบุคคลในตัวศิลปินผู้เป็นแบบ โดยอาศัยข้อมูลอื่นๆที่สืบค้นได้มาเพิ่มเสริมเติมแต่งปะติดปะต่อ และประกอบสร้างเพื่อให้รูปถ่ายต้นแบบหลักดังกล่าว มีความสมบูรณ์เพียงพอต่อการสร้างสรรคผลงาน

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 166 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Joaquín Sorolla, 2020, สีน้ำมันบนลินิน, 80 x 100 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Joaquín Sorolla จิตรกรชาวสเปน ผู้มีความเชี่ยวชาญการวาดภาพคน ทิวทัศน์ และงานในหัวข้อทางสังคมและประวัติศาสตร์ แต่ผลงานที่ทำให้ Sorolla เป็นที่รู้จักมากที่สุดคือ การถ่ายทอดภาพของผู้คนและทิวทัศน์ภายใต้แสงแดดอันสดใส และภาพของผิวน้ำทะเลของประเทศสเปนที่กำลังถูกแสงแดดส่องกระทบ ผ่านการใช้สีและฝีแปรงที่แม่นยำ จากการออกไปตั้งขาตั้งและเขียนภาพบรรยากาศนั้นจากสถานที่จริง จนได้รับฉายาว่า “master of light”¹⁴⁵

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Sorolla ในขณะที่กำลังนั่งเขียนภาพผลงานที่ชื่อ “Children in the sea” อยู่บริเวณริมชายหาด Valencia ของประเทศสเปน เพื่อถ่ายทอดภาพของกลุ่มเด็กผู้ชายซึ่งกำลังมีความสุขอยู่กับการเล่นน้ำทะเลท่ามกลางแสงแดดที่ส่องมากระทบร่างกายและผิวน้ำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงรูปแบบและกระบวนการทำงานของ Sorolla ที่มักจะออกไปเขียนภาพจากสถานที่จริงอยู่เสมอ

¹⁴⁵ สัมภาษณ์ พัทธ์ ยิ่งเจริญ, ศิลปิน, 7 พฤษภาคม 2565.

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่าย
 ขาวดำมาผนวกกับการหยิบยืมเทคนิค รูปแบบ และต่อยอดจากผลงานจิตรกรรมของ Sorolla มา
 ประกอบสร้างใหม่จนเกิดเป็นงานจิตรกรรมที่สามารถถ่ายทอดความเป็นตัวตนของศิลปินผู้เป็นแบบ

ภาพที่ 167 รูปถ่ายขาวดำของ Joaquín Sorolla ที่ใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์

ที่มาภาพ : <https://www.pinterest.com>

ภาพที่ 168 Joaquín Sorolla, Children in the sea, 1908,
 สีน้ำมันบนผ้าใบ, 81 x 106 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Joaquin_Sorolla_-_Ni%C3%B1os_en_el_Mar,_Playa_de_Valencia_%281908%29.jpg

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 169 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Emile Friant, 2020, สีน้ำมันบนลินิน, 80 x 110 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Emile Friant จิตรกรชาวฝรั่งเศส ผู้ซึ่งเริ่มต้นอาชีพด้านศิลปะตั้งแต่อายุยังน้อย และมีชื่อเสียงโด่งดังจากผลงานในรูปแบบ Naturalist เขาอายุเพียง 15 ปีเมื่อเขาจัดแสดงครั้งแรกที่ Salon des Amis des Arts ใน Nancy และถูกเรียกว่า “le petit Friant” หรือ “little Friant” ในวัย 16 ปีครึ่ง เขาได้เดินทางไปอยู่ที่ปารีส และเข้าไปฝึกงานในสตูดิโอของ Alexandre Cabanel จิตรกรอคาเดมิกผู้มีชื่อเสียง ในช่วงเวลาถัดมา เขาได้รับรางวัลหลายครั้งจากการส่งงานเข้า Salon และ ได้ที่ 2 จากการร่วมแข่งขัน Prix de Rome ซึ่งนั่นทำให้เขาเป็นจิตรกรซึ่งเป็นที่ต้องการตัวมากที่สุดคนหนึ่ง จนได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์ด้านจิตรกรรมในปีค.ศ.1923 ที่ École des Beaux-Arts ในปารีส¹⁴⁶

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Friant ในขณะที่กำลังเขียนภาพผลงานที่ชื่อ “The Rowers of the Meurthe” ซึ่งมีหนึ่งในผู้ที่เป็นแบบในผลงานชิ้นดังกล่าวนี้ กำลังยืมมองภาพผลงานอยู่ด้วย โดยภายในสตูดิโอของ Friant เต็มไปด้วยวัสดุอุปกรณ์ศิลปะ เช่น พู่กัน กระดาษ จานสี และกล่องเก็บอุปกรณ์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีผลงานภาพเขียนจำนวนหนึ่งซึ่งถูกวางเรียงรายไว้ที่กำแพง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า Friant เขียนงานหลายๆชิ้นในเวลาเดียวกัน โดยหนึ่งในนั้นคือผลงานที่ชื่อ “Young

¹⁴⁶ BIOGRAPHY - Emile Friant, accessed May 12, 2022, Available from

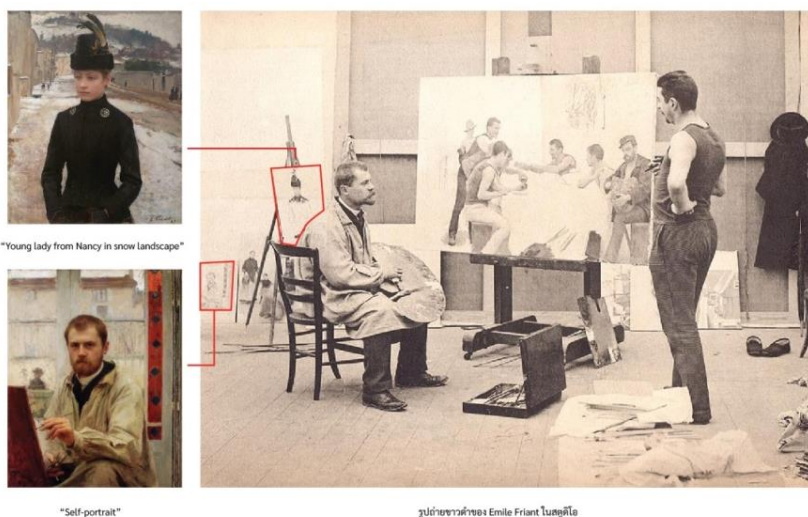
https://rehs.com/eng/default-19th20th-century-artist-bio-page/?fl_builder&artist_no=115&sold=1

lady from Nancy in snow landscape” ซึ่งถูกวางอยู่บนขาตั้งเบื้องหลังของ Friant โดยผลงานชิ้นดังกล่าวอยู่ในระหว่างกระบวนการสร้างสรรค์ และผลงานภาพเหมือนตัวเองของ Friant ในกรอบสีทองซึ่งตั้งพิงอยู่สุดขอบด้านซ้ายของผนัง

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่ายขาวดำมาใช้เป็นภาพต้นแบบและองค์ประกอบหลัก โดยสร้างสรรค์ให้ออกมามีสีสันจากการอ้างอิงสีในงานจิตรกรรมของ Friant เป็นหลัก ผนวกเข้ากับความคิดสร้างสรรค์และเทคนิควิธีการทางจิตรกรรมของข้าพเจ้ามาใช้ในการสร้างบรรยากาศโดยรวมของผลงานชิ้นนี้

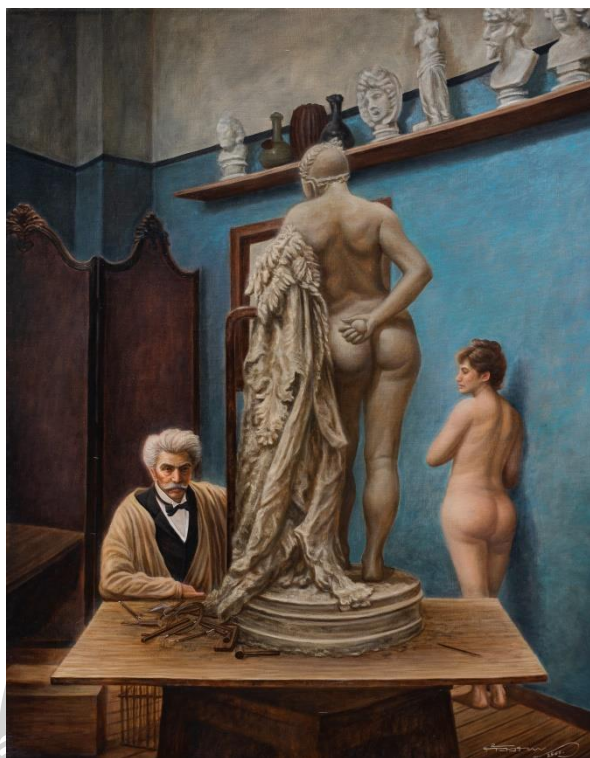
ภาพที่ 170 Emile Friant, The Rowers of the Meurthe, 1888, สีน้ำมันบนผ้าใบ
ที่มาภาพ : https://www.wikidata.org/wiki/Q51757180#/media/File:Emile_Friant_Les_Canotiers_de_la_Meurthe_1888.jpg

ภาพที่ 171 ภาพแสดงข้อมูลที่ใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
ที่ชื่อ “Emile Friant”

ที่มาภาพ : https://www.wikiwand.com/en/%C3%89mile_Friant

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 172 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Jean-Léon Gérôme, 2020, สีน้ำมันบนลินิน, 100 x 80 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Jean-Léon Gérôme ศิลปินอคาเดมิกชาวฝรั่งเศส ผลงานของเขามีเรื่องราวเกี่ยวข้องกับ ประวัติศาสตร์ ตำนานเทพเจ้ากรีก และลัทธิตะวันออก ในฐานะจิตรกร เขาได้นำพาให้งานจิตรกรรมไปถึงจุดสูงสุดของความเป็นอคาเดมิก และถือเป็นหนึ่งในจิตรกรที่สำคัญที่สุดในยุคนั้น ซึ่งมีลูกศิษย์มากมาย¹⁴⁷ นอกจากนี้เขายังเป็นประติมากรที่มากด้วยฝีมือ และยังเป็นศิลปินคนแรกๆในช่วงเวลานั้นที่กลับมาลงสีบนงานประติมากรรมอีกครั้ง ผ่านการรับอิทธิพลเชิงเทคนิคมาจากงานประติมากรรมหินอ่อนในสมัยกรีก¹⁴⁸

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Gérôme ในมุมมองของการเป็นประติมากร ซึ่งเป็นอีกหนึ่งบทบาทสำคัญในฐานะศิลปินที่ไม่ค่อยถูกพูดถึงมากนัก โดยเป็นภาพของ Gérôme ในขณะที่กำลังปั้นงานประติมากรรมต้นแบบของผลงานที่ชื่อ “Omphale” ด้วยดินเหนียว ภายในสตูดิโอของเขาเอง

¹⁴⁷ Jean-Léon Gérôme, accessed May 14, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Jean-L%C3%A9on_G%C3%A9r%C3%B4me

¹⁴⁸ สัมภาษณ์ พัทธ์ ยิ่งเจริญ, ศิลปิน, 7 พฤษภาคม 2565.

โดยมีนางแบบยืนอยู่เคียงข้างผลงานชิ้นดังกล่าว ในระยะหลังของภาพมีชั้นวางแจกันและ
ประติมากรรมปูนปลาสเตอร์ซึ่งถอดแบบมาจากงานประติมากรรมชิ้นต่างๆ เช่น “Venus de Milo”
ประติมากรรมกรีกโบราณ เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการรับเอาอิทธิพลของงานศิลปกรรมกรีกและ
โรมันมาใช้ในผลงานของ Gérôme

ภาพที่ 173 Jean-Léon Gérôme, Omphale, 1887, หินอ่อน

ที่มาภาพ : [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Omphale_Jean-](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Omphale_Jean-L%C3%A9on_G%C3%A9r%C3%B4me)

[L%C3%A9on_G%C3%A9r%C3%B4me_Mus%C3%A9_Georges-Garret_15072018_4.jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Omphale_Jean-L%C3%A9on_G%C3%A9r%C3%B4me_Mus%C3%A9_Georges-Garret_15072018_4.jpg)

รูปถ่ายชาวต่างประเทศของ Gérôme ในสตูดิโอ

"The End of the Sitting"

ภาพที่ 174 ภาพแสดงข้อมูลที่ใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
ที่ชื่อ “Jean-Léon Gérôme”

ที่มาภาพ : https://verat.pagesperso-orange.fr/Jean_Leon_Gerome2.htm

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่ายขาวดำมาใช้เป็นภาพต้นแบบและองค์ประกอบหลัก โดยสร้างสรรค์ให้ออกมามีสีสันจากการอ้างอิงสีในผลงานที่ชื่อว่า “The End of the Sitting” ของ Gérôme เป็นหลัก ซึ่งเป็นภาพที่ศิลปินเขียนภาพตัวเองในช่วงที่สร้างสรรค์งานประติมากรรมในชิ้นเดียวกันกับผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าเสร็จเป็นที่เรียบร้อย ที่แสดงให้เห็นสีของผนังภายในสตูดิโอประติมากรรมของศิลปิน ซึ่งถูกทาด้วยสีฟ้าเป็นหลัก โดยสอดคล้องไปกับธรรมเนียมในการใช้สีของ Gérôme ที่มักใช้สีฟ้าเป็นพื้นหลังในงานจิตรกรรมของเขาเช่นเดียวกัน

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 175 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, John Singer Sargent, 2021, สีน้ำมันบนลินิน, 120 x 160 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ John Singer Sargent ศิลปินชาวอเมริกัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นจิตรกรภาพเหมือนในระดับแนวหน้าของโลก ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งในยุคนั้น ด้วยความแม่นยำและการใช้ที่แปร่งที่เด็ดขาดอันเป็นเอกลักษณ์ของเขา ในปีค.ศ.1880 ความตั้งใจในการสร้าง masterpiece ของเขา ด้วยการส่งผลงาน “Madame X” เข้า Salon กลับสร้างเรื่องอื้อฉาวให้ชื่อเสียงของเขาในปารีส จนต้องเดินทางไปอังกฤษ และใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในยุโรป ซึ่งเขายังคงประสบความสำเร็จในการเขียนภาพคนเหมือน โดยได้สร้างสรรค์ผลงานภาพเขียนสีน้ำมันไว้กว่า 900 ภาพและภาพเขียนสีน้ำมากกว่า 2,000 ภาพ รวมทั้งภาพสเก็ตช์อีกจำนวนนับไม่ถ้วน¹⁴⁹

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Sargent ในขณะที่กำลังเขียนภาพภายในสตูดิโอที่ปารีส โดยมีภาพผลงานที่ชื่อ “The Breakfast Table” ตั้งอยู่บนขาตั้งเบื้องหน้าของศิลปิน ซึ่งผลงานชิ้นดังกล่าวเป็นภาพของน้องสาวของ Sargent ในขณะที่กำลังปลอกส้ม อยู่บนโต๊ะอาหารของมื้อเช้า ที่ถูกปูด้วยผ้าสีขาวยสะอาดตา ที่มีแก้วเซรามิก และแก้วใสจำนวนมากวางอยู่โดยรอบ ภายในอพาร์ท

¹⁴⁹ John Singer Sargent, accessed May 13, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/John_Singer_Sargent

เมนต์ทางตอนใต้ของฝรั่งเศสซึ่งครอบครัวของ Sargent เข้าไว้ในฤดูร้อนในปีค.ศ.1883¹⁵⁰ และภาพผลงานที่ชื่อ “Madame X” ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นซึ่งถูกตั้งไวบนขาตั้งเบื้องหลังของ Sargent โดยเบื้องหลังถัดจากภาพดังกล่าวมีภาพผลงานที่ Sargent ได้เขียนลอกเลียนผลงานของ Velázquez ที่ชื่อ “Dwarf with a Mastiff” ซึ่งเขาได้เขียนไว้ที่ Prado ใน Madrid ถูกแขวนอยู่บนผนัง อีกทั้งตู้กตากระเบื้องบนหิ้งเหนือทางเข้าประตูและผ้าทอทางฝั่งด้านซ้ายมือของภาพ สะท้อนให้เห็นรสนิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่แพร่หลายในช่วงสมัยนั้น โดยเฉพาะงานภาพพิมพ์ญี่ปุ่น ซึ่ง Sargent มีระดับไว้ด้วยเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ผ้าผืนสีฟ้าทางด้านขวามือของภาพ ยังเป็นผ้าผืนเดียวกันกับที่ถูกใช้เป็นฉากหลังในผลงานที่ชื่อ “Lady Agnew of Lochnaw” ของ Sargent¹⁵¹

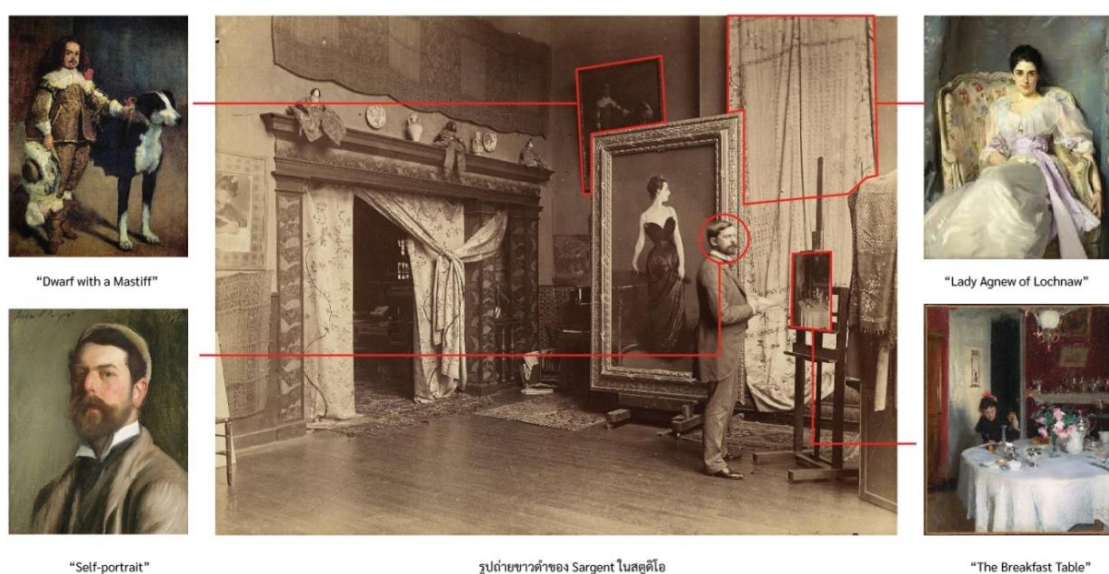
ภาพที่ 176 John Singer Sargent, Madame X, 1884, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 234.9 x 109.8 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Sargent_MadameX.jpeg

¹⁵⁰ **The Breakfast Table**, accessed May 13, 2022, Available from <https://harvardartmuseums.org/art/299794>

¹⁵¹ **Studio: Boulevard Berthier, Paris**, accessed May 13, 2022, Available from https://www.jssgallery.org/Resources/Photos/Places/Studio_Boulevard_Berthier.htm?fbclid=IwAR2zVKNO-1tNO8XxIJ86nciW5nd1VVeFFI9AUU6b0WIEc71__GERfQbns6o

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่ายขาวดำ มาใช้เป็นภาพต้นแบบและองค์ประกอบหลัก รวมถึงการใช้ผลงานภาพเขียน Self-portrait ของศิลปินมาใช้ในการอ้างอิงลักษณะของใบหน้าที่ไม่ชัดเจนในรูปถ่าย โดยสร้างสรรค์ให้ออกมามีสีสันจากการอ้างอิงสีในงานจิตรกรรมของ Sargent เป็นที่กล่าวไว้ทั้งหมดข้างต้นเป็นหลัก โดยผนวกเข้ากับความคิดสร้างสรรค์และเทคนิควิธีการทางจิตรกรรมของข้าพเจ้ามาใช้ในการสร้างบรรยากาศโดยรวมของผลงานชิ้นนี้

ภาพที่ 177 ภาพแสดงข้อมูลที่ใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
ที่ชื่อ “John Singer Sargent”

ที่มาภาพ : https://www.jssgallery.org/Resources/Photos/Places/Studio_Boulevard_Berthier.htm?fbclid=IwAR2By8wyQSURpxKdHwah9NjC3u9ubdwZoP_U1NAn_qxhB7ET6wHp0LzqjBo (ภาพซ้ายบน)

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:John_Singer_Sargent_-_Self-portrait_%281892%29.jpg (ภาพซ้ายล่าง)

<https://www.architecturaldigest.com/story/john-singer-sargent-portraits-interior-decor>
(ภาพกลาง)

https://en.wikipedia.org/wiki/Lady_Agnew_of_Lochnaw (ภาพขวาบน)

<https://www.wikiart.org/en/john-singer-sargent/the-breakfast-table-1884> (ภาพขวาล่าง)

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 178 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Carolus-Duran, 2021, สีน้ำมันบนลินิน, 80 x 100 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Carolus-Duran จิตรกรฝรั่งเศส ผู้มีชื่อเสียงในเรื่องความเชี่ยวชาญในการเขียนภาพคนเหมือนของชนชั้นสูง และในฐานะอาจารย์ของ John Singer Sargent¹⁵² โดยแนวทางในการสอนของDuran จะมุ่งเน้นให้ลูกศิษย์ใช้ฝีแปรงขนาดใหญ่ในการขึ้นรูป และให้ความสำคัญกับเรื่องของน้ำหนักแสงเงามากกว่าเรื่องของเส้น¹⁵³

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Duran ในขณะที่กำลังเขียนภาพพระบรมสาทิสลักษณ์แบบครึ่งพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจากพระองค์จริงในปีค.ศ.1907 โดยพระองค์ทรงประทับอยู่บนเก้าอี้และทรงฉลองพระองค์ครุยประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์เต็มยศ

¹⁵² Carolus-Duran, accessed May 14, 2022, Available from <https://en.wikipedia.org/wiki/Carolus-Duran>

¹⁵³ James Gurney, Carolus Duran's Method, accessed May 14, 2022, Available from <http://gurneyjourney.blogspot.com/2009/03/carolus-durans-method.html>

ภายในสตูดิโอของ ฟรานเชสโก มาร์กอตตี (Francesco Margotti) ในอิตาลี โดยใช้ระยะเวลาเพียง 2 วัน จนแล้วเสร็จในวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ.2450¹⁵⁴

ภาพที่ 179 Carolus-Duran, พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 1907, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 62 x 52.5 ซม.

ที่มาภาพ : หนังสือจิตรกรรมและประติมากรรมแบบตะวันตกในราชสำนัก 1

ซึ่งในหนังสือพระราชนิพนธ์ “ไกลบ้าน” ได้มีข้อความตอนหนึ่งที่พระองค์ทรงเล่าถึง Duran ไว้อย่างชื่นชมว่า “...มองสิเออดูร์งนี่มีคุณสมบัติเป็นช่างเขียนแท้ คือเลือกดูหีบที่ไหนงามว่องไวนัก มือซ้ายกำพู่กันสวด ในกระดานน้ำยาทั้งใหญ่ทั้งเล็กหมดด้วยกันอยู่ใน 12 เล่ม พอใช้พู่กันหมดก็พอแล้ว ทุกคราว ดูสนุกใน เชิงเขียน เขียนๆ แล้วถอยหลังออกไปสามเก้ามองดู แล้วกลับเข้ามาเขียนใหม่ ถ้าเห็นอะไรงามที่ ชอบใจจะเขียนก็ยกมือขึ้นเพียงหู ฤถึมเรื่องอะไรก็เกาศีตะ ถ้าจะไปหีบอะไรที่ไต่จะก็วิ่งไปหีบ ดู เหมือนหนึ่งว่าถ้าจะไปซำๆแล้วกลับมาจะลืมความคิดที่เห็นงามนั้นเสีย...”¹⁵⁵

¹⁵⁴ อภินันท์ โปษยานนท์, *จิตรกรรมและประติมากรรมแบบตะวันตกในราชสำนัก*, พิมพ์ครั้งที่ 2. (กรุงเทพฯ:อมรินทร์ พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2537), 202.

¹⁵⁵ ร.5 กับ คาโรลุส-ดูรอง แค่สองเหลือแหล่, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://anowl.co/anowlrod/long-lens/part02/>

ภาพที่ 180 รูปถ่ายขาวดำในหนังสือพิมพ์ฝรั่งเศส ที่ชื่อ L'illustration ฉบับวันที่ 29 ตุลาคม ค.ศ. 1910 ประกอบเรื่องการเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ที่มาภาพ : <https://www.pinterest.com/pin/448882287843536761/>

โดยภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่ายขาวดำที่เคยตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ฝรั่งเศส ที่ชื่อ L'illustration ฉบับวันที่ 29 ตุลาคม ค.ศ.1910 ประกอบเรื่องการเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว¹⁵⁶ มาใช้เป็นภาพต้นแบบและองค์ประกอบหลัก ประกอบกับการใช้รูปถ่ายขาวดำรูปอื่นๆที่มีความชัดเจนมาใช้ในส่วน of โครงสร้างใบหน้าที่ไม่ชัดเจนในรูปถ่ายหลัก โดยสร้างสรรค์ให้ออกมาเป็นภาพสีจากการอ้างอิงสีในงานจิตรกรรมของ Duran เป็นหลัก โดยผนวกเข้ากับความคิดสร้างสรรค์และเทคนิควิธีการทางจิตรกรรมของข้าพเจ้ามาใช้ในการสร้างบรรยากาศโดยรวมของผลงานชิ้นนี้

¹⁵⁶ อภินันท์ โปษยานนท์, จิตรกรรมและประติมากรรมแบบตะวันตกในราชสำนัก 1 (กรุงเทพฯ:อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2536), 202.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6

ภาพที่ 181 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Adolph von Menzel, 2021, สีน้ำมันบนลินิน, 100 x 100 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Adolph von Menzel ศิลปินแนวสำนึกนิยมชาวเยอรมัน ผู้มีชื่อเสียงในด้านของการทำงานวาดเส้น งานภาพพิมพ์ และงานจิตรกรรม เขาถือเป็นหนึ่งในศิลปินที่โด่งดังและประสบความสำเร็จมากที่สุดที่สุดในศตวรรษที่ 19 ของเยอรมัน และได้รับยศอัศวินในปี.ศ.1898 แม้ว่า Menzel จะเป็นที่ยอมรับและมีมิตรภาพที่ดีมากมายในสังคม แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าตัวเขานั้นมีความแปลกแยกต่อสังคมในด้านกายภาพ ด้วยขนาดศีรษะที่ใหญ่และส่วนสูงเพียง 4 ฟุต 6 นิ้ว¹⁵⁷

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Menzel ในขณะที่กำลังเขียนภาพผลงานที่ชื่อ “Altar in a Baroque Church” บนขาตั้งภายในสตูดิโอของเขา โดยผลงานที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ชิ้นดังกล่าวนี้ได้เปิดเผยถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของ Menzel ซึ่งเป็นภาพของแท่นบูชาและบันไดของโบสถ์รูปแบบบาโรกที่ถูกสร้างขึ้นด้วยดินสอสีน้ำเงินโดยละเอียด ก่อนที่จะใส่ฟิกเกอร์คนเข้าไปในภาพในการลงสี Menzel เริ่มต้นด้วยการสร้างบรรยากาศให้กับผลงานจากพื้นหลังก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงเริ่มเขียนแบบ Alla Prima ไปทีละส่วน โดยสังเกตได้จากแท่นบูชา โคมระย้า และรูปของ

¹⁵⁷ Adolph Menzel, accessed May 15, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Adolph_Menzel

คนที่กำลังสวดมนต์ ซึ่งถูกเขียนจนเกือบสมบูรณ์ อยู่ทางฝั่งขวาของภาพ¹⁵⁸ นอกจากนี้ภายในสตูดิโอของเขายังมีกองหนังสือ กระจาด และอุปกรณ์สำหรับทำงานภาพพิมพ์อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความชำนาญในเทคนิคอื่นๆที่นอกเหนือจากงานจิตรกรรม อีกทั้งบนผนังของสตูดิโอของ Menzel ที่ถูกทาสีแดงยังเต็มไปด้วยรูปหล่อปูนปลาสเตอร์เป็นจำนวนมาก

ภาพที่ 182 Adolph von Menzel, Altar in a Baroque Church, 1880-1890, สีน้ำมันและดินสอสีน้ำเงินบนแผ่นไม้, 50 x 61 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/670720>

ภาพที่ 183 รูปถ่ายขาวดำของ Adolph von Menzel ภายในสตูดิโอ

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Bundesarchiv_Bild_183-R32659,_Adolph_von_Menzel.jpg

¹⁵⁸ Altar in a Baroque Church, accessed May 15, 2022, Available from <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/670720>

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่ายขาวดำมาใช้เป็นภาพต้นแบบและองค์ประกอบหลัก โดยสร้างสรรค์ให้ออกมาเป็นภาพสีจากการอ้างอิงสีในผลงานของ Menzel ที่ชื่อ “The Studio Wall” ซึ่งถือว่าเป็นผลงานชิ้น masterpiece ของเขาที่แสดงให้เห็นสีของผนังสตูดิโอซึ่งถูกทาสีแดงที่เต็มไปด้วยรูปหล่อปูนปลาสเตอร์เป็นจำนวนมากที่ถูกแขวนไว้ ซึ่งถูกแสงส่องขึ้นจากด้านล่างในเวลากลางคืน โดยมีทั้งรูปปั้นครึ่งตัว รูปหล่อหน้าของเพื่อนศิลปินทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และเสียชีวิตไปแล้ว เด็ก และบุคคลในเรื่องคลาสสิก เช่น Dante และ Schiller เป็นต้น¹⁵⁹

ภาพที่ 184 Adolph von Menzel, The Studio Wall, 1872, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 111 x 79 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Menzel,_Adolph_von_-_The_Studio_Wall_-_1872.jpg

นอกเหนือจากผลงานชิ้นดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้ายังใช้ผลงานภาพเหมือน Menzel ของ Giovanni Boldini มาใช้ในการอ้างอิงถึงสีของเครื่องแต่งกาย และรายละเอียดของใบหน้า รวมถึงการใช้ข้อมูลรูปถ่าย Portrait ขาวดำภาพอื่นๆของ Menzel มาใช้ร่วมด้วย

¹⁵⁹ The Studio Wall, accessed May 15, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Studio_Wall

ภาพที่ 185 Giovanni Boldini, portrait of Menzel, 1895, สีน้ำมันบนผ้าใบ
ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/Adolph_Menzel

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7

ภาพที่ 186 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Philip de László, 2021, สีน้ำมันบนลินิน, 90 x 110 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Philip de László จิตรกรชาวแองโกล - ฮังการี ที่มีชื่อเสียงในฐานะจิตรกรผู้เขียนภาพเหมือนบุคคลของราชวงศ์และชนชั้นสูง เขามีความเชี่ยวชาญในการเขียนภาพแบบที่เปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกับจิตรกรร่วมยุคอย่าง Sargent, Sorolla และ Zorn¹⁶⁰

¹⁶⁰ Philip de László, accessed May 16, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Philip_de_L%C3%A1szl%C3%B3

ภาพที่ 187 ภาพผลงาน “Miss Gwen Ffrangcon-Davies” ของ Philip de László
และกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มาภาพ : https://www.delaszlocatalogueraisonne.com/de-laszlo/technique-frames?fbclid=IwAR38EGiL6AZcWbhZWLv9MxjAMWn_9tSoJGLZnZUqwLk54ohEWuQk8dcCoj8

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ László ในขณะที่กำลังเขียนภาพ Miss Gwen Ffrangcon-Davies นักแสดงสาวชาวอังกฤษในชุดสีทองจากแบบจริงภายในสตูดิโอ ด้วยเทคนิค Sight-Size คือการเขียนภาพโดยวางผ้าใบไว้ข้างๆกับแบบที่วาด และเขียนภาพออกมาในสเกลที่เทียบเท่ากับแบบจากระยะการมองเดียวกัน¹⁶¹ โดยในผลงานชิ้นดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าเลือกเขียนในช่วงที่ผลงานยังไม่เสร็จสมบูรณ์เพื่อเปิดเผยกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของ László ที่มักขึ้นรูปจากพื้นผ้าใบสีขาวซึ่งถูกจัดเตรียมใส่กรอบที่เลือกไว้ก่อนแล้ว และลงสีด้วยเทคนิคเปียกบนเปียกซึ่งใช้ Poppy Oil เป็นมีเดียหลัก โดยหลีกเลี่ยงการผสมสีด้วยพู่กันในงานสี แต่เน้นการปาดสีสดๆลงบนผ้าใบที่มีสีก่อนหน้าถูกป้ายไว้แล้วโดยตรง ซึ่งผลงานหลายๆชิ้นของ László สามารถขึ้นและจบผลงานได้ด้วยระยะเวลาอันรวดเร็วจากกระบวนการดังกล่าวนี้ภายใน 2-3 ชม.¹⁶²

¹⁶¹ Darren Rousar, **The Sight-Size Portrait**, accessed May 16, 2022, Available from <https://www.sightsize.com/the-sight-size-portrait/>

¹⁶² **De László's Technique and Frames**, accessed May 16, 2022, Available from <https://www.delaszlocatalogueraisonne.com/de-laszlo/technique-frames>

ภาพที่ 188 รูปถ่ายวาดตัวของ Philip de László ขณะเขียนภาพของ Miss Gwen Ffrangcon-Davies

ที่มาภาพ : <https://www.sightsize.com/philip-alexius-de-laszlo/>

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่าย
 วาดมาใช้เป็นภาพต้นแบบและองค์ประกอบหลัก รวมถึงการใช้ข้อมูลรูปถ่ายอื่นๆมาใช้ประกอบใน
 ส่วนที่ไม่ชัดเจนในรูปถ่ายหลัก โดยสร้างสรรค์ให้ออกมาเป็นภาพสีจากการอ้างอิงสีในผลงานจิตรกรรม
 ของ László เป็นหลัก ผนวกเข้ากับความคิดสร้างสรรค์และเทคนิควิธีการทางจิตรกรรมของข้าพเจ้า
 มาใช้ในการสร้างบรรยากาศโดยรวมของผลงานชิ้นนี้

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 8

ภาพที่ 189 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Cecilia Beaux, 2021, สีน้ำมันบนลินิน, 80 x 100 ซม.

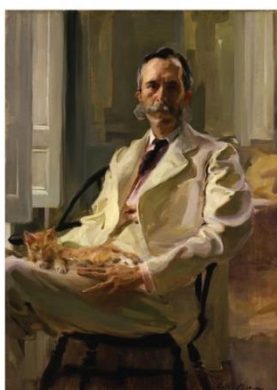
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Cecilia Beaux จิตรกรหญิงชาวอเมริกัน ผู้มีความโดดเด่นและมีชื่อเสียงในการเขียนภาพคนเหมือนในลักษณะของการทิ้งที่แปร่งคล้ายกับรูปแบบการเขียนของ John Singer Sargent เธอได้รับการฝึกฝนมาใน Philadelphia และได้มีโอกาสไปศึกษาต่อที่ Académie Julian ในปารีส ซึ่งเป็นสถาบันศิลปะที่เปิดกว้างในการรับผู้หญิงเข้ามาฝึกฝนภายใต้การสอนของ William-Adolphe Bouguereau¹⁶³

¹⁶³ Cecilia Beaux, accessed May 18, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Cecilia_Beaux

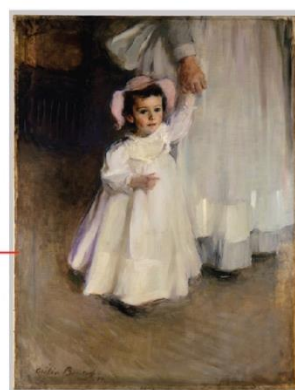

ภาพที่ 190 Cecilia Beaux, Ethel Page, 1884, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 76.2 x 63.82 ซม.

ที่มาภาพ : <https://nmwa.org/art/collection/ethel-page/>

"The man with the cat"

"Ernesta (Child with Nurse)"

ภาพที่ 191 ภาพแสดงข้อมูลจากงานศิลปกรรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ "Cecilia Beaux"

ที่มาภาพ : [https://arthistoryproject.com/artists/cecilia-beaux/man-with-the-cat-](https://arthistoryproject.com/artists/cecilia-beaux/man-with-the-cat-portrait-of-henry-sturgis-drinker/)

[portrait-of-henry-sturgis-drinker/](https://arthistoryproject.com/artists/cecilia-beaux/man-with-the-cat-portrait-of-henry-sturgis-drinker/) (ภาพซ้าย)

<https://www.metmuseum.org/art/collection/search/10127> (ภาพขวา)

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Beaux ในขณะที่กำลังนั่งเขียนภาพของ Ethel Page จากแบบจริงเป็นครั้งแรกภายในสตูดิโอ เมื่อปีค.ศ.1884 และได้มีโอกาสเขียนภาพของเธออีกหลายครั้งในเวลาต่อมา โดย Page นั้นมาจากครอบครัวที่มีชื่อเสียงใน Philadelphia ผู้สืบเชื้อสายมาจาก

Roger Williams ผู้ก่อตั้งและผู้ว่าการโรดไอแลนด์ (Rhode Island) ซึ่งในผลงานชิ้นนี้ Beaux ได้เน้นไปที่ใบหน้าให้มีความสว่างไสวซึ่งตัดกับพื้นหลังที่มีสีเข้มและคลุมเครือ โดยมีสีแดงจากโบว์ที่ประดับไว้บนหมวกกับผีเสื้อที่หนากว่าส่วนอื่นของเสื้อคลุมที่แสดงถึงความเป็นชนสัตว์ของผ้าคลุมที่ Page ใส่อยู่¹⁶⁴ นอกจากนี้โดยรอบของสตูดิโอยังมีผลงานชิ้นอื่นๆของ Beaux อาทิ ผลงานที่ชื่อ “The man with the cat” ซึ่งเป็นภาพเหมือนของ Henry Sturgis Drinker และผลงานที่ชื่อ “Ernesta” (Child with Nurse) ซึ่งเป็นภาพหลานสาววัย 2 ขวบของ Beaux และ Ernesta Drinker ผู้เป็นน้องสาวและนางแบบคนโปรด¹⁶⁵ นอกจากนี้ด้านหลังผลงานชิ้นดังกล่าวยังมีผลงานภาพพิมพ์ญี่ปุ่นในกรอบสีทอง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่แพร่หลายอยู่ในช่วงเวลานั้น

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่ายขาวดำมาใช้เป็นภาพต้นแบบและองค์ประกอบหลัก โดยใส่ผลงานของ Beaux บางส่วนเข้าไปเพิ่มเติมในภาพต้นแบบ และสร้างสรรค์ให้ออกมาเป็นภาพสีจากการอ้างอิงสีในงานจิตรกรรมของ Beaux โดยผนวกเข้ากับความคิดสร้างสรรค์และเทคนิควิธีการทางจิตรกรรมของข้าพเจ้ามาใช้ในการสร้างบรรยากาศโดยรวมของผลงานชิ้นนี้

Miss Beaux Painting Miss Ethel Page

ภาพที่ 192 ภาพข้อมูลจากรูปถ่ายขาวดำที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
ที่ชื่อ “Cecilia Beaux”

ที่มาภาพ : <https://www.freemansauction.com/news/cecilia-beaux-greatest-woman-painter-modern-times/>

¹⁶⁴ **Ethel Page**, accessed May 18, 2022, Available from <https://nmwa.org/art/collection/ethel-page/>

¹⁶⁵ **Ernesta (Child with Nurse)**, accessed May 18, 2022, Available from <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/10127>

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ยังคงอาศัยการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และประมวลผลชุดข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ ทั้งจากข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษร ข้อมูลรูปภาพ และข้อมูลจากผลงานศิลปกรรม มาใช้ในการสร้างสรรค์เช่นเดียวกันกับการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 แต่ทว่าในการสร้างสรรค์ผลงานจริงในระยษนี้ไม่ได้ใช้เพียงแค่มุมมองผ่านรูปถ่ายขาวดำเพียงรูปเดียว เป็นตัวกำหนดและวางองค์ประกอบหลักให้กับผลงาน แต่เป็นการรวมเอาข้อมูลหลายๆประเภทมาประกอบสร้างให้เป็นผลงานสร้างสรรค์ อาทิ รูปถ่ายขาวดำมากกว่า 1 รูป ผนวกกับผลงานศิลปกรรมทั้งงานภาพพิมพ์ งานจิตรกรรม และงานประติมากรรม หรือแม้แต่ข้อมูลเรื่องเล่าในรูปแบบลายลักษณ์อักษรที่ถูกนำมาตีความให้เกิดเป็นรูปธรรม มาใช้ในการวางองค์ประกอบและสร้างมุมมองแบบใหม่ที่มีความเฉพาะตัว โดยอาศัยการใช้ Amateur of the rectangle ช่วยสร้างความลงตัวขององค์ประกอบ ซึ่งมีความแตกต่างจากภาพต้นแบบของข้อมูล ที่สามารถแสดงทัศนคติของข้าพเจ้าที่ต้องการสื่ออัตลักษณ์ความเป็นปัจเจกบุคคลในตัวศิลปินผู้เป็นแบบได้

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 193 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, William-Adolphe Bouguereau, 2021,
สีน้ำมันบนลินิน, 120 x 270 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ William-Adolphe Bouguereau จิตรกรอคาเดมิคชาวฝรั่งเศส ผู้ที่เคยได้รับรางวัล และเกียรติยศสูงสุดมากเท่าที่ศิลปินคนหนึ่งจะมีได้ รวมถึงเป็นประธานของสถาบันศิลปะหลายแห่งทั้งในฝรั่งเศสและยุโรป ในช่วงแรกผลงานของเขาถูกถ่ายทอดผ่านเรื่องราวในตำนานปกรณัม เรื่องศาสนาในพระคัมภีร์ เรื่องประวัติศาสตร์ เรื่องเล่าปรัมปรา และเรื่องราวที่มีความเรียบง่ายมากขึ้นในช่วงเวลาถัดมา อย่างเรื่องของสาวชาวบ้าน ด้วยรูปแบบอุดมคติที่เหมือนจริง โดยใช้กระบวนการสร้างสรรค์หลายขั้นตอน รวมถึงเทคนิคที่มีความซับซ้อนในการถ่ายทอดความเป็นผิวหนังของมนุษย์ จนออกมาเป็นผลงานที่มีความสมบูรณ์แบบ ซึ่งทำให้ชื่อเสียงและผลงานของBouguereau เป็นที่นิยมและมีมูลค่าสูงมากในช่วงชีวิตของเขา¹⁶⁶

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Bouguereau ในขณะที่กำลังเขียนภาพผลงานที่ชื่อ “Day” จากนางแบบจริงที่กำลังยืนอยู่บนแท่นเพื่อเป็นแบบให้กับผลงานชิ้นดังกล่าวภายในสตูดิโอของเขาที่ฝรั่งเศส ที่เต็มไปด้วยผลงานเป็นจำนวนมากซึ่งถูกตั้งวางเรียงรายอยู่รอบสตูดิโอ ได้แก่ ผลงานที่

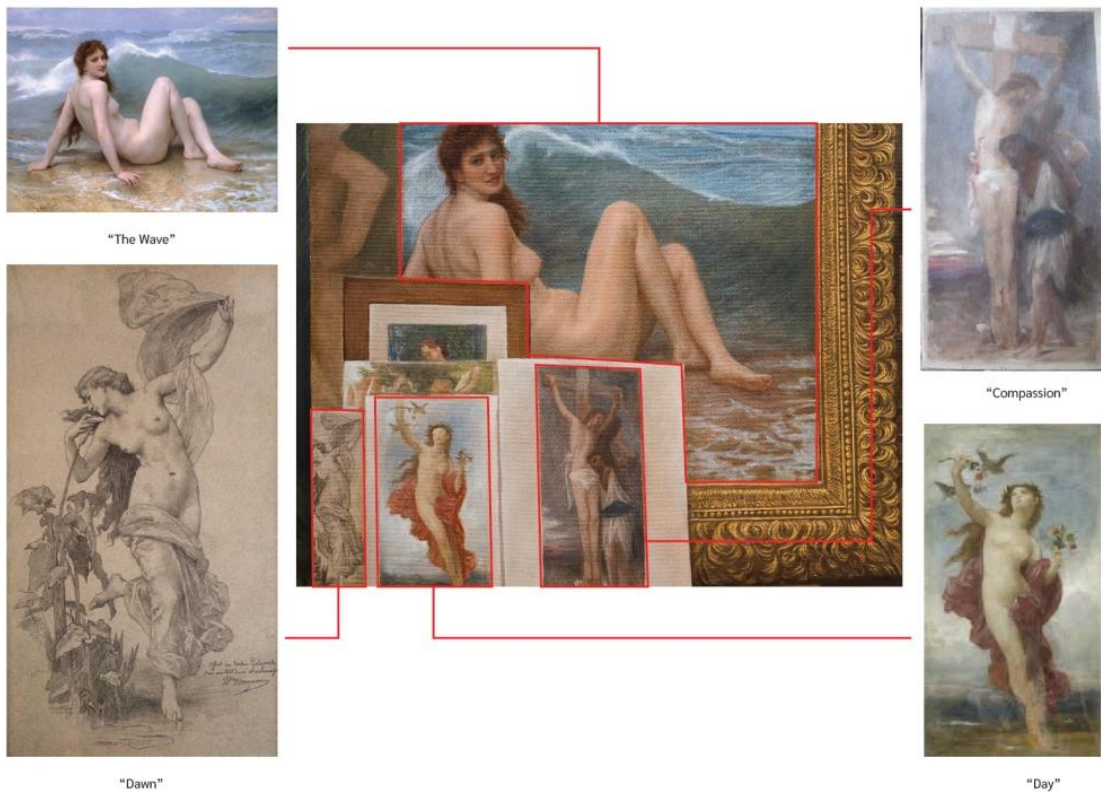
¹⁶⁶ William-Adolphe Bouguereau, accessed May 17, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/William-Adolphe_Bouguereau

ชื่อ “The Wave” ซึ่งอยู่ภายในกรอบสีทองบนขาตั้งทางด้านซ้ายมือสุดในระยะหน้าของภาพ โดยมีภาพสเก็ตช์สีและภาพสเก็ตช์ดินสอของผลงานชิ้นต่างๆ ซึ่งวางบนขาตั้งที่บดบังอยู่ด้านหน้า เช่น สเก็ตช์สีของผลงานที่ชื่อ “Compassion”, “Blessures d'amour”, “Day” และภาพสเก็ตช์ดินสอของผลงานที่ชื่อ “Dawn” เป็นต้น โดยผลงานภาพ nude ทั้งสองผลงานข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ในผลงานช่วงหนึ่งของ Bouguereau ที่ถ่ายทอดความเป็นผิวหนังของมนุษย์ผ่านการเขียนภาพผู้หญิงที่เปลือยเปล่าแบบอุดมคติถึงเหมือนจริง

ภาพที่ 194 William-Adolphe Bouguereau, Day, 1884, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 207 x 120.5 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.pubhist.com/w44768>

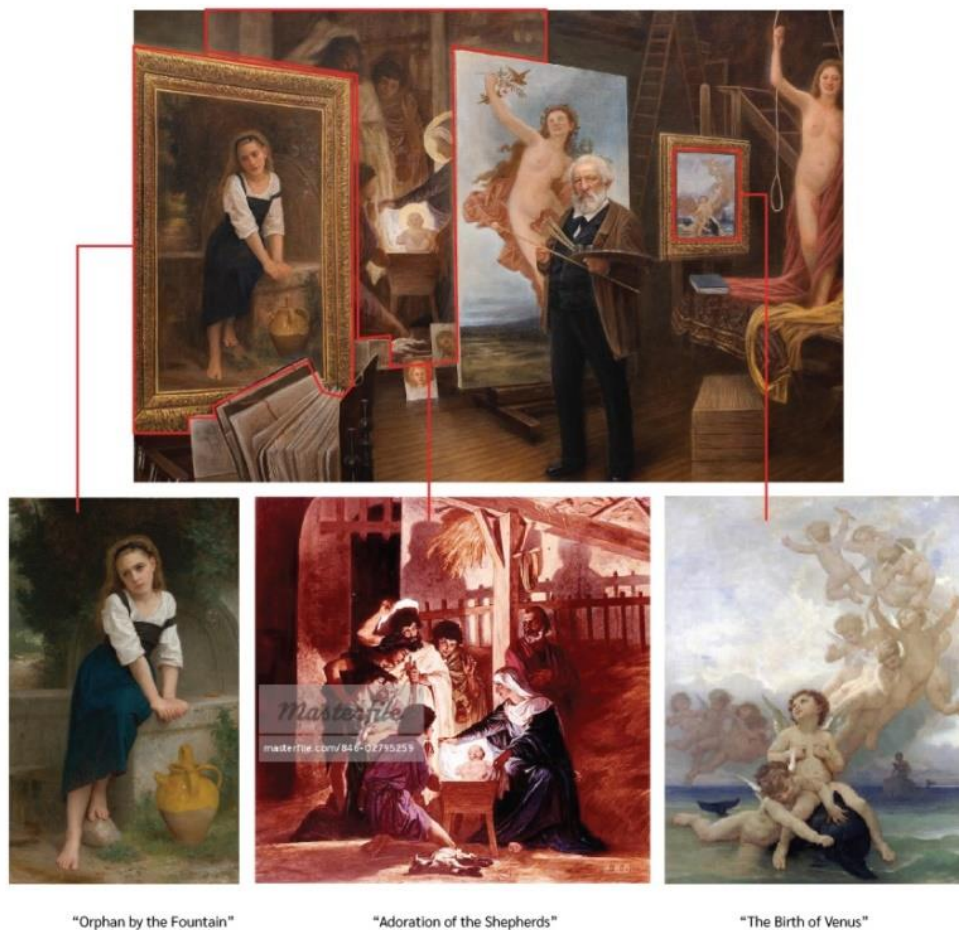

ภาพที่ 195 ภาพแสดงข้อมูลจากงานศิลปกรรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
 ที่ชื่อ “William-Adolphe Bouguereau” ภาพที่ 1
 ที่มาภาพ : [https://en.wikipedia.org/wiki/File:William-Adolphe_Bouguereau_\(1825-1905\)_-_The_Wave_\(1896\).jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/File:William-Adolphe_Bouguereau_(1825-1905)_-_The_Wave_(1896).jpg) (ภาพซ้ายบน)
<https://www.pinterest.com/pin/391672498845241242/> (ภาพซ้ายล่าง)
<https://www.pinterest.com/pin/569072102917585343/> (ภาพขวาบน)
<https://artvee.com/dl/study-for-le-jour/> (ภาพขวาล่าง)

ถัดมายังมีภาพผลงานที่ชื่อ “Orphan by the Fountain” ซึ่งเป็นผลงานที่ถ่ายทอดภาพของสาวชาวบ้านธรรมดาสามัญแบบอุดมคติถึงเหมือนจริง ผ่านองค์ประกอบที่เรียบง่าย แต่ทว่าให้ความสำคัญกับเรื่องของพื้นผิวของส่วนต่างๆ ทั้งผิวหนังของมนุษย์และวัตถุในภาพ ซึ่งเป็นรูปแบบผลงานในช่วงหลังของ Bouguereau ที่ได้รับอิทธิพลมาจากผลงานของ Hugues Merle จนกลายมาเป็นรูปแบบผลงานซึ่งเป็นที่จดจำที่สุดของ Bouguereau¹⁶⁷ นอกจากนี้ยังมีผลงานที่ชื่อ “Adoration of the Shepherds” ที่อยู่ด้านหลังของผลงานที่ชื่อ “Orphan by the Fountain” ซึ่งเป็นผลงานที่

¹⁶⁷ สัมภาษณ์ พัทธ์ ยิ่งเจริญ, ศิลปิน, 7 พฤษภาคม 2565.

ถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนา โดยเป็นแนวผลงานในช่วงแรกของ Bouguereau และในบริเวณด้านหลังของนางแบบมีภาพผลงานสเก็ตซ์สีรูปกามเทพ(Cupid) ที่เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของผลงานชิ้นmasterpiece ของ Bouguereau อย่าง “The Birth of Venus”

ภาพที่ 196 ภาพแสดงข้อมูลจากงานศิลปกรรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ที่ชื่อ “William-Adolphe Bouguereau” ภาพที่ 2

ที่มาภาพ : [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:William-Adolphe_Bouguereau_\(1825-1905\)_-_Orphan_by_the_Fountain_\(1883\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:William-Adolphe_Bouguereau_(1825-1905)_-_Orphan_by_the_Fountain_(1883).jpg)

(ภาพซ้ายล่าง)

<https://www.alamy.com/stock-photo-painting-by-bouguereau-adoration-of-the-shepherds-nativity-manger-31572544.html> (ภาพกลางล่าง)

<https://www.posterazzi.com/the-birth-of-venus-poster-print-by-william-adolphe-bouguereau-item-varpdx264621/> (ภาพขวาล่าง)

อีกทั้งยังมีภาพสเก็ตช์เส้นเค้าโครงรอบนอก (Outline) บนกระดาษในขนาดสเกลเท่าจริง หรือ Cartone ซึ่งถูกวางติดไว้อยู่ด้านหลังบริเวณมุมขวามือของภาพ สเก็ตช์สีน้ำมันแบบแยกส่วนของศรีษะและสเก็ทซ์วาดเส้นอีกหลายชิ้น ซึ่งถูกวางไว้บนพื้น และถูกเก็บไว้ในแฟ้มรวบรวมผลงานในระยะหน้า โดยงานสเก็ตช์ต่างๆเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นถึงกระบวนการทำงานของ Bouguereau ซึ่งผ่านหลากหลายขั้นตอนก่อนที่จะมาเป็นผลงานจริง

ภาพที่ 197 ภาพ Cartone และ สเก็ตช์ต่างๆในผลงานวิทยานิพนธ์
ที่ชื่อ “William-Adolphe Bouguereau”

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่ายขาวดำหลายรูปและภาพในผลงานภาพพิมพ์Engraving ที่เคยตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ฝรั่งเศส ที่ชื่อ L'illustration ฉบับวันที่ 24 เมษายน ค.ศ.1886 มาใช้เป็นภาพต้นแบบและองค์ประกอบหลัก โดยนำมาประกอบสร้างให้เกิดเป็นภาพในมุมมองแบบพาโนรามา (Panorama) โดยสร้างสรรค์ให้ออกมามีสีสันจากการอ้างอิงสีในผลงานจิตรกรรมของ Bouguereau เป็นหลัก ผนวกกับความคิดสร้างสรรค์และเทคนิควิธีการทางจิตรกรรมของข้าพเจ้ามาใช้ในการสร้างบรรยากาศโดยรวมของผลงานชิ้นนี้

ภาพที่ 198 ภาพแสดงข้อมูลรูปถ่ายขาวดำและผลงานภาพพิมพ์Engravingที่ใช้เป็นต้นแบบในการ
สร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “William-Adolphe Bouguereau”

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:WilliamAdolphe_Bouguereau_in_his_Studio.jpg (ภาพซ้าย)

<http://gurneyjourney.blogspot.com/2018/02/bouguereau-in-his-studio.html> (ภาพกลาง)

<https://www.budsartbooks.com/product/william-bouguereau-the-essential-works/>
(ภาพขวา)

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 199 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Lord Frederic Leighton, 2022,
สีน้ำมันบนลินิน, 120 x 270 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Lord Frederic Leighton หนึ่งในศิลปินชาวอังกฤษที่มีชื่อเสียงที่สุดในศตวรรษที่ 19 ผู้ที่เคยรับรางวัลและเกียรติยศระดับชาติและระดับนานาชาติมากมาย Leighton เป็นที่รู้จักของสมาชิกราชวงศ์ ศิลปิน นักเขียน และนักการเมืองสมัยวิกตอเรียตอนปลาย เขาเริ่มมีชื่อเสียงจากการที่สมเด็จพระราชินีวิกตอเรียซื้อผลงาน โดยงานจิตรกรรมของเขาที่บรรยายถึงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ พระคัมภีร์ และเรื่องคลาสสิกตามขนบของความเป็นอคาเดมิก ได้รับความนิยมนอย่างมหาศาลและมีมูลค่าสูงมากในช่วงชีวิตของเขา ในปี ค.ศ.1878 เขาได้มาถึงจุดสูงสุดของชีวิตศิลปิน โดยเป็นประธานของ Royal Academy of Arts และได้รับเกียรติให้เป็น Baron ในปี ค.ศ.1896 ซึ่งเป็นศิลปินอังกฤษเพียงคนเดียวที่ได้รับบรรดาศักดิ์นี้¹⁶⁸

¹⁶⁸ WHO WAS FREDERIC LEIGHTON?, accessed May 18, 2022, Available from <https://www.frederic-leighton.org/biography.html>

ภาพที่ 200 Lord Frederic Leighton, Cymon and Iphigenia, 1884,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 163 x 328 ซม.

ที่มาภาพ : [https://en.wikipedia.org/wiki/Cymon_and_Iphigenia_
%28Leighton_painting%29](https://en.wikipedia.org/wiki/Cymon_and_Iphigenia_%28Leighton_painting%29)

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Leighton ในขณะที่กำลังนั่งเขียนภาพผลงานที่ชื่อ “Cymon and Iphigenia” ภายในสตูดิโอสุดหรูของเขาที่ Holland Park ในลอนดอน ซึ่งภายในสถานที่ดังกล่าวนั้นถูกตกแต่งด้วยพรมที่มากด้วยลวดลายและสีสันทันที ซึ่งสอดคล้องไปกับผนังของห้องซึ่งถูกทาด้วยคูสีแดงและน้ำเงินเป็นหลัก ที่ได้เต็มไปด้วยผลงานศิลปกรรมเป็นจำนวนมากทั้งผลงานจิตรกรรม อาทิ ผลงานจิตรกรรมที่ชื่อ “Idyll” ซึ่งถูกวางไว้บนขาตั้งทางด้านซ้ายมือของภาพ ผลงานจิตรกรรมที่ชื่อ “Flaming June” ซึ่งเป็นผลงานชิ้น masterpiece ของ Leighton ที่อยู่ภายในกรอบสีทองขนาดใหญ่บนขาตั้งตรงกลางของภาพ และผลงานจิตรกรรมที่ชื่อ “Lachrymae” ที่อยู่ภายในกรอบสีทองขนาดใหญ่บนขาตั้งทางฝั่งขวามือสุดของภาพ โดยมีผลงานจิตรกรรมภาพผู้หญิงที่ชื่อ “Candida” ตั้งอยู่ข้างล่างของผลงานชิ้นดังกล่าว อีกทั้งยังมีงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์ขนาดเล็กเป็นจำนวนมากซึ่งถูกแขวนไว้อย่างเป็นระเบียบบนผนังสีแดงทางด้านขวามือ ข้างผลงานที่ชื่อ “The Death of Brunelleschi” นอกจากนี้ยังมีผลงานวาดเส้นอีกเป็นจำนวนมากอยู่โดยรอบพื้นที่ของสตูดิโอ และงานประติมากรรมซึ่งมีต้นแบบมาจากผลงานจิตรกรรมที่ชื่อ “Idyll” ทางด้านซ้ายมือของภาพ รวมถึงงานประติมากรรมต้นแบบอื่นๆซึ่งถูกแขวนไว้บนผนังและถูกวางไว้บนแท่นสีน้ำเงินในระยะหลังสุด

ภาพที่ 201 Lord Frederic Leighton, Idyll, 1880-1881, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 104.1 x 212.1 ซม.
 ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Leighton,_Frederic_-_Idyll_-_c._1880-81.jpg

ภาพที่ 202 Lord Frederic Leighton, Flaming June, 1895, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 120 x 120 ซม.
 ที่มาภาพ : <https://theframeblog.com/2020/12/28/olympian-frames-frederic-lord-leighton/>

ภาพที่ 203 Lord Frederic Leighton, Candida, 1895, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 83.2 x 61.6 ซม.
 ที่มาภาพ : <https://theframeblog.com/2020/12/28/olympian-frames-frederic-lord-leighton/>

ภาพที่ 204 Lord Frederic Leighton, Lachrymae, 1894-1895,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 157.5 x 62.9 ซม.

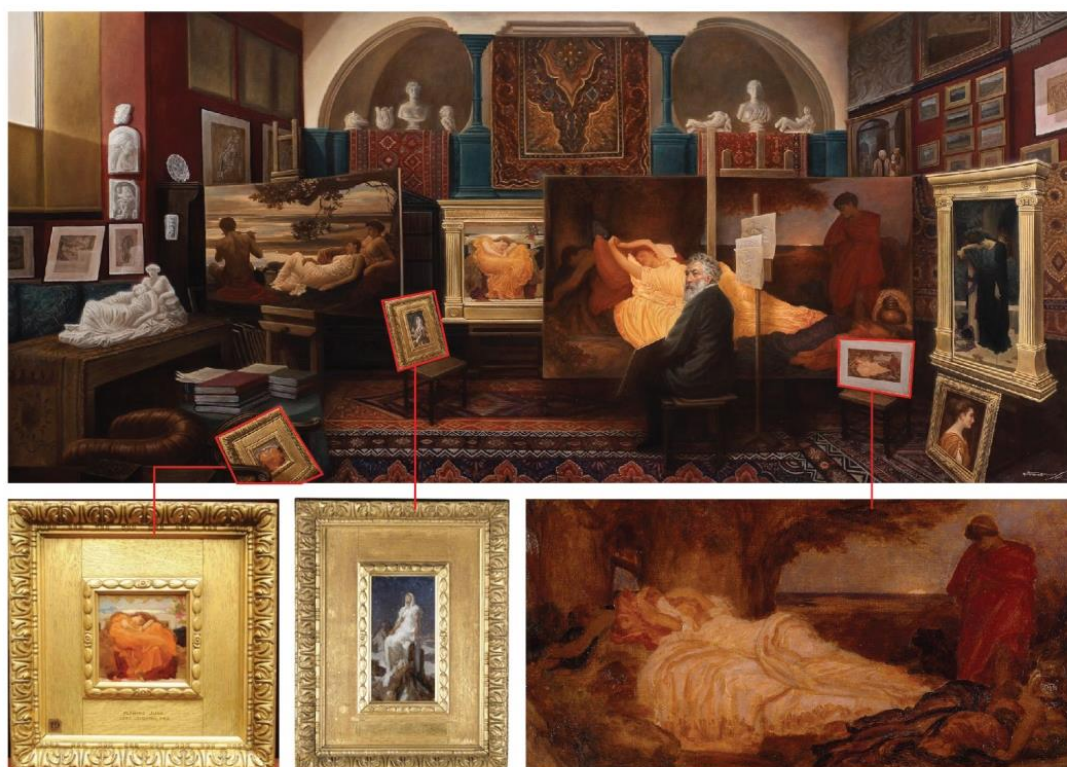
ที่มาภาพ : <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/436869>

ภาพที่ 205 Lord Frederic Leighton, The Death of Brunelleschi, 1852,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 183 x 254 ซม.

ที่มาภาพ : <https://smartify.org/es/artworks/the-death-of-brunelleschi>

นอกเหนือจากงานศิลปกรรมที่มีความสมบูรณ์แล้วยังมีภาพสเก็ตช์สีของผลงานที่ชื่อ “Flaming June” ,“The spirit of the summit”และ“Cymon and Iphigenia”ซึ่งแสดงถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของ Leighton

“Flaming June”

“The spirit of the summit”

“Cymon and Iphigenia”

ภาพที่ 206 ภาพแสดงข้อมูลจากภาพสเก็ตช์สีที่ใช้ในการสร้างสรรค์
ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Lord Frederic Leighton”

ที่มาภาพ : <https://www.gallery19c.com/artworks/9371/> (ภาพซ้าย)

http://www.artnet.com/artists/lord-frederic-leighton/sketch-for-the-spirit-of-the-summit-vqNU7vUHX3bv_iOf4CRGXA2 (ภาพกลาง)

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Lord_Frederic_Leighton_-_Colour_study_for_%27Cymon_and_Iphigenia%27_-_Google_Art_ProjectFXD.jpg

(ภาพขวา)

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่าย
 ขาวดำหลายรูปและภาพในผลงานภาพพิมพ์Engraving ของ William Hatherell มาใช้เป็นภาพ
 ต้นแบบและองค์ประกอบหลัก โดยนำมาประกอบสร้างให้เกิดเป็นภาพในมุมมองแบบพาโนรามา
 (Panorama) โดยสร้างสรรค์ให้ออกมามีสีสันจากการอ้างอิงสีในผลงานจิตรกรรม และรูปถ่ายสีสตูดิโอ
 ของ Leighton ซึ่งปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑน์ ผนวกเข้ากับความคิดสร้างสรรค์และเทคนิควิธีการทาง
 จิตรกรรมของข้าพเจ้ามาใช้ในการสร้างบรรยากาศโดยรวมของผลงานชิ้นนี้

ภาพที่ 207 ภาพแสดงข้อมูลจากรูปถ่ายขาวดำที่ใช้ในการสร้างสรรค์
 ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Lord Frederic Leighton”

ที่มาภาพ : <https://www.npg.org.uk/collections/search/portrait/mw54840/Frederic-Leighton-Baron-Leighton> (ภาพถ่าย)

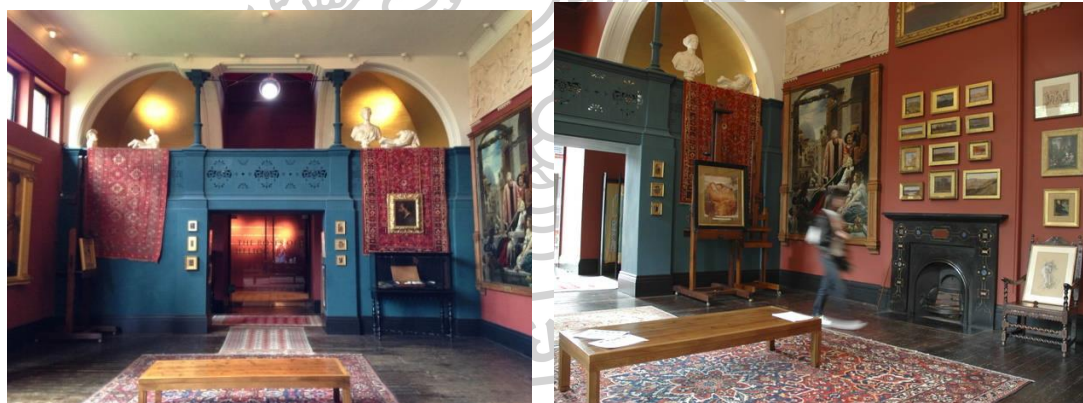
<https://www.britishartstudies.ac.uk/issues/issue-index/issue-9/leighton-arab-hall>
 (ภาพกลาง)

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Frederic_Leighton%E2%80%99s_studio,_1_April_1895.jpg (ภาพขวา)

ภาพที่ 208 William Hatherell, The Studio, 1896,
Engraving , 22.54 x 15.56 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.meisterdrucke.ie/fine-art-prints/William-Hatherell/717771/The-Studio,-1896.html>

ภาพที่ 209 ภาพแสดงข้อมูลจากรูปถ่ายสีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ
“Lord Frederic Leighton”

ที่มาภาพ : <https://londongraduarts.wordpress.com/2015/04/06/a-victorian-obsession-at-leighton-house/>

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 210 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Ivan Shishkin, 2022, สีน้ำมันบนลินิน, 150 x 100 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Ivan Shishkin จิตรกรชาวรัสเซีย ผู้มีความโดดเด่นในการเขียนภาพทิวทัศน์ และเป็นสมาชิกคนสำคัญของกลุ่ม Peredvizhniki ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การสร้างศิลปะแนวสังคมนิยมสมัยใหม่ในรัสเซีย ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากชนชั้นกลางและชาวนา เขาสำเร็จการศึกษาจาก Imperial Academy of Arts ในเซนต์ปีเตอส์เบิร์กด้วยเกียรตินิยมสูงสุดและเหรียญทอง จนได้ทุนไปศึกษาต่อที่ยุโรป หลังจากนั้น 5 ปี เขาได้กลายเป็นสมาชิกของ Imperial Academy ในเซนต์ปีเตอส์เบิร์กและเป็นศาสตราจารย์ทางด้านงานจิตรกรรมตั้งแต่ปีค.ศ.1873 ถึง ค.ศ.1898 และเป็นหัวหน้าภาควิชาจิตรกรรมภาพทิวทัศน์ที่ Highest Art School ในเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ในเวลาเดียวกัน¹⁶⁹

¹⁶⁹ Ivan Shishkin, accessed May 18, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Ivan_Shishkin

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Shishkin ในขณะที่กำลังเขียนภาพผลงานที่ชื่อ “Forest” ภายในป่าของประเทศรัสเซีย ซึ่งแสดงให้เห็นรูปแบบและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของ Shishkin ที่ยังคงให้ความสำคัญกับการออกไปเขียนภาพในสถานที่จริง ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่ายขาวดำผนวกกับการหยิบยืมเทคนิค รูปแบบ และต่อยอดจากผลงานจิตรกรรมของ Shishkin ที่ชื่อ “The Forest of Countess Mordvinova” มาประกอบสร้างใหม่จนเกิดเป็นงานจิตรกรรมที่สามารถถ่ายทอดความเป็นตัวตนของศิลปินผู้เป็นแบบ

รูปถ่ายขาวดำของ Shishkin

ภาพที่ 211 ภาพแสดงข้อมูลที่ใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
ที่ชื่อ “Ivan Shishkin”

ที่มาภาพ : <https://www.brushwiz.com/60082928007837579809.html> (ภาพซ้ายบน)

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=6492719994132110&set=gm.1870441399795487>(ภาพซ้ายล่าง)

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Shishkin_Ivan_The_Forest_of_Countess_Mordvinova_1891.jpg (ภาพขวา)

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

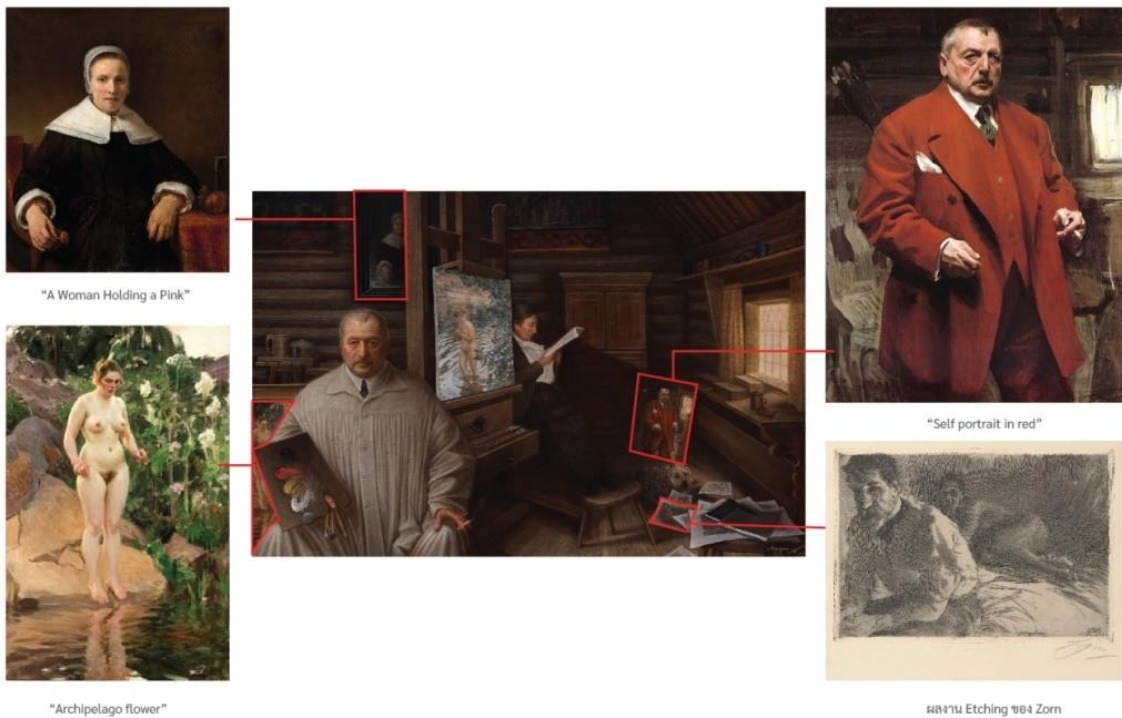
ภาพที่ 212 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Anders Zorn, 2022, สีน้ำมันบนลินิน, 100 x 150 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Anders Zorn ประติมากร ศิลปินภาพพิมพ์ กัศกรด และจิตรกรชาวสวีเดน ผู้มีชื่อเสียงในเรื่องการเขียนภาพเหมือน ได้อย่างแม่นยำ และมีอัตลักษณ์ผ่านการทิ้งฝีแปรงและสีที่ได้จากการผสมภายใต้ข้อจำกัดของ limited palette ซึ่งประกอบไปด้วย Vermilion red ,Yellow ochre ,Ivory black และ Lead white ซึ่งนั่นทำให้ผลงานและฝีมือของเขาเป็นที่นิยมไม่แพ้ จิตรกรภาพเหมือนผู้มีชื่อเสียงและร่วมยุคเดียวกัน อย่าง John Singer Sargent¹⁷⁰

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Zorn ในขณะที่กำลังนั่งพักจากการเขียนภาพผลงานที่ชื่อ “Frileuse” ซึ่งเป็นภาพ nude ของผู้หญิงรูปร่างสมบูรณ์ในแม่น้ำ อันเป็นรูปแบบผลงานที่เป็นเอกลักษณ์ของ Zorn ในมือของเขาข้างหนึ่งถือบุหรีไว้ ส่วนอีกข้างถือพู่กันและจานสีซึ่งแสดงให้เห็นกลุ่มสีแบบ Zorn palette อันเฉพาะตัวของศิลปิน โดยมี Emma ผู้เป็นภรรยา นั่งอ่านหนังสืออยู่ด้วย ในระยะหลังพร้อมด้วยสุนัขที่เลี้ยงไว้ นอกจากนี้ภายในสตูดิโอของ Zorn ยังมีผลงานจิตรกรรมชิ้นอื่นๆที่ถูกวางไว้ เช่น ผลงานที่ชื่อ “Archipelago flower” ซึ่งเป็นภาพ nude ที่อยู่ด้านหลังของ Zorn

¹⁷⁰ Anders Zorn, accessed May 18, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Anders_Zorn

และผลงานที่ชื่อ “Self portrait in red” ซึ่งเป็นภาพเหมือนตัวเองของZorn อีกทั้งยังมีผลงานภาพพิมพ์กัดกรด (Etching) จำนวนมากที่ถูกรวบรวมอยู่บนเว็บไซต์ในระยหน้าและบนพื้นของสตูดิโอทางด้านขวาของภาพ ในระยะหลังสุดมีผลงานที่ชื่อ “A Woman Holding a Pink” ของ Rembrandt van Rijn แขนงอยู่บนผนังของสตูดิโอทรงกระท่อมซึ่งทำด้วยไม้เป็นส่วนใหญ่

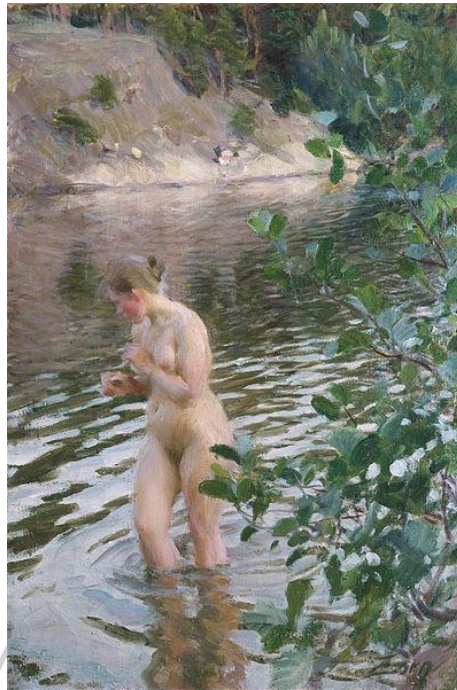
ภาพที่ 213 ภาพแสดงข้อมูลจากงานศิลปกรรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์
ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Anders Zorn”

ที่มาภาพ : <https://www.nga.gov/collection/art-object-page.82.html> (ภาพซ้ายบน)

<https://arthur.io/art/anders-zorn/archipelago-flower> (ภาพซ้ายล่าง)

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Anders_Zorn_-_Sj%C3%A4lvportr%C3%A4tt_i_r%C3%B6tt_%281915%29.jpg (ภาพขวาบน)

<https://www.metmuseum.org/art/collection/search/382071> (ภาพขวาล่าง)

ภาพที่ 214 Anders Zorn, Frileuse, 1920, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 98 x 66 ซม.

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Anders_Zorn_-_Frileuse.jpg

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่ายขาวดำมาผนวกกับรูปถ่ายสีสตูดิโอของ Zorn ซึ่งเปิดเป็นพิพิธภัณฑ์ในปัจจุบัน และผลงานจิตรกรรมของ Zorn เพื่อใช้เป็นภาพต้นแบบและองค์ประกอบหลัก มาประกอบสร้างใหม่จนเกิดเป็นงานจิตรกรรมที่สามารถถ่ายทอดความตัวตนของศิลปินผู้เป็นแบบ

ภาพที่ 215 ภาพแสดงข้อมูลจากรูปถ่ายขาวดำที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Anders Zorn”

ที่มาภาพ : <https://www.aftonbladet.se/nojesbladet/a/g6R43a/rekord-i-utropspris-for-zorns-sondagsmorgon> (ภาพซ้าย)

(ภาพซ้าย)

<http://atelierlog.blogspot.com/2017/04/anders-zorn-4.html> (ภาพขวา)

ภาพที่ 216 ภาพแสดงข้อมูลจากรูปถ่ายสีที่ใช้ในการสร้างสรรค์

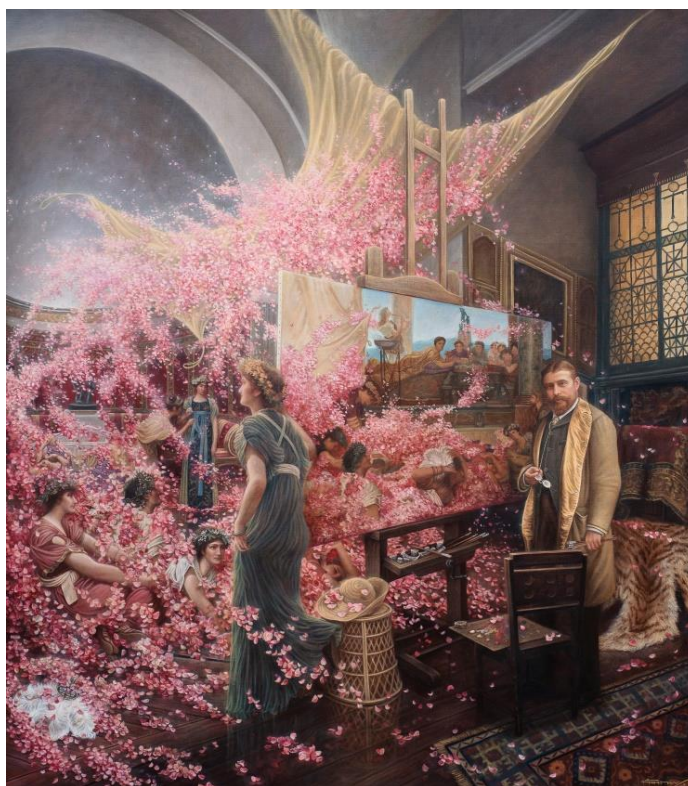
ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Anders Zorn”

ที่มาภาพ : https://hr.wikipedia.org/wiki/Anders_Zorn (ภาพซ้าย)

https://www.tripadvisor.com/LocationPhotoDirectLink-g230092-d534513-i497788841-Zorngarden-Mora_Dalarna_County.html (ภาพขวา)

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 217 ก้องภพ เป็ญจนิรัตน์, Sir Lawrence Alma-Tadema, 2022,
สีน้ำมันบนลินิน, 180 x 160 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Sir Lawrence Alma-Tadema จิตรกรชาว ดัตช์ ผู้ได้รับการฝึกฝนใน Royal Academy of Antwerp ในเบลเยียม และไปประสบความสำเร็จใน ฐานะจิตรกรผู้มีชื่อเสียงในประเทศอังกฤษ จนได้รับการพระราชทานยศเป็นท่านเซอร์ Tademaเป็นที่ รู้จักในฐานะจิตรกรผู้เขียนภาพพรรณนาถึงความหรูหราและความเสื่อมโทรมของจักรวรรดิโรมัน ผ่าน ภาพฟิกเกอร์คนโดยมีฉากหลังเป็นสถานที่ที่ตกแต่งภายในด้วยหินอ่อน ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนสีฟ้า และห้องฟ้าที่พร่างพราย Tadema ถือเป็นหนึ่งจิตรกรชาววิกตอเรียที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ในช่วงชีวิตของเขา¹⁷¹

¹⁷¹ Lawrence Alma-Tadema, accessed May 19, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Lawrence_Alma-Tadema

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Tadema ในขณะที่กำลังเขียนภาพผลงานที่ชื่อ “The Roses of Heliogabalus” ซึ่งถือได้ว่าเป็นผลงาน masterpiece ที่มีชื่อเสียงที่สุดชิ้นหนึ่งของ Tadema โดยเนื้อหาในภาพดังกล่าวเป็นเรื่องราวโศกนาฏกรรมของข้าราชการบริพารที่ถูกจักรพรรดิโรมัน จิตวิปลาสพระองค์หนึ่ง ปล่อยกลีบดอกไม้มงมาทับจนตายในงานเลี้ยงฉลอง ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ Tadema ลงทุนสั่งกลีบกุหลาบมาจากตอนใต้ของฝรั่งเศส ในทุกสัปดาห์ตลอดระยะเวลา 4 เดือนที่เขียนภาพนี้ เนื่องจากหมดช่วงฤดูกาลของกุหลาบในอังกฤษแล้ว โดยนำมาไปรยลงจากโดม โรมันจำลองที่สร้างไว้ในสตูดิโอ เพื่อสังเกตการร่วงหล่นและพลิกตัวของกลีบกุหลาบ¹⁷² โดยมีเหล่า นางแบบและนายแบบมาโพสทำให้เขียนภายในสตูดิโอ

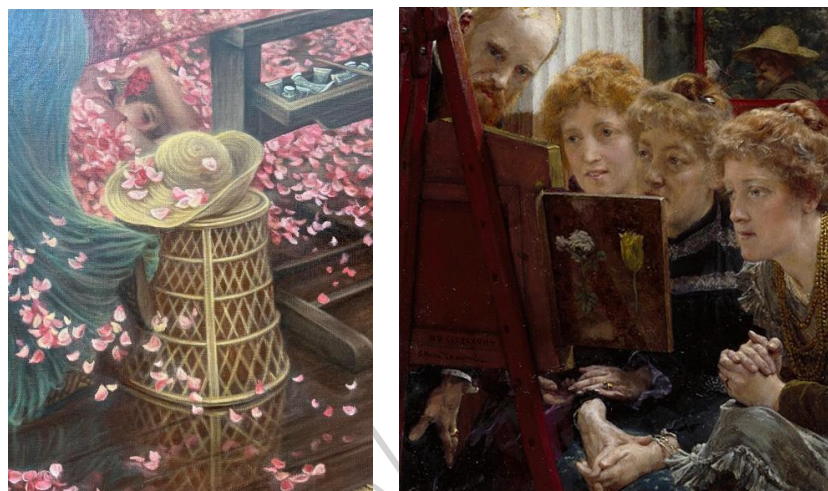

ภาพที่ 218 ภาพผลงานที่ชื่อ “The Roses of Heliogabalus” ในผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Sir Lawrence Alma-Tadema”

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/File:The_Roses_of_Heliogabalus.jpg

(ภาพขวา)

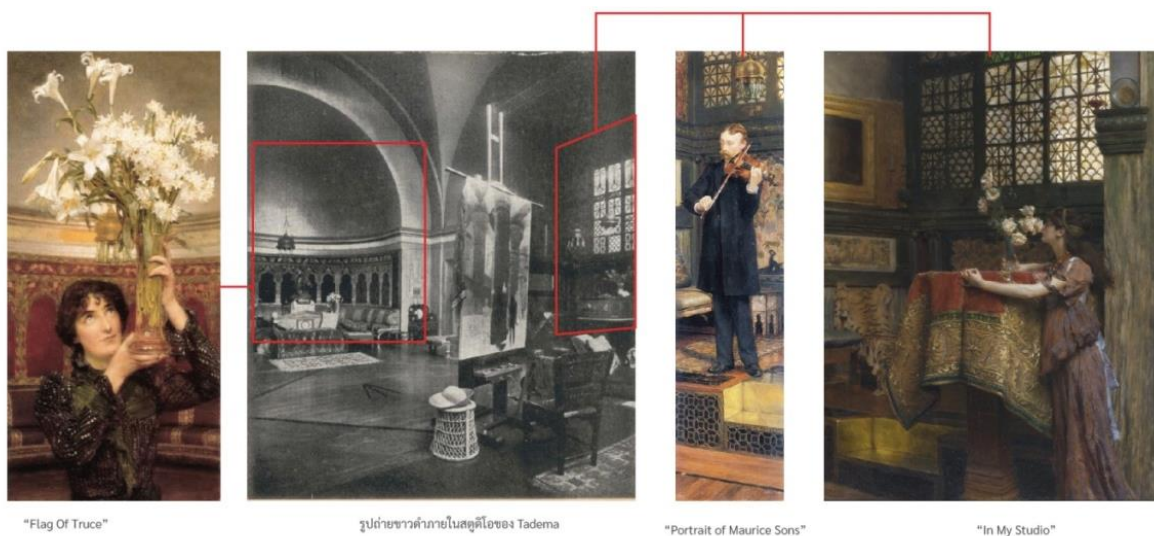
¹⁷² **The Roses of Heliogabalus**, accessed May 19, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/The_Roses_of_Heliogabalus

ภาพที่ 219 ภาพหมวกฟางในผลงานที่ชื่อ “A Family Group” ของ Sir Lawrence Alma-Tadema
ที่มาภาพ : <https://www.wikiart.org/en/sir-lawrence-alma-tadema/a-family-group-1896> (ภาพขวา)

นอกจากนี้ยังมีหมวกฟางของTadema ที่วางอยู่ใกล้กับผลงานชิ้นดังกล่าว ซึ่งเคยปรากฏให้เห็นในผลงานที่ชื่อ “A Family Group” ของTadema อีกทั้งยังมีหนังสือที่ถูกวางพาดไว้ในระยะหลัง ซึ่งเป็นอีกหนึ่งในเอกลักษณ์ที่มักปรากฏให้เห็นบ่อยครั้งในผลงานหลายๆชิ้นของเขา

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ มีที่มาจากข้อมูลเรื่องเล่าที่เป็นเพียงลายลักษณ์อักษร ซึ่งถูกตีความให้เป็นรูปธรรมผ่านการนำข้อมูลรูปถ่ายขาวดำของสตูดิโอและรูปของTadema มาใช้เป็นภาพต้นแบบและองค์ประกอบหลักของผลงาน โดยสร้างสรรค์ให้ออกมามีสีสันจากการอ้างอิงสีในผลงานจิตรกรรมของ Tadema ในหลายๆชิ้นที่ปรากฏให้เห็นส่วนต่างๆของสตูดิโอ เช่น ในผลงานที่ชื่อ “In My Studio” , “Portrait of Maurice Sons” และ “Flag Of Truce” เป็นต้น ประกอบกับการหยิบยืมวิธีการและเทคนิคการเขียนกลีบกุหลาบที่กำลังร่วงหล่นจากที่สูงในผลงาน “The Roses of Heliogabalus” มาใช้ นอกจากนี้ยังมีการหยิบยืมภาพฟิกเกอร์คนในเครื่องแต่งกายแบบโรมันจากผลงานชิ้นต่างๆของTadema มาใช้ประกอบในส่วนองภาพนางแบบและนายแบบที่มาโพสท่าให้เขียนภายในสตูดิโอ อาทิ ผลงานที่ชื่อ “In a rose garden”, “Love In Idleness”, “Love's Missile” และ “The Frigidarium” เป็นต้น โดยผนวกเข้ากับความคิดสร้างสรรค์และเทคนิควิธีการทางจิตรกรรมของข้าพเจ้ามาใช้ในการสร้างบรรยากาศโดยรวมของผลงานชิ้นนี้

"Flag Of Truce"

รูปถ่ายชาวค้ำภายในสตูดิโอของ Tadema

"Portrait of Maurice Sons"

"In My Studio"

ภาพที่ 220 ภาพแสดงข้อมูลจากรูปถ่ายชาวค้ำและผลงานศิลปกรรม
ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ภาพสตูดิโอ

ในผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Sir Lawrence Alma-Tadema”

ที่มาภาพ : <https://www.wikiart.org/en/sir-lawrence-alma-tadema/flag-of-truce-1900>

<https://www.royalacademy.org.uk/art-artists/book/sir-lawrence-alma-tademas-world-famous-home>

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Lawrence_Alma-Tadema_-_Portrait_of_Maurice_Sons_playing_the_Violin_in_Alma-Tadema%27s_Studio,_1896.jpg

<https://www.wikiart.org/en/sir-lawrence-alma-tadema/in-my-studio-1893>

(ไล่อันดับจากภาพด้านซ้ายไปด้านขวา)

ภาพที่ 221 ภาพแสดงข้อมูลการหยิบยืมภาพฟีกเกอร์จากผลงานศิลปกรรม
ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ภาพคนในสตูดิโอ
ในผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Sir Lawrence Alma-Tadema”

ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:In_a_rose_garden,_by_Lawrence_Alma_Tadema.jpg (ภาพซ้ายบน)

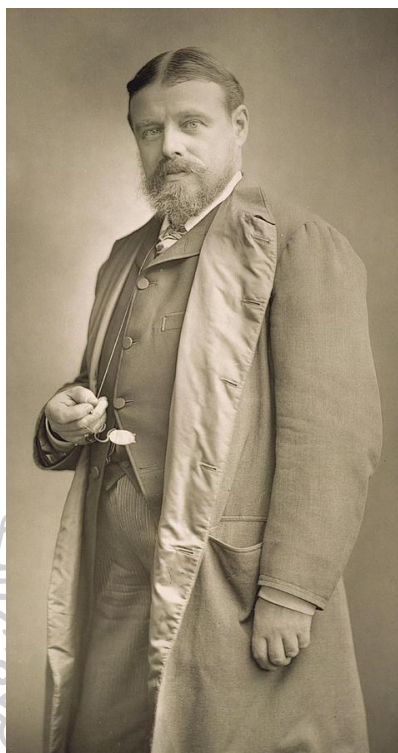
<https://www.tuttartpitturasculturapoesiamusica.com/2016/09/Lawrence-Alma-Tadema.html> (ภาพซ้ายกลาง)

<https://fineartamerica.com/featured/love-in-idleness-1891-lawrence-alma-tadema.html> (ภาพซ้ายล่าง)

<https://id.pinterest.com/pin/412079434641479637/> (ภาพขวาบน)

https://iartprints.com/prints/sir_lawrence_alma-tadema_the_frigidarium-2109.html
(ภาพขวากลาง)

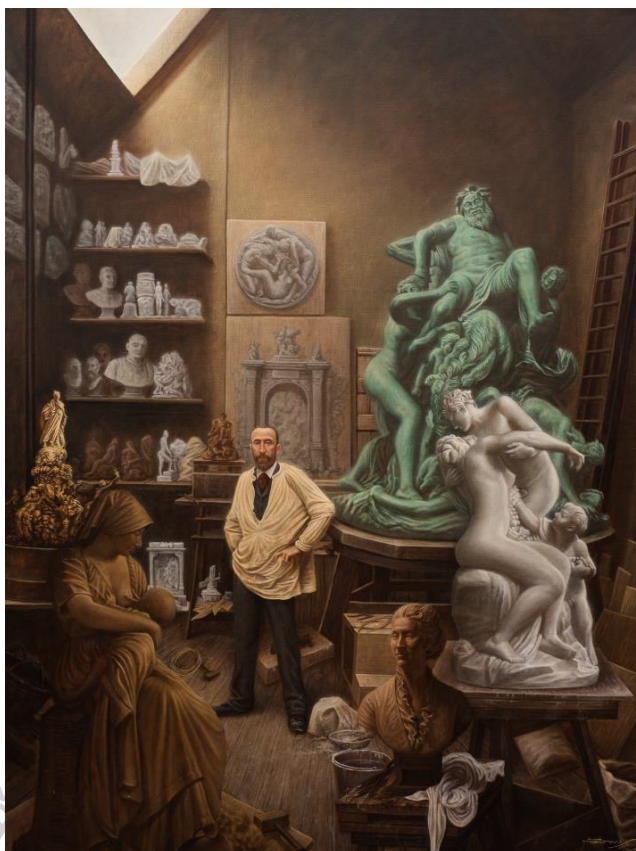
<https://arthistoryclasses.tumblr.com/post/643941516879020032/lawrence-alma-tadema-the-roses-of-heliogabalus> (ภาพขวาล่าง)

ภาพที่ 222 ภาพข้อมูลจากรูปถ่ายขาวดำของ Sir Lawrence Alma-Tadema ที่ใช้ในการสร้างสรรค์
ที่มาภาพ : <https://www.npg.org.uk/collections/search/portrait/mw122877/Sir-Lawrence-Alma-Tadema>

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6

ภาพที่ 223 ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์, Aimé-Jules Dalou, 2022, สีน้ำมันบนลินิน, 180 x 135 ซม.

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นภาพของ Aimé-Jules Dalou ประติมากรชาวฝรั่งเศส ผู้มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จจากการสร้างอนุสาวรีย์ ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในอัจฉริยะที่เก่งที่สุดคนหนึ่งในช่วงศตวรรษที่ 19 ของฝรั่งเศส ผลงานประติมากรรมของเขา มีความโดดเด่นในเรื่องของความ naturalist และการจัดวางองค์ประกอบประติมากรรมแบบกลุ่มที่ได้รับอิทธิพลจาก Baroque¹⁷³

โดยข้าพเจ้าเลือกนำเสนอภาพของ Dalou ในขณะที่กำลังยืนอยู่ภายในสตูดิโอประติมากรรม ที่มีช่องแสงลงมาจากด้านบน ซึ่งรายล้อมไปด้วยผลงานประติมากรรมจำนวนมากของเขา ทั้งงานประติมากรรมด้วยเทคนิคดินเผา ได้แก่ ผลงานที่ชื่อ “Peasant woman nursing a baby” และผลงานที่ชื่อ “Bust of a Lady” ในระยะหน้าของภาพทางด้านซ้ายและขวาตามลำดับ งาน

¹⁷³ Jules Dalou, accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Jules_Dalou

ประติมากรรมหินอ่อนที่ชื่อ “Bacchus and Ariadne” อีกทั้งยังมีผลงานที่ชื่อ “The Triumph of Silenus” ผลงานประติมากรรมกลุ่มขนาดใหญ่ที่ถูกหล่อขึ้นด้วย Bronze ซึ่งอยู่ด้านหลังผลงานประติมากรรมหินอ่อนที่กล่าวไว้ข้างต้น

ภาพที่ 224 Aimé-Jules Dalou, Peasant woman nursing a baby, 1873,
ดินเผา, 136.5 x 70 X 80 ซม.

ที่มาภาพ : <https://collections.vam.ac.uk/item/O34921/peasant-woman-nursing-a-baby-figure-group-aim%C3%A9-jules-dalou/>

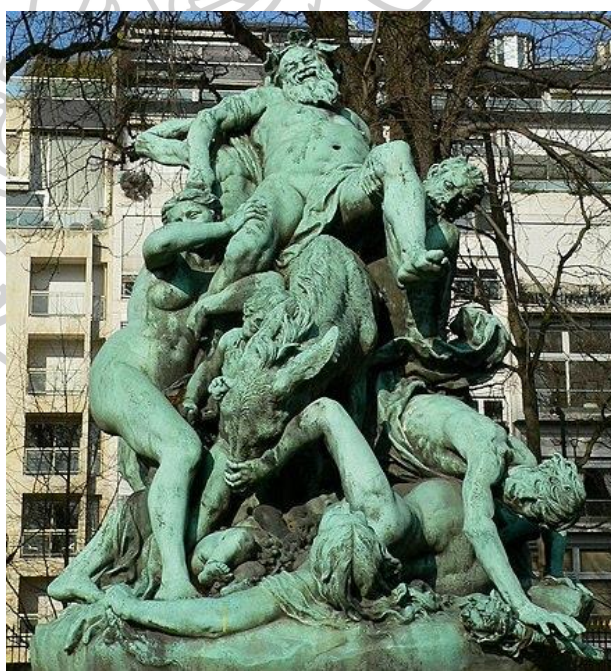
ภาพที่ 225 Aimé-Jules Dalou, Bust of a Lady, 1875, ดินเผา

ที่มาภาพ : <https://www.artrenewal.org/artworks/bust-of-a-lady/jules-dalou/80028>

ภาพที่ 226 Aimé-Jules Dalou, Bacchus and Ariadne, 1894,
หินอ่อน, 81.9 x 53.3 X 53.7 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.artrenewal.org/artworks/bust-of-a-lady/jules-dalou/80028>

ภาพที่ 227 Aimé-Jules Dalou, The Triumph of Silenus, 1898, Bronze
ที่มาภาพ : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Dalou,_Le_triomphe_de_Sil%C3%A8ne_01a.JPG

นอกจากนี้ยังมีผลงานต้นแบบของผลงานประติมากรรมกลุ่มที่ชื่อ “The Triumph of the Republic” ซึ่งถือว่าเป็นผลงานชิ้น masterpiece ที่สำคัญของ Dalou ซึ่งถูกวางไว้ทางด้านซ้ายมือของภาพ ด้านหลังประติมากรรมดินเผาที่ชื่อ “Peasant woman nursing a baby” ในระยะหลังของภาพเต็มไปด้วยงานประติมากรรมต้นแบบที่ถูกหล่อด้วยปูนปลาสเตอร์เก็บไว้บนชั้นวางเป็นจำนวนมาก และผลงานประติกรรมนูนสูงในรูปทรงกลมที่ชื่อ “Bacchanale” ในขณะที่เป็นดินเหนียวซึ่งถูกยึดติดไว้กับแผ่นไม้ที่ถูกแขวนไว้บนผนังของสตูดิโอ โดยด้านล่างของประติมากรรมชิ้นดังกล่าวมีผลงานต้นแบบงานประติกรรมนูนสูงที่ชื่อ “Monument à Victor Hugo” ซึ่งถูกปั้นด้วยดินเหนียวเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 228 ภาพแสดงข้อมูลจากงานศิลปกรรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์
ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “Aimé-Jules Dalou”

ที่มาภาพ : https://en.wikipedia.org/wiki/Jules_Dalou#/media/File:Dalou_Bacchanale_Serres_d'Auteuil_01.jpg (ภาพซ้ายบน)

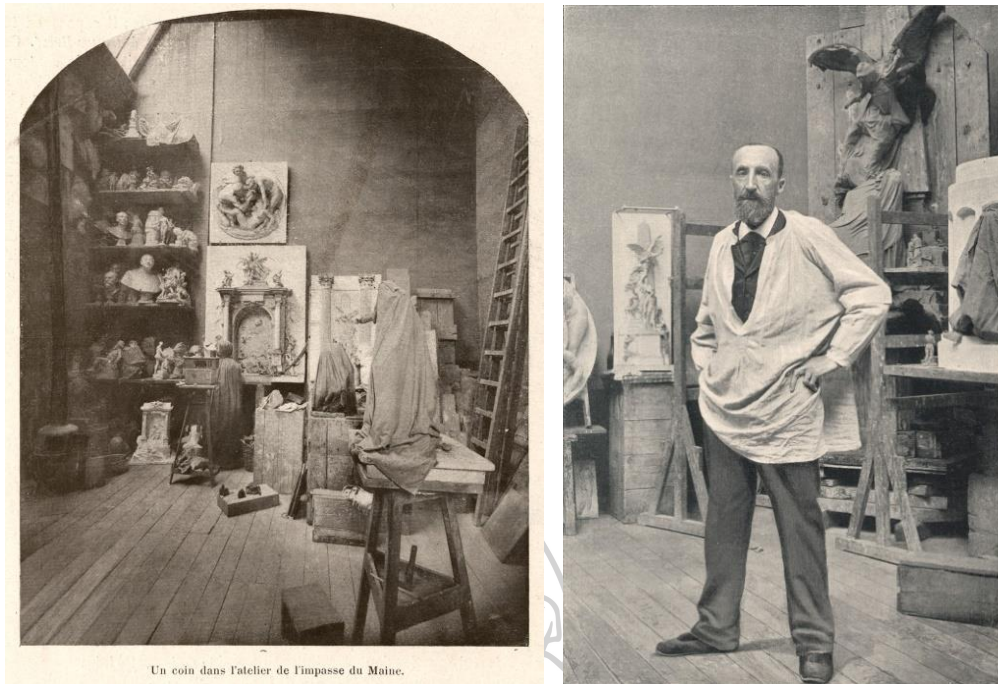
<https://www.parismuseescollections.paris.fr/fr/petit-palais/oeuvres/monument-a-victor-hugo#infos-principales> (ภาพซ้ายล่าง)

ภาพที่ 229 Aimé-Jules Dalou, The Triumph of the Republic, 1879,
Patinated plaster, 215 x 110 X 160 ซม.

ที่มาภาพ : <https://www.myartprints.co.uk/a/dalou-aimé-jules/study-for-the-triumph-of-1.html>

ซึ่งภาพเหตุการณ์ในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นดังกล่าวนี้ เกิดจากการนำข้อมูลรูปถ่ายขาวดำของสตูดิโอและรูปถ่ายของ Dalou มาผนวกกับรูปถ่าย ซึ่งเป็นรูปในปัจจุบันของผลงานประติมากรรมชิ้นต่างๆตามที่กล่าวไว้ข้างต้น เพื่อใช้เป็นภาพต้นแบบและองค์ประกอบหลัก มาประกอบสร้างใหม่ โดยการนำเอารูปผลงานประติมากรรมเหล่านี้ไปจัดวางภายในรูปสตูดิโอของ Dalou จนเกิดเป็นงานจิตรกรรมที่สามารถถ่ายทอดความเป็นตัวตนของศิลปินผู้เป็นแบบ โดยอาศัยความคิดสร้างสรรค์และเทคนิควิธีการทางจิตรกรรมของข้าพเจ้ามาใช้ในการสร้างบรรยากาศโดยรวมของผลงานชิ้นนี้

ภาพที่ 230 ภาพข้อมูลจากรูปถ่ายขาวดำที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
ที่ชื่อ “Aimé-Jules Dalou”

ที่มาภาพ : [https://www.npg.org.uk/collections/search/portrait/
mw122877/Sir-Lawrence-Alma-Tadema](https://www.npg.org.uk/collections/search/portrait/mw122877/Sir-Lawrence-Alma-Tadema)

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ในชุด ศิลปินอคาเดมิคในคริสต์ศตวรรษที่ 19 กับชีวิตและผลงานที่ถูกลืม ได้เปิดโลกทัศน์ใหม่ให้ข้าพเจ้า ได้มีโอกาสศึกษาและเรียนรู้เรื่องราวอีกด้านหนึ่งที่ไม่ได้ถูกให้ความสำคัญหรือกล่าวถึงจากหน้าประวัติศาสตร์ศิลปะกระแสหลักในปัจจุบัน อันมีผลพวงมาจากการถูกช่วงชิงพื้นที่ไปจากหน้าประวัติศาสตร์โดยกลุ่มศิลปินหัวก้าวหน้าที่เกิดขึ้นใหม่เป็นลัทธิทางศิลปะต่างๆ ซึ่งได้รับการยกย่องและสนับสนุนจากนักทฤษฎีและนักประวัติศาสตร์ศิลปะสมัยใหม่จนเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน โดยมุ่งเน้นและให้ความสำคัญไปที่ชีวิตและผลงานของกลุ่มศิลปินอคาเดมิคในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นศิลปินคนสำคัญที่เคยมีช่วงเวลาอันรุ่งโรจน์ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งเป็นที่รู้จักและยอมรับในทักษะฝีมือทั้งจากผู้ชม กลุ่มศิลปิน สถาบันทางศิลปะ นักวิจารณ์ นักสะสม และผู้อุปถัมภ์ รวมไปถึงชนชั้นสูงในสมัยนั้นทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ถึงความสามารถในการรังสรรค์ผลงานที่มีความยิ่งใหญ่และทรงคุณค่า ทั้งทางด้านความงามเชิงสุนทรียศาสตร์ขั้นสูงที่ได้จากการฝึกฝนด้านเทคนิคและวิธีการอย่างเชี่ยวชาญ จนสามารถสร้างความเป็นอัตลักษณ์ในผลงานได้ และในด้านของมูลค่าที่ถูกวัดและประเมินไว้อย่างมากมายมหาศาล

ในด้านของการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีที่มาจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและผลงานของศิลปินกลุ่มดังกล่าว จากแหล่งสืบค้นที่ต่างๆ ทั้งในรูปแบบของลายลักษณ์อักษร ข้อมูลรูปถ่าย และข้อมูลจากงานศิลปกรรม ซึ่งมีทั้งข้อมูลที่สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มารวบรวม ประมวลผล และประกอบสร้างให้เกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่มีความสมบูรณ์ ซึ่งสามารถสะท้อนมุมมองและทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อความเป็นปัจเจกในตัวตนของศิลปินผู้เป็นแบบ ผ่านภาพของศิลปินและสถานที่ทำงาน ภายในช่วงเวลาขณะที่กำลังสร้างสรรค์ผลงาน ผ่านเทคนิคและรูปแบบของงานจิตรกรรมแนวเสมือนจริงในสเกลเล็กกว่าคนจริง ซึ่งได้รับอิทธิพลด้านเทคนิคมาจากจิตรกรอคาเดมิคในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในรูปแบบการเขียนแบบ Direct process มาประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคนิคการ Glazing และ Scumbling ให้ออกมาเป็นงานสร้างสรรค์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของข้าพเจ้า

อนึ่ง การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ถือเป็นการต่อยอดทั้งในเชิงของเทคนิควิธีการ และในเชิงเนื้อหาจากโครงการศิลปนิพนธ์ในรับปริญญาตรี ที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของกลุ่มศิลปิน อคาเดมิคในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่มีต่อหน้าประวัติศาสตร์ศิลป์ดังกล่าวไว้ข้างต้น ไม่ต่างจากศิลปิน กระแสหลักคนอื่นๆบนหน้าประวัติศาสตร์ศิลป์ และในแง่ของกระบวนการและเทคนิคในการ สร้างสรรค์จนออกมาเป็นผลงานศิลปกรรมที่มีความสำคัญและยากที่จะสามารถพบเห็นได้จากงาน ศิลปกรรมร่วมสมัยที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งมีคุณค่าและเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการ สร้างสรรค์ผลงานของศิลปินในแนวทางอคาเดมิคร่วมสมัย นักศึกษาศิลปะ และผู้ที่สนใจศึกษา เรื่องราวของกลุ่มศิลปินอนุรักษ์นิยมกลุ่มนี้ จนยากที่จะปล่อยให้ถูกลืมเลือนไปจากหน้าประวัติศาสตร์ ในบริบทของโลกร่วมสมัย

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ จะสามารถเปิดเผยและ เผยแพร่อีกด้านหนึ่งของหน้าประวัติศาสตร์ศิลป์ที่ไม่ค่อยถูกพูดถึงให้กลับมาเป็นที่สนใจ และสามารถ นำพาผู้ชมเข้าไปทำความรู้จักกับกลุ่มศิลปินอคาเดมิคในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ถึงชีวิตและผลงาน อันยิ่งใหญ่และมีเกียรติ ที่แสดงออกมาในผลงานสร้างสรรค์ที่สะท้อนความเป็นตัวตนของศิลปินผ่าน กาลเวลา ให้กลับมามีชีวิตและตัวตนอีกครั้งผ่านวิธีการและเทคนิคทางจิตรกรรมของข้าพเจ้า

รายการอ้างอิง

- Academic Art. (2022). accessed May 9, 2022, Available from
<http://www.visual-arts-cork.com/history-of-art/academic-art.htm>.
- Academic Art. (2022). accessed May 11, 2022, Available from
https://en.wikipedia.org/wiki/Academic_art.
- Adolph Menzel. (2022). accessed May 15, 2022, Available from
https://en.wikipedia.org/wiki/Adolph_Menzel.
- Alfred Stevens (painter). (2022). accessed May 20, 2022, Available from
[https://en.wikipedia.org/wiki/Alfred_Stevens_\(painter\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Alfred_Stevens_(painter)).
- Altar in a Baroque Church. (2022). accessed May 15, 2022, Available from
<https://www.metmuseum.org/art/collection/search/670720>.
- An Artist in His Studio. (2022). accessed May 20, 2022, Available from
<https://www.metmuseum.org/art/collection/search/21442>.
- Anders Zorn. (2022). accessed May 18, 2022, Available from
https://en.wikipedia.org/wiki/Anders_Zorn.
- Andra Patricia Ritsan. (2022). Joaquin Sorolla : The Luminosity of the Mediterranean,
accessed May 12, 2022, Available from
<https://www.dailyartmagazine.com/joaquin-sorolla-beach-paintings/>.
- Art History Timeline: Western Art Movements and Their Impact. (2022). accessed May 8,
2022, Available from <https://www.invaluable.com/blog/art-history-timeline/>.
- BIOGRAPHY - Emile Friant. (2022). accessed May 12, 2022, Available from
https://rehs.com/eng/default-19th20th-century-artist-bio-page/?fl_builder&artist_no=115&sold=1.
- Blanca Pons-Sorolla and Maria Lopez Fernandez. (2016). Sorolla and The Paris Years.
Italy: Skira Rizzoli Publications.
- Carolus-Duran. (2022). accessed May 14, 2022, Available from
<https://en.wikipedia.org/wiki/Carolus-Duran>.
- Cecilia Beaux. (2022). accessed May 18, 2022, Available from
https://en.wikipedia.org/wiki/Cecilia_Beaux.

- Dante and Virgil. (2022). accessed June 13, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Dante_and_Virgil.
- Darren Rousar. (2022). The Sight-Size Portrait, accessed May 16, 2022, Available from <https://www.sightsize.com/the-sight-size-portrait/>.
- De László's Technique and Frames. (2022). accessed May 16, 2022, Available from <https://www.delaszlocatalogueraisonne.com/de-laszlo/technique-frames>.
- Devin Therien. (2022). Bellona Beheaded: Art, Theft, and the Rebirth of a Monument, accessed May 13, 2022, Available from <https://www.artgalleryofhamilton.com/bellona-beheaded-art-theft-and-the-rebirth-of-a-monument/>.
- E.H. GOMBRICH. (2007). The Story of Art. London: Phaidon Press Ltd.
- Édouard Joseph Dantan. (2022). accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89douard_Joseph_Dantan.
- Emile Friant. (2022). accessed May 12, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89mile_Friant.
- Ernesta (Child with Nurse). (2022). accessed May 18, 2022, Available from <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/10127>.
- Ethel Page. (2022). accessed May 18, 2022, Available from <https://nmwa.org/art/collection/ethel-page/>.
- Frederic Leighton. (2022). accessed May 18, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Frederic_Leighton.
- Frederick C. Ross and Kara Lysandra Ross. (2018). William Bouguereau The Essential Works Belgium: ACC ART BOOKS.
- Giovanni Boldini. (2022). accessed June 15, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Giovanni_Boldini.
- In the Studio. (2022). accessed May 20, 2022, Available from <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/437755>.
- Ivan Shishkin. (2022). accessed May 18, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Ivan_Shishkin.
- James Gurney. (2022). Carolus Duran's Method, accessed May 14, 2022, Available from <http://gurneyjourney.blogspot.com/2009/03/carolus-durans-method.html>.

- Janet Stiles Tyson. (2017). John singer Sargent Masterpieces of Art China: FLAME TREE Publishing.
- Jean-Léon Gérôme. (2022). accessed May 14, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Jean-L%C3%A9on_G%C3%A9r%C3%B4me.
- Joaquín Sorolla. (2022). accessed May 12, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Joaqu%C3%ADn_Sorolla.
- Johan Cederlund, H. H. B., Per Hedstrom and Jame A. Ganz,. (2013). Anders Zorn Sweden's Master Painter. China: Rizzoli Electa.
- John Singer Sargent. (2022). accessed May 13, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/John_Singer_Sargent.
- Jules Dalou. (2022). accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Jules_Dalou.
- Lawrence Alma-Tadema. (2022). accessed May 19, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Lawrence_Alma-Tadema.
- Learn more about Philip de László. (2022). accessed May 16, 2022, Available from <https://www.npg.org.uk/research/archive/collected-archives/correspondence-and-papers-of-philip-de-laszlo/learn-more-about-philip-de-laszlo>.
- Lord Frederic Leighton. (2022). accessed May 18, 2022, Available from <https://www.frederic-leighton.org/>.
- Marie Busco. (2022). AIMÉ JULES DALOU, accessed May 20, 2022, Available from <https://www.markmurray.com/aime-jules-dalou-sculptures-for-sale>.
- Peredvizhniki. (2022). accessed May 18, 2022, Available from <https://www.britannica.com/art/Peredvizhniki>.
- Philip de László. (2022). accessed May 16, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Philip_de_L%C3%A1szl%C3%B3.
- Portrait of Madame X. (2022). accessed May 13, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Portrait_of_Madame_X.
- R J Barrow. (2004). LAWRENCE ALMA-TADEMA. Hong Kong: Phaidon Press Limited.
- Rachel Esner. (2022). In the Artist's Studio with L'illustration, accessed May 20, 2022, Available <https://journals.ub.uni-heidelberg.de/index.php/rihajournal/article/view/69818>.

- Studio : Boulevard Berthier, P. (2022). accessed May 13, 2022, Available from https://www.jssgallery.org/Resources/Photos/Places/Studio_Boulevard_Berthier.htm?fbclid=IwAR2zVKNO-1tNO8XxIJ86nciW5nd1VVeFFI9AUU6b0WIEc71__GERfQbns6o.
- Tanya Paul and Stanton Thomas. (2019). Bouguereau and America. London: Milwaukee Art Museum.
- The Breakfast Table. (2022). accessed May 13, 2022, Available from <https://harvardartmuseums.org/art/299794>.
- The Cock Fight by Jean-Léon Gérôme. (2022). accessed June 14, 2022, Available from <https://joyofmuseums.com/museums/europe/france-museums/paris-museums/musee-dorsay/the-cock-fight-by-jean-leon-gerome/>.
- The Danish Artist Bertha Wegmann Painting a Portrait. (2022). accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Bertha_Wegmann_Painting_a_Portrait.
- The Painter's Studio. (2022). accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Bertha_Wegmann_Painting_a_Portrait.
- The Roses of Heliogabalus. (2022). accessed May 19, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/The_Roses_of_Heliogabalus.
- The Studio Wall. (2022). accessed May 15, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Studio_Wall.
- The Venetian Method: Glazing and Scumbling. (2022). accessed May 15, 2022, Available from <https://webartacademy.com/the-venetian-method-glazing-and-scumbling>.
- Victor Prouvé. (2022). accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Victor_Prouv%C3%A9.
- WHO WAS FREDERIC LEIGHTON? (2022). accessed May 18, 2022, Available from <https://www.frederic-leighton.org/biography.html>.
- William-Adolphe Bouguereau. (2022). accessed May 17, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/William-Adolphe_Bouguereau.
- William McGregor Paxton. (2022). accessed May 20, 2022, Available from https://en.wikipedia.org/wiki/William_McGregor_Paxton.
- William Merritt Chase. (2022). accessed May 20, 2022, Available from

https://en.wikipedia.org/wiki/William_Merritt_Chase.

พัทธ์ ยิ่งเจริญ. (2562). ประวัติศาสตร์จิตรกรรมตะวันตก (โครงการบรรยายในรายวิชา Media and material in painting ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร), 27 สิงหาคม 2562.

พัทธ์ ยิ่งเจริญ. (2565). พัฒนาการของศิลปะในประวัติศาสตร์ ที่นำมาสู่การเกิดขึ้นของศิลปะสมัยใหม่ (โครงการบรรยายศิลปะในศตวรรษที่ 21 ภาควิชาจิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง), 18 กุมภาพันธ์ 2565.

พัทธ์ ยิ่งเจริญ. (2565). (สัมภาษณ์) ศิลปิน, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2565.

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. (2565). Conceptual Art ศิลปะแห่งความคิดที่ละทิ้งความงามและต่อต้านความสูงส่ง, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/conceptual-art/>.

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. (2565). จาก 'ศิลปะที่ถูกคัดทิ้ง' ถึงงานศิลป์ที่เชื่อมโยงกับโลก, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/art-and-politics/>.

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. (2565). พิวเจอร์ริสม์, ขบวนการศิลปะที่ยืนเคียงข้างฟาสซิสต์, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/%E0%B8%9F%E0%B8%B4%E0%B8%A7%E0%B9%80%E0%B8%88%E0%B8%AD%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B9%8C-%E0%B8%82%E0%B8%9A%E0%B8%A7%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A8%E0%B8%B4/>.

ร.5 กับ คาโรลลูส-ดูรอง แคลสองเหลือแหล่. (2565). เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://anowl.co/anowlrod/long-lens/part02/>.

อภิรักษ์ โปษยานนท์. (2536). จิตรกรรมและประติมากรรมแบบตะวันตกในราชสำนัก 1 หน้า 202. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

อรณลิน โลจนะโกสินทร์. (2564). วัสดุ สื่อ เทคนิคกระบวนการและการประยุกต์ใช้ในเทคนิคจิตรกรรม (โครงการบรรยายในรายวิชา Media and material in painting ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร), 24 สิงหาคม 2564.

อิมเพรสชันนิสม์และการกำเนิด Modern Art. (2565). เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=k0m6MTpLTl4>.

ภาคผนวก

นิทรรศการ The Oblivion

The Oblivion เป็นนิทรรศการที่ถูกจัดขึ้นเพื่อเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ศิลปินอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 กับชีวิตและผลงานที่ถูกลืม ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายต่อสาธารณชนในวงกว้าง โดยคำว่า Oblivion นั้นมีความหมายว่า การถูกลืมเลือน ซึ่งมีความสอดคล้องไปกับแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดดังกล่าวนี้ของข้าพเจ้า โดยนิทรรศการดังกล่าวถูกจัดขึ้นที่ Number 1 gallery สาขาสีลม ตั้งแต่วันที่ 4 -25 มิถุนายน พ.ศ.2565 ด้วยผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ทั้งหมดจำนวน 14 ชิ้น ในรูปแบบนิทรรศการเดี่ยว พร้อมด้วยการตีพิมพ์ผลงานทั้งหมดออกมาในรูปแบบสื่อบัตรรวบรวมผลงานมอบให้กับผู้ที่มาเยี่ยมชมผลงาน

ภาพที่ 231 โปสเตอร์นิทรรศการ The Oblivion

ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก็งวิจิ

โดยการจัดนิทรรศการเดี่ยวในครั้งนี้ถือได้ว่าประสบความสำเร็จทั้งในแง่มูลค่า ซึ่งมีนักสะสมและผู้ชื่นชอบผลงานได้ให้การสนับสนุนผลงานทั้งหมดในนิทรรศการนี้ และในแง่ของการเผยแพร่ผลงานให้เป็นที่รู้จักต่อสาธารณชนและผู้คนภายนอกวงการศิลปะ ซึ่งได้มีผู้ชมให้ความสนใจผลงานในนิทรรศการเป็นจำนวนมาก ทั้งผู้ชมที่มีโอกาสได้มาชมผลงานจริงและผู้ชมที่รับชมผลงานจากช่องทาง

สื่ออื่นๆ เช่น Social network และ Website เป็นต้น ซึ่งได้ก่อให้เกิดเป็นกระแสในสังคมที่นำมาซึ่งความสงสัยใคร่รู้ที่มีต่อกลุ่มศิลปินอคาเดมิกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ภายใต้วงจรซึ่งข้าพเจ้าได้มีโอกาสให้ความรู้ในแง่ของชีวิตและผลงาน รวมถึงความสำคัญของศิลปินแต่ละคนต่อแง่มุมทางประวัติศาสตร์ศิลป์ผ่านผลงานและคำบอกเล่า เพื่อให้ผู้ชมสามารถทำความรู้จักกับกลุ่มศิลปินเหล่านี้ได้มากขึ้นจากการได้มาชมนิทรรศการในช่องทางต่างๆ

ภาพบรรยากาศการจัดเตรียมผลงานในนิทรรศการ The Oblivion

ภาพที่ 232 บรรยากาศการจัดเตรียมผลงานในนิทรรศการ 1

ภาพที่ 233 บรรยากาศการจัดเตรียมผลงานในนิทรรศการ 2

ภาพบรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion

ภาพที่ 234 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 1
ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก่งวินิจ

ภาพที่ 235 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 2
ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก่งวินิจ

ภาพที่ 236 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 3
ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก่งวินิจ

ภาพที่ 237 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 4

ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก็งวินิจ

ภาพที่ 238 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 5

ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก็งวินิจ

ภาพที่ 239 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 6

ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก็งวินิจ

ภาพที่ 240 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 7

ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก็งวินิจ

ภาพที่ 241 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 8

ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก็งวินิจ

ภาพที่ 242 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 9

ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก็งวินิจ

ภาพที่ 243 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 10

ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก็งวินิจ

ภาพที่ 244 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 11

ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก็งวินิจ

ภาพที่ 245 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 12

ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก็งวินิจ

ภาพที่ 246 บรรยากาศในนิทรรศการ The Oblivion 13

ที่มาภาพ : จตุรงค์ เก่งวินิจ

ภาพสูจิบัตรของนิทรรศการ The Oblivion

ภาพที่ 247 สูจิบัตรของนิทรรศการ The Oblivion

ภาพที่ 248 ภายในสูจิบัตรของนิทรรศการ The Oblivion 1

ภาพที่ 249 ภายในสูจิบัตรของนิทรรศการ The Oblivion 2

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ก้องภพ เบ็ญจนิรัตน์
วัน เดือน ปี เกิด	14 ตุลาคม พ.ศ.2539
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	2552-2557 -มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-6 โรงเรียน สวนกุหลาบ วิทยาลัย นนทบุรี 2558-2563 -สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับ 1 ศิลปบัณฑิต (ทัศนศิลป์) ภาควิชา จิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2564-ปัจจุบัน -กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท ภาควิชา จิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	146/16 หมู่ที่ 10 ซอย 15 ถนน กรุงเทพ-ปทุม ตำบล บางคูวัด อำเภอ เมือง จังหวัด ปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12000
ผลงานตีพิมพ์	2565 -นิทรรศการเดี่ยว “The Oblivion” ณ Number1Gallery -ร่วมแสดงนิทรรศการ “Roar” ณ ศูนย์การค้าริเวอร์ซิตี้ -ร่วมแสดงนิทรรศการ “Mixed 2” ณ คุ่มหอม คาเฟ่ & อาร์ต แกลลอรี่ จ.เชียงใหม่ 2564 -ร่วมแสดงในโครงการ “Art camp : paint from home” ของกองทุนส่งเสริมการสร้างสรรค์ศิลปะมูลนิธิพลเอกเปรม ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ -ร่วมแสดงนิทรรศการ “ตั้งดอกไม้บาน” ณ ศูนย์การค้าริเวอร์ ซิตี้ -นิทรรศการเดี่ยว “Next” my 1st solo exhibition ณ 333anywhere gallery -ร่วมแสดงนิทรรศการ “Art for Happiness Restoration” ณ MOCA Museum of Contemporary art 2563 -ร่วมแสดงนิทรรศการ “New hope” ณ Show DC

-ร่วมแสดงนิทรรศการ “Love at first sight”

ณ LHONG1919 ART GALLERY

-ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปนิพนธ์ “N72” ประจำปี 2562 โดย
นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและ
ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ณ หอศิลป์บรมราชกุมารี
มหาวิทยาลัยศิลปากร จ.นครปฐม

-ร่วมแสดงนิทรรศการ “บทสนทนา...ของกาลเวลา” ณ
ศูนย์การค้าริเวอร์ ซิตี้

-ร่วมแสดง ในโครงการ Baramee of Art Charity 2020

โดยมอบผลงานและรายได้ทั้งหมดให้มูลนิธิหอธรรมพระ-
บารมี สำหรับดำเนินงานด้านศิลปะเป็นสาธารณะ ประจำปี

2563

-ร่วมแสดงนิทรรศการ “BEGIN AGAIN” ณ LHONG1919
ART GALLERY

-ร่วมแสดงนิทรรศการ “Behind the mask” ณ ศูนย์การค้า
ริเวอร์ ซิตี้

-ร่วมแสดงนิทรรศการ “I SEE YOU เพื่อน้องโสสะ” โดยราย
ได้ 70 เปอร์เซ็นต์ จากการประมูลผลงานมอบให้มูลนิธิโสสะ
เพื่อเด็กกำพร้าและด้อยโอกาส ณ ศูนย์การค้าริเวอร์ ซิตี้

-ร่วมแสดงนิทรรศการ “The Signature 3” ณ ศูนย์การค้า
ริเวอร์ ซิตี้

2562

-ร่วมแสดง ในการประกวด “ศิลปกรรมช่างเผือก” ครั้งที่ 8
ภายใต้หัวข้อ “รื่นเรึง เถลิงศก” ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่ง
กรุงเทพมหานคร

-ร่วมแสดง ในโครงการ Baramee of Art Charity ครั้งที่ 1
โดยมอบผลงานและรายได้ทั้งหมดให้มูลนิธิหอธรรม
พระบารมี สำหรับดำเนินงานด้านศิลปะเป็นสาธารณะ
ประจำปี 2562

-ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรม PAINT-ING 2019

จิตร-กรรม 2562 โดยภาควิชาจิตรกรรม

ณ หอศิลป์บรมราชกุมารี คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและ
ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์

จังหวัดนครปฐม

-ร่วมแสดงนิทรรศการ “ย้อนเวลาหาจิ้นซี” ณ LHONG1919
ART GALLERY

-ร่วมแสดงนิทรรศการ “คิดถึงเหลือเกิน” ณ หอธรรม
พระบารมี จ.ฉะเชิงเทรา

-ร่วมแสดงนิทรรศการ “before the sunset” ของอาจารย์
แดง บัวแสน ในฐานะศิลปินรับเชิญ ณ ศูนย์การค้าริเวอร์ซิตี้

2560 -ร่วมแสดง นิทรรศการ “1+1 ปฏิบัติการวาดเส้นสร้างสรรค์ ”
ณ พีเอชจี อาร์ต แกลเลอรี คณะจิตรกรรม ประติมากรรม
และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร วังท่าพระ

-ร่วมแสดงนิทรรศการ “In remembrance of our beloved
King” ณ เควิลเลจ สุขุมวิท 26

-ร่วมแสดงนิทรรศการ “ ความงดงามของเส้นทางสายไหม ”
ณ ชั้นเลิฟ รีสอร์ท จ.นครปฐม

-ร่วมแสดงนิทรรศการ คำสอนของพ่อ ณ ท่ามหาราช
แกลเลอรี

2559 -ร่วมแสดง ในงาน อาร์ต แอนท์ เปเปอร์ โดย บริษัท
เอชเอชเค ณ อัมรินทร์พลาซ่า

2557 -ร่วมแสดง ในการประกวดศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ ๒๙
ภายใต้หัวข้อ “ก้าวไปด้วยกัน...สู่วันพรุ่งนี้” ณ หอศิลป์
มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ

รางวัลที่ได้รับ

2562 -รางวัลดีเด่น การประกวดศิลปกรรมไทยออยล์ ครั้งที่ 1
ภายใต้หัวข้อ “ความสุขของคนไทย” โดยความร่วมมือ
ระหว่างบริษัทไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) และคณะ
จิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

2555 -รางวัลศิลปกรรม “เหรียญเงิน” การประกวดศิลปกรรมเด็ก
และเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 7 จาก พระเจ้าวรวงศ์เธอ
พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ
-เขียนภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ หูลเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระ
เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ โรงเรียน

สวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

-รางวัลพิเศษ โครงการประกวด นานมี ไฟน์ อาร์ต อะวอร์ด
ครั้งที่ 7 จากพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์

-รางวัลเหรียญทอง ชนะเลิศ กิจกรรมเขียนภาพไทย

ประเพณี ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย งานศิลปกรรม

นักเรียน ระดับชาติ ครั้งที่ 62 ณ ศูนย์การค้าและการประชุม

เมืองทองธานี

